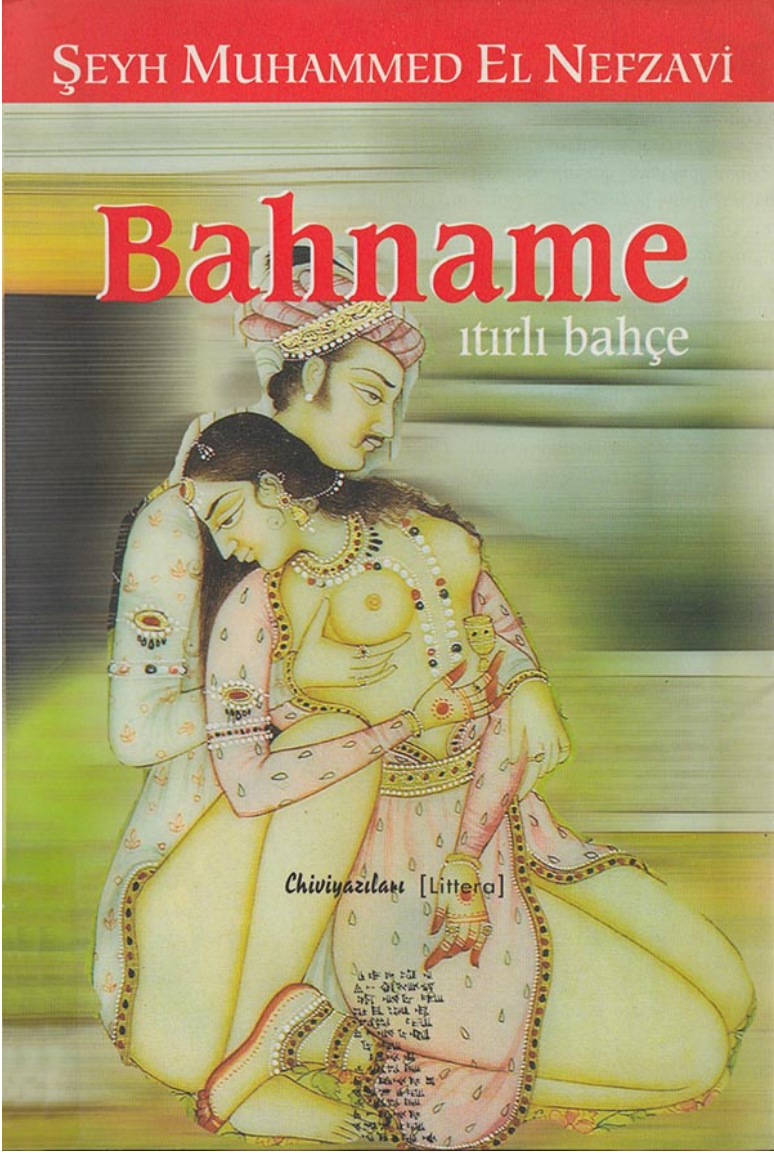
ŞEYH MUHAMMED EL NEFZAVİ

Bahname

ıtırlı bahçe

Chiviyazıları [Littera]

Şeyh M. El Nefzavi

Bahname

itirli bahçe

Chiviyazıları [Littera]

Chiviyazıları

Bahname - Itırlı Bahçe

Şeyh Mumammed El Nefzavi

Türkçesi
Haluk İker - Münire Yılmaer

Chiviyazıları

Kitabın Özgün Adı
The Perfumed Garden of the Chikh Nefzaoui
A Manuel of Arabian Erotology

Yazar
Şeyh Muhammed El Nefzevi

İngilizceden Çeviren
Haluk İker - Münire Yılmaer

Fransızca Karşılaştırmalı Okuma ve Redaksiyon
N. Berna Serveryan

Seri / Sıra No
Chiviyazıları: 176 / Aykırı Edebiyat: 14

ISBN
975-8663-83-6

Adres
Bahariye Caferağa Mh. Sakız Sk. Parkpalas Apt.
No: 12 A Blok Daire: 3 Kadıköy - İstanbul
Faks: 0216 414 49 64
www.chiviyazilari.com **E-posta:** bilgi@chiviyazilari.com

Copyright
Chiviyazilari Yayınevi © 2002

Kapak
Özcan Sapan

Baskı/Tarih
Birinci Basım 2002
İkinci Basım Ekim 2004

Baskı
Berdan Matbaacılık
Davutpaşa Cd. Güven Sn. St. C Blok No. 215 Topkapı-İstanbul
Tel: 0212 613 12 11

İçindekiler

Editörden 9
Sunuş 11
Giriş 21

Şeyh Nefzavi'nin Itırlı Bahçe'si
1886 Baskısı Üzerine Not 73
Çevirmenin Şeyh Nefzavi Hakkındaki Notları 74
Bahname / Itırlı Bahçe Sunuş 79

1. Bölüm
Erkeğin Değeri 85
2. Bölüm
Övgüye Değer Kadınlara Dair 101
3. Bölüm
Hor Görülen Erkeklere Dair 119
4. Bölüm
Hor Görülen Kadınlara Dair 121

5. Bölüm
Üreme İşlevine Dair 123
6. Bölüm
Cinsel Birleşmeye ve Sevişmeye Faydalı Olan Herşeye Dair 127
7. Bölüm
Birleşmeden Doğabilecek Zararlar 153

Renkli Resimler 161

8. Bölüm
Doğacak Çocuğun Cinsiyetini Gösteren Belirtiler
Erkeklerin Cinsel Uzuvlarına Verilen Adlar 193
9. Bölüm
Kadınların Cinsel Uzuvlarına Verilen Adlar 207
10. Bölüm
Hayvanların Cinsel Uzuvlarına Verilen Adlar 231
11. Bölüm
Kadınların Yalanları ve İhanetleri Üzerine 235
12. Bölüm
Yararlı Bilgiler 251
13. Bölüm
Cinsel Birleşmenin Zevkini Arttırmanın Yolları 255
14. Bölüm
Kadınlarda Kısırlığın Nedenleri ve Tedavisi 259
15. Bölüm
Çocuk Düşürmeye Neden Olan İlaçlar 261
16. Bölüm
Erkekte İktidarsızlığın Nedenleri 263
17. Bölüm
Geçici İktidarsızlıktan (Bağlanma) Kurtulmanın Yolları 265

18. Bölüm
Küçük Uzuvları Büyütmek İçin
Reçete ve Yöntemler 267
19. Bölüm
Kötü Kokuların Giderilmesi ve
Fercin Daraltılması İçin Bilgiler 269
20. Bölüm
Doğacak Çocuğun Cinsiyetini Gösteren Belirtiler 271
21. Bölüm
Son Bölüm ve Yumurtanın Cinsel Güce Etkileri 273

İmzalı Baskı'daki Ek / Okura 285
Sunuş Dipnotları 293
Ana Metin Dipnotları 302

Sunuş

Bahname'nin kelime karşılığı, Arapça bâh "şehvet" ve Farsça nâme aşk sözcüklerinin birleşiminden: İçinde cinsel konularla ilgili açık saçık yazıların, resimlerin bulunduğu bir eser olarak karşımıza çıkar. Şehveti harekete geçiren tarifler ve resimlerle oluşan kitap anlamına gelir. Oysa ki ilk baskısının dışında hemen hiçbir baskısında resim ve çizimlere rastlamak mümkün değildir. Neden böyle oldu, nasıl bu resimler ve çizimler yok edildi doğrusu bilinmiyor. Ama bilinen bir gerçek var ki o da gerek İngilizce gerekse Fransızcasında bu çizim ve resimler maalesef yok. Durum böyle olunca bilinen haliyle Bahname karşımıza Itırlı Bahçe veya Kokulu Bahçe diye çıkıveriyor.

Elinizdeki kitap 16. yüzyılın en önemli seksüel yazımıdır. sevişme ve seksüel ilişkiler üzerine hazırlan-

mış tam bir bilimsel Arap yazın tarihidir. Kitap, seksin bilinmesi gereken ve hayatın zevklerinden biri olduğu, üzerinde çalışılacak ve incelenecek derin bir konu olduğunu savunur. Ruhları dinlendiren bu eser ilk kez Türkçede "Seks" Kokulu Bahçe ismiyle, "Cinsi Aşk Bahsinde Yazılmış Büyük Arap Seksoloji Şaheseri" alt başlığıyla yazar Şeyh Nefzavi olarak Başak Yayınevi tarafından yayımlanmıştır. Sonrasında Şeyh Muhammed El Nefzavi "Itırlı Bahçe" adıyla, 16. Yüzyıl Arap Seks Elkitabı altbaşlığıyla 1991 yılında Yol Yayınları tarafından, aynı isimle yeniden 1998 yılındaysa Söz Yayın tarafından yayımlanmıştı. Yol ve Söz Yayınlarından yayımlanan kitapların Türkçesi Nevzat Erkmen tarafından gerçekleştirilmiştir.

Chiviyazıları Yayınevi olarak, başlatmış bulunduğumuz "Aykırı Edebiyat" dizimiz devam ediyor. Bu anlamda dünya edebiyatının başyapıtlarını yayımlama yolculuğumuz sürüyor. Türkçede bilinen haliyle Kokulu Bahçe/Itırlı Bahçe 16. yüzyıl Arap edebiyatının önemli temel taşlarından biridir. Farsça ve Arapçada bu eser Bahname olarak anılmaktadır. Hem Bahname'nin yeni bir çevirisini Türkçeye kazandırırken aynı zamanda Fransızca karşılaştırmasını ve Farsça/Arapça kavram, yer, isim karşılaştırmasını da yapmış bulunmaktayız. Ayrıca daha önce hiçbir yerde yayımlanmayan 15. bölüm ve Kokulu Bahçe/Itırlı Bahçe'yi Bahname formatına sokabilecek çizim ve resimlerle bu kez yeniden yorumlanıyor.

Dünyanın 4 yüzyıldır tartıştığı bu eser için Viktorya

dönemi tercümanları, eserin, yayımlanış tarihini 1431 olarak kaydetmişlerdir. Günümüzde ise bu tarih biraz daha gerilere giderek 1390'ların başları olarak belirtmektedirler. Eserin, Arap doktor Nefzavi tarafından yazılmış olduğu kanaati yaygın olarak doğrulanmıştır. Yazarın, Tunus'un Türk hükümdarının isteği üzerine kitabı yazmış olduğu dışında, günümüze ulaşan başka bir bilgi de yoktur.

16. yüzyıldan beri Bahname'nin kopyaları Avrupalı zengin koleksiyoncular için yapılmıştır, bu el yazmaları pahalı ve zor bulunur olduğundan kitap, Avrupa'da pek bilinmemekteydi. 1840'ların sonlarında el yazmasının tam kopyası, Cezayir'de görevli olarak bulunan Monsieur le Baron R, Capitaine d'Etat major isimli yüksek rütbeli bir Fransız generali tarafından, bulunur. Kitabın üzerinde Arapça harflerle şu yazılıdır; "Er-Revz el-Itır" ve "Nüzhet el-Hatır". Kitabın yazarı Şeyh Muhammed El Nefzavi. Baron el yazmasını ilk defa Arapça'dan Fransızca'ya tercüme eden kişidir. Orijinal halini elemiş olmasına rağmen, kitabın Avrupa'da müstehcen olarak kabul edileceğini de iyi biliyordu.

Baron bu işleri tabii ki yalnız yapmıyordu. Dört arkadaşı bu çalışmanın sonuçlanması için baskı ve tercüme aşamasında yardımcı oldular. Baronun üzerinde çalıştığı el yazması onlar için pek uygun değildi fakat temel aldıkları diğer üç Arap yazması çevirisi ile kalıpları tespit ederek, ilerleyerek anlaşılabilir bir şekilde Fransızca'ya çevirdiler. Resimler, ek bölümler, notlar eklediler

ve ilk özel otuz beş kopyayı oluşturdular. Bu beş general kendi eklemeleri ile de ayrıca bir kopya daha oluşturdular. Bu kopyanın Bahname'nin orijinaline en yakın baskı olduğunu düşünüyorlardı. Gerek bu kopya gerekse rehber edindikleri diğer yazmalarda, Nefzavi'nin orijinal el yazmasında bulunan oğlancılığın "tüm özelliklerinden" söz eden son bölüm eksikti. Baron o bölümün çevirisinde sansür yapmamıştı ama orijinal ortalıkta yoktu.

1884'de Cezayir'e giden Fransızların ünlü yazarı Guy de Maupassant, imzalı el yazmasını satın alarak Paris'te bir yayıncıya konu hakkında bilgi gönderir ve mektubunda, resimlerin ve metnin olağanüstü bir durumundan söz ederek, gerçek bir el yazması olduğunu da ifade eder. "Yayımlayabilir misiniz?" notu mektubun içeriğini ele veriyordu. Mektuptaki önemli not ise; ülkede yaygın olan oğlancılık ile ilgili kısa bir değinmenin ardından, bölümün yayımlanmasından endişe ettikleri için son bölümü tercüme etmedikleri açıkça anlatılıyor ve bu haliyle yayınmlanmasının da önemli bir katkı olacağı belirtiliyordu.

1881'de Fransız müstehcenlik kanunu biraz rahatlamış ve yasaklanmış kitaplar yeniden "özel baskı" ile "halkın içinde gösterilmeyecek şekilde" yayımlanmaya başlamıştı. Sınırlı sayıdaki ikinci baskı 1885'de Paris'te yayımlanmaya başladı ve 1886 baharında Paris'te "pour Isodore Liseux et ses Aims" adı altında 220 adet Fransızca çevirisi yayımlandı. Baron ve arkadaşları kitaptan sadece birkaç kopya aldılar ve telif istemediler. Adı geçen bu kitaptan sadece ve sadece bir adetin günümüze dek ulaştığı bilin-

mektedir. 1984 yılının baharında Fransız koleksiyoncular kitabın varlığını doğruladılar. 1984 yılının sonunda ise telefon aracılığıyla yapılan satış sonucu el değiştirdi. Tabii söylenenler bu kadarla da bitmiyor... 2001 yılında yapılan bir müzayede de ise Fransızca aslının (ilk baskısının) elinde mevcut olduğunu iddia eden bir başka koleksiyoncu çıkmıştı. 1984 yılında satılan fiyatın hem de çok altında bir fiyattan bahsediliyordu.

Hikâyenin bir başka versiyonunun gelince 1885 yılında Fransa'da kitap yayımlandığında Sir Richard Burton, Britanya Konsolosluğunda görevli idi. Bin Bir Gece Masalları'nı yeni tercüme etmişti. Bin Bir Gece Masalları'nın İngilizce olarak, ilk on altı cildi Arap Geceleri adı altında yayımlanmıştı.

Burton, The Parfumed Garden ile özel olarak ilgilenmişti, bu çalışmasından üç yıl önce Sanskritçe el yazması olan Kama Sutra'yı İngilizce'ye çevirmişti. Bunun ardından Nefzavi'nin çalışmasını, Arap kültürüne olan ilgisi ile ele almıştı. Müslümanların hac kültürünü incelediği "Hac" kitabından yola çıkarak Arap bölgesini kendisine çok yakın hissettiği gerçeğiyle yüzyüze gelmişti. Arap kültürü ile ilk tanışması, Galland'ın peri hikâyesi olan resimli Bin Bir Gece Masalları'nın çevirisi ile olmuştu. Bu resimli baskı halifelerin, kölelerin ve prenseslerin hikâyelerini içeriyordu.

Burton, The Parfumed Garden'ın Fransızca baskısında, on bölümlük Arap Geceleri kitabından söz ediyordu

ve o seneden sonra da, Fransızca'dan İngilizce'ye yaptığı kendi çevirisini yayımladı. Fransızca çevirisinde olduğu gibi yazarın ve kitabın orijinal ismini aynen kullandı fakat dört subay tarafından katılan bölümleri kullanmadı. Cheikh Nefzaoui'nin The Parfumed Garden'ının ünlü ikinci baskısı, aynı yılın sonunda Kama Shastra şirketi tarafından beyaz kapakla yayımlanmıştı. Kitap yine Fransızca baskısındaki gibi ek notlarla süslü Burton'un çevirisi idi. Bu özel baskı yayınevleri tarafından yüksek fiyatlarla el değiştiriyordu.

1887'de Burton çevirisinin korsan baskısı ortaya çıkmıştı. Kitabın orijinalinden ayrılan iki-üç noktası vardı; Kama Shastra baskısına çok benzeyen beyaz kapakla yapılmış orijinaline oldukça yakındı, farklarına sıra gelince, ilk harfler büyük olarak menekşe rengi mürekkeple belirtilmişti, başlıklar ise kırmızı renkle süslenmişti. Ayrıca giriş sayfasında, "Arapça'dan Fransızca'ya tercüme," bölümü dikkat çekici bir biçimde eklenmişti. Önsözde yapılan açıklama ise kitabın Burton çalışması olduğu ve kelimesi kelimesine Burton'un genişletmelerini kapsadığı güçlü bir ifade ile anlaşılır ve büyük puntolarla belirtiliyordu.

Bunun üzerine Burton, kendi çevirisini orijinal Arapça el yazması ile karşılaştırmaya karar vermişti. Birçok kez Fransa'ya Arapça yazmanın bir kopyasına ihtiyacı olduğunu yazdı. Cezayir'de orijinal yazmayı bulmak, birlikte çalıştığı dört generale ulaşmak istemişti. Burton, üç yıl boyunca Arapça el yazmasının orijinalini Fransa, Fas ve Ce-

zayir'de aradı. Paris'te kitabın sansürsüz halinin yayımlandığını duyunca, onu hemen çok yüksek bir fiyattan satın aldı. Fakat bunun da oğlancılığın ayrıntılarını anlatan bölümden yoksun olduğunu gördü. 1890 yılının Şubat ayının sonuna kadar birçok kopya edindi ve Cezayir'de orijinal yazmanın eksik olan 22. bölümüne ulaşabildi. Ama hiçbir zaman bu kopya asıl kopya kadar yeterli değildi. Ölümüne dek bu bölüm üzerinde çalışmaya devam etti. Sonunda dört generalin yaptığı çeviriden de yola çıkarak düzeltmelere başladı, onun bu yoğun isteği sadece korsan baskılara karşı orijinal baskıyı yayımlamak değil aynı zamanda geçekten bu bölümü çevirmek üzerineydi. Bu arada yeniden çeviriyi düzeltmeye başladı. Bütün uğraşları yirmi ikinci bölümü kazandırmak adına yapıyordu.

Burton, yaklaşık kırk yılını homoseksüellik, oğlancılık ve diğer seksüel olgu olan heteroseksüelliğin hayvani tutkuları üzerine bilgi toplayarak geçirdi. Arap Geceleri'ndeki "ölümcül deneme"si bile The Parfumed Garden'ın orijinal 22. Bölümü kadar onu etkilememişti. The Parfumed Garden'ın Fransızca'ya yaptığı ilk çeviri ve korsan baskısına 'Erkekleri Mutlu Eden Itırlı Bahçe' adını vermişti. Bu onun son çevirisi oldu. 1890 Ekiminde kalp krizinden ölene dek çeviri üzerinde çalışmaya devam etti.

Dul eşi Lady Isabel Burton, aynı soydan geriye kalan tek isimdi: Burton'un maaşı ve emekli aylığı ölümü üzerine durdurulmuştu ve Lady kocasının ölümünden kısa süre sonra başlangıç için The Parfumed Garden'ın tam olarak okumayı bile bilemediği el yazmasından

6000 paund almıştı. Burton, Kama Shastra'ya (The Parfumed Garden'ın Fransızca çevirisi) Arap Masalları'nı da ekleyerek iki katına çıkardı.

Isabel, Burton'un uzun yaşasaydı tartışmalara yol açacak olan yirmi ikinci -ki bu bölüm bazı yerlerde 21. bölüm olarak anılmaktadır- bölümü yayımlayacağını biliyordu fakat Isabel Katolik idi, oğlancılığı o dönemde bir kadının savunması oldukça zordu. Ona önerilen 6000 Paunda ihtiyacı da vardı. Burton'un tüm notlarını ve ilavelerini ekledikten sonra ki el yazması çevirisini yaktı ve bunu nasıl yaptığını kitaba yazarak ekledi. Londra'da avukatı ile birlikte tüm telifin kendisine ait olduğunu resmi olarak belgeledi.

Bahname - Itırlı Bahçe'nin tam çevirisini, yanmadan önce İsabel ve Burton'un sekreterinin dışında iki kişi daha okumuştu. Bunlar Foster Fitzgerald Arbutnot ve Leonard Smithers idi. Arbutnot, Isabel'in orijinal çeviriyi yakmasına sıcak bakmasa da kadının her zaman güvenilir dostu olarak kalmıştı ve bu dostluk İsabel'in 1896'da yumurtalıklarında oluşan kanserden ölmesine dek sürdü.

Burton'a göre Cheikh Nefzaoui'nin The Parfumed Garden'ı, erotik edebiyatın kılavuz niteliğini taşıyan bir el kitabıdır, bekârları eğlendirecek türden bir kitap olmanın ötesinde: Kadın ve erkekler için seksüel ilişkilerde tam bir el kitabıdır.

Kitap başından sonuna dek görünürde Şeyh'e yazılmış gibi duruyor. Kadının seksüel birliktelikte nasıl zev-

ke ulaşacağına ve hazzını nasıl kontrol edeceğine değiniyor. Kadın ve erkeğin cinsel organlarını açıkça tanımlar fakat müstehcenliğe yer vermez. Kitap açık ve canlı bir şekilde erotik uyarıyı açıklarken, pornografik değildir. Daha çok açıklayıcı bir kitap formundadır.

Günümüzde kitabın nasıl bir çalışma olduğu sorusuna verilecek yanıt, şüphesiz "Arap erotizminin kusursuz kılavuzu"dur denilebilir. Sade'ın Justine ve Sodom'u gibi, Vatsyayana'nın Kama Sutra'sı gibi, Oscar Wilde'ın Teleny'si, Puşkin'in Gizli Günce'si ve daha birçok yazar gibi, Anais Nin, Henri Miller, Walter, Guillaume Apollinaire, Nancy Friday ve Giovanni Boccacio gibi dünya klasiklerinin yanında yer almalıdır. Ayrıca on beşinci yüzyıl Orta Doğu'nun tarihsel perspektifine de yer vermektedir. Kadın erkek birlikteliği, masalları ve halk hikâyeleri, kültürel temellere dayanan değerleri ile bütünleşiyor. Açık olmak gerekirse insanların durumları sosyal değişimler haricinde beş asır geçmiş olmasına rağmen değişmemiştir. Genç, yaşlı herkes için seksin verdiği haz ve mutluluk kadın ve erkek için aynıdır. Şeyh insanların bu ihtiyacını fark etmiş ve hayatta mutlu olunabilecek yöntemleri uzun süren çalışma deneyimleri sonrasında ortaya çıkarmıştır.

Bugüne dek yapılan baskılarının hiçbirinde 15. bölüm yer almamıştır. Biz ilk kez 15. bölümü yayımladık... Fakat kesinlikle bırakın uygulamasını bölümün bütününe bile katılmıyoruz. Bu kitabın yazıldığı dönemde bugünkü tıbbi altyapı olmadığından böyle ilkel yöntemler kul-

lanılabilirdi. 21. yüzyılda tıp biliminin kazanımlarına gözleri kapayıp bilimdışı reçeteler önermek doğru değildir. İlkel bir yöntemle yapılan anlamsız müdahelelerin sonunda nelerin olduğunu ve olabileceğini çok iyi bilmekteyiz. Bu gibi sorunlarda yapılacak biricik yöntem sağlık kurumlarına ve doktorlara başvurmaktır.

Giriş

Alan Hull Walton

Büyük Hint Uygarlığı, dünyaya iki büyük aşk sanatı eseri miras bırakmıştır. Bunlardan daha çok bilineni, Vatsyayana'nın *Kama Sutra*'sı, ikincisi ise onun kadar meşhur olmasa da, en az onun kadar güzel olan Kalyana Malla'nın *Ananga Ranga*'sıdır. Her iki yazar da aşk ve cinselliğe saygı ve insancıllıkla yaklaşmışlardır bu eserlerinde. Bu iki kitap, Sanskritçe'den, Sir Richard Burton ve Forster Fitzgerald Arbuthnot tarafından, Londra ve Benares'teki *Kama Shastra Derneği* adına özel olarak çevrilmiş ve büyük bir hayranlık kazanmıştır.

1886 yılında, aynı derneğin üyeleri için yine özel olarak *The Perfumed Garden* adı altında çevrilen üçüncü aşk sanatı kitabı da ilk ikisi kadar büyük bir ilgi topladı. Bu, Şeyh Ömer İbn-i Muhammed el-Nefzavi tarafından kaleme alınan, Arapça yazılmış *Bahname* idi. Yazarın yaşamı hakkında elimizde çok az bilgi olması nedeniyle, kitabın yazılış tarihi

tam bir kesinlik kazanamamıştır. Tübingen Üniversitesi'nden Prof. C.F. Seybold'a göre, kitap 1394-1433 yılları arasında yazılmış olmalı gibi görünüyor. Ama genel kanı, eserin ortaya çıkışının 16. yüzyılda olduğudur.

Sir Richard Burton, *Binbir Gece Masalları* adlı eserinde, bu dönemde, insanlık tarihinin en şaşaalı yaşamlarından birine sahne olan efsanevi Bağdat kentini çok güzel anlatmıştır. Felsefe, edebiyat, kimya, tıp ve astronomide çok değerli çalışmaların yapıldığı kent, Dicle ve Fırat nehirleri arasında kurulmuş eşsiz güzellikteki Cennet Bahçeleriyle ve inanılmaz iklimiyle dünyadaki bütün diğer benzerlerinden belirgin bir şekilde farklı ve üstündü'. İnsanlık, Nil Vadisi'nin ilk çağlardaki gelişmeye ön ayak oluşundan beri ilk kez böylesine muhteşem bir yaşama şahit oluyordu Bağdat'ta. Bu efsane kent, sarayları, devlet daireleri, hanları, parkları, camileri, okulları, çarşıları, meyve bahçeleriyle, Arap mimarisinin Bizans süslemeciliği ile bütünleşmesiyle, dönemin Paris'i olmuştu. Babil ve Ninova'nın yerini ve ününü, onları hiç aratmayacak bir şekilde alan Harun Reşid'in Bağdat'ı, Roma İmparatorluğu'nun bile sınırlarını geride bırakan bir alana yayılmış bir hükümranlığın başkentiydi. Ve bu şana şöhrete yakışır biçimde, Arap dünyasında bir zamanlar etkin olmuş, 'Peygamberin Lütfu' diye anılan Şam'ı da, Kudüs'ü de, Kûfe'yi de her yönde ve anlamda geride bırakan bir zenginlik ve ihtişama kavuşmuştu.

Dicle ve Fırat'ın üzerindeki pırıl pırıl güneş ışıkları, salt Bağdat'ı değil, kentin doğusundaki Rusafa ve zevk-ü safaya düşkün insanların toplandığı Baturancah'ı da aydınlatıyor, ısıtıyordu. Bu benzersiz iklim, bütün yörede yaşamı bir yandan huzur dolu kılarken, bir yandan da insanları zevkli

ve keyifli bir yaşamı paylaşmaya yönlendiriyordu. Kent ve sayfiyeleri, ezanlara eşlik eden kuş cıvıltıları, ud ve kaval seslerine karışan büyüleyici danslarla, âşıkların türkülerine, gazellerine garkolmuş, sanki dünyada bir cenneti yaşıyordu.

Büyük Arap uygarlığının bu büyülü yaşamı, Moğolların 1258'de Bağdat'ı istilasından sonra da devam etti. Araplar, felsefe, tıp ve diğer alanlarda yeni dahiler çıkarmaya devam ettiler sonraki yüzyıllarda. Bütün bu isimleri burada belirtmek bizim konumuzun dışında. Ama, Şeyh Nefzavi de işte bu bilgelerin ve bilginlerin soyundan gelmiştir. Onun kitabı *Bahname* de, Batılıların, İslam dünyasının cinsel yaşamı üzerinde tam ve katışıksız bir bilgi edinmesini sağlamıştır.

Doğu düşünce ve kültürü, iki asır süren Haçlı Seferleri boyunca, 1097'den Hıristiyan egemenliğinin sona erdiği 1291'e kadar, Suriye ve Filistin üzerinden Fransa ve Sicilya kanallarıyla Avrupa'ya dalga dalga ulaştı. Bu moral değerlerin yanında, kaçınılmaz olarak birçok ekonomik değer de aynı yolu takip etti. Küçüklü büyüklü tekneler, gemiler, Akdeniz'in Pisa, Cenova, Marsilya ve Venedik limanlarından yiyecek ve silahlarla yola çıkıp, Arap dünyasından Çin ipekleri, İran halıları, porselenler, kumaş ve baharatlar, bilinmeyen meyveler, egzotik parfümlerle geri dönerken, Doğu'nun felsefe ve kültürünü de beraberlerinde getiriyorlardı.

Rodwell'in çevirdiği *Kur'an*'a[2] bir önsöz yazan rahip G. Margoliouth, Avrupalıların, Yunan kültürü olarak benimsedikleri matematik, astronomi ve felsefe bilimlerinin aslında Rönesans öncesi Arap kültüründen edinildiğini açıkça belirtmiş ve "Araştırmalarımdan, bunların Arapça yazıtlarının Latince'ye çevrildiğine emin oldum" demiş ve devam etmiştir: "Araplarda ve onlardan etkilenen komşu ülkelerde, bilim ve

kültürün bu denli gelişmesinde, Kur'an'ın çok büyük etkisi vardır. Dilbilim, şiir ve edebiyat, *Kur'an*'dan çok kısa bir süre sonra büyük bir hızla gelişmiştir. Bu da gerçekten değerli bilginlerin ve yaratıcıların ortaya çıkmasına ve birçok değerli eserin doğmasına neden olmuştur."

Haçlı Seferleri'nin bir sonucu olarak, bu sözedilen kültür ve materyalin Avrupa'ya girmesi, bunlardan etkilenmeyi kaçınılmaz kıldı. Fransa ve İngiltere'nin yanında diğer ülkelerde de, derin hendeklerle ve yüksek surlarla çevrili izbe, soğuk ve nemli şatoların o ruhsuz, küf kokulu salonları, duvarları, o boş çıplaklıklarından arınarak, Doğudan gelen kumaşlar, ipekliler, binbir renkli tablolarla yavaş yavaş canlanmaya, hayat bulmaya başladı. Artık taş döşemeler halılarla ısınıyordu. Giyim kuşam da renklenmiş ve zenginleşmişti. Bunlarla beraber, daha önemli bir gelişme daha yaşanıyordu. Kadınlarımız, İncil'de anlatılan kadınlar gibi, kendilerine daha iyi bakmaya başlamışlardı. Yıkanıp, güzel kokular sürüyorlar[3], vücutlarına özen gösteriyorlar, saçlarını tarıyorlardı. Erotizm gelişmeye başlamıştı.

Ahçılık ve yemek sanatı da gelişme gösteriyordu. Yeni sofra takımlarının üstünde, o güne kadar bilinmeyen kayısı, kiraz, karpuz, enginar ve pirinçler iştah kabartıyordu.

Salt savaşçılar ve seyyahlar değil, hacılar da dönüşlerinde ipekböceği kozaları, sebze ve meyve tohumları, parfümler, taraklar, işlenmiş kumaşlar, süs ve tuvalet gereçleri akıtıyorlardı Avrupa'ya. Gemi sahipleri zenginleşiyor, bankerler kasalarını dolduruyordu. Bu, çağdaş Avrupa'nın başlangıcı oldu. Lüks eşyaların yanında yeni düşünce ve sanat akımları da yerini aldı. Hayali hayvan resimleriyle süslü fantezi panolar, olağandışı desenler, hatta egzotik aşk ve cinsel ya-

şam tabloları da bu yeni düşünce akımını ve yaşam tarzını pekiştiriyordu. Bu eşya, düşünce ve yaşam biçimi zenginliği, giderek toplumun bütün tabakalarına yayılmaya başladı. Artık sadece zenginler değil, orta ve alt sınıf bile bu gelişmeden nasibini alıyordu. Böylece, Rönesans'la birlikte, eski Yunan ve Roma ihtişamına benzer bir lüks ve bolluk yeniden ve daha çarpıcı olarak ivme kazandı.

Bu arada, Haçlı Seferleri'ne katılan zengin soylular, Doğuda yaşadıkları cinsel deneyimlerini de beraberlerinde getiriyorlardı. Sevişmenin bir sanat, cinsel ilişkinin de bir bilim olduğunu öğrenmişler ve bunu benimsemişlerdi. Yatakta karılarıyla bunları paylaşmaya başladılar. Bu, karılarının da çok hoşuna gitti tabii. Geleneksel yaklaşımları ve sevişmeleri yeni ve engin boyutlar kazanmıştı.

Arabistan, Lübnan ve Suriye'nin o kemerlerle çevrili haremlerindeki güzel ve aşk ustası kadınlar, zarafet nedir bilmeyen bu kaba saba soylularla, onlardan da beter, bir kadına yaklaşımı hayvandan farksız olan ayyaş uşaklarına, erotizmin temel kuralı olan beden bakımı ve temizliğinin önemini, önsevişmenin değerini, şıp diye doyuma ulaşmadan orgazmın geciktirilmesi tekniklerini ve en önemlisi, sevişmede ve birleşmede bencillikten arınılması gerektiğini öğrettiler. Artık iş bir anda bitivermiyor; bu teknik ve dikkatle erkekler zevkin doruğunda esrikleşirken, karılarına da hiç yaşamadıkları, hayal bile edemeyecekleri hazlar, orgazmlar sağlıyorlardı.

Açıkça anlaşılacağı gibi, biz Avrupalıların bugünkü cinsel yaşamımızın kökeni, Arabistan, Hindistan, Antik Yunan ve Roma temellidir. Tabii ki bunlar, zaman içinde, bizim bu soğuk iklimimize, yerel yorumlarımıza ve geleneklerimi-

ze, dinimize ve nihayet kişisel yaklaşımımıza göre değişikliklere uğramışlardır. Faslıların İspanya'daki etkileri, yavaş ve dolaylı da olsa, Doğu felsefesinin yayılmasında önemli bir etkendir.

Ne var ki, Nevzafi'nin sevişme sanatını irdeleyen ve açıklayan bu müthiş, klasik sayılabilecek eseri *Bahname/Itırlı Bahçe*'nin bir Fransız tarafından bulunması, kitabın Fransızca ve İngilizce'ye çevrilmesi öyküsü, oldukça ilginç. Bu nedenle, bu konuyu ayrıntılarıyla ele almak gerekiyor.

Bahname/Itırlı Bahçe'nin Öyküsü

1850'li yıllara yaklaşırken, olasılıkla Cezayir'de görevli bir Fransız subayı, Arapça el yazması bir kitap buluyor tesadüfen. Kitabın adı *Er-Rayz el Itır ve Nüzhet el Hatır (Gönül Ferahlatan Kokulu Bahçe)* idi[4]. *Bahname/Itırlı Bahçe* işte bu kitaptı. Subayın kimliği meçhul. Sadece 'Monsieur Le Baron R. Capitaine d'Etad Major' gibi bilmeceyi andıran bir isim ve ünvanla kendini saklamaya çalışmış ve bunda da başarılı olmuş.

Bu eserin önemini kitabı okuyunca anlamış ve büyülenmiş. Hemen onu Fransızca'ya çevirmeye karar vermiş, sonunda bu uğraşını 1850'de tamamlamış. Kendisiyle ilgili bilgiler az olsa da, yaptığı çeviri ve girişiminden, onun kültürlü ve iyi bir aileden geldiğini varsayabiliriz.

Ancak bu çevirinin yayımlanması bir çeyrek yüzyıl geciktirilmiş. Bunun nedenlerinden biri, hiç şüphesiz çevirmenin doğal olarak bu konuyu gizli tutmak istemesi; diğeri ise, o yıllarda Cezayir'de kitabı basabilecek teknolojinin olmayışıdır. Fakat sonunda, araştırmacı ve entelektüel dört

Fransız subay biraraya gelip, ordu matbaasında bütün tehlikeleri göze alıp, taşbaskı yöntemiyle bu işi gerçekleştirdiler. Gizlice yürüttükleri bu plan, baskı sırasında Garnizon Komutanının onları suçüstü yakalamasıyla yarım kaldı.

"İmzalı Baskı" denilen bu ilk 35 nüsha, *Bahname/Itırlı Bahçe*'nin Arapça'dan yapılan ilk çevirisidir. Araştırmalar, bu nüshaların baskısının 1876'da gerçekleştiğini kesinlikle ortaya koysa da, basım tarihi ve yeri belirtilmeyen bu baskıların ilk sayfasında şu açıklama yer almaktadır:

Itırlı Bahçe
(Al-Raud Al-Atir) Yazan: Sidi Muhammed el Nafzaoui, İmam, bilgin, büyük uzman, son derece yetenekli ve dürüst Şeyh Sidi Muhammed el Nafzaoui'nin (Yüce Allah onu bağışlasın -Amin) eseri Kurmay Yüzbaşı Sayın Baron R.'nin Arapça'dan çevirisi. Bu "İmzalı Baskı" 283 sayfa metin, 15 sayfa okurlara öğütler'den, 13 ekten (ki bunlar mavi kağıda basılmıştı), 43 erotik çizimden ve sonda 10 sayfa kadar tutan bir yanlış-doğru çizelgesiyle, içindekiler bölümünden ve birkaç da boş yapraktan oluşuyordu.

Eserin bu ilk taşbaskısının korsan baskısı 1885'de Paris'te yapıldı. Bunlar öyle ustaca kopya edilmişti ki, asıllarından ayırd etmek gerçekten çok zordu. Ancak bir fark vardı: Korsan baskıda fazladan bir portre daha vardı. Bir de, kapak kağıtları ışığa tutulunca, orada bir erkeklik uzvu görülüyordu. Bu sahte basımların yayımlanmasından bir yıl önce, işin içine ilginç bir olay daha karışıyordu. Ağustos ayında, ünlü romancı Guy de Maupassant, Paris'teki yayınevine kendi elyazısıyla bir not gönderip, *Bahname/Itırlı Bahçe*'nin ilk taşbaskısının yeniden basılmasını öneriyordu. Mektubun içeriği şöyleydi:

"Saygıdeğer ve aziz yayımcı,

Gönderdiğiniz kartpostalı bugün Sahara'da aldım. Sizden, Dulang Caddesi 83 Batignolles-Paris'teki evimde bulunan kitaplarımı bana göndermenizi rica ediyorum. Onları, bir ay sonra buraya döndüğümde almış olurum Şimdi bir başka konu: Burada elime, Arapça yazılmış bir seks kitabının yüksek rütbeli bir Fransız subay tarafından yapılmış çevirisi geçti. Bu çok ilginç kitabın garip bir öyküsü var: Bir Arap yazar, sanırım Tunus Beyi tarafından ölüme mahkûm edilmiş. Ancak, Bey, yazara bir şans tanımış ve eğer halkını uyuşukluktan kurtaracak bir eser yazarsa onu affedeceğini söylemiş. Adam da, canını kurtarmak için oturup bu kitabı kaleme almış. Bu çeviride yer alan resimleri de gene bir başka Fransız subay çizmiş. Hepsi de çok güzel! Özellikle biri, bir şaheser. Bu resim, bir çiftin orgazm sonrası bitkinliklerini öyle güzel gözler önüne seriyor ki...

Kimsenin farkında olmadığı bu eseri, özellikle kitap koleksiyoncuları çok ilginç bulacaktır, eminim. Bunu siz yayımlamak ister misiniz?

Çevirmen subay, adının ortaya çıkmasından çok çekiniyor. Siz kitabı basmayı kabul ederseniz, ben sizin adınıza, adının gizli kalacağı garantisini kendisine verdim bile. Yalnız bir husus daha var! Çevirmen subay, bu ülkede çok yaygın olan oğlancılıkla ilgili bir bölümü çevirmeye cesaret edemediğini söylüyor. Ama sonuçta bu kitap, kendi dalında mevcut olanların en ilginci.

Bu teklifimi kabul ederseniz, bunu doğrudan bana bildirin. Adresim: Sayın Mareşal, Bou Sa'ada Fransız Ordusu Karargâh Komutanlığı. (Cezayir)[5]

Sayın Komutan Mareşal, işin parasıyla hiç ilgilenmiyor. Kendisine verilecek birkaç nüshanın kâfi olduğunu belirtiyor.

Bir şey daha var: Bu biraz can sıkıcı olabilir. Kendisi bu kitabı astı olan bazı subaylarla birlikte bastığı için, elindeki bu özgün nüshayı elden çıkarmak istemiyor. Kitaptaki resimlerin başlarına dert olacağından çekiniyor. Cevabınızı lütfen çabuk gönderiniz. Çünkü, eğer bu önerimle ilgilenmezseniz, işi tanıdığım başka birine devredebilirim.

İçtenliğimi ve saygılarımı lütfen kabul edin efendim.

GUY de MAUPASSANT

Hamiş: Bana 5 Eylül-Ekim arasında Korsika'daki Bastia civarındaki Brando bucağındaki adresime yazabilirsiniz[6]."

Bu mektupta belirsiz olan şey, Maupassant'ın bu mektubu, *Bahname/Itırlı Bahçe*'yi, koleksiyoncular ve araştırmacılar için sınırlı sayıda 1885'te basan İsidore Liseux'ye mi yoksa kendi yayınevine mi yazmış olduğudur. Eğer mektup kendi yayınevineyse, "tanıdığım başka biri" korsan baskı yapan Liseux olmalıdır.

İsidore Liseux, entelektüel bir yayımcı olmanın yanı sıra, bir kitap âşığı olarak da ün yapmıştı. Unutulmuş ve nadir kitapları, kimsenin ilgilenmediği eserleri bulur, çok az sayıda okuru bulunan konularda yazılmış kitapları basardı. Birçok ünlü yapıta önsöz yazan, kendisi gibi bir kitap âşığı olan Alcide Bonneau ile sık sık beraber çalışmaktan da büyük bir zevk alırdı.

Onların ele aldıkları seçme eserler, en pahalı kağıtlara, çok geniş marjlar bırakılarak büyük bir özen ve titizlikle basılırdı. Bölüm başları ve sonları son derece zevkli desenlerle süslenir, bölüm başının ilk harfleri de çok büyük ve süslü karakterlerden seçilirdi.

Rönesans ve sonrasında yazılmış Latince ve İtalyanca eserlerin çevirileri basılırken, özgün metinler de karşı sayfada bulunurdu. Günümüzde Loeb dizilerinde yapılan bu uygulamada, baskıların hatasız olması için büyük bir çaba harcanırdı. Dipnotlar ve yorumlara da üstün bir bilgi düzeyi ile yer verilirdi. Her ne kadar yayımcılar, bazen yeni baskılar yapsalar da, genellikle ilk baskılar, koleksiyoncular ve bilimsel araştırmalar yapanlar tarafından büyük bir rağbet görürdü. Liseux'nün dikkat çeken baskıları arasında, saygıdeğer rahip Ameno'lu Ludovico Maria Sinistrari'nin 17. yüzyılda yazdığı teolojik bir inceleme olan *De Demonialitate* de vardır. Yayımcı, eserin el yazması aslını 1872'de Londra'nın Euston Road semtinde bir kitapçıda tesadüfen bulmuştur. Daha önce hiç basılmamış olan bu eseri, karşılıklı sayfalarda Fransızca ve orijinali olan Latince olarak basıp, çarpıcı bir önsözle ve bir kaynakçayla yayımlamış ve edebiyat dünyasına 1875'de sunmuştur. Sonra aynı kitabı bu kez Latince-İngilizce olarak 1879'da basmıştır.

Liseux'nün diğer dikkat çekici çalışmaları ise; 1879'da yine Latince özgün metniyle beraber yayımladığı iki ciltlik Poggio, Aretino'nun İtalyanca metniyle beraber yayımladığı altı ciltlik Fransızca çevirisi (1882) ve Latince metniyle Fransızca çevirisini yayımladığı Pacifico Massimi'nin 15. yüzyılda kaleme aldığı *Hecatelegium*'udur (1885)[7].

Maupassant'ın Liseux'ye yazdığı mektubun etkisi ne olmuştur bilemiyoruz. Bildiğimiz, yayımcının *Bahname/Itırlı*

Bahçe'nin metnini dikkatle düzelttikten sonra çok kaliteli ve sadece 220 nüshalık bir baskısını gerçekleştirmiş olduğudur. Kitabın ilk modern baskısının sayfasında şunlar yazılmıştır:

Şeyh Nefzavi'nın Itırlı Bahçe'si
Arap Erotizminin (Erotoloji?) El Kitabı. XVI. yüzyıl. Gözden geçirilmiş ve düzeltilmiş çeviri. Paris, Isidore Liseux, 1886.

Kitap, '1886'da yayımlanan baskısına uygun olarak yeniden basılmıştır' notuyla, 1904'te Paris'te bir kez daha yayımlanmıştır. Bu ikinci basımda Liseux'nün adı geçmemektedir. Çünkü, ünlü yayımcı bu tarihten on yıl önce yaşama veda etmiştir.

Bahname/Itırlı Bahçe'nin Liseux metninin, yine Paris'te 1911-1922 yılları arasında, Bibliothéque Curieux Yayımcılık tarafından, nüsha sınırlaması olmaksızın, 'Maitres de L'Amour' (Aşk Ustaları) dizisi içinde, çok güzel birkaç baskısı daha yapıldı. Aynı metnin son baskısı "Cercle du Livre Precieux" tarafından, çok şık ve ciltli basımı geçenlerde yine Paris'te yapıldı.

Liseux'nün, 1850 çevirisini düzelterek yayımladığı bu metin, Burton'un ilgisini çekmekte gecikmedi. Burton, kendi eseri olan *1001 Gece Masalları*'nın 10. cildinin 133. sayfasında, söz konusu metnin 1866'da çevrildiğini yazmıştı yanlışlıkla. (Doğru tarih 1886'dır.) Yazar, *Itırlı Bahçe*'nin Kama Shastra Derneği'nce yayımlanan İngilizce çevirisinden de bahsediyordu o bölümde. Bu çeviri, Liseux'nün 1886 baskısından, Burton'un takma bir ad kullanarak yaptığı bir çeviridir. Bu çeviri de, aynı yıl Londra'da dernek üyelerine özel olarak yayımlanmıştı.

Önsözün bu aşamasında, Kama Shastra Derneği'ni ve amaçlarını kısaca incelemek yararlı olacaktır. W.G. Ancher, Burton ile Arbuthnot tarafından baskıya hazırlanan *Kama Sutra*[8] adlı kitaba yazdığı büyük beğeni toplayan önsözde, bunu açıklamıştır.

Sanskritçe'de Kama, "aşk" ve "zevk" olarak kullanılır. Ve bu sözcüklerin şehvet ve cinsellik belirten anlamlarını içerir. Shastra ise "kutsal yazı" ya da "doktrin" veya "öğreti" olarak kullanılır.

Böylece, derneğin amacının seks ve sevişme ile ilgili değerli eserlerin yayımlanması olduğu anlaşılır. Özellikle Doğu kitaplarının çevirisine yöneliktir bu amaç. Derneğin sadece iki üyesi vardır: Sir Richard Francis Burton ve kadim dostu Forster Fitzgerald Arbuthnot. Bu ikiliye belki bir üçüncü isim eklenebilir: Sonraları Lord Houghton ünvanını kazanan Richard Monckton Milnes. Milnes, entelektüel bir İngiliz centilmeniydi. Erotizme olan aşırı tutkusu, onu bu derneğin gizli hâmisi yapmış, Burton'un seksoloji alanında, bu yeni bilim dalındaki araştırmalarını sürdürmesine olanak sağlamıştır. Kama Shastra, abonelerine beş başyapıt sunmuştur. Bunlar, yayım tarihlerine göre:

- ✔ *Kama Sutra* 1883
- ✔ *Ananga Ranga* 1885
- ✔ *Bahname/Itırlı Bahçe* 1886
- ✔ *Baharistan* 1887
- ✔ *Gülistan* 1888

Burton'un *Bin Bir Gece Masalları*'nın çevirisinin başında da derneğin adı yer alır. Ama bunun asıl nedeni, Penzer'in de belirttiği gibi, kitabın yayımcısının ve basıldığı matbaanın adını gizlemek içindi. Bu bakımdan bu kitabı, derneğin

kitapları içinde saymak doğru olmaz. Üstelik, kitabın cilt ve kalitesi, yukarıda sayılan kitaplardan oldukça farklıdır.

Bahname/Itırlı Bahçe'nin Liseux baskısı çıkınca, daha önce belirtildiği gibi, Burton kitabı hemen İngilizce'ye çevirmeye karar verdi. Maupassant, "İmzalı Baskı"yı ne kadar beğendiyse, Burton da aynı beğeniyi bu baskıya göstermiştir. Kama Shastra'nın yayımladığı ilk çeviri, yedi veya onluk bölümler halinde basılıp dağıtılmıştı. Her bölüm, griden açık sarıya kadar değişen renklerdeki kağıtlarla kaplanmıştı. Her bölümün ilk sayfası da siyah mürekkeple kaplama kağıdına süslü bir çerçeve içinde basılmıştı.

Bir süre sonra, aynı yıl içinde, bu çevirinin ikinci baskısı da yapıldı. Bu kez kitap bez cilt kaplıydı ve kenarları içeriye doğru kıvrılıyordu. Ön kapağında yaldızlı düz bir çerçeve vardı, sırt yazıları da kapak gibi yaldızla yazılmıştı. 20x13 boyutundaydı ve sayfa kenarları kesilmemişti. İlk sayfası, birinci basımdaki gibiydi. Tek fark, buna "Yeniden Gözden Geçirilmiş ve Düzeltilmiş Çeviri" yazısı eklenmişti; böylece ilk sayfa şu haldeydi:

Şeyh Nefzavi'nin Itırlı Bahçesi
Arap Erotolojisinin Bir El Kitabı. (XVI . Yüzyıl); Yeniden Gözden Geçirilmiş ve Düzeltilmiş Çeviri, MDCCCLXXXVI-Kama Shastra Derneği, Londra ve Benares. Yalnızca üyelere özeldir. (XVI+256 sayfa)

Liseux metninin İngilizce çevirisinin, Fransızca'sından titizlikle bağlı kalınarak yapılması ve bir kitabın üçüncü bir dile çevirilme başarısını kanıtlar. Bu yöntemin en güzel iki örneğini, Damodaragupta'nın *Kuttanimatem* ve Khsemendra'nın *Samayamatrika*'sını Louis de Langle'ın Fransızca'sın-

dan İngilizce'ye çeviren E. Powys Mathers vermiştir[9]. Aslında bu uygulamaya sıkça rastlanmaktadır. Bu yolla birçok yabancı klasik eser, olağanüstü güzellikte İngilizce'ye çevrilebilmiştir. Buna bir başka örnek de, Bernard Miall'ın, Franz Kuhn'un Çince aslından Almanca'ya biraz kısaltarak çevirdiği *Chin P'ing Mei*'nin İngilizce çevirisidir[10].

Bu konu, bizi ister istemez Nefzavi'nin adının transliterasyonuna, bir dildeki bir sözcüğün başka bir dilin alfabesiyle yazılmasına getiriyor. Burton, bu adı Fransızca'sına sadık kalarak Nefzaoui olarak kullanmıştır. Oysa İngilizce'de bu ad, Nefzawi, Nefzawih ya da Nafzawi olarak yazılagelmiştir. Burton da, sünnet konusunu işlerken, *Pilgrimade to Al-Madinah*[11] adlı kitabında Latince olarak yazdığı dipnotta, "Shaykh al-Nafzawi'nin eserinden" diyerek yazarın adını böyle yazarak belirtmiştir. Belki de bu, yine *Kama Sutra*'nın çevirisinde olduğu gibi, çevirmenin adının açığa çıkması kaygısıyla yapılmıştır. Bunu sağlamak için, özel adların Fransızca yazılışlarına sadık kalmaktan daha etkin bir yol düşünülemezdi.

Aslında, Arapça sözcüklerin Fransızca yazılışlarının İngilizce çevirilere aynen aktarılmasına daha önce de rastlanıyordu. Galland'ın *1001 Gece Masalları*'nın (ilk çeviri 1704-1717 arasında yapılmıştı) İngilizce'ye çevirisinde de aynı yöntem ilk kez uygulanmıştı.

Ne var ki, Burton'un 1888'de kısaltmadan ve sansürlemeden kelimesi kelimesine çevirdiği *1001 Gece Masalları*'nın 16 ciltlik yayımı zaten yapılmıştı. Burton artık etkinliği tartışılmayan bir edebiyatçı olarak ün yapmıştı. Ve onun, kültürsüz fakat etkin bir yapıya sahip Mrs. Grundy'nin ağırbaşlılıktan uzak saçmalamalarına cesurca karşı koymasından daha normal bir şey olamazdı.

Burton, aynı yıl, *Bahname/Itırlı Bahçe*'nin yeni bir çevirisine başlamıştı, ancak bu kez kitabı doğrudan Arapça el yazmasından, gizliliğe boşvererek gerçekleştirmek istemişti. Bu yeni çalışmanın neden yapıldığı ise, sanırım Guy de Maupassant'ın mektubunda belirttiği gibi, ilk taşbaskı çeviriyi yapan subayın "Bu ülkede çok yaygın olan bir kötülüğü -oğlancılığı- ele almaya cesaret edemediği" notuna takılmış olmasıydı.

Çünkü Burton, eşcinsellik konusuna büyük bir ilgi duyuyordu. Onun, bu konunun İngiltere'de ciddi olarak incelenmesinin öncülüğünü yaptığını söylemek hiç de yanlış olmaz. Havelock Ellis'in bir başyapıt olan *Studies in the Psychology of Sex (Seks Psikolojisi İncelemeleri)*'in 2. bölümünü[12] oluşturan klasik çalışmanın yazılması da onun sayesinde olmuştur. O zaman, *Bahname/Itırlı Bahçe*'nin, eşcinselliği ele aldığı bölüm hariç tutularak yapılan o ilk ve eksik çevirinin, bu seferki baskıda metne katılmasıyla bir çalışma yapıldığı düşünülebilir.

Burton, Nevzafi'nin orijinal el yazmasını ve çevrilmeyen ve oldukça detaylı ele alınan bu 21. bölümü de içeren çalışmasını bitiremeden 1890'da ölmüştür. Ne yazık ki karısının, onun ölümünden sonra bu çalışmanın müsveddelerini yaktığı ve birçok seçkin araştırmacıya saç baş yoldurduğu artık kuşku götürmez bir gerçek olarak kabul ediliyor.

Sonuçta, ortada büyük bir kayıp olduğunu söyleyemeyiz. Çünkü Sir Richard Burton'un, yeni çevirisinin çalışmalarını yaparken hergün bu konuyu tartıştığı Dr. Grenfell Baker'a göre yeni çeviri 1886'da yayımlanan edisyonun, çok ve uzun uzun dipnotları, ilave edilmesi dışında, hemen hiç değiştirilmemişidir. Ancak Baker, şunları da söylüyordu: "Bur-

ton, *1001 Gece Masalları*'nı çevirirken, son derece ilginç birçok saptamayı adı geçen eserde kullanmıştır. Ve *Bahname/Itırlı Bahçe* gibi dev bir eser, hem onun özel defterlerinde hem de o derin bilgilerle dolu kafasının içinde birikmiş olan notların ortaya çıkmasını sağlamıştır."[13]

Dr. Baker'dan bu alıntıyı yapan Penzer, bu görüşlere şunları ekliyor: "Bu yapıtta, salt Araplar ve Arabistan'la ilgili antropolojik gelenekler, garip alışkanlıklar ve kişisel yaklaşımlar değil, bunların diğer Doğu ülkelerindeki (ve birkaç Batı ülkesindeki) ve Babil, Mısır, Çin ve Orta Amerika medeniyetlerindeki benzer yaklaşımların, hem eski hem yeni çağlardaki karşılaştırmaları da yapılmıştır. Bir örnek vermek istiyorum: Burton, *Supplemental Nights (Sonraki Geceler)*'da (1. cilt, s. 70-72) haremağaları olgusunu uzun uzun açıklamıştı. Bir zaman sonra 'Kraliyet Asya İncelemeleri Derneği Kuzey Çin Bölümü Dergisi'nde (Yeni Dizi XI, 1877, sayfa 143-184) G. Carter Stent'in bir makalesinde şu sözler dikkat çekiyordu: "Bu fevkalade ilginç bir makaledir ve sanırım bu konuyu işleyen tek incelemedir. Bu bilgiler, hiç şüphe yok ki Burton için çok yeniydi. Zaten Burton, Kensington Kitaplığı'ndaki kendi nüshasında, bu yazıyı *Bahname/Itırlı Bahçe*'nin yeni baskısına ilave etmek amacıyla işaretlemiştir."

"Yakılan ve artık *Scented Garden* olarak bilinen yeni *Bahname/Itırlı Bahçe*, çok sayıda dipnotlarla oldukça genişletilmiş ve pederastlıkla (oğlancılık) ilgili uzun bir bölüm eklenerek, Burton tarafından doğrudan Arapça el yazmasından çevrilmesi dışında, Liseux edisyonunun yenileştirilmesinden başka bir şey değildir."

Dr. Grenfell Baker'ın bu sözlerinden kuşku duymak için bir nedenimiz yok. Müsveddeleri yakılan son çeviri çalışma-

sı, Burton'un çok kapsamlı bir önsözünü de içeriyordu. Bir rivayete göre, bu önsözün büyük bir bölümü, yaşamını eşcinsel sevginin tanıtılmasına adamış ve bu eğilimin savunuculuğunu yapmış, kendi de bir eşcinsel olan engin bir Alman entelektüeli ve hukukçusu olan Numa Numantius'un eserlerinden özetlenen alıntılardan oluşuyordu[14].

Böylece, Lady Burton'un bu düşüncesiz eyleminden okurların pek bir şey kaybetmemiş olduğu açıktır. Ama araştırmacılar için bu kaybın boyutlarını tahmin etmek mümkün değildir. Bilinen, Burton'un, Dr. Baker'a, kitabın bu dipnotlar eklenmiş çevirisinin yaşamının en önemli eseri olduğunu söylediğidir: "Hayatımı ve bütün varlığımı bu *Itırlı Bahçe*'ye adadım. En büyük umudum, bunun benim adımı sonsuza taşımasıdır. O, yaşamımın en değerli eseridir."

Karısının *Itırlı Bahçe*'yi unutturmak için bütün bu yaptıklarına rağmen, Burton bugün o eseriyle var olmakta ve Nefzavi'nin Kama Shastra baskısı, oğlancılık bölümünüde içermemesine karşın, *1001 Gece Masalları* ile birlikte Burton'un en ünlü eseri olma niteliğini sürdürmektedir.

Yanıp kül olan çeviri hakkında yapılabilecek tek şey, adı geçen eserde aynen şöyle ifade ediliyor: "Bir yazarın müsveddelerini, karısı dahi olsa, hiç kimsenin yakmaya, yoketmeye hakkı olmadığı, olmayacağıdır. Bu son derece yanlış ve sakıncalı bir şey. Bu eseri ele aldığımızda, çalışmanın, yazarın ölümünden sonra, varsa diğer başka çalışmaların müsveddeleriyle beraber, karısı tarafından Kraliyet Asya İncelemeleri Derneği'ne ya da Antropoloji Enstitüsü Danışma Kurulu'na teslim edilmesi gerektiğidir," diyen Penzer'e gönülden katılmaktır.

Kitabın öyküsünün geri kalanına da bir göz atalım. 19. yüzyılın sonlarına doğru, Charles Carrington adlı bir İngiliz,

muhafazakâr İngiltere'de yasaklanması olası bazı eserlerin kaliteli baskılarını yayımlayabilmek için Paris'e yerleşmeye karar verir[15]. Carrington'un bazı baskıları için matbaacılık sanatının harikulade örnekleri demek hiç de abartılmış bir yaklaşım değildir. Ama kendisi fırsatçılıkla ünlenmiş ve öyle de yaşamış biriydi. İşte bu fırsatçı yayımcı, Lady Burton'un yaktığı müsveddelerin içeriğini haber almıştı. Hemen harekete geçerek bu büyük kaybı telafi etmenin yollarını aramaya başladı. "Kesinlikle emsalsiz" dediği bir Arapça metin hazırlattı. Carrington'a göre bu metin, 8 yaprak halinde katlanmış büyük kağıt tabakalardan ve herbiri 500 sayfalık 4 ciltten oluşuyordu. Metni, Kahire El-Azhar Üniversitesi'nden Abdül Fettah ile Suriyeli hattat M. l'abbe Katip tarafından kaleme alınmıştı. Düzeltisi ise, Sorbonne'un ünlü Arap dili bilgini Prof. Hartwing Derenbourg'un eski öğrencisi ve büyük bir Rus Doğubilimcisi Prof. Seligsohn tarafından yapılmıştı.

Carrington, bu çalışma için "Bu, *Bahname*'nin bilinen en eksiksiz ve en doğru Arapça el yazması nüshasıdır... Belki de var olan en mükemmel metindir," diyordu.

Yayımcı, adını belirtmediği bir yazar tarafından çevrilen bu metnin 3 cilt halinde çıkarılacağını duyurdu. Bütün bunlar, bir "esrar perdesi" ardında gerçekleşmiş ve sadece 1. cilt çıkarılmıştır. Eserin başında ise şu sözlere yer verilmişti: *The Scented Garden - Man's Hearth to Gladden - İnsanın Kalbini Ferahlatan Kokulu Bahçe* - (Bilindiği gibi bu, aynı zamanda Sir Richard Burton'un yeni kitabının da başlığıdır.) Başlık şu sözcüklerle devam ediyordu: Üyeler için Özel Baskı: The Perfumed Garden for the Souls Delectation (Ruhlara haz veren Itırlı Bahçe) Şeyh Nefzavi'nin -15. yy.- Arapça eserinden çevrilmiştir. 3 cildin birincisi. Bu kitap

çocuklara göre değildir. Sir Richard Burton. Paris ve Benares. Kama Shastra Derneği. 1907.

Bu cilt, kırmızı ve siyah olarak 283 sayfa olmak üzere Imprimeire Veuve Félix Guy et Cie matbaasında basılmıştır. İlk 112 sayfası, genellikle Liseux ve Burton'un çevirilerini, kendi baskısını övmek amacıyla yeren safsatalarla ve yanlış anlamalara yol açabilecek yorumlara yer veren bir önsözü içeriyordu. Tabii ki uzmanların ve kitapseverlerin bu asılsız ve tutarsız düzmecelere inanması mümkün değildir. Penzer de, kitap hakkında bir bilgi vermeden sadece şunları söylemiştir: "Bu baskıda, Burton'un derneğinin adı kesinlikle kullanılmamalıydı. Bu bir haksızlıktır. Koleksiyoncular ve okuyucular, daha kitaba bakar bakmaz onu ellerine almaktan vazgeçeceklerdir."[16]

Nefzavi'den çevrilen bu birinci cildin metni, Burton'un *1001 Gece Masalları*'na, "Antropoloji için değerli bir ilave" denmesini sağlayan dipnotlarına benzetilmeye çalışılmış, asılsız dipnotlarla sadece 5. bölümün sonuna kadar uzanır.

Diğer iki cilt, hiç yayımlanmamıştır. Bunun nedeni hâlâ bilinmiyor. Oysa eserin tamamının çevirisi yapılmıştı. Üstelik, üç cildin baskı provaları da mevcuttur. Çeviri 1899'dan önce tamamlanmış olsa gerek. Çünkü o yıl, Carrington, metnin satışa çıkacağını şöyle açıklamıştı: "Mr. Chas. Carrington kitapseverlere iftiharla duyurur. Yukarıda adını belirttiğimiz, Doğu seksolojisini harikulade özümleyen bu benzersiz eserin tamamı satışa çıkarılmıştır. Tamamen yeşil maroken ciltler, Doğu tarzında sarkık kapaklıdır ve Parisli Bretault tarafından hazırlanmış 4 resmi ve her cildin kapaklarına işlenmiş Arapça ismin monogramlarını içermektedir. Fiyatı komple 100 £."

Anlaşılamayan bir başka mesele de çevirinin bitmiş olması gereken tarihten 8 yıl sonra ilk cildinin ancak basılmış olmasıdır.

I. Dünya Savaşı'ndan biraz sonra, artık gözleri görmediği ve sağlığı bozuk olduğu için işlerin yönetimini iki yardımcısına bırakmıştı. Bunlardan biri, sonraları Meksika'ya yerleşmişti. Birkaç yıl önce biri bana gelerek, Meksika'daki bir eski eserler uzmanının (büyük bir olasılıkla sözü edilen yardımcı) sadece Carrington'un Arapça metninin değil, çevirinin ilk baskı provalarının da elinde olduğunu bildirdiğini ve bunlar için 500 £ istediğini söyledi. Ama bence bu çeviriler, Burton'unkilerle kıyas kabul etmeyeceğinden, bu konuya hiç önem vermemiştim. Yalnız, çevirmen, bu çalışmasında olağanüstü bir şey yapmış; nesir halindeki yazıyı uyaklı olarak çevirmiş yani seci yapmıştı. Burton'un *1001 Gece Masalları*'nı okuyanlar bunu çok iyi bilirler. Yine de bu çaba pek başarılı sayılmaz ve ender bir çalışma olmasından öte, kitaba dikkat çekecek bir özellik kazandırmaz.

Diğer bütün taklitler de, Burton'un Kama Shastra baskısından kopyalanıp üretilmiş, binlerce kez bayağılaştırılmış, ucuz ve hatalı baskılardı. Bunların arasında, Liseux edisyonundan faydalanılan çok niteliksiz olanlar da bulunuyordu. Bunlardan biri, 1930'da Paris'te yayımlanmıştı ve üzerinde "Üyeler için özel olarak hazırlanmıştır" yazısı yer alıyordu. Baskı, soluk yeşil renkli bir kağıdın içine konulmuş sayfalardan oluşuyordu. Sayfalar kesilmemişti ve tüm kitap 191 sayfaydı. Üstelik, metnin her sayfasında büyük hatalar ve boşluklar görülüyordu.

1920'de yayımlanan, Kama Shastra baskısına sadık kalınmış, hatta başyazısı bile aynen alınmış bir başka baskı da, daha az hatalarla, fakat değişik puntolarla düşük kaliteli bir

kağıda basılmıştı. Leicester ya da Birmingham'da gizlice yapılan bu karton kapaklı baskı, *Bahname*'nin Kama Shastra 1886 baskısına göreli olarak en çok benzeyenidir.

Bütün bunlardan açıkça anlaşılan şudur: Çağdışı ve bilimsellikle uyuşmayan yasalarımız bile eşcinselliği hâlâ önleyebilmiş ve önleyebilecek değildir. Tam tersine bu yasalar sayıları pek çok olan jurnalci ve şantajcıların hizmetinde olmaya devam etmektedirler. Müstehcen edebiyatla ilgili köhne yasalarımız, aynı zamanda birçok değerli ve önemli eserin İngiltere'de yayımlanmasını önlemeye devam ediyor. Bu yasalar, savundukları amaçlara ulaşmakta çok başarısız olmuşlardır. Bu modası geçmiş denebilecek yasalar, hiçbir değere önem vermeden, saygısızlıkla kaleme alınmıştır. Bu yasalar olmasaydı, hiç kimsenin dikkate bile almayacağı bir sürü kitapçık yayımlanmayacaktı. Üstelik, yurtdışında İngilizce basılan kitaplar bir sürü korsan yayıncıya büyük bir haksız kazanç sağlamayacaktı. Bunlar, beş para bile etmeyen, sorumsuz ve dikkatsizce kaleme alınmış, yurt içinde el altından satılan yayınlardır. Bunlardan yola çıkarak, müstehcen edebiyatla ilgili yasaların "yasaklanmış edebiyat" diye sınıflandırılabilecek bir dala karşı büyük bir gizli talep yaratmaktan öteye gitmediklerini söyleyebiliriz. Bu da arzı körüklemiştir. Aynen, Amerika'daki "içki yasağı"nın, iyisine kötüsüne bakmadan her tür ve her marka içkinin kaçakçılığıyla birlikte, içkilerin yasadışı imalini ve gangsterliğini, gizli satışını ve avantacılığı, haraççılığı körüklemesi gibi.

Sağduyu ile ele alınacak yeni yasalarla, bu tür edebiyatın, eleştirmenler ve bilim adamlarınca ciddi bir şekilde irdelenmesi ve desteklenmesi, çok büyük sayıda bir çirkef yığınının el altından geniş bir biçimde yayılmasını önleyecektir. Bunun yerine, erotizme karşı sağlıklı, duyarlı ve

öğretici bir yaklaşım sağlanacaktır. Bu kitapların sakıncasız yayımlanmaları, okurların zevklerini geliştirerek, onları iyi ve kötü ayrımında titizliğe yönlendirecektir. Gizli yayımcılık ise, okurlarda yasaklamaya karşı gelme dürtüsünü uyandıracak ve onları bilimsel ve edebi değeri olmayan kitaplara yönlendirecektir. Bu da bir sürü süprüntünün ortalığa saçılması demektir.

Kitabın İçeriği ve Üslubu

Nefzavi'nin kitabının içeriği aslında, Kama Sutra, Ananga Ranga, The Book of Exposition in the Science of Coition gibi, erotizmin bir Arapça Bilimsel İncelemesi'nden başka bir şey değildir. Bütün bu eserler, cinselliği ve cinsel birleşmeyi, insani değerler içinde, ağız sulandırıcı bir sululuğa ve zamparalık elkitabına dönüştürmeden işlemişlerdir. Bu olguya, ilahi bir açıdan, doğal bir gerekliliğin sanatı olarak bakmışlardır.

Cinsel yaşam ve yöntemler üzerine yazmış olduğu *Ideal Marriage (İdeal Evlilik)* adlı kitabı bu konuda yayımlanmış en değerli eserlerden biri olarak kabul edilen, en etkin sağlık kılavuzu olarak kabul gören Hollandalı ünlü jinekolog Van de Velde, Nefzavi'nin *Bahname*'sini, bilinen Arap eserlerinin en büyüklerinden biri olarak göstermektedir. De Velde'yi aslında Nefzavi'nin selefi olarak kabul etmek gerekir. Ama Nefzavi'nin eseri çok daha geniş kapsamlıdır. Çünkü yazar, sadece cinsel fizyolojiyi, cinsel birleşme yöntem ve pozisyonlarını anlatmakla kalmayıp, afrodizyakları[17], cinsel iştahı artırıcı yiyecek ve ilaçları, karakter ve vücut yapılarına göre bölüm ve altbölümlere ayırdığı cinsel cazibesi yüksek erkek ve kadın tiplerini de oldukça detaylı bir şekilde incelemiştir. Çok ilginç bir husus da, Şeyh'in, kadınların,

erkekleri baştan çıkarıcılığı konusunda verdiği donelerin Tevrat'takilere çok benzemesidir: Bembeyaz bir ten, kıpkırmızı dudaklar, sert ve dik göğüsler, dolgun bacaklar, geniş kalçalar, uzun bir boyun, ışıl ışıl kara gözler, siyah veya kınalı saçlar, sağlıklı, dik duran bir vücut...

Bahname'nin şiirsel erotizmi, *The Song of Solomon (Süleyman'ın Şarkısı)*'daki ve *The Ectasy of Donne (Donne'nin Esrikliği)*'deki erotizmden farklı değildir. Antik Yunan'ın ve I. Elizabeth döneminin saf, özgür, suçluluk duyguları ve saplantılarından uzak, o esrik erotizmdir bu.

Rönesans döneminin ölümsüz eseri Rabelais'in *Gargantua et Pantagruel*'i ile benzerliği olan eser, erkeğin phallus'u, penisi, cinsel organıyla eşanlamlı inanılmayacak kadar çok kelime içermektedir[18]. Kitap hakkında çok ilginç bir başka saptama da, bir bölümde varılan bazı çıkarsamalar, çağdaş bilime göre salt eğlendirici olarak kalırken, bazı bölümlerde yazılanlar, bir eleştirmenin dikkat çektiği gibi, Freud'un teorileriyle örtüşmesidir[19].

Bahname, son satırına kadar, anlatılanları açıklayıcı ve betimleyici örnekler, anonim öykü ve fıkralarla süslenmiştir. Ana metne eklenen bu tür yazımların bir bölümü, kadınların aşk yalanlarına ve ihanetlerine ayrılmıştır. Aslında bu masal, öykü ve fıkraların hemen hepsi, hem içerik hem üslup bakımından, *Bahname*'ye göre çok daha uzun olan *1001 Gece Masalları*'ndakilere çok benzemektedir. Herhalde bunlar aynı kaynaklardan çıkmışlardır.

Sevişmede ve cinsel birleşmede aşırılığın zararlarının işlendiği bir bölümde, bundan doğacak tehlikeler ve alınacak önlemler de belirtilmiştir. Bunların arasında, yemeklerin ağır ağır yenmesi, lokmaların iyice çiğnenmesi, yemeklerden

sonra bol miktarda su veya başka içeceklerin içilmemesi gibi doğruluğu kanıtlanmış öneriler de yer almaktadır. Uyuşturuculardan kaçınılması ve aşırı ilaç kullanımının da aptallıktan başka bir şey olmadığı da belirtilmektedir. Birleşme öncesi önsevişmeyi ve pozisyonları ve yöntemleri irdelediğimizde de, *Kama Sutra* ve diğer Doğu sevişme sanatı kitapları gibi[20] *Bahname*'nin de etnolojik olarak birçok değişiklikler sunduğunu görüyoruz. Burada, Kinsey'in şu sözlerine yer vermek gerekiyor:

"İnsanların çoğu, cinsel birleşme pozisyonlarının da, tıpkı dil ve giyim gibi, değişik kültürlerin ürünü olduğunu sanır. İngiltere ve Amerika'da yaygın olan pozisyonların bazı diğer kültürlerde nadiren uygulandığını öğrenince de çok şaşırırlar. Eski uygarlıklardan kalma resim ve heykellerde gösterilen binlerce cinsel birleşmede de, Amerika ve İngiltere'de bilinenlere kesinlikle rastlanmaz. Bilinen bir hikâyedir: Malinowski, Güneybatı Pasifik'teki Trobriand yerlilerinin kendilerine özgü bir pozisyonda seviştiklerini ve kamp ateşi etrafında toplanıp eğlenirken, İngiliz-Amerikan pozisyonunu karikatürize ederek, "misyoner pozisyonu" veya "papaz işi" diyerek alaya alışlarını ve buna kahkahalarla gülüşlerini anlatır."[21]

Bizde şimdi geçerli olan bu pozisyonun kökeni, kilise tarihinin ilk ve onu takip eden yıllarından miras kalmıştır. Bu konunun açıklık kazanabilmesi için iyice irdelenmesi gerekiyor. Ama şu bir gerçek ki, Hıristiyan Kilisesi'nin tarihinde, bugün uygulanandan başka biçimde birleşenlerin, günah çıkartma sırasında bunu itiraf etmelerinin şart olduğu bir dönem yaşanmıştır.

Ne olursa olsun, biyolojik değişmelerin bir kültürel gelişme sonucu ortaya çıktığı bir kez daha açıkça belli oluyor[22].

Doğu cinsel terbiyesinin amacı, sevişme ve birleşmelerden alınacak zevki artırarak ve uzatarak, kadın ve erkeği tekdüzelikten, bıkkınlıktan kurtarmak, uzun yıllar birarada yaşamalarını ve gençliklerini korumalarını sağlamaktır. Araplar, buna bir de erkeğin orgazma ulaşmasını geciktiren yöntemler geliştirmişlerdir. Bu uygulamaya "imsak" denilmektedir. Sir Richard Burton, *1001 Gece Masalları*'nın 5. cildinin 76. sayfasının dipnotunda bundan söz ederken, "Boşalmanın tutulması ve geciktirilmesinin özü, vücut kaslarının aşırı gerilimine meydan vermemeye ve zihni başka şeylerle meşgul etmeye dayanmaktadır. Bu sanatı bilmeyen ve önemsemeyen erkekler, Hintli kadınlar tarafından 'köy horozu' benzetmesiyle horlanmışlardır," demiştir[23].

Bu eski cinsel teknik eserlerinin amacı, evliliği yüceltmek ve devamını sağlamaktan daha çok, bu tekniklerin önemini vurgulamaktır. Nefzavi'nin kitabını daha iyi anlayabilmek için, ona, Müslümanların evliliğinin adet ve görenekleri açısından bakmak gerekir. Bu konuyu bu önsözde inceleme olanağı olmasa da, konuya ilgi duyan erkeklerin birçok değerli bilgi kitabı bulabileceğinden eminim. Müslümanlar ve Hıristiyanlar arasında evliliğe hazırlıkta oldukça önemli farklılıklar vardır. Bunlar, çağdaş bir *Kur'an* yorumcusu tarafından, kısaca şöyle açıklanmıştır: "Müslümanlıkta birçok dini eser, erkeklerde orgazmı geciktirecek, kadınlarda ise çabuklaştıracak sayısız yollar önerir. Hıristiyanlıkta bekârlık, sofuca, dinsel bir idealdir. Müslümanlıkta ise ideal olan şey tek karılılık ama insan yaradılışına en uygun olanı ise çok karılılık olarak gösterilmiştir."[24]

Bu durumda, *Bahname*'de anlatılan Arap kadınlarının durumunu ele almak gerekiyor. Burton, bunu kendi gözlemlerine göre şöyle anlatıyor: "Bugün sadece İngiltere'de değil,

Avrupa'nın hemen her yerinde birçok kimse Müslüman aileler hakkında basmakalıp düşüncelere sahiptir. Oysa bu, onların bildiği gibi değildir. Arap kadınının yaşamdaki etkisi bu bilgilerden çok farklıdır. Birçok okurum, Arap kadınlarının karar ve eylemlerinde, erkeklerden aşağı kalmadıklarını, hatta onları bastırdıklarını görünce, şaşkınlıklarını gizleyemediklerini belirtiyorlar. Onların toplumda ve özel hayatlarında gösterdikleri dirayete hayran kaldıklarını söylüyorlar.

Müslümanların cinselliğe yaklaşımlarını *1001 Gece Masalları*'nda derinlemesine ele aldığımdan, bunlara burada ekleyeceğim çok az şey var[25]. Dünyanın her yerinde, kadını kadın yapan, erkeklerin onlara verdiği değerdir. Amazon efsanesi de, kadınların, erkeklerin önderliği olmadan nasıl yaşayabileceklerini ve neler yapabileceklerini anlatmak için ortaya konmuştur. Bu oldukça eski bir efsane olmasına karşın hâlâ canlılığını koruyor.

"Yenilmez aslanı kim yendi? Bir erkek!" Kadınla erkek arasında bir iç savaşın sürdüğü dönemlerde yazılan antik kitaplar, kadınları, "efendileri" olan erkeklerin bir malı olarak gören anlayışı ortaya koymuştur. Bu efsane, bu anlayışla savaşan uygarlık devrinde ortaya çıkmıştır. Böylece, yazının başlangıcından günümüze kadar, cinsellik ve seks edebiyatı hep gereksiz yere kötüye kullanılmış ve yine o denli gereksiz olarak yüceltilmeye çalışılmıştır.

İslam hukukunda kadının yeri çok yüksektir. Ama bu gerçek, Avrupa'da iyi bilinmesine karşın, sokaktaki adamın anlayışına girmemiştir henüz. Yüz yıl kadar önce Mirza Ebu Talip Han adlı bir prens, Londra'da iki yıl kaldıktan sonra bir 'Tarziyename' yazınıştır. Prensin amacı, kendi soydaşları hakkındaki yanlış bilgileri düzeltmekti. Bu yazının irdelenmesinin bugün bile yararlı olacağını sanıyorum.[26]

Her toplumun, diğer toplumlar hakkında önyargılı ve yanlış fikir ve bilgileri vardır. Ve bunlar genellikle sadece sıradan gözlemlere dayanır. Bir Avrupalı, Doğulu kadınların hep kapalı yaşadıklarını, kocalarıyla beraber bile sokağa çıkamadıklarını, onlarla balolara, partilere gidemediklerini sanır. Hatta, eski İbranilerde olduğu gibi, kadınların erkek kardeşlerine peşkeş çekildiğini duyan Avrupalılar, bu kadınlara köle muamelesi yapıldığını, onların hayatlarının çekilmez olduğunu düşünür. Bu inanılmaz bir bilgisizlikten kaynaklanmaktadır. Örneğin, çok kültürlü bir insan olan Miss Martineu, ziyaret ettiği bir haremde, oradaki kızların trigonometri bir yana, coğrafya hakkında bile bir şey bilmediğini görünce, üzüntüsünden ağlamıştır. Oysa Sonnini, olaya daha değişik bir açıdan bakmaktadır. Ben de, kendi deneyimlerimden, uzun süre Doğuda yaşayanların bambaşka düşündüklerini biliyorum.

Son olarak; Müslümanlar ve Doğulular, kadını ruhen ve bedenen tatmin etme sanatını çok genişletmişlerdir. Hem de derin bir duyarlılıkla! *1001 Gece Masalları*'nın önsözünde.[27] İlkel toplumlar arasında yaygın bir uygulamadan söz etmiştim: Buluğ çağına gelmiş erkekler ve kadınlar, sahip oldukları en kıymetli şeylerin, yani cinsel organlarının nasıl kullanıldığı konusunda eğitilirler. Bizde ise, bilgi ağacının bu dalı, çağdaş eğitim sistemimizce bile toptan ihmal edilmiş ve böylece sayısız birey, aile ve nesil yok yere heba olmuştur. 19. yüzyıl Amerika ve İngiltere'nin yapmacık erdemleri ve tevazuları, cinselliği, iğrençlik ve aşırılıkla aşağılamıştır. Onlara göre seks, toplumu çürüten bir olguydu. "Sosyete hastalığı" denecek kadar hem de! Ve işin gülünç tarafı, "İngiltere'de Avrupa'nın en mükemmel kadınları yaşadığı halde, onların yeteneklerini en az İngilizler bilir" sözlerinin her yerde kullanılmasıdır.

Doğuda ise, cinsellik ve öğretisi, ruhbilimciler, toplumbilimciler ve din adamları tarafından ciddiyetle ele alınmış ve bu bilge kişiler, cinselbilim için cil. cilt kitaplar yazmışlardır. Özellikle Mısırlılar, Türklerin deyimiyle "belden aşağısı" ile ilgili afrodizyak (cinsel gücü artırıcı ilaç, karışım, yöntem ve objeler) edebiyatına çok düşkündür[28].

E.W. Lane, *1001 Gece Masalları*, 1. Cilt, 216. sayfada *Halbat al-Kumayt (Atların Yarış Meydanı - The Race Course of the Bay Horse)* adlı 464 sayfalık bir kitapta, şaraba ve atlara ait son derece doğru ve şairane yaklaşımlara yer verildiğini belirtmiştir. Lane, kitabın isminin de buna dayandığını söylüyor. G. Herbolot 'un Gazi Şemsettin Muhammed tarafından yazıldığını öne sürdüğü bu kitap, baştan sona içki ve işretten, kadınlardan söz eder. Büyük din adamı ve tarihçi Celâleddin el-Suyuti'ye maledilen[29], fakat yazarının kimliği kesinlik kazanmayan *Kitab ül-İzâh Fi-ilm ül-Nikâh (Cinsel Birleşme Tekniğinin Açıklamaları - The Book of Exposition in the Science of Coition)* kitabının bendeki 33 sayfalık basım tarihi verilmeden, Kahire'de yayımlanmış taşbaskı kopyasında şu önsöz vardır: "Tanrı'ya şükürler olsun ki, kadınları o bâkir memelerle ve erkeğin ateşini alan o yusyuvarlak kalçalarla yaratmış."

Kitab ül-Visah Fi Felaidül-Nikâh (*Cinsel Birleşme Nimetinin Öğretileri-Book of the Zone on Coition-Boon)'ın özeti sayılabilecek Kitab Navâzir el-Ayk Fi el-Nayk (Aşk Bahçesinin Yeşil İhtişamı-Green Splendours of the Copse in Copulation)* isimli kitabı da bu neşe dolu sevecen tarihçinin yazdığı söylenir.

Burton, bunlardan sonra, Ahmet bin Süleyman'ın İbn-i Kemal Paşa takma adıyla yazdığı *Kitab Rücu-a el-Şevk ila Sabah Fi-l Kuvvet el-Bâh (Şehevi Güçlerin Gençleştirici Et-*

kileri-The Book of Agerejuvenescence in the Power of Concupiscence)[30] adlı kitabın 2. sayfasında yer alan 7 erotik elkitabının ve yazarlarının adını verir. Bunlar:

- Kitâb-ül Bâh- El Nahlî
- Kitâb-ül Urs ve'l Arâais (Düğün ve Gelinler Kitabı-The Book of the Bridal and the Brides) -El Câhiz
- Kitâb-ül Kiyan (Genç Kızların Kitabı-The Maiden's Book) -İbn-i Hâcip-el Numân
- Kitâb-ül İzah Fi Esrar el-Nikâh (Evlilik Sırlarının Kitabı-Book of the Exposition on the Mysteries of Married Fruition)
- Kitâb Câmi el-Lizzah (Zevklerin Özü-The Compendium of Pleauser) -İbn-i Samsani
- Kitâb Burcân ve Cenaib
- Kitâb-ül Münakaha va ül Mufâtaha Fi Asnâf el-Cimâ ve Alâtih (Cinsel İlişkide Şehvetle Birleşme Usülleri ve Gereçleri-Book of Carnal Copulation and the Initiation into the Modes of Coition and its Instrumentation) -Aziz el-Sin el-Mâsihi.

Burton bundan sonra şunları yazar: "Bu kitapların, cinsel isteğin uyarılması için bir afrodizyak olarak yazıldığını düşünmek doğru değildir. Hem bir fizikçi hem de Arapça uzmanı olan Sprenger,[31] İslam dünyasının büyük tıp adamı ve filozofu Ebubekir Zekeriya Râzi'nin yazdığı bir kitapçık üzerine şunlara dikkat çekmiştir: 'Arap tıp edebiyatının en değerli eserlerinden birisi olan bu kitapçık, Doğuya ait pek çok ilginç gözlemi ve bizler için yeni sayılabilecek düşünceleri çok isabetli bir şekilde irdelemiştir.' Antropoloji ile ilgilenen herkese bu *Kütüb-ül Bâh*'ı özellikle öneririm."[32]

Okurlara kitabın içeriğinden bahsettikten sonra, şimdi de biçimini ele almak gerekiyor. Burton'un *1001 Gece Masal-*

ları ile ilgili görüşleri, onun *Bahname* çevirisi için de geçerlidir. Bu nedenle, onun Bitiş Yazısı'ndan bazı alıntılar vermek yerinde olacaktır:

"Okurların, *Bahname*'de içtenlikle ve açıklıkla ele alınan bazı yaklaşımları, terbiyesizlik ve açıksaçıklık olarak görmemeleri gerekir. Bunlar, sözcük ve anlamları süsleyip saklamadan yazılan yalın anlatımlardır. Esprilerle ve neşeli bir şekilde kaleme alınmaları, bunların, şehevi değil, nükteli olduğunu belirler. Bu naif sayılabilecek 'belden aşağı' nükteler, kötü anlatımlarla, üstü kapalılıkla suçlanmamalıdır. Bu yalınlık, aslında yaklaşımda değil, insandadır. Rezillik söz konusu değildir. Bu açıklık ve çıplaklıktaki etkin doğallık, onların temizliğinin belirtisidir. Art niyetten uzak yalın anlatımlardır bunlar. İşte, Doğunun her yanında, kadını-erkeği, çocuğu, beyi-köylüsü, hanımefendisi-orospusu hep böyle açık açık konuşur. Saf bir Fransız gezginin Japonlar için söylediği şu sözler, onları çok güzel betimler 'Si grossier qu'ils ne sçavant nommer les choses que par leur nom.' (Öylesine kaba insanlar ki, bir şeyi ancak gerçek isimleriyle kullanıyorlar.)

Dildeki bu basit anlatım, Lane ve Burkhardt'ın ilgisini çekmiş ve Mısır'da özellikle cinsellikle ilgili konuşmalardaki özgünlüğü araştırmalarına neden olmuştur. Şunu da hemen eklemek isterim: Günümüzün en ileri uygarlığı, şimdi gene doğanın diline dönüş yapmaya başlamıştır. M.J. Richepin'in, realist ekolün bir zaferi olan *La Glu (Ökse)* adlı eserinde, artık hiç rağbet görmeyen birçok deyimlere rastlıyoruz. Dr. Johnson'ın, sözlüğünde kullandığı "münasebetsiz" kelimelerden yakınan bir kadına, "Hanımefendi, siz herhalde özellikle o kelimeleri arıyordunuz" demesi de unutulmamalı."[33]

Burton'un, Arapların nüktedanlığı, espri anlayışları ve açıksözlülüğü hakkında söyledikleri, *Bahname*'nin ana met-

ninden çok, kitapta yer alan açıklayıcı öykü ve fıkralar için geçerlidir. Dolayısıyla, bu değerler, İtalya ve Fransa'nın büyük Rönesans ediplerince, örneğin Boccacio'nun *Dekameron*'unda, Starparola'nın *Piacevolissime Notti*'sinde, Basil'in, Burton'un çevirisini yaptığı *Pentamerone*'sinde, başta, ince mizahın bir yüce dehası olan François Rabelais olmak üzere, diğerlerinin de katıldığı bir başyapıt olan *Cent Nouvelle Nouvelles*'inde görülenlerden farklı değildir. Rabelais'te bulduğumuz yalınlık ve sağduyu, Arapların doğayla içiçe yaşamalarından kaynaklanan bu değerlerle aynıdır.

Fransız yazar J.M. Cohen, Rabelais'yi çağdaş Fransızca'ya uyarlarken yazdığı önsözde, onun üç temel kavramının ve çılgın düşlerinin şunlardan kaynaklandığını söylemiştir: Doğum, sevişme ve ölüm. Bu özgün rahibin yapısında, 20. yüzyıla damgasını vurmuş bölünmüşlük, yani entelektüellik ve köylülük ayrımı yoktur. Bunlar, bir bütünün birbirini destekleyen iki parçasıydı ona göre. Öyle ki, Rabelais, inandığı postulatlarla, fantezilerinin bâkir ögeleri arasındaki tutarsızlığın bilincinde bile değildi.

Şunu da gözardı etmemek gerekir ki, Rabelais'te o büyük şakacılığının yanında, bugün bütün dünyanın eksikliğini duyduğu çok derin dini kavramlarla dolu ve mütevazı bir inancın izlerini de görürüz. Buna örnek olarak, rahibin *Dördüncü Kitap*'ının "Giriş"indeki dua konusunu işleyen görüşlerini verebilirim.

Bütün bu kültürel, geleneksel ve siyasal farklılıkları ele alınca, Rabelais'nin bu yaklaşımının, Nefzavi ve diğer Doğulu yazarlarla aynı çizgide olduğunu görürüz. Özellikle Hint (örneğin *Kama Sutra*) ve İslam edebiyatında, cinselliği bu inanca dayalı yüceltme çok belirgindir. Nefzavi, *Bahname*'nin önsözünde kitabına şehevî ve müstehcen bir gözle

bakılmaması için okurlarını uyarır, kitabın yüce amaçlarla yazıldığını açıklıkla belirler.

Gerçekten de, *1001 Gece Masalları*'nın ve *Bahname*'nin ilk paragrafları, *Kur'an*'ın ilk Sure'sindekileri andıran yüceltmelerden oluşmuştur. Bu konuda 3 örnek vermek istiyorum:

Allah'ın dediği olur!

Rahmet ve merhamet edici Yüce Allah adına.

Bütün kâinatın mutlak ve hakiki sahibi Allah-ü Teâlâ Hazretlerine şükürler olsun! Alemlere rahmet olarak gönderdiği sevgili peygamberimiz Muhammed Mustafa Salla'llahu aleyhi ve sellem Efendimize, onun aile efrâdına ve eshâbına salât ve selâm olsun!

Ve âhir zamanın bilgelerinin öğretileri, günümüzün insanına yol göstersin. Herkes, başkalarının başından geçenlerden ders alsın. Onların yaşadıklarını ve deneyimlerini koruyup bizlere iletenlere, böylece bize ışık tutanlara şükürler olsun.

İşte *1001 Gece Masalları*, onların bu öğretileriyle dolu olağanüstü destanlardan derlenmiştir.

"1001 Gece Masalları/Başlangıç; Erkeğin aldığı en büyük zevki kadının rahmine yerleştiren ve erkeğin cinsel organını kadına en büyük zevki verecek şekilde yaratan Allah'a şükürler olsun.

Bahname/Başlangıç; Allahım! Senin Rahman ve Rahim olan adınla başlıyorum. Yüceler Yücesi Allah-ü Teâlâ ve Tekaddes Hazretlerine sonsuz hamd ve sena olsun. Kıyamet Günü'nün Yüce Hâkimi'ne tapınalım ve onun merhametine sığınalım.

Rodwell, *Kur'an* Çevirisi/Başlangıç; Nefzavi, cinsel birleşme pozisyonlarını oldukça ayrıntılı olarak tarif etmiş, fakat zinayı yermiştir. Adı bilinmeyen bir Arap ozanının, bu yaklaşıma olan şu sert tepkisini belirtmiştir: Kimse hoşgörmez bu rezil davranışı!"

Çok açık olmasına karşın, Batılıların bir türlü anlamak istemedikleri bir gerçek de, Doğuluların cinselliğe bizim kadar çekingen yaklaşmadıklarıdır. Üstelik Doğulular, bizden çok daha dindardır. Onlar aşk ve cinsel etkinliği, sadece yaşamın doğal, sağlıklı ve gerekli bir eylemi olarak düşünmezler, bunu bir sanat olarak kabul ederler. Batıda, Doğululara özgü bu ruhu bir tek Balzac anlamış ve *Physiologie du Marriage (Evliliğin Fizyolojisi)* adlı eserinde birçok özdeyişle bunu ortaya koymuştur:

"Aşk bir sanattır! Kadınları mutlu etme sanatı!"
"Bir erkek, yatakta karısının da kendisi kadar zevk almasını sağlayamazsa, karısına dokunmasa daha iyi olur."

Doğuluların sevişme ve birleşmeye olan yaklaşımlarının temeli budur. İslam dininde cinsellik doğaldır, yasaksızdır. Çok karılılık da, belli bir ölçüde, insan yaradılışına uygunluğu nedeniyle kabul görür. Cinsel öğretiler ise, insanları mutlu bir evliliğe ve sağlıklı aile ilişkilerine götüren etkin bir ögedir. Bu konulardaki erotik incelemeleri ve kitapları en verimli bir biçimde çevirebilecek bir uzman olarak, Sir Richard Burton' dan başka bir isim düşünülebilir mi? Burton, bu insanlarla beraber yaşamıştı. Onların görenek ve geleneklerini, duygularını ve düşüncelerini biliyordu. Ve kendisi de onların yaşam biçimlerini bire bir yaşıyordu. Seçkin bir asker ve bir kâşif olduğu kadar, seçkin bir yazardı. Otuz beş kadar yabancı dili çok iyi bildiğini söylersek, yazarlıktaki başarısının hiç de şaşırtıcı olmadığını anlarız. Burton'un yayımlanan çok sayıdaki eserleri, şiirden gezi anılarına, bilimsel çevirilere kadar geniş bir alana yayılmıştı. Özellikle, bilimsel dipnotlar düzenleme sanatında büyük bir uzmanlığı vardı. Burton'un, bütün bunlardan başka, inanılması güç, kimsenin dikkate almadığı ilginç olayları ve olguları, bilgile-

ri ortaya çıkarıp, derleme ve sınıflandırmada da büyük bir yeteneği vardı. Kendine özgü bir uzmandı. Bu derlemelerinin birçoğunu da kendi yazdığı kitaplarda kullanmıştır.

J.S. Cotton, Burton'un bu hasletleriyle ilgili olarak şunları yazmıştır: "Bu, Burton'un çok yönlü yapısının sadece bir yönüydü. Sınır tanımayan merakı, onu bilginin her türüne yönlendirmiştir. Özelliklede ücra köşelerde unutulmuş olanlara! Uygarlığın başlangıcı ve kökenleri, Mısır'ın ilk çağları, Doğu ve Batı'nın tarihöncesi ilintisi, Etrüsk uygarlığı, Sufilerin gizi, Çingenelerin göçebeciliği, Portekizlilerin sömürge imparatorluğu... Bunlar, onu büyüleyen konulardan sadece birkaçı. Burton, kendine özgü konulara başkalarının el atmasına çok kırılmasına karşın, o hiç kimsenin alanına tecavüz etmezdi. Hiç kimse, onun kendi konularında yapılmış özgün çalışmaları da, onun kadar yürekten alkışlama cesaretini gösterememiştir. Böyle çalışmaları yapan bilimadamlarının dürüst yaklaşımlarına candan bir hayranlık ve yakınlık duyardı. Onun mert karakteri, geniş alanlarda yaptığı araştırmaları, genç kâşif ve bilimcilerle paylaşmasına yol açardı. Üslubu, elyazısı kadar belirgindi. Burton'a göre üslup, bir insanın kendisi demekti. Onu tanıyıp da, o berrak içtenliğini fark etmemiş birine rastlamak mümkün değildir. Hiçbir gizi olmadığı gibi, hiçbir şeyle de övünmezdi."

"Az bilinen ama irdelenmesiyle birçok şeyi aydınlatacak olguların büyük bir hevesle peşinden koşan ve özenli araştırmalar yapan bir bilgin," Burton'u ancak ifade edebilecek bir tanımlamadır. Bunun doğrulanmasını onun şu sözlerinde bulabiliriz: "Keyserling'in Hindistan'la ilgili erotik tasvirlerini asla müstehcenlik olarak görmemeliyiz. Çünkü bu eserler, ikonografik (resim, heykel, madalyon gibi sanat yapıtlarını inceleme bilimi) eserlerdir."

Bu arada, bu "müstehcenlik" terimini ele almak gerekiyor. Aslında (Bu kelimenin İngilizce karşılığı Pornografi'dir) fahişelere ve orospulara özgü davranış ve yaşam biçiminin yazıyla anlatımı demektir bu kelimenin karşılığı. *Oxford Dictionary* de böyle tanımlar bu kelimeyi. Fakat çağımızda, genel olarak hiçbir edebi, sanatsal ve bilimsel yanı olmayan ve sadece şehvet uyandıran yazın türüne bu ad veriliyor. Ne var ki, psikiyatri uzmanlarının da belirttiği gibi[34] bu kelime, yaygın inancın aksine, topluma karşı eğilimlerin bir emniyet sübabı olabilmektedir ve haliyle suç olabilecek davranışların ortaya çıkmasını frenlemektedir.

Ancak yine de, Dr. Eberhard ve eşi Phyllis Kronhausen kendi tanımlamalarıyla, "Hard-core Obscenity" (Saplantılı Müstehcenlik) dedikleri pornografiyle, "erotik" yazın türünü birbirinden ayırmaktadırlar. Erotik gerçekçilik, yaşamın temel bir olgusu olan cinselliğin, açık ve dürüst bir anlatımı olmalıdır. Bu anlatımlar cinselliği uyarıp artırabilirler. Ya da bunlara hiç yol açmayabilirler. Bu, okura, onun kişiliğine, çevresine, tercihlerine, hatta mizah anlayışına bağlıdır; dolayısıyla "göreli"dir. Ancak, burada çok önemli ve çok hassas bir nokta var: Bir okurun, erotik yazına ilgi duyması, okuması, o okurun meşru hakkıdır. İster roman olsun, ister şiir, isterse inceleme yazısı olsun, bu türden bir şeyler öğrenme ve aydınlanma hakkına sahiptir okur. Kronhausen çifti, erotik gerçekçilik tanımlamasına uyan büyük klasikler arasında, Arentino, Poggio, Rabelais, Brantome, Casanova, Restif, Pepys, Zola, Nabakov, Lawrence'in eserlerini, hatta Mark Twain'in *Conversations at the Social Fireside* (*Şömine Sohbetleri)*'nı saymaktadırlar. Ve pek tabii, Doğunun sevişme ve cinsel birleşme teknikleri elkitaplarını da (*Kama Sutra, Ananga Ranga, Bahname* ve diğerleri). Tarihçilerin bu konulardaki özgün incelemelerini de bu kategoriye dahil

edebiliriz. Önsözümün bu bölümünü, Craig'in daha önce de sözü edilen, aydınlatıcı birçok belgelerle dolu kitabından bir alıntıyla noktalamak istiyorum: "Erotik gerçekçilik, yaşamda sağlıklı ve düzenleyici bir etkendir ve bu genellikle yararlı olmaktadır."

Bahname ve Diğer Elkitapları

Cinselliği ele alan kitapları genel olarak üç belirgin kategoriye ayırabiliriz. Bunlardan birincisi, genellikle bölgesel olup Hint, Arap ve İran edebiyatının ürünleridir. İkinci ve üçüncüleri ise, bölgesel olduğu kadar tarihseldir ve Avrupa edebiyatının ayrık bir türünü içerir. İkinci kategori, yaklaşık olarak Ovid'in zamanından, 18. yüzyılın bitimine kadar olan dönemi; üçüncüsü ise, cinselbilim yöntemlerinin uygulanmaya başlamasından, araştırmaların çok geniş bir alana yayıldığı bugünlere kadar uzanır.

Bunları sırasıyla ele alacak ve özelliklerini irdeleyeceğim:

Doğunun didaktik kitapları, sevişmeyi kutsal bir ayin gibi sunmakta ve cinsel eylemi sadece bir üreme aracı olarak değil, sağlıklı ve sağaltıcı bir zevk olarak betimlemektedir[35]. Onlara göre cinsel birleşme, bir bakıma, hatta bazen de tam anlamıyla bir ibadet biçimidir[36].

Bu temel saygı ve inancı bir Arap şiiri çok güzel anlatır: "Aşk, ruhun kapıları olan gözlerden içeri girer ve bütün ruhu aydınlatır."

Doğululara göre orgazm, bireyin kendi bedeninin sınırlarına hapsolmuş olmasına karşın, Tanrı'ya adanan ruhun ona ulaşmasını simgeler. Aydın fikirli bir batılı, doğunun din kitaplarıyla cinsel bilgi kitaplarını birlikte incelerse, çok şey öğrenebilir. Böyle bir inceleme, bizim dini geleneklerimizin

çoğunu, hatta sevişmeyle ilgili geleneklerimizi bile Doğuya borçlu olduğumuzu ve fakat bizim uygarlık dediğimiz o kaba saba materyalizmimizin, mekanize, teknolojik, endüstriyel yaygaracılığımızın ve güç manyaklığımızın ve iyi olup olmadıklarını daha yeni yeni irdelemeyi akıl edebildiğimiz bir sürü - sakıncalı- avantajlarımızın dışında, Doğuya karşı hiçbir borcumuz olmadığını ortaya koyar. Kısaca diyebiliriz ki, kökleri Doğuda olan uygarlık ve hatta din, Batı tarafından hazırlop alınıvermiş ve genellikle bozulmuş ve istismar edilmiştir.

Doğunun cinselliğe bu özgün saygınlığı, Kalyana Malla'nın *Ananga Ranga*'sından alınan şu sağduyulu deyişte açıkça bellidir: "Evlilerin ayrılmalarının, kocaların başka kadınlara yönelmelerinin ve kadınların başka erkeklerin kollarına atılmalarının başlıca nedeni, orgazma ulaşmada çeşitliliğin olmayışı ve cinsel birleşme sonrasındaki tekdüzeliktir. Bu kesinlikle böyledir. Bu tür geçimsizliklerin sebebini tam olarak anladığım için, erkeklere karılarından nasıl zevk alabileceklerini, bir eşi nasıl 32 değişik kadın gibi görebileceklerini ve kadınlarına nasıl sürekli zevk verebileceklerini ve nasıl doyumsuz orgazmlar yaşatabileceklerini göstermiş bulunuyorum."[37]

Burada, içten bir öneri ve çok gelişmiş bir 'aşk sanatı'na da tanık oluyoruz. Bunlar, din, evlilik ve aile yaşamına verilen değerleri tanıtlıyor. Cinsel tekniğin, bireyin ve ailenin mutluluğunu ve bunun devamını sağladığını ve bu iki değer kadar, kutsal inanca ulaşabilmek için doğal bir araç olduğunu da görüyoruz. Doğunun erotik elkitaplarının özel ve genel değerleridir bunlar. Oysa, çok sayıda bireyin, hatta toplulukların bu ideallere ulaşamadıkları ortadadır. Hem de, doğru yol açıkça çizilmiş ve gösterilmişken!

Ortaçağ'ın uzun ve karanlık bir döneminin boşluğunda, (şövalyelerin aşk şatolarındaki maceralarının yapmacık zara-

fetli yazını dışında) erotik edebiyatın ikinci kategorisini, yani Eski Roma uygarlığından 18. yüzyılın sonuna kadar olan dönemi içindeki Avrupa erotik yazınını incelersek, çok değişik bir yaklaşımla karşılaşırız.

Ovid'i, eski Roma'nın en belirgin bir örneği ve sonraları Rönesans ve 18. yüzyıl içinde boy gösterenlerin bir bakıma öncesi olarak ele alırsak, cinsel eylemin, önüne gelenin önüne gelenle yatmasını, "zevk için zevk" yaklaşımıyla, yozlaşmanın yüceltilmeye çalışıldığını görürüz. *Art of Love*[38] *(Aşk Sanatı)* adlı kitapta, ahlaki ve dini kaygılara boşverildiği açıkça bellidir. Cinselliğin kutsal olduğuna dair hiçbir yaklaşım yoktur. Hatta, edinilmiş deneyimlerle iyice anlaşılmış cinselliğin, cinsel birliktelikten çok çıkarcı bir bencilliğe dönüştüğünün ve bunun, bireyleri kişisel bir esrikliğe götüren bir araç haline geldiğinin sözü bile edilmez.

Ovid'in bu kitabı, aslında adı gibi bir aşk sanatı elkitabı olmaktan çok, baştan çıkarmanın ve bencil zevkler edinmeyle ilgili yöntemlerinin elkitabıdır. Ovid, yasak aşkı benimser ve kadınlara yüzeysel yaklaşmayı önerir. Betimlemeleri, ahlaki açıdan incelendiğinde, Schnitzler'in moral değerlerle dalga geçen *La Rond (Rond)* kitabındaki hedeflerle örtüşür.

Bu tutuma, Rönesans'ta yazılmış erotik yapıtlarda ve Chorier'in, ilk olarak 1660'ta Lyons'ta basılmış *Dialogues of Luisa Siega*[39] *(Luisa Siega'nın Söyleşileri)* kitabındaki gibi, daha birçok cinsel tekniği işleyen kitaplarda da rastlıyoruz. Frederick-Karl Forberg'in, Beccadelli'nin kitabı *Hermaphroditus* için yazdığı detaylı çalışmalarda da aynı şeyi görürüz. (Bu yazılar, *A Manual of Classic Erotology - Klasik Erotoloji Elkitabı* adı altında daha sonra ayrıca yayımlanmıştır.)[40]

Cleland'ın ünlü eseri *Fanny Hill*'deki ana unsur da böy-

ledir. Bir küçük farkla: Romanın kahramanı Fanny'nin müstakbel kocası Charles'a olan içten sevgisini işleyen bölümlerde, zaman zaman, sevimli ve naif anlatımlar vardır.

Bu bitmez tükenmez yatak odası öyküleri, 18. yüzyılın sonlarına doğru tepe noktasına ulaşmış, sonunda Marquis de Sade'ın o iğrenç yazınlarına ulaşmıştır. Sade, sefahatin sınırlarını genişleteceğim derken, dini ve ahlâki değerleri hiçe saymakla kalmamış, acı ve işkenceden ve her türlü rezillikten zevk almayı marifet saymıştır[41].

Üçüncü kategori, 20. yüzyılın başlarında, Avrupa ve Amerika'daki cinsel sorunların çözülmesi amacıyla bilimadamlarınca yazılmış eserlerdir. Yaklaşımları insancıldır, bilimsel ve kapsamlı çalışmaların ürünleridir. Cinselliğin anatomisini, fizyoloji ve psikolojisini araştıran bu eserler, cinsel teknikle ve daha yaygın bir deyişle "cinselliğin mekanığiyle" ilgili yöntem ve önerileri, halkın okuyabileceği bir dille açıklıyorlardı. Kitaplar kitapları takip ediyordu.

Bunların arasında, en çok ün kazanmış ikisi, kuşkusuz Van de Velde'nin *Ideal Marriage*'ı[42] *(İdeal Evlilik)* (Flamanca'dan İngilizce'ye çevrilmiş ve 1920'de Heineman - Londra tarafından yayımlanmıştır) ve Eustace Chesser'ın *Love without Fear*'ıdır *(Korkusuz Sevgi* - Londra, 1940).

Bu kitaplarda bile, *Kama Sutra*'da ve *Bahname*'deki dinsel temeli bulamayız. Üstelik bunlar, Doğuda yazılan örneklerine göre çok daha kolay anlaşılır, kapsamları açısından da daha az çeşitlidir. Ama o günlerdeki yazınlarda özgür bir tanımlama dili kullanılmadığından, içeriklerindeki terimler bugün bize soğuk ve zorlama görünebilirler. Yine de amaçlar aynıdır: Evlilik dengesinin sağlanması ve ruh sağlığının sürdürülmesi için önerilen yöntemler, sinir bozuklukla-

rını önlemeyi ve sağlıklı çocuklar yetiştirmeyi hedefleyen yaklaşımlar ve kadını ve erkeği, yaşamdan bedensel ve ruhsal doyum sağlayarak, hem iş hayatında hem çocuk büyütmede tam ve mutlu bir üretkenliğe yönelten öneriler.

Kuşkusuz, sokaktaki insana cinsel bilgiler veren yazarların çoğu, fikirlerinin en azından bazılarını Vatsyayana, Nefzavi ve Kalyana Malla'dan almışlardır. Bunun yanında, bilgilerinin bir bölümünü de, Burton'un *1001 Gece Masalları*'ndaki, derin incelemeler sonucu kaleme aldığı çok geniş dipnotlarına borçludurlar.

Bu görüşü destekleyecek örnekler vermek gerekirse, Havelock Ellis'in bir şaheser diyebileceğimiz *Seks Psikolojisi İncelemeleri*, Kinsey'in *Sexual Behaviour in the Human Female*'i *(Kadınların Cinsel Davranışları)* ve Norman Himes'ın eşsiz kitabı *Medical History of Contraception*'ı *(Tıpta Doğum Kontrolünün Tarihi)*[43] önde gelir. Üçü de, yararlandıkları kaynakları açıkça belirtirler, Arapça olanların arasında da *Bahname*'yi gösterirler. Bu örnekleri çoğaltabiliriz, ama bu, zaten çok bilinen bir gerçeği gereksiz yere tekrarlamak olacaktır.

Ancak ister Doğunun erotik kitaplarını, ister çağdaş cinsel teknik elkitaplarını okumakla bir yere varılacağı düşünülmemelidir. Bu kitaplar, temelde önsevişmenin inceliklerinin, cinsel birleşme pozisyonları tekniklerinin ayrıntılarıyla ilgili bilgiler vermektedir[44]. Kadınları etkileme ve yatağa çekebilme becerisini, *Memories of Casanova*'da *(Kazanova'nın Anıları)* ve Ovid'in, her devrin kitabı sayılabilecek *Aşk Sanatı*'nda bulabiliriz.

Şüphesiz, Vatsyayana, Nefzavi ve diğer Doğulu yazarlar kadınlara karşı bizim çağdaş Avrupalılarımızdan çok daha

saygılıdır. Ama kadına karşı olan hürmetin bir rehberini arayanlar, Restif de la Bretonne'un[45] eserlerine başvurmalıdır. Okurlar, bu yazılarda, teknik ayrıntılara ağırlık veren kitaplardan çok daha geniş bilgiler bulabilirler. Yine de, aşkın, Batılılarca büyük çapta ihmal edilmiş bu çok önemli -eylemsel- yönünü, Doğululardan daha iyi öğreten hiçbir kaynak yoktur Batıda. Ve Nefzavi, Arap erotik edebiyatındaki en güzel örnektir buna. *Bahname*, ana amacının yanında, Arap halk kültürünün de kısa da olsa bir özetidir. Bu eser, çapkınlığa, zamparalığa, ayartıcılığa bir rehber değildir. Nefzavi'nin yaklaşımı da bu değildir. Okurlar kitabı irdeledikçe, bunun doğruluğu açıkça ortaya çıkacaktır. Yalnız, şu gerçeği gözardı etmemeli: Müslümanlar, "Şeriat"a, İslam hukukuna göre, birden fazla kadınla evlenebilmektedir.

Bu Kitaptaki Metin

Bu kitabın metni, *Bahname*'nin, Kama Shastra'nın değiştirilmeden ve kısaltılmadan yayımladığı özgün metinle aynıdır. Sadece ana metinle ilgisi olmayan iki fıkra çıkarılmıştır. Bunlar, "Eşeğinin İhanetine Uğrayan Adam"la, "Ne Yapsan Boşuna"dır. İkisi de "Kadınların Yalanları ve İhanetleri" başlığında toplanan II. bölümde yer almaktaydı. Bunların birincisi tipik bir Arap fıkrası olmakla beraber, insan cinselliğinin ötesindedir ve bu konuya aykırı düşmektedir. Bu türe, Doğu'da sıklıkla yer verilir. Antik Yunan ve Roman yazınlarında da bu türe örnekler yer alır. (Lucius'un *Eşek*'i ve Apelius'un *Altın Eşek*'i)[46] En çarpıcı cinsel eğilimleri hoşgörüyle karşılayanlar bile bu türü zevksiz, tatsız bulabilir.

İkinci fıkrada ise, kaba bir mizah anlayışının hâkim olduğu bir anlatımla, kapıya açılan bir delikten iki aşığın cinsel birleşmede bulunarak, kadının kocasını aldatması anlatı-

lır. Aynı fıkranın öyküleştirilmiş ve oldukça değiştirilmiş ve daha "uygunlaştırılmış" bir versiyonuna, büyük bir Fransız klasiği olan *Cent Nouvelle Nouvelles*'de rastlanır. (Bu kitap, Robert B. Douglas tarafından İngilizce'ye çevrilmiştir. Kesin tarih bilinmiyor. Yaklaşık 1900'lerde. Paris, Carrington.)[47] Aynı fıkrayı daha değişik bir anlatımla, La Fontaine'in *Contes (Masallar)* adlı eserinin ikinci kitabında görürüz.

Belirtildiği gibi, bu fıkra ve Nefzavi'nin anlatım biçimi, *Bahname*'nin ana temasıyla pek az örtüşmektedir ve bu Fransız yazarlarına belirgin bir üstünlük sağlayan zarafetten ve mizah anlayışından nasibini almamıştır. *Bahname*'nin söz konusu bölümündeki diğer öyküler, kadınların ihanetleri konusunu çok daha anlamlı olarak betimler. "Ne Yapsan Boşuna," bu yüzden metinden çıkarılmıştır.

Nefzavi, "Birleşme Eylemine Yararlı Her Şey" başlıklı 6. bölümde, kendi çağında halk arasında en yaygın 11 pozisyonu ayrıntılarıyla anlatır. Sonra Hindistan'da rağbette olan pozisyonların anlatımına geçer. Ama bunları göreli olarak kısa ve paragraflar dizisi halinde yazar. Bu "Hint işi" pozisyonların dördü bu kitapta verilmiyor. Çünkü üç tanesinin uygulanması olanaksız hatta tehlikelidir. Dördüncüsü ise çok daha biçimsiz olup ne Doğulu ne Batılı çiftlere tavsiye edilecek nitelikte değildir.[48]

Çevirmenin "Şeyh Nefzavi Hakkında Notlar"ında, parantez içinde bir ek vardır. Bununla söz konusu eşekli fıkranın çıkartılmış olduğu belirtilmek istenmiştir. Bu anlattıklarım bu baskının II. bölümüyle ilgili olduğuna dikkat çekmek içindir.

Arapça adların ve kelimelerin Fransızca yazılışlarında Burton'un özgün baskısına sadık kalınmıştır. Hatta Nefzavi yerine Nefzaoui kullanılmıştır. Burton'un bu yazılışları ko-

layca İngilizceleştirebileceği halde Fransızca olarak kullanmasının nedenleri özgün metinde zaten belirtilmiştir. Çevirinin yapıldığı yıllardaki bağnaz ve son derece ahlakdışı ortam, Burton'u ve daha birçok değerli yazarı böyle çareler aramaya zorlamıştır.

Bunlardan başka, basım hataları, bazı noktalama yanlışları ve Kama Shastra baskısının düzeltmenlerince gözden kaçmış bazı yanlışlarda bu baskıda düzeltilmiştir. Buna karşın, çevirmenin yazım biçimine fazla müdahale edilmemeye çalışılmıştır. Çünkü, amacımız, Burton'un klasik çevirisini özgün biçimiyle -yeniden kaleme almadan- sunmaktır.

Sonuç

Bu önsözün sonunda, Hıristiyanlarca yüzyıllardır 'iğrençlik'le bir tutulan cinsellik ve cinsel ilişkinin neden böyle algılandığına değinmek yerinde olacaktır. Cinselliğin iğrençlikle özdeşleştirilmesi, hiçbir halde İsa'nın ilahi bilgeliğine ve sağduyulu öğretilerine dayandırılamaz, maledilemez. Üstelik bu yaklaşım, insanların ve insanlığın sefaletine ve büyük acılar çekmesine büyük oranda neden olmuştur. Cinsellik, tabii ki, sadece toplumun çıkarlarına değil, bireyin çıkarlarına da zarar vermeyecek şekilde denetim altında tutulmalıdır. Ancak denetim, sağlıklı bir yöntemdir. Tanrı vergisi doğal bir eylemin bozulması ve kirletilmesi ise sadece sağlıksız değil, çirkin ve şeytanca bir tutumdur. Ve sonunda her yere ulaşıp bulaşabilecek bu tür şeytani bozukluklara, Tanrı'nın kutsallığını hiçe sayan ve "günah" tanımlamasına girebilecek yaklaşımlar olarak bakmak gerekir. Yeni dinsel uyanış anlayışı da bu yöndedir.

Cambridge'de, Dr. A.R. Vidler'ın başkanlığındaki yeni dinbilimciler ve onlar gibi birçok aydın dinadamı, bu resmi olmasa da büyük değerler taşıyan fikirleri desteklemektedirler[49].

Bu durumda, geçen yüzyılın sonlarına doğru ortaya koyduğu bazı etkileyici düşünceler için Havelock Ellis'e bir kulak verelim:

"Dinbilim ve metafizikten de etkin bir olgu, bizleri İsa'nın ruhundan kesip ayırmıştır. Bu, bizim bildiğimiz, anladığımız 'Hıristiyanlık'ın gerçek kurucusu saydığımız, Aziz Paulus'un ruhudur. Ve Jerome, Aziz Augustine ve Luther, üçü de Paulus'un çocuklarıdır. -İsa'nın değil!- Bunca yüzyıldır bizi İsa'dan koparmış olan Hıristiyanlığın yolunu, işte o küçük, şaşılası Yahudi çizmiştir. Düğüm düğüm acılarla dolu karakterinin ve dur durak bilmez enerjisinin etkisiyle bizim Batı uygarlığımıza garip ahlaki güçleri ve yaşamımızın her yönüne işlemiş ve kökleşmiş ikiyüzlülükleri, acımasızlığı ve sahtekârlığı getirmiştir. İsa bir hayal alemi yaratmış olabilir. Ancak o bu hayalleri, yaşamın şarabıyla, ekmeğiyle, çocukları ve çiçekleriyle ilahi bir uyumla süslemiştir. Paulus'un ne zambaklara ne de çocuklara bir sevgisi vardı. Bunlarda bir huzur, bir bereket bulduğunu hiç sanmıyoruz. Doğal güzellikleri ezip geçen biriydi o. Festus'un ileri sürdüğü gibi, o bir deli değildi. Ama ister olsun, ister olmasın, onun yaşamını irdeleyince, onun 'Kutsal Hastalık' denilen saraya yakalanmış olduğunu görürüz. Davranışları da onun ileri derecede bir sınır hastası olduğunu ortaya koyuyor.

Bugün Hıristiyanlıkta 'kötü' diye tanımladığımız hemen her şeyin onun dünyevi gücü, o lanetli hoşgörüsüzlüğünün yanında, akılcılık ve güzel yaşama isteği gibi tüm yalın ve ılık değerleri hiçe sayması ve bütün bunları o kahrolası 'ahlaki güçler' adına yapması, doğrudan Paulus'a götürür bizi.

Böylesine acımasız birine verilecek ilahi ceza ne olabilir? Bu hastalıklı ve hasta ruhlu adamdaki bir yanda yoğun etkileyicilik ve cesaret, kendisine karşı bile olan hoşgörü-

süzlük, bir yanda da o huzursuz ve fırtınalı ruhundaki ilahi ilham kıvılcımları, şifa bulmaz bir deli olmayı amaç edinmiş bir sinir hastasının alçakgönüllülüğü biraradaydı. Bu acıklı, elem uyandırıcı yapı karşısında ne yapabiliriz ki? Kızgınlığımız sönüverir elbette. Böylece kilisenin temel taşı Paul değil Petros olmuştur, kilisenin erdemleri de İsa'nın değil Paulus'un kendi -çarpık- erdemleri olmuştur."[50]

Çok iyi bilindiği gibi, Aziz Paulus, şehvetle yanıp kıvranmak yerine evlenmenin "daha iyi" olacağını söylemiştir. Bu, onun insanın temelinde olduğuna inandığı günahkârlığa kerhen verdiği bir ödünden başka bir şey değildir. Çünkü, evlilikte bile cinsel ilişki mümkün olduğunca az olmalı ve bu da ancak bir çocuk dünyaya getirme amacıyla yapılmalıdır. Yaklaşım budur.

Allahtan, Hıristiyanlığın ilk çağlardaki dini metinlerini yazan dinadamları, onun gibi yobaz değillerdi. Onlar da insan vücudunun çıplaklığına karşı çıkıyorlardı ama, bundaki amaçları aslında insanı bütünüyle önemseyen paganizme (putperestlik) karşı koymaktı. Ayrıca bu din adamlarının, doğum amacıyla olsun olmasın evlilikteki cinsel birleşmeyi günah saymadıklarına dair kanıtlar vardır.

Hatta içlerinden bazıları, özellikle de Rum "Ortodoks Kilisesi"ne bağlı olanları, Antik Yunan'ın sağlıklı düşüncesine değer verdiklerinden, doğa-cinsellik-insan vücudu ilişkisinde, Whitman'ın, Goethe'nin övgülerini hakedecek görüşler geliştirmişlerdir.

Ellis de, Hıristiyanlığın ilk dönemlerinde, dini liderlerin hepsinin Paulus gibi düşünmediğini, içlerinde insan bedenini ve cinselliği günah ve utanç verici şeyler olarak görmeyenlerin bulunduğunu yazmıştır.

Bir başka örnek de İskenderiyeli Clemens'tir. O da Eski Roma ve Yunan çağının güneşi batarken, yaşamın üzerine çöken bu aşırı sözde erdemciliğe karşı çıkmıştır. "Tanrı'nın yaratmaktan utanmadığı şeyleri, biz söylemekten utanmamalıyız," demiştir. Bu yaklaşım çok önemlidir, çünkü o çağın Roma ve Yunan'ında, doğadan utanç duyulmamasını yeni ve dinsel bir temele oturtuyordu bu sözler. Pek tutarlı sayılmayacak olan Clemens de, insan vücudu ve onun cinsel varlığını, bunları horlayanlara karşı daima savunmuştur. "Cinselliğin varlığını saymak, kadın onurunu da saymak demektir" diyerek bu onuru her zaman ve kuvvetle belirtmiş ve bazen, bekârlıktan üstün gördüğü evliliğin kutsallığını vurgulamıştır.

Ama ne yazık ki, bir başka Kuzey Afrikalı Aziz Augustine, (Roma'ya ait Kartaca'dan değil, Antik Yunan'ın İskenderiye'sinden) Clemens'in bu düşüncelerine karşı savlar ileri sürmüş ve son derece etkileyici zekâsıyla bunların yayılmasını ve tutunmasını sağlamıştır[51].

Günümüzün ileri görüşlü bazı dinadamları, onun bu sağlıklı görüşlerini dikkate alarak, bunların kilise ayinlerinde okunmak üzere seçilmesini bile önermişlerdir[52].

Clemens gibi ilk dönem Hıristiyan liderlerinin bu tutumları, Antik Yunan ve Doğu'nun filozof ve yazarlarının tutumlarıyla örtüşse de, Doğu'nun sanat ve edebiyatında, insanı ve insana duyulan ilahi hisleri neredeyse Tanrısal doruklara çıkaran, onun hakkında en ufak bir utanma düşüncesi tanımayan çizgiye ulaşamamıştır.

Doğululara göre, sanat ve edebiyatta olduğu gibi, gerçek yaşamdaki sevişme eylemi, insanın tam bir rahatlık ve esriklikle, sağlıkla ve sevinçle kendisini ifade etmesidir. Ve

Doğulular sevişme ve cinsel birleşmenin aslında Tanrısal bir eylem olduğunu kabul ederler. Bu nedenlerle, Müslümanlığın, bekârlığı bizdeki gibi ideal bir konum değil, bir talihsizlik saydığı söylenmiştir.

Bazı bireysel yaklaşımlar olmuştur Hıristiyanlıkta. Kadın, erkek, sokaktaki adam, ermişler, zaman zaman cinsel ilişkiyi "İlahi Sevgi"nin bir tezahürü olarak görmüşlerdir. (Burada bu yaklaşımın "cinsel eylem"den çok "cinsel bağlılığa" yönelik olduğunu belirtmekte yarar var.) Ama Kilise'nin ortaçağ boyunca ve Kalvinizm'in ortaya çıkışından günümüze kadar uzanan döneminde, insanların sevgi, cinsellik ve cinsel ahlak konularını ele alıp yorumlayışı, karanlık ve korkunç bir dönemin yaratılmasına neden olmuştur. Kilisenin bu konudaki öğretilerinden cesaret alan sayısız yobaz ve tutucu beyinler, bu işi dehşete kadar götürmüşlerdir.

Ama lokal de olsa bazı aydınlanmalar da olmuştur. Bunlardan biri, İngiliz Kilisesi'ne bağlı bir dinadamı olan Jeremy Taylor, cinsel birleşmeyi "aile içindeki anlaşmazlıkları ve üzüntüleri hafifletici ve karşılıklı sevgiyi olgunlaştırıcı" bir eylem olarak tarif ettiği *Holy Living (Kutsal Yaşam)* adlı kitabında ifade etmiştir. Bu eserden söz eden saygıdeğer Dr. Sherwin Bailey: "Taylor, evliliğin dostlukların kraliçesi ve karı-koca dostluğunun da en iyi dostluk olduğunu söylüyor. Onları birbirine bağlayan sevgi, en yüce değerlerin bileşimidir. İçinde, içtenlik, doyum, huzur ve güven vardır," der[53].

Bu konuda aydınlanmamız, henüz onca açıklıkla ifade edilebilecek durıma anca gelebilmiştir. Quaker anlayışının sonuçları ve yeni Cambridge dinbilimcilerinin denemeleri ve konferansları, hiç olmazsa, Doğuluların bu yaşamsal önemi olan konulardaki sağlıklı ve açık düşünceli yaklaşımına geç de olsa bir paralellik göstermeye başlamıştır.

Cinsellik konusunda içinde bulunduğumuz kaosun gerçeğini anladığına inandığım birisi, Newark'lı bir papazın karısı, geçenlerde İngiliz Kilisesi'ne, sevişmeyi öğreten bir ders kitabı yayımlamasını önerdi. Bu haberi veren The Guardian, 30 Mayıs 1963'te bu konuda şunları yazdı: "Kocasının çıkardığı kilise gazetesinde yazan bu hanım, birçok evli kadının, sevişme becerisini ihmal ettiklerini belirtip şu soruyu soruyor: "Kilise'nin, aşk sanatını da öğretmeyi içeren bir 'Hıristiyan evliliği elkitabı' yazmasının zamanı hâlâ gelmedi mi acaba?"[54]

İnsanların aklında olan yaygın bir kanı, cinsel istek, cinsel eylem ve şehvetin, birbirinin yerine geçebilen deyimler olduğudur. Sayın H.A. Williams, *Theology and Self Awareness (Dinbilim ve Bilinçlenme)*[55] adlı çok değerli makalesinde, "şehvet"in anlamı hakkında çok aydınlatıcı bilgiler veriyor. İnsanların gerçek benliğinin büyük bir bölümünün bilinçaltında yattığını söyleyerek şunları belirtiyor: "Şehveti, genellikle cinsel ve bedensel bir iştah diye tanımlarız. Ama bu doğru değildir. Hayvanlar birbirlerine şehvet duymazlar. Öte yandan, insanlar arasında, şehvetin söz konusu olmadığı ve fakat karşı konulamaz bedensel zevkler de vardır. Şehvetin uyanmasının nedeni, kendi değerimi bilmeden, bunun bilincinde olmadan yaşayamayacağımdır. Yaşam, kendi değerimin bilincidir. Kendimin bilincinde değilsem, değerlerimi geliştiremem. O zaman, ben kendime veremediğim değerleri, bir başkasından çalıp kendime maletmeye çalışırım. Bu aşırma çabasıdır şehveti oluşturan. Bu girişimin gerçekleşmesi için bedensel iştah göreve çağrılır. Ve bu iştahların bizi yönlendirdiği düşüncesi yanlıştır. Tam tersine, onlar bizim denetimimiz altındadır. Onları, ne olduğumun bilincinde olmadığım için denetleyen, 'ben'im. Bu nedenle kendi değerimi deli gibi başkalarında ararım. Kendi gizli güdülerinin bi-

lincinde olmamak, insanı, günahkâr bir ruh gibi, vücudunu bu gizleri aramak için kullanmaya mecbur eder."

Williams, aynı makalesinde, duyarlı bir Hıristiyan olarak, *Never on Sunday (Pazarları Asla)* adlı bir Yunan filmine değinir: "Filmde, Pire'li bir fahişenin yaşamı anlatılmaktadır. Genç bir denizci bu kadınla buluşup, onunla odasına gider. Fakat kadının odasında, başarısız olacağını düşünerek sinirlenir. Ama bu stresi, 'kötü bir şey' yapacağından kaynaklanmamaktadır. Kendi cinselliğine duyduğu kuşkudur bunun sebebi. Ahlaki bir korku değildir. Ama o sokak kadını kendini adama öyle bir verir ki, adamda bu kuşkulardan eser kalmaz; tam aksine özgüveni ve özsaygısına kavuşur.

Burada, Tanrı'nın o görkemli sevecenliğinin sergilenmesine tanık oluruz. Durum böyleyken, Hıristiyanlar, o baş şeytan, İblis Beelzebub'un, bu denizcinin içindeki şeytanı ortaya çıkardığını mı söyleyecekler?"[56]

Bu olgu, temelde, Nefzavi, Vatsyayana, Kalyana Malla ve diğer erotik yazarların ve Van de Velde gibi çağdaş büyük tıp adamlarının okurlara sunduğu ve -değeri bilindiği takdirde- gerçek bir nimet sayılabilecek bir değerdir.

Yani, doğru cinsel eylem tekniklerini sağlıklı bir ruhsal ve zihinsel yaklaşımla öğreterek, cinsel cehaletin sislerini dağıtan, her bireyi kendi dini ve inanışı yönünde mutluluğa ve özsaygıya ulaştıran, güven veren bir ilham!

Kama Sutra, Ananga Ranga ve *Bahname*, Sir Richard Burton'un bilgisi ve emeği sayesinde, biz Batılılar için, geçmişi ve geleceği aydınlatan birer ışık olmuşlardır. Hem de, salt bilim alanına değil, bütün bireylere ve dinimize rahatça uyarlanabilecek bir ışık kaynağı!

Bahname, aşka ve sevişmeye bir sena, bir bedensel zevkler türküsü, bir fantastik rüya alemidir. Eşsiz ve ilginç bir erotik bilgiler kaynağı, dilbilim, doğubilim ve ruhbilimin irdelenmesinde, antropoloji ve etnoloji araştırmalarında çok önemli değerler sağlayacak bir başyapıttır. Erdem fanatikleri ne derlerse desin, *Bahname*, hem kendi değerini hem de bu değerleri koruyacaktır. Bu eserin, Arapların şehvet düşkünlüğüne bir araç olmaktan öteye gitmediğini sananlar, yanlış değerlendirmelerin en büyüğünü yapmış olacaklardır. Bu eserde, cinsellik, birçok yönüyle ve oldukça açık bir biçimde ele alınmış olsa bile, günümüzün bazı romanlarında görülen edep dışı kelimeler kullanma yozluğundan ve çiğliğinden kesinlikle kaçınılmıştır. Kitabı okudukça, Müslümanların, o kutsal kozmik güce duydukları doğal ve derin saygıyı anlayabilirsiniz.

Ve bu güç, gökteki ve yerdeki her şeye, her zaman egemen olan o sınırsız, ilahi güçtür.

Highgate, 1963

Kaynakça

Bu kaynakçadaki eserlerin çoğu, önsöz yazımdaki dipnotlarda yer almaktadır. Bilgilerin bir kısmı, yıllardır sürdürmekte olduğum araştırma notlarından derlenmiştir.

Aşağıdaki eserler, bu konudaki bilgilerini artırmak isteyenlere çok yararlı olacaktır.

MULK RAJ ANAND. ***Kama Kala***: Hint Erotik Heykellerinin Felsefesi Üzerine Notlar. Londra, Charles Skilton, 1958 (Resimli) Aynı serideki iki eser, içerdikleri konular bakımından çok ilginçtir ve karşılaştırmalar için çok faydalı olacaktır.

JEAN MARCADÉ. ***Roma Amor***: (Etrüsk ve Roma Sanatında Erotik Ögeler). Londra, Charles Skilton, 1961

JEAN MARCADÉ. *Eros Kalos*: (Eski Yunan Sanatının Erotik Özellikleri Üzerine Deneme). Londra, Charles Skilton, 1962

LESLEY BLANCH. *The Wilder Shores of Love (Aşkın Şaşırtıcı Kumsalı)*: Londra, John Murray, 1954

ISABEL BURTON. *The Life of Captain Sir Richard F. Burton, K.C.M.G., F.R.G.S. (Yüzbaşı Sir Richard Burton'un Hayatı)*: 2 cilt, Londra, Chapman and Hall, 1983

JEAN BURTON. *Sir Richard Burton's Wife (Sir Richard Burton'un Karısı)*: Londra, Harrap, 1942

SIR RICHARD BURTON. *A Plain and Literal Translation of the Arabian Nights Entertaintments, Now Entitled the Book of the Thousand Nights and a Night, with Introduction, Explanotory Notes... and a Terminal Essay (Arabistan Geceleri Eğlencelerinin*

Tam ve Hiç Değiştirilmemiş Çevirisi. Şimdiki Adıyla 1001 Gece. Önsöz, Açıklamalar ve Sonsöz): Kama Shastra Derneği'nin Özel Abonelere Mahsus Baskısı. 16 cilt, 1885-1886. Bu baskının değişik kalitelerde birçok kopyası yayımlanmıştır.

FLORENT FELS. *L'Art et L'Amour (Sanat ve Aşk)*: Paris, Editions Arc-en-Ciel, 1952 (Büyük ebat, 2 cilt, bazıları renkli 700 tablo ilavesiyle). Bu eserin İngilizce çevirisi bazı ilavelerle Alan Hull Walton tarafından yapıldı.

ALASTAIR HERON. *Towards a Quaker View of Sex (Quaker'ların Cinselliğe Yaklaşımları)*: Düzenleme. Friends Home Service Committee, 1963

LO DUCA. *A History of Eroticism (Cinsellik Tarihi)*: Kitabın Kenneth Anger tarafından Fransızca'dan yapılmış bir uyarlaması. Londra, Rodney Books, 1963. Resimli.

NORMAN M. PENZER. *An Annotaded Bibliography of Sir Richard Francis Burton (Sir Richard Francis Burton'un Açıklamalı Bibliyografyası)*: Londra, A.M. Philpot, 1923

GEORGINA M. STISTED. *The True Life of Sir Richard F. Burton (Sir Richard F. Burton'un Gerçek Hayatı)*: Londra, H.S. Nichols, 1896

SIR RICHARD BURTON - F.F. ARBUTHNOT. *The Kama Sutra of Vatsyayana (Vatsyayana'nın Kama Sutra'sı)*: Çeviri. Düzenleme ve Önsöz: W.G. Archer. Sunuş yazısı: K.M. Panikkar. Londra, George Allen and Unwin, 1963

THOMAS WRIGHT. *Life of Sir Richard Burton (Sir Richard Burton'un Hayatı)*: 2 cilt, Londra, 1906 Wright ve Lady Burton'un yazılarının bir bölümü güvenilir değildir, dikkatli yorumlamak gerekir. Bu konuda Penzer'in bibliyografyasına bakınız.

Bahname'nin Almanca'dan İngilizce'ye iki çevirisi vardır. Bu kitaplara başvurmak için baş sayfalarından birer alıntı veriyorum:

Der Duftende Garten des Scheik Nefzaui. Eine Arabische Ars Amatoria. Deutsche Bearbeitung von H. Conrad: Privatdruck des Verlages "Der Spiegel" zu Leipzig, 1905

Liebe im Orient: der Duftende Garten des Scheik Nefzavi. Erste Vollständige Deutsche Ausgabe, Herausgegeben von Dr. F. Leiter und Dr. Hans H. Tal. Wien, Leipzig, 1929

Bu aralar, Burton'un *Kama Sutra* çevirisinin üç karton kapak baskısı birbirine yakın zamanlarda yayımlanmıştır. Her üçündeki değişik önsözlerin incelenmesi yararlı olacaktır.

JOHN MUIRHEAD GOULD. *The Kama Sutra of Vatsyayana (Vatsyaya'nın Kama Sutra'sı)*: Düzenleme, önsöz ve notlar. Sunuş yazısı: Dom Moraes. Londra, Panther Books, 1963

J.M. Gould'un önsözü, Burton-Arbuthnot çevirisiyle ilgili bibliyografyayı açıklayıcı değerli bilgiler içeriyor ve özgün metinle bu çeviri arasındaki farkları belirliyor. Dom Moraes'in kısa sunuş yazısı dikkate değer.

KENNETH WALKER. *The Kama Sutra and the Phaedrus of Plato (Vatsyayana'nın Kama Sutra'sı ve Eflatun'un Phaedros'u)*: Düzenleme ve sunuş yazısı. Londra, Kimber Pocket Ed., 1963

Buradaki Phaedrus çevirisi Benjamin Jowett'e aittir ve en iyi İngilizce çeviri olarak kabul edilmektedir. Kenneth Walker'ın sunuş yazısı çok güzel. Kraliçe Victoria devrindeki cinselliği işleyen öğretici yazına karşı olan çılgın tutumu betimliyor.

Vatsyana's Kama Sutra (Vatsyana'nın Kama Sutra'sı): Sunuş yazısı ve resimler. Londra, Richard K. Champion, 1963

Bu baskı çok iyi cins bir kağıda özenli bir çalışmayla basılmıştır. Özgün önsöz ve özgün sunuş yazıları arasına sıkıştırılmış ve herhalde geniş okur kitlesi için yazılmış imzasız ayrı bir sunuş yazısı daha vardır. (A.H.W.)

Şeyh Nefzavi'nin Itırlı Bahçe'si

1886 Baskısı Üzerine Kısa Bir Not

Bahname, Fransızca'ya, Cezayir'de görevli Fransız ordusunun bir kurmay subayı tarafından 1850 yılında çevrilmişti. Çevirmenin imzasını taşıyan ve sadece 25 (ki birçok yerde bu sayı 35 olarak verilmektedir.) nüsha olarak basıldığı söylenen bu nüshaların, baskıda kullanılan italik yazı karakteri nedeniyle, okunması çok zordu. Kitabın daha rahat okunmasını sağlayan yeni bir baskısı, çevirmenin notlarını ve açıklamalarını da içererek ve Cezayir'le ilgili yeni ve güvenilir bilgilerle, Paris'te şu son yıllarda yeniden yayımlanmıştır. Bu son baskıdan kelimesi kelimesine yapılan *Bahname* çevirisi, kitabın İngilizce'ye en iyi çevirisidir.

Çevirmenin Notları

Şeyh Nefzavi adı, yüzyıllar boyunca bu kitabın yazarı olarak bilinmiştir. Ve bu onun tek eseridir. Elyazması nüshalarını çoğaltan kopyacıların özensizliği ve bilgisizliği, sayısız yanlışlara neden olmuş, kitabın içeriğini etkilemiştir. Bilimsel incelemeler, kitabın, Arapça'da çok sık görülen yüksek edebi değerler ve tıbbi bilgilere sahip bir yazar tarafından kaleme alındığını kesinlikle ortaya koyuyor.

Elyazması metnin kısa tanıtma yazısından, kitabın, o zamanlar, kimliği tam olarak belirtilmemiş bir Tunus beyinin yaşadığı 16. yüzyılda (Hicri 925 yılında) yazıldığı söylenebilir.

Yazarın doğum yerine gelince, Arapların kendi adlarına doğdukları yerin adlarını ekleme gelenekleri olduğu bilindiğinden, Nefzavi'nin, Tunus Krallığı'nın güneyindeki Sebha Melrir gölünün kıyısındaki Nefzava beldesinden olduğu düşünülebilir[1].

Şeyhin, yazılarının içeriğinden, Tunus kentinde yaşadığı

anlaşılıyor. Bu büyük eser de, büyük bir olasılıkla orada yazılmıştır.

Anlatılanlara göre, kendi halinde ve sakin bir yaşam süren şeyhin, bu yaşamına pek uymayan böyle bir eser vermesinin özel bir nedeni varmış. Şeyh, tıpta ve hukukta da yazında olduğu kadar bilgili biriymiş. Bunu öğrenen Tunus Beyi onu kadılığa atamış. Ama şeyhin devlet işlerinde ne gözü ne gönlü varmış. Beyin bir lütuf sayılacak bu önerisini kabul etmemenin büyük bir saygısızlık olacağını bilen şeyh, olası bir öfkeden sakınmak için, üzerinde çalışmakta olduğunu söylediği bir kitabı bitirebilmek için beyden kendisine biraz zaman tanımasını istemiş. Bu isteği kabul edilince de, tasarladığı bu kitabı yazmaya başlamış. Kitabın ne olduğu anlaşılınca da, itibarı daha da artmış ve kadılık gibi resmi görevlere atanması söz konusu bile olmamış[2].

Şeyh Nefzavi'yi sorumluluktan kaçan biri gibi gösteren ve doğruluğu kanıtlanmamış bu bilgiler, rivayet olarak kalmış. *Bahname*'ye bir göz atmak bile, yazarın son derece saygın amaçlar taşıdığının anlaşılmasına yetecektir. Sorumsuzluk bir yana, insanlığa sunduğu bilgi ve hizmetlerden dolayı minnettarlık duyulacak biri olmaya hak kazandığı çok açıktır.

Arap yazınında çokça rastlanan şerhlere onun kitabında hiç rastlamıyoruz. Bunun nedenini, işlediği ciddi konunun birçok yorumcu tarafından irdeleneceğini tahmin etmesi olarak yorumlayabiliriz. Bu eserin çok detaylı incelenmesi gerekir. Kitapta en ciddi sorunların ele alındığını özellikle belirtmek isterim.

Gerçekten de, insanlığı kadın-erkek ilişkilerinde mutluluğa götüren ilkelerin belirlenmesinden daha anlamlı ne olabilir? Filozofların görevi ve amacı da, bu ilişkiye çok sıkı bağlanmış insanın karakterini, sağlığını ve yaşamdaki yerini

araştırmak değil midir?[3] *Bahname*'deki bu 'şerh' boşluğunu, yeterli olmayacağını bildiğim halde, konulara ışık tutabilmek için kendi notlarımla doldurmaya çalıştım.

Kuşku duyduğum ve zorlandığım durumlarda ve yazarın düşüncelerinin belirsiz kaldığı satırlarda, o konularda uzmanlaşmış bilginler kadar halka danışmaktan da erinmedim. Ve onların nazik ve değerli yardımlarıyla aşılmaz gibi görünen birçok zorluğun üstesinden gelebildim. Burada, bütün hepsine teşekkür etmekten kıvanç duyuyorum. Bu kitaptaki konuları benzer bir şekilde işlemiş olan yazarlar arasından Şeyh'le kıyaslanabilecek bir tek kişi bile yoktur.

Bu gerçek şeyhin kitabı bizlere, Aretin'i[4], *Conjuagal Love (Evlilikte Aşk)* kitabını ve Rabelais'i hatırlatıyor. Özellikle sonuncusuyla olan benzerliği bazen öyle şaşırtıcıdır ki, birçok yerde, kendimi tutamayıp çok benzer alıntılar verdim.

Ama bu incelemeyi, bu tür edebiyatın benzersiz bir kitabı yapan öge, en uyarıcı ve en müstehcen konuların sunuluşundaki ciddiyettir. Yazarın konusunun önemine olan inancı ve uğraşındaki en önemli etken, halkının yararına bir şey yapma arzusudur. Bu, kitapta çok açıkça bellidir. Bunu şundan da anlıyoruz: Nefzavi bu bilgileri verirken, bunların önemini ve doğruluğunu betimlemek için sadece dini kaynaklardan metin alıntıları vermekle kalmayıp, *Kur'an*'ın şahadetine bile başvurur. Kitabın içeriğinin bütünüyle kaynak alıntılarına dayanmamasına karşın *Bahname*, bütünüyle Şeyh'in olağanüstü yeteneklerinin ürünü değildir. Çünkü birçok bölümü, diğer Arap ve hatta Hint yazarlarından esinlenerek yazılmış olabilir. Buna bir örnek olarak, Müseylime ve Secâh ile ilgili yazımların hepsinin Muhammed bin Cerir el Taberi'nin kitaplarından alındığını söyleyebiliriz. Bazı pozisyonların uygulanmasının tarif ve bunu gerçekleştirebilmek

için yapılacak beden hareketlerinin açıklaması da Hint eserlerinden alınmıştır. Son olarak: Rüya yorumlarıyla ilgili kısım, İzzeddin el Mukaddesi'nin *Birds and Flowers (Kuşlar ve Çiçekler)* adlı kitabından alınmışa benziyor.

Bütün bunlardan dolayı (ve ayrıca) kendinden önceki bilgilerin ışığıyla aydınlanmaktan kaçınmayan bir yazarı içtenlikle tebrik etmek gerekir. Şeyhin kitabını, aşk sanatının başlangıcında olanlara ilettiği bilgilerin yararını kabul etmemek, nankörlük olur.

Kitabın tek kusurunu belirtmek gerekirse, bunun, çok yaygın bir Arap adetinden sözetmemesi olduğunu söyleyebiliriz. Burada Antik Yunan ve Romalıların oğlancılığı zaman zaman kadınlarla yatmaya tercih etmelerinden ve bu zevki ve alışkanlığı kadınlara da uygulamalarından söz ediyorum[5].

Yazar, bu konuda olduğu gibi, lezbiyenlikle ilgili konuyu, sevici kadınların birbiriyle yatmalarını ve bundan zevk almalarını da kitabına almamıştır. Hayvanlarla girilen cinsel ilişkiye de değinmekten kaçınmıştır. Bir öyküsünde (ki bu kitabın 21. ve son bölümündeki Zehra'nın öyküsüdür) iki kadının birbirini okşayıp sevişmelerini ve bir kadının bir eşeği tahrik etmesini konu alan bir fıkra anlatır. (Sunuş yazısında belirtildiği gibi bu fıkra bu baskıdan çıkarılmıştır.)

Son olarak, Nefzavi'nin güzel bir kadının ağzıyla ya da eliyle erkeğe verebileceği zevklere ve cunnilingus'a yani erkeğin kadının vajinasını ve klitorisini yalamasına da değinmediğini belirtelim[6].

Bu konuların ele alınmamasının nedeni ne olabilir? Yazarın bu suskunluğunun bilgi eksikliği olmadığı açıkça bellidir. Çünkü bu kitapta yazılanlar, derin bir bilginin göstergesidir. Buna kuşku yok.

Acaba bu boşlukların nedeni, Müslümanların kadınları

küçümsemelerinde mi yatmaktadır, yoksa Doğu'da belirlenmiş olan sevişme yöntemlerini yeterli bulmayıp bu eylemlere yönelmeyi, erkeklik gücünü ve onurunu yaralayıcı olarak görmeleri midir? Bir olasılık da, birçok kimsenin bu zevkleri bir sapkınlık saydığından, yazarın, bu eylemleri kendisinin de gerçekleştirdiğinin düşünülmesinden çekinmiş olabileceğidir.

Bütün bu eksiklere karşın, bu kitapta çok yararlı bilgiler ve çok ilginç öyküler var. Bu eseri çevirmek istememin nedenini de Şeyh Nefzavi, kitabın girişinde kendisi zaten belirtiyor: "Tanrı adına yemin ederim ki, bu kitaptaki bilgiler, hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak şekilde gereklidir. Onu okumayanlar ya da onu alay konusu yapanlar, bütün bilimlerin düşmanı olan, cahil kimselerdir."

Cinsel Birleşme Üzerine Düşünceler

Bir erkeğin hayatta duyabileceği en büyük zevki kadının vajinasını ve erkeğin penisini de kadına aynı hazzı verecek biçimde yaratan Tanrı'ya şükürler olsun[7]. O, kadının cinsel organını, erkeğin aleti içine girmeden benzersiz bir zevke ve doyuma kavuşamayacak, aynı şekilde erkeğinkini de kadınınkine girmeden rahat ve huzur nedir bilmeyecek şekilde yaratmıştır. Bu yüzden, kadınla erkek, cinsel eylemde karşılıklı bir hareketlilik içindedir. Bu güreş gibi eylemde, ikisi arasındaki bu örgü gibi kavuşup ayrılmalarla dolu bir çekişme vardır[8]. Karınların ve kasıkların[9] birbirine çarpmasıyla başlayan bu mücadele, biraz sonra tatlı, haz verici bir alışverişe döner. Erkek, havaneliyle havanı döver de döverken, kadın da o şehvet dolu devinimleriyle erkeğe kendini açar da açar ve sonunda boşalırlar[10].

Kadının ağzının, yanaklarının, boynunun öpülmesi ve taptaze dudaklarının emilmesi, Tanrı'nın bir nimeti olup, erkeğin aletinin sertleşmesini sağlar. Kadının bağrını memelerle donatıp gerdanını[11] bezeyen ve yanaklarına o pırıltılı

renkleri veren de yine Tanrı'dır. Tanrı kadına, karşısındaki erkeğe aşk ilhamı veren gözlerle, ok gibi pırıl pırıl kirpikler de ihsan etmiştir.

Kadını yusyuvarlak bir karın, güzel bir göbek, muhteşem bir bel çukuru ile donatan ve bütün bu şaheserleri o harika kalçaların üstüne oturtan da Tanrı'dır. Bu kalçaların arasına da Tanrı, o savaş meydanını yerleştirmiş. İşte burası iyice dolgunsa bir aslanın başına benzer. Adı da "ferc" tir. Ah! Acaba kaç erkek can vermiştir onun önünde? Sayısız koç yiğitlerin de aralarında yitip gittiği kaç erkek bedeni yatar bu kapının eşiğinde?

Tanrı burayı da bir ağız, dudaklar ve bir de dil[12] ile süslemiştir, burası bir ceylanın çölün kumları üstündeki ayak izleri gibidir. Ve bütün bunlar, çok güzel iki sütunun üstünde toplanır ki, bu da Tanrı'nın ayrı bir hikmetidir. Bu sütunlar ne çok kısa ne de çok uzundur. Üzerlerinde dalgaların yuvarlandığı dizler, baldırlar, ayak bilekleri ve topuklarla donatılmıştır. Yüce Yaratıcı, kadını bir şehvet ve zevk denizine daldırmış; sonra onu çok değerli ve gözalıcı örtülere sarıp, gülücüklerle süslemiştir.

O iştahları kabartan teniyle kadını yaratan ve ona bunca güzelliği bahşeden Tanrı, onu arzuları coşturan saçlar, dipdiri bir beden, dolgun göğüsler ve binbir cilve ile de bezemiştir. Bunları yaratan Tanrı'ya şükürler olsun.

Kâinatın tek hakimi, kadınlara erkeklerin aklını başından alan bir ülke ihsan etmiştir. Zayıf olsun güçlü olsun bütün erkekler kadın vuslatının esiridir. İnsanlar arasındaki birliğin de bölünmelerin de, yerleşmelerin de göçlerin de nedeni hep kadınlardır. Sevdiğinden ayrılan yakıcı bir aşk ateşiyle yanar, bir çare bulamaz buna. Bir sürgün gibidirler yaşamda. Horlanır ve ezilirler. O hasret denizinin med ceziriyle eriyip giderler. Bütün bunların nedeni, içlerinde o sönmek bilmeyen birleşme arzusudur.

Ben, Tanrı'nın bir kulu olarak ona şükrederim. "Güzel kadınlara aşık olmamak, hiçbirimizin elinde değildir" diye kaçıp gizlensek de ayrılsak da, onlara sahip olma arzusundan kurtulamayız. Bunun için de Tanrı'ya şükrederim.

Tanrı'nın Birliği'ne, ondan başka tapacak Tanrı olmadığına yemin ederim. Bu şahadetime, kıyamet gününe kadar sadık kalacağım. Aynı şekilde, Tanrı'nın elçisi, peygamberlerin en ulusu olan Hazreti Muhammed Efendimiz'e de (Ona, ailesine ve inananlarına da Tanrı'dan rahmet ve merhamet dilerim)[13] şahadet ederim. Tanrı huzuruna çıkacağımız o günü düşünüp dua ederim.

Kitabın Öyküsü

Bu çok önemli kitabı, üremenin gizemini incelediğim ve *Dünyanın Meşalesi* adını verdiğim küçük bir kitabı yazdıktan sonra kaleme aldım. O kitap, Tunus Sultanı Abd'ül Aziz'in vezirinin eline geçmiş. Bu ünlü vezir, efendimizin dostu, özel katibi ve şairiydi. Ve onun en güvendiği danışmanıydı. Dürüst, akıllı ve bilge bir insandı. Zamanın en bilgili alimiydi. Soyu, Zonava[14] kabilesinden geldiği için kendine Muhammed bin Uane ez-Zonavi adını almış. Çocukluğu Cezayir'de geçmiş, efendimiz Abd'ül Aziz Hafızi de onu bu kentte tanımış[15]. Cezayir işgal edildiği gün, Sultan (Tanrı, bu ülkeye olan inayetini kıyamete kadar esirgemesin) Tunus'a gitmek istemiş ve vezirini yanına almış. Orada da onu kendisine başvezir yapmış.

O da, Tunus'ta benim kitabımı okuyunca bana hemen adamlarını gönderip kendisini görmemi istemişti. Ben de bu davete hemen icabet ettim. Orada büyük bir saygı gördüm. Üç gün sonra, başvezir beni yanına çağırıp kitabımı gösterdi ve "Bunu sen mi yazdın?" diye sordu. Yüzümün kızardığını görünce de ekledi. "Utanman yersiz. Çünkü yazdıkların

gerçek şeyler. Kimse bunlara itiraz edemez. Bu konuyu senden önce yazanlar varsa da, senin bu yazdıklarının vallahi okunması gerek. Çünkü gerçekleri dinlemeyen ve okumayanlardır utanmaz olanlar. Her bilime düşman olan karacahillerdir. Ama kitabın bence eksik," dedi. Ben de bu eksikliklerin neler olduğunu sorunca, bana şu cevabı verdi: "İlaçları ve tedavi yollarını unutmuşsun. Bunları bu kitaba koymanı isterim. İnsanların davranışları kadar, bunların sonuçlarını önlemenin yollarını açıklamalısın. Konuşmaktan sakındığımız şeyleri sen ortaya koymalısın. Erkeğin aleti küçükse ne yapmalı, kadınların koltukaltı ve kasıklarındaki kokular nasıl giderilmeli, gebelik nasıl kontrol edilmeli, bunları açıklamalısın. Büyüden nasıl korunulacağını anlatmalısın. Böylece, hem bu kitap her soruya cevap vermiş olur, hem de sen görevini eksiksiz yerine getirmiş olursun."

Ben de kendisine "Ah efendim, inşallah bunu da başarırım," diye cevap verdim. İşte onun yanından ayrıldıktan sonra yeniden çalışmaya başladım ve Tanrı'nın yardımı ile (Tanrı Peygamberimizden razı olsun, ihsanını ve şefaatini ondan esirgemesin) bu kitabı bitirebildim. Ona *Ruhların Dinlendiği Güzel Kokulu Bahçe (Er Roud el Asir P'nezahe el Hatır)* adını verdim.

Her şeyin en hayırlısını veren ve bizleri öyle yönlendiren Tanrı'ya (Ondan başka Tanrı yoktur ve bütün iyilikler ondan gelir) dua edelim: Bizlerden yardımını esirgemesin ve bizlere doğru yolu göstersin. Çünkü ondan yüce, ondan güçlü yoktur. Tanrı istemezse hiçbir şey olmaz.

Kitabını yirmibir bölüme ayırdım. Öğrencilerin ve öğrenmek isteyenlerin daha kolay anlaması ve aradıklarını daha kolay bulabilmesi için bunu uygun gördüm. Her bölümde, bir bedeni, bir öyküyü ya da kadının baştan çıkarıcılığını anlattım.

1.
BÖLÜM

Erkeğin Değeri

Ey Vezir, (Tanrı yardımını sizden esirgemesin) şunu biliniz ki, yeryüzünde birbirine benzeyen ne iki kadın ne iki erkek vardır. Bazıları övgüye bazıları yergiye layıktır[16].

Övgüye değer bir erkek, bir kadına yakınlaştığında aleti şişer, büyür ve sertleşip canlanır. Bu erkek çabucak boşalmaz. Beli geldikten sonra, o sarsıntı geçince yeniden dikleşir. Böyle bir erkek, kadınlarca değerlidir. Sevilir ve sayılır. Çünkü kadının erkeğe olan sevgisi sadece onunla birleşebilmek içindir.

Bu nedenle, erkeğin aletinin kalın ve uzun olmasını isterler. Bu erkek aynı zamanda geniş omuzlu, güçlü göğüslü ve dolgun kalçalı olmalıdır. Belinin gelmesini kontrol edebilmeli, sonra yeniden hazır olmanın yollarını bilmelidir. Aleti kadının içine tam oturacak boyda posta olmalıdır. Kadınlar bu erkekleri değerli bulur.

Şairin dediği gibi:

Görüyorum ki kadınların seçtikleri delikanlılar
Hem hep kalender hem de hep güçlü olanlar
Çünkü değerli erkeğe gerçekten değer verenler
Şöyle sağlam bir aletle dolgun ve ağır kalçalar
Ve tabii bir de ağır ağır düzülmek istiyorlar
Sürdürmeli erkek sevişmenin o güzel tadını
Tam vaktine denk düşmeli o müthiş boşalması
Bitti derken haydi yeniden başlamalı
Cayır cayır yanmalı kadının ıslak vajinası
İşte bunlardır kadına o doyumsuz zevkleri verenler
Ve bunlardır kadının erkekte aradığı nitelikler

Kadının Erkekte Aradığı Nitelikler:
Rivayet olunur ki, Abdül Melik bin Mervan[17] cariyesi Leyla'yı[18] ziyaret etmiş ve onunla sohbet ederken, laf arasında, kadınların erkeklerde neler aradığını öğrenmek istediğini söylemiş. Bunun üzerine Leyla, "Ah efendim," demiş, "Yanakları bize benzemeli!" "Peki, başka?" "Ah, ah, saçları bizim gibi olmalı!" "Daha başka?" "Efendiciğim, erkek, sizin gibi zengin ve güçlü olmalı. Böyle olmayan bir erkek kadına ne verir, kadından ne alabilir ki?"

Erkeklik Organının Nitelikleri:
Erkeğin cinsel organının kadını tatmin edebilmesi için en çok on iki parmak, ya da üç el boyu, en az da altı parmak ya da birbuçuk el boyu olması gerekir. Bu ölçülerin üstünde ve altında olanlar kadını tatmin edemez[19].

Sevişmede Kokuların Önemi:
Güzel kokular, ister erkek olsun, ister kadın, aşkı ateşler. Parfüm sürmüş bir kadın erkeği cezbeder, ateşlendirir. Aynı şekilde güzel bir koku, kadın karşısında erkeği güçlendirir, kadını elde etmesini kolaylaştırır.

Bu konuda Kays'ın (Tanrı'nın öfkesi başının üstünden eksik olmasın) oğlu sahtekâr Müseylime'ye ait bir öykü anlatılır[20]. Bu yalancı adam Tanrı'nın Peygamber'i (Tanrı'nın rahmeti ve merhameti onunla olsun) olduğunu söyleyip, kerametler gösterebileceğini ileri sürdü ve ona inanmak aptallığını gösteren bazı Araplar, Tanrı'nın gazabına uğradı.

Bu sahtekâr *Kur'an*'ı bilerek yanlış yorumlamış, Cebrail'in[21] (selam olsun) kendisine göründüğünü söyleyip kendine inanan gazilere, Fil Suresi[22] ile ilgili şu alaycı yorumu yaparmış: "Bu suredeki fili gördüm ben. Nedir bu fil? Ne anlama gelir? O da dört ayaklı bir mahlûk işte. Bir kuyruğu, bir de uzun hortumu var. Elbet Tanrı'nın yarattığı şaheser bir hayvan."

Kur'an'ı Kevser Suresi[23] ile de tartışıyordu: "O değerli taşları, başkalarına vermeniz için size verdik, kendiniz kullanıp onlarla övünesiniz diye değil."

Müseylime, daha başka birçok sureyi böyle ele alıp yalancılık ve hilekârlıkla hepsinin anlamını değiştirdi.

Müseylime, bir gün, Peygamber'in (Tanrı ondan rahmet ve merhametini esirgemesin) mucizelerinden söz edildiğini duydu. Bunların arasında, onun mübârek elini bir kelin başına sürdüğünde adamın kafasında hemen saçların çıktığı, susuz bir kuyuya tükürüp onu suyla doldurduğu, o çamurlu suların bir anda tertemiz olduğu, kör bir adamın gözlerine bakıp adamı tekrar gördürdüğü ve elini bir çocuğun başına koyup "Yüz yıl yaşasın" dediği ve bunun gerçekleştiği hikâyeleri vardı.

Müseylime'nin bedbaht inananları, bunların üzerine ona gelip "Hazreti Muhammed'in yaptıklarından haberin var mı?" diye sorarlar. O da "Ben daha iyisini yaparım," der.

Der ama, Tanrı'nın gazabını da üstüne çeker.

Daha o uğursuz elini yarı kel bir adamın başına sürünce, o kafadaki kalan saçlar da dökülür. Suyu çekilmiş olan bir kuyuya tükürünce sular kirlenir, hasta gözlere bakınca o gözler hiç görmez olur. Elini başına koyup "Yüz yıl yaşasın" dediği zavallı çocuk bir saat sonra ölüverir.

İşte kardeşlerim! Gözlerini gerçek ışığa, aklını o Yüce Tanrı'ya kapayanların sonu budur.

Müseylime gibi, Ben-î Tamim aşiretinden Secâh el-Tamimiye adlı bir kadın da kendisinin bir kadın peygamber olduğunu iddia ediyordu. Çevresinde büyük bir etki sahibi olan bu kadın Müseylime'nin söylediklerini duyunca, "İki peygamber birden olmaz. Eğer o ise ben ve inananlarını onun yolundan gideriz. Yok eğer peygamber ben isem, o ve adamları bana katılır," diyordu.

Bütün bunlar Peygamber'imizin (Allah ondan şefaatini esirgemesin) ölümünden sonra oluyordu.

Secâh, Müseylime'ye bir mektup yazıp, "İki peygamber birden olmaz. Adamlarımızı alıp karşılaşalım ve Tanrı'nın bize ilettiklerini ve *Kur'an*'ı tartışalım. Gerçek peygamber ortaya çıksın. Herkes de bunu kabul etsin," der.

Mektubu bir ulakla Müseylime'ye gönderir, onun ardından atına binip adamlarıyla yola çıkar[24].

Müseylime mektubu alınca içini bir korku kaplar. Aşiretinin yaşlılarıyla görüşüp akıl almak ister. Ama hiçbirisi ona eskisi gibi yüz vermez.

Aklı karışan Müseylime ne yapacağını bilemezken, bilge bir kişi yanına gelip "Sakin ol," der. "Eğer söyleyeceklerimi yaparsan, sorunun çözülür. Yeter ki öğütlerimi bir baba öğüdü gibi tut,"[25] Müseylime "Peki," der. "İnşallah bir işe yarar! Söyle bakalım."

"Yarın sabah şehrin dışında bir yere pırıl pırıl bir atlas çadır kurdur. İçini renk renk halılar[26], ipekli minderlerle süslet. Amber, misk, gül, yasemin, turunç yaprağı, karanfil, sümbül, fulya kokularıyla donat çadırı. Altın buhurdanlıklarda nedde[27], sakız, ödağacı yakılsın. Bu koku ve dumanlar dışarı kaçmasın diye çadırı sıkı sıkı kapattır. Sonra gidip tahtına otur ve kadın peygamberi içeri çağırt. O bu kokularla mest olur, rahatlayıp gevşer. O zaman ondan kendisini istersin. Arzunu yerine getirmekten kaçınmayacaktır. Ona bir kez sahip olursan, o da, adamları da, inananları da sana tâbi olurlar."

Müseylime bu planı çok beğendi. "Bunlar çok doğru öğütler. Tanrı senden razı olsun," dedi. Hemen gereken hazırlıkları yaptırdı. Çadırın içini, suya bile işleyecek kadar yoğun kokularla donattı. Sonra tahtına oturup, Secâh'ı içeri çağırttı. Yalnız kalınca konuşmaya başladılar.

Müseylime onunla konuştukça, kadının aklı karışır, yarı baygın bir duruma gelir. Müseylime vaktin geldiğini anlayınca onu kucaklayıp kulağına fısıldamaya başlar: "Haydi, gel sevişelim. Bütün bunları senin için hazırlamıştım. İster sırtüstü yat, ister dizüstü dur. İstersen başını da yere koy,"[28] deyince, kendinden geçmiş olan kadın: "Hepsini de isterim, ey ulu peygamber!" der, "Tanrı'nın huzuru üzerime insin, göster bana onun sırlarını!"

Bunu duyan Müseylime ona sarılıp her istediğini yapar. Sonunda kadın, gözlerini ondan alamadan: "Buradan çıkıp, adamlarıma seninle evleneceğimi söyleyeceğim," der.

Çadırdan çıkınca adamları sorar: "Konuşmanız nasıl geçti?"

Kadın cevap verir: "Müseylime bana bütün sırlarını bir bir açıkladı. Ona inandım ve onun yanındayım. Siz de öyle," der.

Müseylime, adamlarının önünde kadından kendisiyle evlenmesini ister. Onlar da bunu kabul ederler. Ama, Müseylime'ye bu evliliğe karşılık ne vereceğini sorarlar. Müseylime de, "Bundan sonra sabah namazını (fecr) kılmayacaksınız. Hediyem budur!" der.

O zamandan beri de, Beni-Tamim soyundan gelenler bu namazı kılmazlar. Bunun nedenini de, "Buna sebep olan bizim kadın peygamberimizdir. Gerçekleri o bilir," diye açıklarlar. Ve bu aşiret ondan başka hiçbir peygambere biat etmemiştir.

Bunu, Beni-Tamimli bir şair şöyle dile getirmiştir:

Tek kadın peygamber bizdendir
Biz onu izleriz. Diğerlerinin ise
Peygamberleri hep erkektir.

Ebu Bekir (Tanrı ondan merhametini esirgemesin), Müseylime'nin Zeyd bin Küttab tarafından öldürüleceğini önceden söylemiştir. Kimileri ise onun, adamlarından biri olan Vâşa (Vahşi) tarafından öldürüldüğünü söylerler. Hangisi doğrudur, sadece Tanrı bilir. Ama Vahşi şunu söylemiş: "Cahillik edip en iyi insanı, Hamza bin Abdül Muttalip'i öldürdüm. Sonra da en kötü insan Müseylime'yi. İnşallah Tanrı, bu günahımla bu sevabımı tartıp beni bağışlar."

Bu sözlerden, Vahşi'nin peygamberi tanımadan önce Hamza'yı (Tanrı'nın merhameti onunla olsun) öldürdüğü, Müslümanlığı kabul ettikten sonra da Müseylime'yi öldürdüğü anlaşılıyor.

Secâh el Tamimiye de, Tanrı'nın inayetiyle tövbe edip Müslüman olmuştur. Sonra da Peygamber'in yakınlarından biri ile evlenmiştir. (Tanrı ona rahmet eylesin.)

Hikâye böyle.

Kadını memnun ve mutlu etmeye kararlı bir erkek, onların gözünde değer kazanır, güleryüz görür. Erkek varlığı ile huzur vermeli; gösterişiyle diğerlerinden farklı, yakışıklı ve düzgün vücutlu olmalıdır. Dürüst, cesur ve cömert davranmalı, tatlı dil kullanmalıdır. Verdiği sözü tutmalıdır. Alçakgönüllülüğü bir erkeği yüceltir. Tanıdığı kadınlarla ve onların iltifatlarını anlatmakla övünen erkek, aslında alçağın biridir. Sonraki bölümde bu erkekleri tanıyacağız.

Memun[29] adlı bir halife ile, sarayında onu ve vezirlerini, misafirlerini eğlendiren Behlül[30] hakkında bir hikâye vardır:

Soytarı bir gün halifenin huzuruna çıkıp, arkasına oturmuş. Halife dönüp ona bakmış ve "Yine ne istiyorsun, ey velet-i zina!" demiş.

"Yüce sultanım nasıldır, merak ettim."

"Ben iyiyim. Sen nasılsın? Karılarınla aran iyi mi bari?"

(Behlül, bir kadınla yetinmeyip bir ikincisini almıştı.)

Soytarı sızlanarak "Hiç sormayın efendimiz," demiş. "Yenisi eskisinden beter çıktı. Bir de yoksulluk."

Halife, derdini bir şiirle anlatmasını isteyince, Behlül şu dizeleri okumuş:

Yoksulluğa zincirlendim yanar yüreğim
Bu felaketler hiç bitmeyecek mi derim
Ne kısmetsizmişim düştüm bin türlü derde
Horlanıp aşağılandım, eridim günden güne
Sultanım, sen söyle layık mıyım ben bunlara
Ah Yüce Tanrım, daha da alçaltma beni
Yetsin artık, bak zaten büküldü şu belim
Evime bile başım önde utanıp girerim

Memun "Peki ne yapacaksın, nereye gideceksin?" diye sormuş. Behlül, "Önce Tanrı'ya ve onun peygamberine,

sonra da iman edenlere ihsan eden siz sultanıma," demiş.

Bundan hoşlanan halife, "Tanrı'ya, onun peygamberine inananların ve bize sığınanların başımızın üstünde yeri var. Ama karıların ne alemde? Onu anlat bakalım!" deyince Behlül yeni bir şiir okumuş:

Ah benim bu cahil bu aptal kafam
Nereden aldın şu ikinci karıyı be adam
Aralarında kuzu gibi yaşarım sandım
Aklımca koyunlarında keyfime bakardım
Döndüm iki dişi çakal arasındaki koça
Yoruldum artık ikisinden de kaça kaça
Vurdular bana sanki bir boyunduruk
Yaşar dururum böyle uyduruk uyduruk
İnsan istiyorsa hayatta rahat huzur
Aklı varsa eğer, evlilikten uzak durur
İlle de istersen razı ol bir tek karıya
Çünkü biri bile bedeldir koca bir orduya

Memun bu mısralarla öyle bir keyiflenmiş ki, gülmekten az daha yere düşecekmiş.

Memnuniyetini göstermek için, ona altın sırmalı, çok değerli bir cübbesini vermiş.

Behlül, cübbeyi sırtına geçirdiği gibi sokağa çıkıp başvezirin sarayının olduğu yöne doğru yürümeye başlamış. O sırada pencerelerden birinden yola bakan Hamdune[3] onu görünce, nedimesini çağırıp "Şu Behlül'ün sırtındaki cübbeye bak!" demiş. "Eğer o cübbeye sahip olmazsam bana Hamdune demesinler!"

Nedimesi "Ah hanımım, bunu nasıl yapacaksınız?" diye sormuş.

"Ona öyle bir oyun oynayacağım ki, o cübbe benim olacak."

"Behlül, şeytana bile pabucunu ters giydirir hanımcığım. Herkes onunla dalga geçer ama, aslında o onlarla için için eğlenir. Siz bu sevdadan vazgeçin. Yoksa o çakal, sizi kendi tuzağınıza düşürüverir."

Hamdune, "Merak etme sen! O cübbe benim olacak. Git çağır şunu," diye direnmiş.

Behlül, nedimenin daveti üzerine Hamdune'nin sarayına girmiş[32].

Hamdune onu karşısına alıp "Ey Behlül, herhalde şarkılarımı dinlemek istersin, değil mi?" diye sorunca, Behlül, "Elbette," demiş. "Sizin sesiniz çok güzeldir."

"Şarkılardan sonra şerbetlerimizin de tadına bakarsın tabii."

"Tabii ki efendim."

Hamdune, dinleyeni mest eden sesiyle ona şarkılar söylemiş. Fasıl bittikten sonra şerbetler gelmiş. Behlül yemiş içmiş, kendinden geçmiş.

Hamdune tam zamanıdır diyerek "Ey Behlül," demiş. "Nedense şu giydiğin cübbeyi bana verecekmişsin gibi bir duyguya kapıldım, yanılıyor muyum?" diye sormuş.

Behlül hemen cevap vermiş: "Ah hanımcığım, isteğiniz başım üstüne. Ama bir and içtim. Bir kadının bir erkeğe verebileceği en güzel şeyi almadan kaftanı veremem!"

Hamdune şaşırmış bu cür'ete ve "Sen ne bilirsin ki o iş hakkında?" diye sormuş.

"Ben mi ne bilirim? Tanrı'nın bu iş için yarattığı ben, bu konunun cahillerine öğretmenlik eden ben, işin inceliklerini bilen, bir kadının nelerden zevk alacağının, nasıl doyurulacağının uzmanı olan ben mi ne bilirim? Ey hanımcığım, sevişmeyi ben bilmesem kim bilir?"

Hamdune, Memun'un kızı, başvezirin karısıydı. Tanrı ona öyle güzellikler vermişti ki, görenin dizlerinin bağı çözülür, onun yüzüne bakamaz olurdu. Bir erkeğe bakması

yetermiş onu perişan etmek için. Behlül de onun cazibesine kapılmamak için, o güne kadar onunla karşılaşmaktan hep kaçınmıştı. Şimdi ise, o karşısındaydı ve onu istiyordu. Ama hâlâ gözlerine bakamıyordu.

Hamdune de, bedeli ne olursa olsun, kaftanı almaya kararlıydı. Bu yüzden, emin olmak için bir daha sordu. "Peki Behlül, kaftan için isteğin nedir söyle!"

"Sizi isterim. Sizinle sevişmeyi."

"Demek öyle!"

"Evet. Çünkü kadınları benden iyi tanıyan yoktur. Neyi ister, neyi istemezler ben bilirim. Benim tek uğraşım aşktır. Ben aşkın sanatını da bilirim. Kadının susayan dölyolunu sulamasını da!"

Hamdune, Behlül'ün cesaretine hayran olup, kendine güveninden etkilenmiş. Heyecanlanmış da. Sonra onun tatlı dilini biraz daha duymak amacıyla sormuş:

"Bana bu konuda bir şiir okur musun?"

"Elbette. Hem de memnuniyetle. Yeter ki isteyin."

"Oh, Behlül. Evet istiyorum," deyince

Behlül başlamış şiire:

Erkekler yaşadıklarıyla birbirlerinden ayrılır
Kimi canlı, neşeli, kiminin gözü hep yaşlıdır.
Bir yanda ömür boyu çile çekenler bulunur
Öte yanda kimileri, taşı tutsalar altın olur

Talihi yaver gidenler dünyadaki her zevki tadarlar
Dert tasa nedir bilmeden yaşamın keyfine bakarlar
Hem bana ne bütün bunlardan, Acemden Araptan
Bir beklentim varsa eğer o da sevgiden ve aşktan
Eğer şu aletim bulamazsa içine girecek bir ferc
Aklım başımdan uçar gider, yaşamım olur felç
Bak işte karşında, seni görünce nasıl kalktı şaha
İnkâr etme hanımım, sen de hayransın bu ihtişama

Bırak fercinin içinde gidip gelsin bir ileri bir geri
Yoksa sönmeyecek ateşi seni gördüğünden beri
Ama çekinme söyle, eğer yetmeyecekse bir keresi
Yeter ki utanma sen iste, merak etme gelir gerisi

Ah benim güzel hanımım, ah gözümün nuru
Hiç çekinme bundan, sevişmek insanın gururu
Yok istemiyorsan söyle bir kerecik bile beni
Acı çektirme daha fazla, arttırma bu kederimi.

Gene de gönlüm ister ki bana hiç kızmayasın
Tanrı adına benim bu edepsizliğimi bağışlayasın
Burada kalacaksam tatlı sözler duymak isterim
Dilin keskin bir kılıç gibi başıma inmesin derim

Aç kendini yaklaşayım sana susuz ağza su gibi
Aç şu memelerini, sevinip coşayım görüp sebilini
Haydi utanma, aşkın tadını bu kulundan esirgeme
Sen de istiyorsun biliyorum, 'hayır olmaz' deme

Merak etme sakın, dert olmam asla senin başına
Üzmeyeceğim seni bir an bile, endişen boşuna
Bu iş bitince ben ben kalacağım sen de sen
Hep hanımım olacaksın, ben de kulun, istersen

Bu aşk kalacaksa saklı, niye kendimizi tutalım
Haydi gel bu ilahi güzelliği beraber kutlayalım
Aramızda ne olursa olsun bu Tanrı'nın izniyledir
Bugün karşında hiç şansım olmasa da bu böyledir.

Hamdune bunları dinlerken neredeyse bayılacakmış. Behlül'ün bacakları arasındaki kabarıklığın boyunu görünce de

dizleri tutmaz olmuş. Gözlerini oradan alamıyor, bir yandan da "Onunla yatsam ne olur?" diye düşünüyormuş. Bir vereyim diyormuş, bir vermeyeyim kendini. Bu kararsızlık içindeyken onun da arzuları coşmuş da coşmuş. Ferci sırılsıklam olmuş heyecandan. Kanı kaynamış, kasıkları kasılmış. Sonunda Behlül'ün, onunla seviştiğini kimseye söylemeyecek kadar dürüst olduğunu düşünüp, "Peki o zaman," demiş. Cübbesini çıkarıp odasına geçmesini söylemiş. Ama Behlül "İstediğimi almadan cübbemi vermem!" diye diretmiş.

Hamdune ayağa kalkıp, biraz sonra yaşayacaklarının düşüncesiyle bacakları titreye titreye odasına yürürken yavaş yavaş kuşağını çözmeye başlamış. Arkasından giden Behlül, gördüğünün rüya olup olmadığını anlamak için kendi kendine bir çimdik atmış. Hamdune her yanı ipeklerle kaplı, tepesi kemerli bir divanın üstüne atmış kendini. Elleri titreye titreye eteklerini kaldırdığı gibi kasıklarının bütün güzelliğini Behlül'e açmış. O da kadının şahane kalçalarına, altın bir tepsi içindeki inci gibi göbeğine, oradan da tabiatın yaratmış olduğu en güzel şeye, o muhteşem ferce bakınca aklı başından gitmiş.

Sonra atılıp sarılıvermiş o bedene. Hamdune'nin gözleri kaymış o anda, sanki yüzündeki bütün hayat izleri silinmiş. Elleriyle Behlül'ün çoktan dışarı çıkardığı organını tutmuş ve var gücüyle sıkmış.

Behlül "Ne oldu sana böyle?" deyince "Ah!" demiş Hamdune, "Beni kızışmış kısrağa döndürdü sözlerin. Kimi olsa baştan çıkarırsın sen."

"Kocan sana böyle davranmıyor mu yoksa?"

"Sen başkasın. Her kadın erkeği görünce böyle azgın aygır görmüş kısrağa döner. O aygır kocası olmuş olmamış fark etmez. Farkeden, kısrak senede bir azar. Oysa aşk sözleri kadını her zaman ateşler[33]. Şimdi ben her ikisi gibiyim.

Haydi gel, gir içime kocam gelmeden."

Behlül "Öyle dolmuşum ki, kasıklarım ağrıyor. Onun için ben yatayım, sen üstüme otur. Sonra cübbeyi bırakır çıkarım," diyerek sırtüstü uzanmış. Hamdune onun kalkmış ve sertleşmiş uzvuna bakınca "İşte," demiş. "Kadınların derdi belâsı şey! Ah Behlül, böyle güzel alet görmedim ben ömrümde," Kadın bunları söylerken bir eliyle kavradığı o muhteşem uzvu fercinin dudaklarına sürüyormuş. Ta ki o dudaklar o uzvu içeri almak için sırılsıklam olup açılana dek sürdürmüş bunu. Sonra Behlül bir hamlede kadının içine girmiş. Hamdune bunun üzerine bir taraftan inlerken bir taraftan da kalçalarını hem bir aşağı bir yukarı indirip kaldırırken, bir taraftan da kendisini adamın üstünde dans eder gibi çevirmeye başlamış. Sonra kendi kendine "Tanrı kadını niye böyle şehvetli ve utanmaz yarattı?" diye sormuş.

O müthiş boşalma gelinceye kadar da Behlül'ün dimdik uzvunun bir milimi bile dışarıda kalmayacak şekilde içinde tutmuş. Sanki ferci bir tulumba gibi[14] emmiş onu. Sonra ikisi de beraber gelince, Hamdune o uzvu milim milim dışarı çıkarmış. "Çok güçlüymüşsün Behlül!" demiş. Bir ipek mendille hem kendinin hem adamın uzvunu kurulamış.

Behlül de kalkıp gitmeye hazırlanmış. Hamdune, "Kaftanı bana bırakacaksın, unutma!" diye onu uyarmış.

Behlül, ona bakıp, "Anlaşmamıza göre ben seni düzseydim, kaftanı alacaktın. Ama sen beni düzdün. Bir de kaftanı mı istiyorsun hanımcığım?" demiş.

"Ama kasıklarım dolu diye bunu sen istedin!"

"Şimdi boşaldı. Eğer kaftanı istiyorsan, bırak bir de ben seni düzeyim. Sonra çıkar giderim."

Hamdune, "Eh" demiş kendi kendine. "Nasıl olsa olan oldu. Ha bir olmuş ha iki. Kaftanı alıp onu başımdan savarım."

Divana gidip uzanmış yine. Behlül, "Anadan doğma soyunmazsan olmaz bu iş," demiş. Bunun üzerine kadın çırılçıplak soyunmuş. Behlül onun güzelliğini gözleriyle adetâ içer gibi bakıyormuş. Kadının o harika kalçaları, incecik beli, dipdiri ve dolgun göğüslerine hayran olmuş. Bir ahunun boynu, bembeyaz, kiraz gibi küçük ve aralık dudakları ıslak ve kıpkırmızıymış. Küçücük göbeği biraz sonra yaşayacağı zevkin etkisiyle ürpertiler geçiriyormuş. Dişleri iki sıra inci gibi parlıyor, yanakları gül yaprakları gibi titriyormuş. Kapkara kemer biçimindeki kaşlarının altındaki simsiyah gözleri de baygın baygın bakıyormuş[35].

Behlül hemen onu kucaklayıp bütün bedenini onunkine bastırmış. Dudaklarından başlayıp göğüslerine, kasıklarına kondurduğu öpücükleri sonra kadının fercine yöneltmiş, onun ıslaklığının kokusundan başı dönmüş[36]. Sonra o erguvan renkli güzelliğe dikmiş gözlerini. "Ah!" demiş. "İşte erkeğin ruhunun da aklının da kaybolduğu yer. Tekrar tekrar öpüp yalamış. Hamdune bu yalamalara daha fazla dayanamayıp, adamın aletini tuttuğu gibi onu fercinin dudakları arasından bir anda içine sokmuş. Behlül hırsla ve güçle gidip gelmeye başlamış kadının içinde. Sonunda ikisi de kendilerini yakan o ateşi aynı anda gelerek biraz hafifletmişler.

Biraz sonra Behlül kalkarak kendi uzvuyla kadının fercini kurulamış, tekrar giyinip gitmeye hazırlanmış. Hamdune, şaşkınlık içinde "Kaftanı gene unuttun Behlül? Senin niyetin ne?" demiş.

Behlül, "Ama hanımcığım, bir senin için düzüştük, bir benim için, değil mi?" diye sormuş. "Şimdi bir de kaftan için olsun. Tabii istersen," demiş. Ve kaftanı çıkarıp kadına uzatmış. Hamdune kaftanı alıp bir yere koymuş, divana

uzanmış ve "Öyle olsun bakalım," deyip yeniden bacaklarını aralamış.

Bu sefer Behlül, hiçbir şey yapmadan, bir hamlede dibine kadar kadının içine geçirmiş aletini. Sonra bir havanelinin havanı dövmesi gibi kalçalarını güçle indirip kaldırarak kadının kasıklarını dövmüş de dövmüş.

İkisi de üçüncü kez yaşadıkları sevişmeden sonra yine beraberce orgazma ulaşmışlar. Sonra Behlül, bu kez kaftanı bırakıp oradan ayrılmış.

Nedime içeri girip olanları anlamış ve "Ah hanımcığım ben size demedim mi, bu Behlül'e güven olmaz diye!" dövünmeye başlayınca, Hamdune "Bırak şimdi bunları!" diye onu susturmuş. "Olan oldu. Hem zaten her fercin ağzında oraya girecek adamın adı yazılıdır[17]. İster sev ister sevme, doğrusuyla eğrisiyle böyledir bu. Behlül'ün adı da benim fercime yazılmış. Böyle olmasaydı, değil kaftanı, şu koca kâinatı verseydi yine de giremezdi içeri."

Bu sırada kapı çalınmış. Nedime kapıyı açtığında karşısında Behlül'ü görmüş. Adam bir bardak su istemiş kadından, o da getirip vermiş. Suyu içip bardağı geri verecekken, elinden mahsus bırakmış, bardak da yerde tuzla buz olmuş. Nedime de kızıp, kapıyı Behlül'ün suratına çarpıp içeri girmiş. Ama o, kapının önünde çömelip beklemeye başlamış. Biraz sonra, Hamdune'nin kocası başvezir evine gelip, Behlül'ü orada otururken görünce, "Ne işin var senin burada?" diye sormuş.

Soytarı, "Ah efendim," demiş. "Sokağınızdan geçiyordum. Çok susamıştım. Sizin kapıyı çalıp bir bardak su istedim. Bir nedime bana bir bardak su verdi ama bardak elimden kayıp kırılınca bana çok kızdı. Sinirinden, sultanı-

mızın bana hediye ettiği kaftanı sırtımdan çekip aldı!"

Başvezir, "Olmaz öyle şey!" deyip içeri seslenmiş. Kapı açılınca da "Verin şu adamın kaftanını!" diye çıkışmış evdekilere.

Hamdune, Behlül'e bakıp "Neler anlattın sen ona?" diye sorunca Behlül, "Ben kendi aptal kafamla bu hikâyeyi uydurdum. Siz daha akıllısınız. Daha güzelini eminim bulursunuz!" diye cevap verip, kaftanını alıp oradan ayrılmış.

2.
BÖLÜM

Övgüye Değer Kadınlara Dair

Tanrı'nın inayeti başımız üzere olsun ki Vezirim, bildiğiniz gibi kadınlar da birbirine benzemez. Övülecekler vardır, yerilecekler vardır. Kimi sevilir, kiminden nefret edilir.

Bir erkek kadında nelere değer verir? Kusursuz bir beden, dolgun kalçalar, ince bir bel, diri göğüsler, siyah, kınalı saçlar! Alnı geniş ve açık olmalı, gözleri kara, dudakları kırmızı olmalıdır. Tatlı bir gerdanı, kuğu gibi boynu göz almalıdır. Göbeği çukur, kasıkları geniş, ferci dolgun, kıllarının çıktığı yerden kabalarına kadar etli olmalıdır. Kalçaları sımsıkı, fercinin içi dar, kokusu güzel olmalıdır. Elleri ayakları ince ve zarif, kolları ise hafif dolgun, omuzları da dik durmalıdır. İnsan böyle bir kadına, önden bakınca büyülenir, arkadan bakınca mest olur. Ayakta başka güzeldir, otururken başka, yatakta yatarken de bambaşka güzeldir. Yürürken erkeğin içi bayılır, o giysilerinin altındaki gizli güzelliklerin izini görünce.

Az konuşup az gülmelidir kadın ama öz konuşup gülün-

ce güller açmalıdır. Evinden çıkmamalı, komşulara bile gitmemeli, sırlarını kimseyle paylaşmamalıdır. Bir tek kocasına güvenmelidir. Bir ondan bir de evinin büyüklerinden hediye kabul etmelidir yalnızca. Akrabalarının işlerine karışmamalı, kimseyle tartışmamalıdır.

Kocası onu istediğinde kendini vermeli, hatta kocasını gerekirse o etkilemelidir. Onun, işlerinden dolayı suratı asıksa neşelendirmeyi bilmelidir. Kocasından başka erkeğe, erkeksizlikten ölecek kadar daralmışsa bile bakmamalıdır. Vücudunun gizlerini ortaya koymamalı, adaba göre giyinmelidir. Güzel kokular sürünmeli, kendine bakmalı, rastık kullanmalı, dişlerini misvakla temizlemelidir[38].

İşte böyle bir kadını bütün erkekler başlarının tacı yaparlar.

Zenci Dorerame'nin Öyküsü

Doğru olup olmadığını ancak Tanrı'nın bilebileceği bir öyküdür bu.

Bir zamanlar, çok güçlü bir kral varmış. Büyük ülkesini büyük bir orduyla idare edermiş. Ali bin Direme imiş bu kralın adı.

Bir gece, uyku tutmayınca başvezirini, başkumandanını ve muhafız alayı başını çağırıp kılıç kuşanmalarını söylemiş. "Bu gece şehri gezmek istiyorum. Siz de benimle geleceksiniz!" demiş.

Üçü de "Başüstüne" deyince "Yüce Tanrı'nın adına! Ve Peygamber'in (ona selam olsun) inayetiyle, hadi yola çıkalım!" demiş ve sokak sokak dolaşmaya başlamışlar.

Bir gürültü duyunca, bir sokağa sapmışlar. Bakmışlar ki yerde bir adam. Üstü başı perişan ağlayıp duruyor, üstünü yumrukluyormuş.

Kral, adamın korkutulmadan kendisine getirilmesini istemiş. Adam yaklaşırken inim inim inleyip "Ah, bu dünyada

adalet nerede? Bu ülkede neler olup bittiğinden kimsenin haberi yok mu? Haberi olan, bunları kralımıza anlatmaz mı?" diye ağlıyormuş.

Yanındakiler, "Korkma!" demişler. "Bizden sana zarar gelmez." Adam da "Korkma, bizden kötülük gelmez diyorsunuz ama bir selamı esirgiyorsunuz. Tanrı'nın selamını esirgeyenlerden nasıl korkmayayım?" diye cevap vermiş[39].

Kral, bir gölgede, yüzünü gizlemiş bir şekilde duruyormuş. Adamları da onun gibi tanınmamak için sarıklarıyla yüzlerini gizliyorlarmış.

Kral, o haldeyken adama "Selamünaleyküm arkadaş," demiş.

Adam da "Aleykümselam," dedikten sonra "Niye bana 'arkadaş' dedin?" diye sormuş.

Kral "Adını bilmiyorum da ondan," demiş. "Az önce niye o sözleri söyledin? Ne oldu, neler geldi başına? Bana anlatabilirsin!"

"Bunları ancak bana yardım edebilecek, Tanrı'nın izniyle intikamımı almamı sağlayacak, beni bu utançtan kurtaracak birine anlatmaya ant içtim."

"Tanrı'nın yardımıyla ben bunları yapabilirim."

Bunun üzerine adam anlatmaya başlamış: "Bunlar inanılmaz gibi görünse de doğrudur. Bir kadına âşık oldum. O da beni seviyordu. Mutluluk içinde yaşıyorduk. Derken, bir kocakarı ortaya çıktı, kadınımın aklını çelerek onu bir fuhuş ve rezillik yuvasına götürdü. O günden beri de ben böyle oldum. Hayatım cehenneme döndü."

"Nerededir bu dediğin ev? Kadının şimdi kimin yanında?"

"Dorerame adında bir zencinin yanında. O adamın evi, ay gibi güzel kadınlarla dolu. Kralın sarayında bile öyle güzeller yoktur. Ayrıca bu zenciyi çok seven, her şeyini onun emrine amade kılan bir kadın var. İçki, mücevher, altınlar, gümüşler, giysiler. Ne isterse."

Kral, adamın söylediklerini şaşkınlıkla dinlerken, veziri söz konusu zencinin kendi adamı olduğunu anlamış.

Kral adama, "Nerede bu ev?" diye sormuş.

"Ne yapacaksınız?"

"Sen hele bir göster!"

"Elinizden bişey gelmez. Kimse o zencinin yanına bile yaklaşamaz. Herkes korkar ondan. O eve girmek için ölümü göze almak gerek. Çünkü o adam çok güçlüdür ve korkusuzdur."

"Merak etme sen. Ben ne yapacağımı bilirim."

Adam bunun üzerine "Tanrı yardımcınız olsun," deyip önlerine düşmüş. Adam geniş bir sokağa girmiş, her yanı yüksek duvarlarla çevrili bir evin önünde durmuş. Hepsi yukarı tırmanacak bir yer aramışlar ama boşuna. Ev bir zırh gibiymiş adetâ.

Kral adama dönüp "Senin adın ne?" diye sormuş.

"Ömer bin Esat."

"İnşallah sen deli falan değilsindir."

"Değilim kardeşim. Ama böyle giderse o da yakındır. Tanrı yardımcınız olsun."

Kral adamlarına bakıp "İçinizde bu duvara tırmanabilecek kimse var mı?" diye sormuş.

Hepsi birden "İmkânsız" diye cevap vermişler.

"Tanrı'nın izniyle ben buraya tırmanacağım. Başka yolu yok. Ama sizin yardımınız gerek."

"Ne yapacağız?"

"İçinizde en güçlünüz hanginiz?"

"Muhafızların komutanı Cafer."

"Ondan sonraki?"

"Başkomutan."

"Demek ondan sonraki de vezir."

Ömer bu konuşmaları duyunca karşısındakinin kral oldu-

ğunu anlamış ve çok sevinmiş.

Kral, "Peki hepsi bu kadar mı?" diye sorunca da hemen atılmış: "Ben de varım efendimiz!"

Kral, "Ömer," demiş. "Demek kim olduğumuzu anladın ama, bizim kılık değiştirip dolaştığımızı kimseye söylemek yok, tamam mı?"

"Emriniz olur efendim!"

Kral, Cafer'e dönüp, "Ellerini duvara daya, sırtını da kamburla, yere sağlam bas," demiş. Cafer de öyle yapmış. Kral, bu sefer başkomutana, "Şimdi sen Cafer'in üstüne tırman," demiş. O da tırmanmış. Kral, sonra da veziri komutanın üstüne, onların tepesine de Ömer'i çıkartmış.

Ömer, şaşkınlık ve sevinçle "Tanrı razı olsun ve yardımcınız olsun," diyerek en üstten krala övgüler yağdırmış.

Kral da, "Tanrı'nın ve onun yüce peygamberlerinin adına" diyerek, ellerini Cafer'in sırtına koyup onun omuzlarına çıkmış. Böyle teker teker omuzlara basa basa duvarın tepesine ulaşmış ve "Hepinizi bu yüzden ödüllendireceğim. Ömer, seni de sarayıma alacağım. Şimdi, en üstten başlayıp teker teker birbirinizin sırtından inip kapıda beni bekleyin. Sakın ayrılmayın," demiş.

Hepsi denileni yapmışlar. Kralın zekâsına ve Cafer'in gücüne hayran kalmışlar.

Kral, aşağı inebileceği bir yer bulamayınca, sarığını çözüp bir ucunu duvardaki bir çıkıntıya bağlayıp avluya inmiş.

Üzerinde büyük bir asma kilit olan evin büyük kapısının önüne gelince ümitleri kırılır gibi olmuş.

"Başım dertte ama, bana buraya kadar yardımcı olan Tanrım, bundan sonrasına da yardım eder," deyip etrafı kolaçan etmiş. Önce evde on yedi oda olduğunu anlamış. Herbiri birbirinden güzel eşyalarla, birbirinden değişik tarzda döşeliymiş. Güzel desenli kilimler yerleri, duvarları süs-

lüyor; renk renk kadife perdeler göz alıyormuş.

Etrafa bakınırken, birbirinden değişik renklerde, sarı, siyah, kırmızı, yeşil, beyaz mermerlerden yapılmış yedi basamaklı bir yer görmüş. Arkasından insanların konuşmaları duyuluyormuş. İlk basamağa adımını atıp dua etmeye başlamış: "Tanrım, bu işe giriştim, sonuna sen yardım et." İkincide "İman edeni Tanrı'nın yardımıyla kimse yenemez." Üçüncüde "Tanrı izin verirse, bunu da başarırım." Dördüncüde "En güçlü yardımcıma, Tanrıma sığınıyorum," diye dua ede ede son basamağa ulaşmış.

Nihayet kırmızı bir kadife perdenin ayırdığı bölmeye ulaşmış; içeriye bir göz atınca, altın şamdanların ışıl ışıl aydınlattığı bir salonun ortasındaki bir fıskiyenin etrafına serilmiş, içinde bir kuş sütü eksik sofrayı görmüş. Salon, göz kamaştırıcı bir zenginlik içindeymiş. Her yer altın yaldızlı eşyalarla dolu ve duvarlar değerli resimlerle süslüymüş.

Sofranın çevresindeki on iki genç kızla yedi kadını görünce kralın kalbi duracak gibi olmuş. Herbiri birbirinden güzel bu hanımların yanında yedi de zenci varmış. O güzel ve zarif kadınlardan birisi güzelliğiyle diğerlerini bile gölgede bırakıyormuş. Kendisine bir bakanın aşkına düşeceği bu kadının çok güzel oval bir yüzü, siyah gözleri, ince ve kıvrak bir beli varmış.

Kral, bu güzellik karşısında bir an büyülenmiş ama sonra kendini toparlayıp "Şimdi aşkın meşkin sırası değil, önce buradan çıkmanın bir yolunu bulmalı," demiş.

Odaya biraz daha bakınca, içeridekilerin yiyip içmekten sarhoş olduklarını görmüş. Herkesin elinde şarap dolu kadehler varmış. Kral, o sırada kadınlardan birinin yanındaki diğer kadına, "Hadi bacım, kalk bir kandil al da gidip yatalım," dediğini duymuş.

İkisi birden oradan çıkıp perdeye doğru gelirken kral he-

men bir kuytuya gizlenmiş, onlara görünmemek için bir odayı gözüne kestirip girmiş ve bir dolaba saklanmış. Ama iki kadın da biraz sonra aynı odaya girmişler. Kral bu durumdan nasıl kurtulacağını düşünürken, bakmış ki kadınlar çok sarhoş, hiçbir şeye aldırmıyorlar, biraz rahatlamış. Biraz sonra iki kadın birbirlerine isimleriyle hitap ede ede, anadan doğma kalıncaya kadar soyunmuşlar ve yatağa girip birbirlerine sarılıp sevişmeye başlamışlar.

Kral, "Ömer haklıymış, burası rezil bir fuhuş yuvası," demiş kendi kendine. Biraz sonra kadınlar sarhoşluğun ve sevişmenin etkisiyle sızıp kalınca dolaptan çıkıp kadınların arasına uzanıvermiş. Bir zaman sonra, sesini inceltip kadınlardan birinin adını söyleyip, "Kapıların anahtarları nerde, biliyor musun?" diye sormuş.

"Uyu artık şıllık karı," demiş öbürü. "Nerde olacak her zamanki yerinde!"

Kral içini çekip "Tanrım bana sabır ver," diye mırıldanıp bir daha sormuş. "Hava aydınlanıyor, kapıları açmam gerek. Söyle nerede şu anahtarlar?"

"Dedim ya, her zamanki yerinde. Daha şafağın sökmesine epey var. Bırak da uyuyayım biraz!"

Kral içinden "Ah," demiş. "Tanrı korkusu olmasa bir kılıçta senin işini bitirirdim ya!" Sonra gene sesini inceltip, "Ay ben bu anahtarlara kafamı taktım. Söyle nerede gidip alayım."

"Seni sürtük seni," demiş öbürü. "Yine azdın değil mi? Fercin kaşınıyor bir erkek için. Bir gece düzüşmesen ölür müsün? Bak vezirin karısına! Zenci altı aydır yalvarıyor ama bir kere bile vermedi kadın ona. Ama kalkıp da anahtarları isteme sakın. 'Şu seninkini bir kere versene' de."

Kral hemen ne yapması gerektiğini anlamış, biraz rahatlamış. Konuştuğu kadın tekrar sızıncaya kadar biraz bekle-

miş, sonra kalkıp kadının giysilerini giymiş, kılıcını gizleyip yüzünü kırmızı bir ipek peçe ile örtmüş ve sessizce dışarı süzülmüş. Salonun önündeki perdeden bakınca içeridekilerin çoğunun uyuduğunu görmüş. "Tanrım, bu sarhoşlar kim olduğumu anlamadan aralarından geçebilmem için bana yardım et," diyerek zencinin yatağına doğru yürümüş. Hiç kimse onun farkına bile varmamış.

Ama yarı uykulu Dorerame, onu, için için bir kere olsun düzmek istediği kadın sanıp hafifçe yerinden doğrulmuş. Adını söyleyip "Ooo hoşgeldin," demiş. "Hadi soyun da gir yatağa! Ben birazdan yanına geleceğim."

Kral yeniden dua edip Tanrı'nın yardımını dilemiş, zencinin giysilerinde anahtarları aramaya başlamış ama bulamamış. "Tanrı'nın dediği olur," diye daha da cesaretlenip etrafa daha dikkatle bakınca, duvarda bir raf görmüş, oradaki altın sırmalı giysilerin ceplerine bakınca aradığını bulmuş. Tam yedi tane anahtar varmış. Evin yedi kapısının anahtarları. "Tanrı isterse olur. Ondan güçlüsü yoktur!" diye sevinmiş.

Dorerame tam o sırada içeri girince, hemen midesini tutup inlemeye, kusacakmış gibi kıvranmaya, öğürmeye başlamış, sonra çabucak salondan çıkmaya yönelmiş. Dorerame arkasından bağırıp, "Aferin sana," demiş. "Başkası olsa yatağı berbat ederdi."

Kral salondan çıkıp kapıyı arkasından kilitlemiş. Birbiri ardına altı kapıyı geçip sonra cümle kapısına ulaşmış ve onu da açıp, dışarıda endişeyle bekleyen adamlarını içeri almış. Hepsi birden ne olduğunu sorunca da "Sonra anlatırım," demiş. "Şimdi içeri girip, Tanrı'nın izniyle şu işi bitirelim."

Vezir, elbiselerine bakıp, niye kadın gibi giyindiğini sormuş. Kral da, "Onlar olmasaydı bu anahtarlar da olmazdı şimdi elimde," demiş. Onlarla beraber önce, birbiriyle sevi-

şen o iki kadının odasına gidip, üstündekileri çıkartıp kendi giysilerini giymiş. Oradan da doğru salona yönelmişler, perdenin aralığından içeriye bakmışlar. Hepsi birden, içerideki o eşsiz güzeli bir anda farkedip birbirlerine göstermişler. Kral, "Onu ben alacağım, ona göre," deyip eklemiş. "Tabii bir sahibi yoksa."

Onlar salondakileri gözetlerken, Dorerame biraz önce birlikte olduğu kadınla beraber yataktan inmiş, onların yerini başka bir zenciyle bir başka kadın almış. Böyle böyle yedi zenci de yedi kadınla sevişmiş. Bunlara katılmayan sadece o güzel kadın ve genç kızlar olmuş. Yalnız, bütün kadınlar, sevişmenin o güzel keyfini yaşayacaklarına, yataktan aşağı adetâ üzüntüyle ayrılıyorlarmış.

Zenciler, o güzel kadının ayaklarına kapanıyor, onu bir defa olsun düzmek için yalvarıyorlarmış ama o, "Kılıma bile dokunamazsınız benim. Şu genç kızlara da sakın göz dikmeyin, sakın! Onları da koruyacağım," diye adamları tekmeliyormuş.

Biraz sonra Dorerame yerinden doğrulmuş, bir direk gibi kalkmış[40] koca aletini kadının yüzüne, başına vurarak "Tam altı kez sana yalvardım bu gece benimle olman için. Ama artık sabrım kalmadı. Eninde sonunda benim olacaksın!" demiş.

Kadın da "Gel, otur yanıma. Bu gece arzuna kavuşacaksın," deyince zenci oturmuş.

Güzel kadın, kalbinin derinliklerinden gelen bir sesle şu şiiri okumaya başlamış:

Elimde değil ne yapayım gözüm gençlerdedir benim
Şöyle sağlam yapılı gözüpek ateşli bir delikanlı isterim

Aleti güçlü olur onun, bir kızı çeviriverir bir kadına
Onunla bir defa yatan kadın hemen erer muradına

O alet ki koca kafasıyla bir mangal gibi kızgındır
Girdi mi bir ferce dur durak bilmez, öyle azgındır
Hem her zaman hazırdır, hem de bir kaya gibi sert
Onu içine alan kadında ne gam kalır ne tasa ne dert

Yardıma hiç ihtiyacı yoktur, işini kendi başına görür
Gözyaşlarını rahmime döküp benim başımı döndürür
Yorgunluk nedir bilmez, istediği bir kadın arkadaş
Şikayet etmeden çalışır, sonra olur sadık bir sırdaş

Aşk dolu, hayat dolu, can dolu o muhteşem alet
Sanır ki bütün yaşam istekli bir fercten ibaret
Bir ileri bir geri bir sağa bir sola bastırır durur
Eğer eremezse muradına, deli gibi azar, kudurur

Bir sırtımı öper, bir bacaklarımı, emer kasıklarımı
Bir aletini çıkarıp sıvazlar fercimin dudaklarını
Bedenim o öpüşlerinin o emişlerinin ateşiyle yanar
Bunlar olmadan sevişmek olmaz, olursa ruhum kanar

Tam zamanını nasıl da bilir, verir elime aletini
Daha tutar tutmaz hissederim doyumsuz şehvetini
Anlayınca geleceğini ver derim bana tohumunu
"Al işte sevgilim" deyip boşalır, aydınlatır ruhumu

Hoş geldin sefalar getirdin sen ey gözümün ışığı
Ah erkeklerin erkeği, ah yorgun fercimin yakışığı
Bırak biraz daha içimde dursun, acele etme sakın
Çıkmamalısın hemen, bir daha gelmem çok yakın

O zaman gönlüm arınır, kalmaz hiçbir sorunum
Gözlerim aşkla parlar, neşeyle dans eder dururum
Ant içer erkeğim, benimle sevişmeye yetmiş gece
İstediği gibi okşar beni bütün o geceler, gönlünce

Güzel kadın şiirini bitirince kral, hayretler içerisinde: "Amma da ateşli kadınmış!" diye söylenmiş. "Belli ki kocası yok. Ama yine de bir kaltak değil o. Baksanıza, zenci kadına âşık, o kadar yalvarıyor ama kadın bir kere bile vermiyor."

Ömer bin Esat, krala, "Haklısınız efendim. O kadının kocası bir yıldır uzaklarda. Bu zenci gibi, pek çok erkek ona yanaşmak istedi ama o hiçbirine yüz vermedi."

"Peki, kimdir kocası bu kadının?"

"Babanızın vezirinin oğlu."

"Doğru ya! Ben onun çok güzel kusursuz bir kadınla evlendiğini duymuştum."

"İşte bu kadın odur," demişler hepsi birden.

Kral, "Kim olursa olsun, o kadın benim olmalı," demiş ve Ömer'e dönüp sormuş: "Bunların içlerinde hangisi senin karın?"

"Aralarında göremedim efendim."

"Merak etme. Onu bulacağız."

"Efendim, bu zenci de Dorerame olmalı."

"Evet," diye vezir cevaplamış. "O aslında benim kölelerimden biridir."

"Şşş," demiş kral. "Haydi iş başına. Konuşmakla vakit kaybetmeyelim."

Onlar aralarında fısıldaşırken, Dorerame, tekrar o güzel kadının yanına yaklaşıp, "Yalanlarından bezdim artık ey Bedir el Bedur." (Dolunayların en güzeli) diyerek, kadına yaklaşmak istemiş.

Kral, bu adı duyunca "Vallahi tam ona göre bir ad bu, baksana ay gibi maşallah," demiş.

Tam o sırada, Dorerame kadına bir tokat atmış.

Kral, hem kıskançlık hem de öfke krizine tutulmuş, bunun üzerine "O zenciyi öyle bir geberteceğim ki, bundan sonra onun gibi davranmak isteyenlere ibret olacak bu ölüm," demiş hırsla.

Kadın bu arada zenciye "Vezirin efendine ihanetin yetmiyormuş gibi, bir de onun karısına ihanete yelteniyorsun. Halbuki o sana sevgisini verdi, üstelik senin bir dediğini iki etmiyor[41]. Oysa sen hâlâ başka kadınların koynuna giriyorsun!" diye sitem etmiş. Sonra kalkıp, daha önce oturduğu yere gitmiş. Kral, vezire "Dinle ama hiç sesini çıkarma," derken kadın yeni bir şiir okumaya başlamış:

Dinleyin erkekler, sözüm kadınlarla ilgili
Onların sevişme isteği alınlarında yazılı
Kadınların yeminlerine sakın ola kanmayın
Hükümdar kızı da olsa o yalanlara inanmayın

Öyle acımasız olurlar ki hiç bitmez garezleri
Sultanlar sultanının bile para etmez sözleri
Aklı olan bir erkek sakınır kadının aşkından
Gönlünü bir kaptırırsan aklın gider başından

Demeyin yarimdir o benim hayat arkadaşımdır
Sözüme kulak verin bu doğru bir yaklaşımdır
Bacaklarının arasındayken sen, o sana âşıktır
Sevgisi bitince kalbindeki bir başka mâşuktur
Onu sevip okşarken biricik erkeği sen olursun
Zamanın dolunca kendini kapı dışarı bulursun
Canı isterse köleyi alır efendisinin yatağına
Gözünü kapayıp atlar o hain ihanet batağına

Böyledir kadınlar sevgileri bir anda değişir
Unutmayın erkekler! Hor görülmek zor iştir

Şiir bitince, vezir ağlamaya başladı ama kral onu susturdu. Zenci, kadına şöyle bir baktıktan sonra bir şiir de o okudu:

Biz zenciler artık kadına doyduk
O entrikalarından korkmaz olduk
Efendiler bize anlatırlar sırlarını
Sonra da emanet ederler karılarını[42]

Yalan değil, gerçekleri söylüyorum
Kadınlar düzüşmeye doymaz diyorum
Gördüler mi şaha kalkmış bir aleti
Unuturlar hem hanımlığı hem asaleti

Onsuz yaşamak demek size ölümdür
O, erkekte istediğiniz tek bölümdür
İster gizli olsun emeliniz ister açık
Şansımız yoktur karşınızda birazcık

Kocanıza kızıp da dönseniz de deliye
İçinize girince olur en makbul hediye
İmanınız inancınız fercinizde saklıdır
Erkek de ona boyun eğmekte haklıdır

Gene de, o alet gözünüzün nurudur
Ona sahip olmak kadının gururudur

Zenci bu dizeleri okuduktan sonra yine kadına sulanmış ama kadın onu itivermiş.

Bunun üzerine kral, işe karışmanın zamanı geldi diyerek

kılıcını çektiği gibi salona girmiş, adamları da ellerinde kılıçlarıyla onu takip etmişler. Zencilerden biri onlara doğru hamle etmeye kalkışmış ama Cafer bir vuruşta adamın kafasını uçuruvermiş. Kral "Tanrı yanınızdadır arkadaşlar. Cafer elin dert görmesin! Anan seninle kıvanç duysun. Düşmanlara aman verme!" diye bağırmış.

Bir başka zenci de muhafız komutanının kılıcını bir darbeyle kırınca, komutan adamı tuttuğu gibi duvara çarpıp kemiklerini kırmış. Kral bu sefer "Tanrı senden razı olsun, erkek dediğin böyle güçlü olur," diye bağırmış.

Diğer zenciler olanları görünce, bu güçlü adamlarla çatışmaya girmenin hiç akıllıca olmadığını düşünüp birer köşeye sinmişler. Kral, "Kılını kıpırdatanın kellesi gider, ona göre!" diye bağırıp, onları daha da sindirmiş, geriye kalan beş zencinin ellerini arkadan bağlatmış. Sonra Bedir el Bedur'a dönüp, "Senin kocan kim, bu zenci neyin oluyor, haydi sıkılma, anlat," demiş.

Kadın da, Ömer'in daha önce anlattıklarını doğrulamış. Kral, "Tanrı seni korusun. Şimdi de söyle bana, bir kadın bir erkekle yatmadan durabilir mi?" diye sormuş.

"Soylu bir kadın erkeksiz altı ay dayanabilir. Ama iyi eğitim almamış biri, karşısına bir erkek çıktığında kendine olan saygısını unutup, adamın üzerine çıkıp aletini fercine sokmasına sesini çıkarmaz."

Kral, salondaki kadınlardan birini gösterip, "Bu kadın kim?" diye sormuş.

"O Kadı'nın karısıdır."

"Ya bu?"

"İkinci Vezir'in hanımı."

"Ya şuradaki?"

"Başmüftü'nün eşi."

"Peki bu?"

"O da Haznedar'ınki."

"Diğer odadaki iki kadın?"

"Onlar henüz misafir. Birini dün yaşlı bir kadın getirdi. Zenciler ona ellerini bile sürmüş değil."

Ömer hemen, "İşte size söylediğim o yaşlı cadı kadından söz ediyor efendim," demiş.

Kral, "Peki o diğeri kimin nesi?" deyince, Bedir el Bedur "Marangozlar Emiri'nin karısı,"[43] diye cevap vermiş.

"Peki kızlar kimin kızları?"

"Bu Hazine Katibi'nin, bu Mühtesib'in[44], bu Bevvab'ın[45] kızı. Şu ise Müezzin'in, yanındaki Sancaktar'ın[46] kızı."

"Peki bunlar niye buradalar?"

"Ah efendimiz. Bu zencinin aklı fikri yiyip içip düzüşmektir. Gece demez gündüz demez aleti hep kalkıktır. Anca kendisi uyuyunca o da uyur."[47]

"Nasıl becerir bunu bu herif, ne yer, ne içer ki?"

"Yağda kızarmış yumurta sarısının üstüne bal döker, taze ekmekle onları yer. Yıllanmış iyi şaraptan başka da hiçbir şey içmez."

"Peki bu kadınlar buraya nasıl geldi onu söyle!"

"Ah efendimiz, bu kadının hizmetinde olan bir yaşlı cadı karı, ev ev dolaşıp kadınların aklını çeler, onları ikna edip buraya getirir. Zenci de onu mücevherlere, gümüşlere, giysilere boğar."

"Nereden buluyor bu kadar değerli malları?"

Kadın bu soruya cevap vermeyip suskun kalmış. Kral rica etmiş. "Lütfen bana cevap ver!"

O zaman kadın, başını eğip, zencinin bütün bunları Başvezir'in karısından aldığını söylemiş.

Kral, durumu anlayıp "Ey Bedir el Bedur, sana inanıyor ve güveniyorum. Senin şahadetin benim için İki Adil'in tanıklığından da değerlidir[48]. Şimdi benimle kendin hakkında

konuş," diye ısrar etmiş.

"Bana kimse el bile süremedi şimdiye kadar. Uzun zamandır buradayım, ama o zenci bana ulaşamadı."

"Bu gerçek mi?"

"Evet efendim."

Kadın kralın bunu neden sorduğunu anlamış. Kral da onun cevabının manasını kavramış.

"Peki bu zenci benim şerefime el uzattı mı?"

"Karınızla ilgili şerefinize saygılı olmuştur, bu kepazeliğini oraya kadar vardırmamıştır. Ama Tanrı ona daha ömür biçmişse, ne yapacağını kimse bilemez."

"Bu diğer zenciler neyin nesi peki?"

"Dorerame'nin avanesi! Buraya getirdiği kadınları düzüp düzüp keyfini alıp bıktıktan sonra onları bu arkadaşlarına bırakır. Hiç erkek olan erkek, kadınını başkasına peşkeş çeker mi, anlayın nasıl biri bu zenci."

"Peki Bedir el Bedur, senin kocan niye bana gelip de benden yardım istemedi? Sizleri bu rezaletten kurtarmamı neden aklına getirmedi? Sen kendin niye hiç şikâyette bulunmadın?"

"Ya kralım, sultanım! O koca ordunun sahibi efendim. Ben kocamı çok severim. Ona içinde olduğum kötülüğü bir türlü iletemedim. Biraz önce okuduğum şiirde, erkeklere kadınları anlatmak istedim, anlamışsınızdır."

"Anladım tabii. Ve senden çok hoşlandım. Peygamberimiz (Ona selam olsun) adına senden anlatmanı istiyorum. Bana, hiç korkmadan her şeyi anlat. Sana aman[49] bahşediyorum. Bu zenci seninle yattı mı? Herhalde kendini onun gücünden korumak çok zor olsa gerek."

"Yüce kralım. Ülkenin, ordunun sahibi yüce efendim. O adamın nikâhlı karısı olmayı bile istemem. Nasıl olur da evet derim onun haram aşkına?"

"Doğru söylüyor olmalısın. Ama o şiiri de unutamıyorum doğrusu."

"Efendim o şiiri neden okuduğumu anlatayım: Ben de insanım, ben de kadınım. O anda genç bir kısrak gibi kızmıştım, istekliydim. İkincisi sanki şeytan fercime girmiş gibi sırılsıklam olmuştum. Üçüncüsü ise, zenciyi oyalamayı, böylece kendimi kontrol edebilmeyi ve Tanrı'nın beni ondan kurtarmasını dilemeyi amaçlıyordum."

"Doğru mu söylüyorsun?"

Kadın cevap yerine başını öne eğip susmuş.

Kral, "Sana inanıyorum Bedir el Bedur," demiş. "Bunların içinde bir tek seni bağışlıyorum."

Kadın, kendisinin kurtulacağını ama diğerlerinin öldürüleceğini anlamış. Diğerleri de durumu farkedince gidip Bedir el Bedur'un ellerine kapanıp, onları gözyaşlarıyla ıslatmışlar, kendilerini krala bağışlatması için yalvarmışlar. O da, artık gitmek üzere olan krala yaklaşıp "Ah efendimiz. Bana olan inancınızı nasıl lütuflandıracaksınız?" diye sormuş.

"Sana bir binek katırı getirecekler, bizimle geleceksin. Diğerleri ölecek!" demiş kral.

"Ah efendim, yüceliğinize sığınarak sizden diliyorum ki bu kadınları, bu kızları bağışlayın. Onların ölümü bütün ülkeyi yasa boğacaktır, görülmemiş bir dehşet havası olacaktır."

"Tanrı'nın merhameti yücedir," demiş kral. Sonra bütün zencilerin dışarı çıkarılıp boyunlarının vurulmalarını söylemiş. Yalnız bir boğa gibi iri ve kalın boyunlu Dorerame'yi öldürtmemiş[50].

Bir zaman sonra, onun kulaklarını, burnunu ve dudaklarını ve cinsel organını kesip o organı ağzına tıkmışlar, sonra da darağacına asmışlar.

Kral evin yedi kapısını da kapattırıp sarayına dönmüş.

Sabah olunca da Bedir el Bedur'u yanına getirtmiş. Ve onun sarayındaki gözdelerinden de daha değerli bir kadın olduğunu anlamış.

Ömer bin Esad'ı da karısına kavuşturup kendisine kâtip yapmış. Başvezirine karısını boşatmış. Muhafızların komutanı ile başkomutanı da hediyelere boğmuş, zencinin bütün varını yoğunu onlara vermiş. Babasının vezirinin oğlunu da zindana attırmış. Yaşlı cadıyı da huzuruna çağırtmış. "O zencinin bütün kötülüklerini bana anlat!" demiş. "O kadınları o erkeklere götürmekle iyi bir iş mi yaptığını sandın?"

Yaşlı kadın "Bütün kocakarılar bu işi yaparlar," diye cevap vermiş.

Kral, onun da, diğer bu işi yapanların da hemen boynunu vurdurtmuş. Ülkesine belâ olan bu muhabbet tellallığının kökünü kurutmuş.

Bütün kadınlara ve kızlara Tanrı adına tövbe ettirdikten sonra onları ailelerine bağışlamış, evlerine yollamış.

Bu hikâye, kadınların kocalarını aldatmakta kullandıkları oyun ve entrikaların küçük bir örneğidir.

Bu hikâyeden alınacak ders ise, bir kadına âşık olan erkeğin başının belâda olduğu, en büyük dertlere kucak açtığıdır.

3.
BÖLÜM

Hor Görülen Erkeklere Dair

Ey kardeşlerim! (Tanrı'nın merhameti sizinle olsun) Şunu biliniz ki, kötü görünüşlü, kaba saba veya cılız, her tarafı sarkık ve organı kısa ve güçsüz bir erkek, kadınlar tarafından hor görülür.

Böyle bir erkek, bir kadınla yatarsa, ona zevk veremez. Onunla sevişmeden-öpüşmeden, koklayıp ısırmadan üstüne çöreklenip işini bitiriverir. Yatağa zevk almak için girmiş olan kadınların heveslerini kursaklarında bırakıverirler. Pörsük uzuvlarını bir-iki ileri geri ittirip kaktırdıktan sonra boşalıverirler. Kadın da göğsü üzerine yığılıp kalan, belini boşuna harcayan bu adama hiçbir yakınlık duyamaz.

Bu erkekler, bir yazarın söylediği gibi, kalkışta yavaş, inişte hızlıdırlar. Tohumunu boşalttıktan sonra nefes nefese kalır.

Bunlar, kadınlar tarafından hiç hoş karşılanmaz. Ayrıca sözüne güvenilmeyen, verdiği sözü tutmayan, yalansız konuşmayan, işlerinin gidişatını karısıyla tartışmayan ama baş-

ka kadınlarla gayrımeşru ilişkilerini ona anlatan bir erkek, kadında nefret uyandırır. Böylelerine hiç saygı duymazlar.

Abbas adında birinden söz ederler. Aletçiği küçücük ve güçsüzmüş bu adamın. Ama karısı maşallah eti budu yerinde bir hatunmuş. Tabii adamcağız karısını yatakta hiç tatmin edemiyormuş. Kadın, bunun yüzünden arkadaşlarına yanıp yakılıyormuş.

Abbas fakir biriymiş ama karısının iyi bir serveti varmış. Kocası ondan bir şey istediği zaman, hep burun kıvırırmış.

Abbas, bir gün bilgeliği ile ünlü bir adama bu konuyu açıp yardım istemiş. Bilge, onu dinledikten sonra, "Şu aletin işe yarasaydı, bunlar başına gelmezdi. Kadın nesi var nesi yok onları senin emrine verirdi. Bilmez misin, onların dini imanı fercleridir. Merak etme, ben sana öyle bir ilaç vereceğim ki, bu dertlerine derman olacak," demiş.

Abbas, bilgenin tarifiyle hazırladığı ilacı her gün kullanmaya başlayınca, o ufacık alet, günden güne irileşip uzamış. Karısı buna şaşırmış. Sonra Abbas kadını yatağa çekip ona bin bir türlü zevk verecek şekilde düzmeye başlayınca, şaşkınlığı daha da artmış. Gerçekten de Abbas işini öyle iyi yapıyormuş ki, kadın her sevişmeden sonra zangır zangır titremeye, çığlıklar atıp haykırıp ağlamalara başlamış. Sonra da kendisine bu ilahi zevkleri tattıran kocasını saymaya başlamış, bütün servetini de onun idaresine bırakmış.

4.
BÖLÜM

Hor Görülen Kadınlara Dair

Şunu biliniz ki ey Vezir (Tanrı sizi korusun) kadınlar da birbirinden farklıdır. Her bakımdan övgüye değer olanları vardır, yergiyi hak edenleri vardır.

Durmadan dırdır eden ve çirkin olan kadınları erkekler hiç beğenmez. Saçları darmadağınık, bakımsız, küçük ve sulu gözlü, gözleri çapaklı, iri burunlu, solgun dudaklı, çökük yanaklı, çürük dişli, şakakları morlaşmış, çenesi kıllı, zayıf ve ince boyunlu, çarpık omuzlu, sarkık memeli, tulum gibi şiş göbekli, etsiz butsuz kabaları olan ve soğuk ve büyük fercli kadınlar, erkekler tarafından horlanır. Bu talihsizlerin dizleri ve ayakları[51] büyük olup elleri biçimsiz, bacakları sıskadır.

Bir erkek, aleti kalkmış olsa dahi böyle bir kadını görünce heyecanını kaybeder. Tanrı onları bizden uzak tutsun.

Durmadan sırıtan, ona buna gülen kadın da makbul değildir. Yine bir yazarın dediği gibi: "Sırıtık ve yılışık, yerinde duramayan, komşularıyla oyunlar oynayıp dedikodu

yapan, herkesin işine burnunu sokan, hergün vırvır edip kocasını bunaltan, bunlara karşın yine de kendisini matah bir şey zanneden, olur olmaz herkesten hediye alan bir kadın görürseniz, biliniz ki bir fahişe ile karşı karşıyasınız."

Öte yandan, asık suratlı, sinirli, sert bakışlı, çatık kaşlı, çok konuşup evin sırlarını herkese anlatan, kavgacı kadınlar da hor görülür. Kötü niyetli bir kadın durmadan yalan söyler, verdiği sözleri tutmaz, hırsızlık yapar ve kolayca baştan çıkar. Sert davranır ama şirretlikten de eksik kalmaz. Tembellik yapar, kocasına karşı bile ağza alınmayacak kelimeler kullanır. Ağzı öyle bozuktur ki, yanından ayrılsanız da etkisinden kurtulamazsınız.

Bir de ukalalar vardır. İkiyüzlü, birine karşı bir iyiliği çok gören, kocasına karşı evlilik görevlerini yerine getirmeyip onunla yatmayan, işlerinde yardımcı olmayan, durmadan her şeyden şikâyet edenler vardır. Bunların sevilip sayılmaları mümkün değildir. Bu kadınlar, kocalarını kızgın veya üzgün gördüklerinde, onlara yardımcı olup dertlerini paylaşacaklarına, onlarla alay ederler. Kocalarından esirgedikleri ferçlerini başkalarına düzdürürler. Süsleri püsleri hep başkaları içindir. Kocalarının gözünde pasaklı görünmeye aldırmazlar bile. Ne atsmed[52] kullanırlar, ne misvak.

5.
BÖLÜM

Üreme İşlevine Dair

Biliniz ki ey vezirim (Tanrı sizden yardımını esirgemesin), bir kadınla yatıp onunla cinsel birleşmenizin hem zevkli hem de sıhhatli olmasını istiyorsanız, mideniz yiyecek içecekle dolu olmamalıdır. Bundan iki taraf da zarar görür. İnme inebilir insana Tanrı korusun. Bu olmasa bile, beliniz tutulur, idrarınız kaçar. Hatta gözleriniz bile zarar görebilir. Bu bakımdan, sevişmeden önce az yiyip az için ki, hastalıklarla uğraşmayasınız.

Karınızla birleşmeden önce onunla aşk oyunları oynarsanız, onu heyecanlandırırsınız ve ikiniz de sonuçtan memnun kalırsınız[53]. Aletinizi onun fercine sokmadan önce yanaklarını öpün, dudaklarını emin, göğüslerini ısırın ve onun cinsel isteğini iyice uyarın. Göbeğini ve kalçalarını öpmeyi de ihmal etmeyin. Kollarını da öpüp sevin ve sıkın ki ona sevginizi gösterip, ona râm olduğunuzu hissettirin. Bacaklarınızı bacaklarına dolayın.

Şairin dediği gibi:
Kaldırdım yukarı boynunu
Sağ kolunu yastık yaptım
Sıkıca bağrıma çekip onu
Sol kolumu yatak yaptım

Yanınızdaki kadının gözleri baygınlaşmaya, nefesi sıklaşmaya başladığı zaman, onun birleşme özlemi içinde olduğunu anlamalısınız. O zaman içine girin ve sevişmenin o en mutlu anını yaşayın. Birbirinizde eriyin, zevkin doruklarında kendinizden geçin. Onun değerini o zaman çok daha iyi anlayacaksınız. Ağzı açık, dudakları yarı aralık bir halde, vücudunun hareketleri yavaşlayıp titremelere başladığı, bilincinin azaldığı, yüzünün kanının çekildiğini gördüğünüzde, bilin ki zaman gelmiştir. Göreceksiniz ki size karşı hiçbir direnci olmayacaktır. Sizi öyle bir isteyecektir ki, rahminin ağzıyla uzvunuzu yakalayıp tutacaktır. Bu, yaşanabilecek zevklerin en güzelidir. Kadınla erkek arasındaki en güzel ilişki ve sevgi budur.

Bir aşk sanatı üstadının şu sözlerine kulak verin: Kadın, elinize almadan tadını ve güzelliğini anlayamayacağınız bir meyve gibidir. Bazı bitkileri ovuşturmadan kokusunu duyamazsınız. Amber elinizin sıcaklığıyla ısınmadan o harika kokusunu bırakır mı? Kadınlar da işte böyledir. Oynaşmalarınızla, öpüş, okşayış, emişlerinizle onu canlandırıp heyecanlandırmazsanız ne kokusunu. ne tadını ne güzelliğini anlayamazsınız. Üstelik bunları yapmazsanız, başka hiçbir zevk almadan, siz de sadece basit bir şekilde düzüşmüş olursunuz, hepsi o kadarla kalır. O güzellikler de, kadının içinde, başka biri onları keşfedinceye kadar saklı kalır.

Adamın biri, kadının kalbindeki sevgiyi kazanmak için neler yapmasını sorduğunda, şu öğüdü almış:

Birleşmeden önceki sevişmeler ve sonraki sıkı sıkı kucaklaşmalar kadının da erkeğin de başının tacıdır. Öpüşmeler, kucaklaşmalar, ağzın memelerde ve meme başlarında dolaşması, memelerin okşanması, fercin yalanıp onun o taze usaresinin yudumlanması, birleşmenin sevgi ve aşkla yapılmasının anahtarlarıdır. Böyle yapılırsa, kadın da erkek de boşalmadan çok daha büyük zevk alırlar. Bir de erkek kadının içindeyken, dölyolunun kasılıp onu sıkıştırması tarifsiz bir zevk ve heyecandır.

Eğer bunlar yapılmazsa, kadın bu birleşmeden kendi payına düşeni tam almamış demektir. Ferci de rahmi de doyumsuz kalacaktır. Ve erkeğe aşkını bütünüyle veremeyecektir. Ama bunları yapan bir erkek, çok çirkin biri de olsa, kadın onu çok yoğun bir aşkla sevecektir. Aşkın sırrı, iki bedenin aynı anda ve büyük bir zevkle gelmesi, boşalmasıdır[54].

Kendini kadın erkek ilişkisini ve mutluluğunu araştırmaya adamış bir bilge, bir kadının kendisine anlattığı şu mahrem şeyleri söylüyor:

Kadınların sevgi ve yakınlığını arayan, arzulayan ve bunun devamlılığını dileyen erkekler! Kadınınızla sevişmeyi asla ihmal etmeyin. Öpüşüp koklaşmadan onunla sakın birleşmeyin. Onu o nihai zevke hazırlamak için elinizden gelen her şeyi yapın. Ve bunları yaparken, aklınızdan onu sevmekten başka hiçbir şey geçirmeyin, düşünmeyin. Bütün varlığınızı buna adayın. Büyük bir zevkle birleşmek için, o en mühim anı sakın kaçırmayın. O an, kadının gözlerinin baygınlaştığı, ağzının aralanıp nefesinin sıklaştığı andır. Bütün o öpüşler, sevgi dolu sözler, okşamalar onu bu ana hazırladığında, işte o zaman girin kadınınızın içine. Uzvunuzu yerleştirin ve hareketlerinizi hızlandırın. Boşaldıktan sonra da hemen geri çekilmeyin, uzvunuzu hemen çıkarmayın. Bi-

lakis onu rahminin ağzına doğru itin. Bunun ödülü çok zevkli olacaktır. Onun aldığı zevke şahit olmak bir erkeğin onurudur. O derin derin soluklanmaları, iç çekişlerini duyduğunuz anda, onun yaşadığı mutluluğa ortak olmak doyumsuz bir zevk olacaktır.

O tempolu vuruşlar sona erip her şey sakinleşince, uzvunuzu çektikten sonra bile ona şefkat göstermeyi ihmal etmeyin. Bu mutluluğa şahit olan yatağınızda kalıp, onu çekip bağrınıza basın. Bu apayrı bir zevktir, sakın unutmayın.

Kadının üzerine çullanıp, dölünü bir anda onun içine boşaltıp, hırsız gibi uzvunu dışarı hemen kaçırtan erkekler bilsinler ki, kadın sizden hiçbir zevk almamış olacaktır.

Eğer bu öğütlerime kulak verip tutacak olursanız, birleşmenin o muhteşem zevkine erersiniz.

Unutmayın, Tanrı'nın yarattığı her şey güzeldir ve hayırlıdır.

6.
BÖLÜM

Cinsel Birleşmeye ve Sevişmeye Faydalı Olan Her Şeye Dair

İşte ey Vezir! (Tanrı'nın ihsanı başınız üzere olsun) Kadını da erkeği de doyuracak bir birleşme olsun isterseniz, önce kadınla sevişmeli, oynaşmalı, vücudunu okşayıp dudaklarını öpmelisiniz, memelerini emerseniz onu heyecanlandırır, birleşmeye hazırlarsınız. Yatakta döndürün onu durmadan. Yüz üstü, arka üstü çevirin. Tâ ki, gözlerindeki o baygınlığı görünceye kadar. Dudakları titremeye, teni ürpermeye, solukları sıklaşmaya başladığı zaman, daha önce de anlatıldığı gibi, vücutlarınızı sıkı sıkı birbirine dolayıp kasıklarının arasına girip uzvunuzu dölyoluna yerleştirin. Bu öğütleri tutarsanız, bu sevişme ve birleşme size unutulmaz mutluluklar sağlayacaktır.

Söylendiği gibi: İyi bir birleşme istiyorsanız, kadınınızı yatırıp ona sıkı sıkı sarılın, göğsünü göğsünüze, ağzını ağzınıza yapıştırın. Nefesleriniz birbirine karışsın. Memelerini öpün, karnını, kaba etlerini okşayın, kollarınızda onu öyle

sıkın ki, zevkten erisin bitsin, esrikleşsin. Ondan sonra ona sahip olun. Birleşme bittikten sonra hemen çekilmeyin, yavaşça sağ yanına uzanın. Eğer kadın gebe kalmışsa, Tanrı'nın izniyle bu çocuk erkek olacaktır[55].

Bilge kişiler der ki (Tanrı onları bağışlasın): Her kim ki hamile bir kadının fercinin üstüne elini koyup, Tanrı'nın ve onun peygamberinin (Ona selam olsun) adını anıp "Tanrım, doğacak çocuğum erkek olsun!" diye dua ederse Tanrı ona bir erkek çocuk verir.

Birleşmeden hemen sonra çok su içmeyin. Bu, böbreklerinize çok zarar verebilir.

İlk sevişmeden sonra yeniden başlamak isterseniz, güzel kokular sürüp ona öyle yaklaşın. Bu sizi daha cazip hale getirir. Birleşme sırasında kadınınızı üste çıkarmamaya bakın. Çünkü ikinizden de çıkıp birleşen sıvılar idrar yollarınıza girip size rahatsızlık verebilir.

Birleşmeden sonra güç isteyen işler yapmaktan kaçının. Bu sıhhate zarar verebilir. Güzelce dinlendikten sonra bu işlere başlayın.

Uzvunuzu çıkardıktan sonra hemen yıkamayın. Bekleyin, sıcaklığı normale dönsün. Ondan sonra dikkatlice yıkayın. Ayrıca onu sık sık yıkamaktan kaçının. Boşaldıktan hemen sonra kadının fercinden ayrılmayın.

Birleşme Pozisyonları

Kadınlarla birleşmenin birçok yolu vardır. Şimdi en çok kullanılanları anlatalım. Yüce Tanrı, kadınların sizin tarlanız olduğunu söylemiştir, o tarlayı istediğiniz gibi sürün[56]. Hangi pozisyonu isterseniz, bunu kadının fercine uygulayın.

Birinci Pozisyon: Kadını arka üstü yatırıp kalçalarını kaldırın ve bacaklarının arasına girin. Ayaklarınızın

uçlarıyla yerden destek alıp kadının içine girin. Bu, uzuvları uzun olan erkekler için en uygun pozisyondur[57].

İkinci Pozisyon: Bu kısa uzuvlar için iyi bir durumdur. Kadını, yine arka üstü yatırıp, bacaklarını havaya kaldırıp, başının iki yanına gelecek kadar vücudunu bükün. Kaba etleri yukarı kalkıp ferci ortaya çıkmış olacaktır. Bu durumda uzvunuzu içeri sokun.

Üçüncü Pozisyon: Kadını yere yatırın, bir bacağını omzunuza, diğerini koltukaltınıza yakın bir yerde kolunuzla vücudunuzun arasına alıp, bacakarasına sokulun, bu vaziyetteyken birleşin.

Dördüncü Pozisyon: Sırtüstü yatırıp iki bacağını da omuzlarınıza alın. Bu durumda sizinki ve onunki yere hiç temas etmeden karşı karşıya gelecektir.

Beşinci Pozisyon: Yanyana yatarak birleşin. Fakat bu pozisyon romatizma ve siyatik ağrılarına yol açabilir[58].

Altıncı Pozisyon: Kadın, dizleri ve dirsekleri üzerinde durur. Bu durumda ferci arkaya doğru çıkar. Siz de oradan sokulun[59].

Yedinci Pozisyon: Kadın yan yatar, onun bir bacağını omzunuza alıp, diğerini bacaklarınızın arasına gelecek şekilde yanına uzanırsınız, sıkıca kucaklayıp içine girer ve göğsünüze çekersiniz.

Sekizinci Pozisyon: Kadın, rahat bir şekilde bağdaş

kurmuş gibi otururken, o durumunu bozmadan arka üstü yatırın ve siz de dizlerinizin üstünde durup ata biner gibi fercine girin.

Dokuzuncu Pozisyon: Kadını hafifçe, isterseniz orta yükseklikte bir yere oturtup, bacaklarını ayırın, ayaklarını yere bastırtıp içine öyle girin[60].

Onuncu Pozisyon: Kadını alçak bir divanın kenarına oturtup, elleriyle divanın kenarlarını tutturun. Siz bacaklarının arasına girince, bacaklarıyla sizi sarmalamasını sağlayın. Siz de ellerinizle divanın arkasını tutup güç alarak uzvunuzu içine sokun. Yalnız, gidip gelirken hareketlerinizin birbirinizle uyumlu olmasına dikkat edin.

On Birinci Pozisyon: Kadın sırtüstü yatarken, kaba etlerinin altına bir minder koyun. Sonra bacaklarını açıp arasına girin. Kadın iki ayak tabanını birbirine bastırırken içine girin.

Bunlardan başka pozisyonlar da vardır ve bunlar Hintliler tarafından uygulanmaktadır. Onlar bu konuda çok bilgili ve usta oldukları için bunların bilinmesinde fayda vardır. Çünkü bu pozisyonlar daha çok kadınlara zevk vermek üzere uygulanır. Bu pozisyoniardan bazıları şu adlarla bilinir:

El Asimed (Tıkama): Kadını belinin altına bir yastık yerleştirerek yatırın. Ayak uçlarınızın üstünde çömelip, kadının kalçalarını göğsüne doğru güçlü bir şekilde iteleyerek bastırın. Sonra ellerinizi onun koltukaltından geçirip omuzlarını sıkıca tutun. Tam boşalırken onu

sıkıca kendinize çekin. Bacakları göğsünde, kalçaları yüksekte olduğu için rahmi ileriye uzanmış olacağından, içeride hareket edecek bir boşluk kalmayacaktır ve ferci uzvunuzu sıkıca tutacaktır. Bu pozisyon sadece tam sertleşemeyen ve kısa uzuvlar için uygulanmalıdır. Kadın için zor bir pozisyondur. Normal ve uzun bir uzuvla denemek kadına zahmet verebilir.

El Mudefedâ (Kurbağa Pozisyonu): Kadını sırtüstü yatırıp, topuklarını kalçalarına değecek kadar geriye itin. Sonra dizlerinizin üstünde, içeri girin. Tam boşalacakken, dizlerini koltukaltınıza alıp, kollarını sımsıkı tutarak kendinize çekin[61].

El Mükefa (Ayak Parmakları Üzerinde): Kadını sırtüstü yatırıp kalçalarının arasına, ayak parmaklarınıza yüklenerek çömelin. Kadın, bacaklarını sırtınıza dolayıp, ellerini ensenizde birleştirmişken içine girin.

El Mükerremet (Bacaklar Havada): Kadını sırtüstü yatırın, kalçaları birbirine yapışık durumda, ayak tabanları havaya gelecek şekilde bacaklarını kaldırın. Bacakları havadayken birleşin.

Es Seturi (Teke Pozisyonu): Kadın yan yatarken üstteki bacağını yukarı kaldırıp makas gibi açar. Üstteki bacağını belinize dolayıp, bacakarasına çömelir ve içine girersiniz[62]. Harekete geçince de kadını kollarından ya da omuzlarından tutup kavrarsınız.

El Lulâbi (Arşimet Burgusu)[63]: Erkek sırtüstü yatarken, kadın yüzü erkeğin yüzüne dönük olarak onun

uzvunu içine alır. Ellerini yana açıp yatağa dayayarak karnını erkeğin karnına bastırmadan aşağı yukarı gidip gelir. Erkek de yumuşak hareketlerle kadına uyum sağlar. Kadın bu durumdayken erkekle öpüşmek isterse ileriye uzanarak bunu yapabilir.

El Kelusi (Perende): Kadın bir pantolon giyip, pantolonu topuklarına kadar indirir. Sonra öne doğru bükülerek başını topuklarına kadar getirir ve ensesini ayaklarının arasındaki pantolona dayar. Sonra erkek onun bu pozisyonunu hiç bozmadan kadını arka üstü çevirir. Erkek bacaklarını altına alıp, uzvunu tam kadının fercinin karşısına getirerek içine girer.

Söylendiğine göre, bu pozisyonu kendi başına yapabilen kadınlar varmış.

Haşû en Nikanuk (Devekuşu Kuyruğu): Kadın yatakta sırtüstü uzanır ve erkek kadının önünde diz çöker ve kadını sadece başıyla omuzları yatağa temas edecek şekilde bacaklarından tutup yukarı kaldırır. İçine girdikten sonra kadının kaba etlerini kavrar, kadın da bacaklarını erkeğin boynuna dolar[64].

Levêb el Cureb (Çorap Giydirme)[65]: Kadın arka üstü yatarken, siz diz çöküp uzvunuzun başını, baş ve işaret parmaklarınızın yardımıyla kadının fercine ve dudaklarına sürtmeye başlarsınız. Bu sürtüşme sonucu iki tarafta ıslandıktan sonra, kadın hazır duruma gelir. Bütün uzvunuzu fercinin içine sokarsınız.

Keşif el Asteyn (Kalçalara Baka Baka)[66]: Erkek arka

üstü yatar. Kadın arkası erkeğin yüzüne doğruyken, erkeğin uzvunu fercine sokar. Erkek de kalça ve bacaklarıyla yandan kadını sıkıştırır. Kadın da ellerini yatağa dayayıp, başını öne eğerek erkeğin kalçalarına baka baka sallanmaya ve inip kalkmaya başlar[67].

Nezâ el Kavs (Gökkuşağı Pozisyonu): Kadın erkeğe arkasını dönerek yan yatar. Erkek, içine girdikten sonra kadının sırtına ellerini koyar. Kadın da erkeği bacaklarından tutarak, iki vücut bir yay çizecek hale gelinceye kadar kendine doğru çeker.

Nesic el Hevz (Mekik Dokuma): Erkek, ayak tabanlarını birleştirip yere oturur ve bacaklarını ayırır. Kadın, erkeğin ayakları üstüne; kaba etleri gelecek şekilde oturur ve erkeğin uzvunu içine alır. Kollarını erkeğin boynuna dolayarak, ileri geri gidip gelmeye başlar.Erkekte, ayakları üstündeki kadının kalçalarını, ayaklarını aşağı yukarı oynatarak dengeler. Kadının ayak bileklerini tutarak ona yardımcı olur. Bu pozisyonda kadın, ağırlığı erkeğe fazla baskı yapmayacak şekilde kendini ayarlamalıdır. Eğer erkeğin uzvu dışarı çıkacak gibi olursa, erkek kadını belinden tutup kendine çekerek bunu önler. Bu pozisyonda kadının erkekle işbirliği ve uyumu çok önemlidir.

Dakk el Arz (Hedefe Vurma)[68]: Erkek bacakları iki yana açık olarak yere oturur. Kadın da bacaklarını ayırıp erkeğin kucağına oturur ve sonra bacaklarını erkeğin arkasına dolar. Ferci erkeğin aletinin tam karşısına gelince, yavaş yavaş aleti içine alır. Sonra kollarını erkeğin boynuna sarıp, erkeğin içinde gidip gelmesine yardımcı olacak biçimde harekete geçer.

Nik el Kuhul (Arkadan Giriş): Kadın, karnı ve kasıklarının altına bir minder koyarak yüzükoyun yere uzanır ve kalçalarını yükseltir. Erkek, kadının yukarı kalkmış ve ileri çıkmış fercine aletini dayayarak içeri girer. Kadın, kollarıyla erkeğin dirseklerini sararak daha sıkı bir temas sağlar. Birleşmelerdeki en kolay usul budur.

El Kürsi (Karın Karına): Erkek ve kadın yüzyüze ayakta dururlar. Kadın hafifçe öne eğilerek kasıklarını açar, erkek bir ayağı biraz daha ileride olarak, kadının fercine girer. İkisi de kollarını birbirlerinin arkalarına dolayıp, elleriyle birbirlerinin kabalarını sıkı sıkı tutarlar. Girişten sonra ikisi birden "neza el dilâ" denilen ve Yüce Tanrı'nın izniyle daha sonra açıklayacağım bir şekilde harekete geçerler. (1. usule bakınız)

El Kebâşi (Koç Girişi): Kadın diz çöker ve kollarının dirsekten ellerine kadar olan ön kısmını yere dayar. Erkek arkasında diz çökerek kadına girer. Kadın, bu pozisyonda elinden geldiğince dölyolunu kasarak erkeğin aletini sıkar. Erkeğin elleriyle kadının omuzlarını tutması iyi olur.

Dakk el Evtad (Mıhlama): Kadın, destek almak için, isterse, bir duvara yaslanarak, ayakta duran erkeğin boynuna kollarını, beline de bacaklarını dolayarak fercini onun kasıklarına doğru iter. Erkek yavaş yavaş aletini içeri sokar.

Sebek el Hub (Aşk İçinde Eriyiş): Kadın sağ yanına, siz de sol yanınıza yatın ve sol bacağınızı biraz ileri uzatarak, sağ bacağınızı kadının kalçasının üstünden

böğrüne doğru koyup uyluklarınızın arasına alın. Böylece onun kalçalarını sıkıştırmış olursunuz. İçine girdikten sonra karşılıklı ve uyumlu bir şekilde hareket etmeye başlarsınız.

Tarz eş Şat (Koyun Usulü)[69]: Kadın ellerini ve dizlerini yere koyarak dört ayak pozisyonunda durur ve başını iki kolunun arasına sokar. Erkek arkadan kadının kalçalarını kaldırarak fercini aletinin hizasına getirdikten sonra içeri girer.

Kaleb el Mişe (Yer Değiştirme): Erkek yere yatar. Kadın ayak parmaklarının üstünde yükselerek vücudunu erkeğin üzerine bırakır, elleriyle onun kaba etlerini tutarak kendine doğru kaldırır ve erkek aletini kadının fercine sokar. Sonra, kadın ellerini yatağa koyarak hareket etmeye başlar. Bu durumda uyum içinde hareket edebilmek için, kadının ayak parmaklarının altına bir yastık koyması faydalı olur.

Bu pozisyonun bir diğer uygulamasında, kadın dizlerini bükerek erkeğin bacakları arasına girer. Sonrası, yukarıdaki gibidir.

Reked el Ayr (Yarış Atına Biniş): Erkek omuzlarının arkasına bir yastık koyarak arka üstü uzanır ve dizlerini omuzlarına gelecek kadar yukarı kaldırır. Kadın da erkeğin üstüne ata biner gibi oturur. Erkeğin uyluklarının kalçasına yakın olan bölümü ve karnı kadın için bir eyer vazifesi görür. Kadın erkeği içine aldıktan sonra yukarı-aşağı hareket etmeye başlar. Erkek de kalçalarını indirip kaldırarak onun hareketlerine uyum sağlar. Kadın sol eliyle erkeğin sağ omzunu tutar. Bu

durumda bir yarış atına binmiş bir kadına benzer. Kadın güç almak için dizlerini yere dayayabilir.

El Müdahale (Uyumlu Çalkalama): Kadın ve erkek yüzyüze kıçlarının üstüne otururlar. Kadın kalçalarını erkeğin kasıklarına yaklaştırarak erkeğin uzvunu içine alır, bu gerçekleştikten sonra birbirlerinin omuzlarını tutarak hafifçe geriye kaykılırlar[70]. İkisi de topuklarından güç alarak öne arkaya sallanmaya başlarlar.

El Havariki (Yuvadaki Erkek): Kadın sırtını bir yastığa dayayarak arka üstü yatar. Erkek kadının bacaklarını aralayıp içine girer ve iki eliyle yastığın uçlarını sıkıca kavrar. Kadın, bundan sonra kalçalarını yataktan kaldırabildiği kadar kaldırır, sonra yine indirir. Erkek de bu harekete kendini ayarlar. Bu pozisyonda bir kucaklaşma olmadığı için, hareketin bozulmaması ve uzvun fercten dışarı çıkmaması için yumuşak bir yatak seçilmelidir.

Nik el Haddadi (Demirci Usulü): Kadın kalçalarının altına bir yastık koyar ve dizleri göğsüne gelecek şekilde sırtüstü yatar. Bu durumda ferci bütünüyle ortaya çıkar ve kadın erkeği içine alır. Erkek bir zaman gidip geldikten sonra uzvunu dışarı çıkarıp kadının uyluklarına, fercinin dudaklarına, klitorisine sürer durur, sonra tekrar içeri girer. Bu, bir demircinin ocaktaki kor demiri çıkarıp su vermesine benzer. Bu usule "zerdali pozisyonu" da denir.

El Mühendi (Baştan Çıkarıcı): Kadın kalçalarını ayırarak arka üstü uzanır. Erkek onun kasıkları arasına çömelip oturur, aletini sokar ve kadının bacaklarını

koltukaltına veya omuzlarına alır. Kadını belinden veya omuzlarından sımsıkı kavrayıp içinde gidip gelmeye başlar.

Bu pozisyonların hepsini uygulamak imkânı olmayanlar ya da bazılarında güçlük çekenler, kendilerine kolay gelenleri seçebilirler.

Zaten uygulanması imkânsız olan usulleri burada hiç belirtmedim. Eğer birisi çıkar da bunca pozisyonun az olduğundan yakınırsa, gidip kendi pozisyonlarını kendi keşfetsin!

Hintliler, olanaksız gibi görünen birçok pozisyonu uygulamakta ustalaşmışlardır[71]. Bunlardan birini burada örnek olarak vereyim:

Kadın sırtüstü yatar. Erkek kalçaları kadının yüzüne doğru olmak üzere onun göğsüne oturur. Sonra kadını omuzu ve kaba etleri üzerinde köprü durumuna getirir. Kendi kasıkları kadının kasıklarıyla karşılaşıncaya kadar vücudunu ileri itip aletini fercin içine sokar. Bu sırada dizlerini öne büküp ayak parmaklarından güç alır.

Görüldüğü gibi bu gerçekleştirilmesi çok zor ve yorucu bir pozisyondur. Hatta bence bu sadece bir hayal ürünüdür.

Yukarıda yazdıklarım ise, sağlıklı ve normal bedenler için uygulanabilir pozisyonlardır. Ayrıca kadın ve erkeklerin birbirleriyle uyum sağlamasına da bağlıdır. Eşlerin birinin kamburluğu, kısalığı, şişmanlığı gibi durumlarda, bunlar da işe yaramayabilir.

Şimdi değişik beden yapılarında olanlar için bazı birleşme pozisyonlarından söz edeceğim. Herbirinin kendine özgü uygulaması vardır.

Önce zayıf bir erkekle şişman bir kadını ele alalım. Eğer erkek yanyana düzüşmek istiyorsa, kadının üstteki uyluğunu kendi böğrüne doğru kaldırır ve belinin üstüne ko-

yar, altta kalan kolunu başının altına yastık yapar ve kendi kalçasının altına bir minder koyar. Böylece erkeğin kasıkları yükselmiş olur. Kadının altta kalan kalçasının kalınlığı yüzünden bunlar gereklidir.

Kadının alt kısmı çok kalın ve göbeği iriyse, en iyisi onun sırtüstü yatması ve bacaklarını mümkün olduğunca karnına doğru çekmesidir. Erkek onun kasıkları karşısında diz çöker ve belinden tutarak kendine çeker. Bu da yetmezse, erkek kollarıyla onun bacaklarına sarılabilir. Kadın, iri göbeği yüzünden uyluklarını hareket ettiremiyorsa, erkek ferce girmekte zorlanabilir. Yine de erkek kadının uyluklarını destekleyebilir ama kendi uyluklarına fazla ağırlık vermekten kaçınmalıdır. Bu durumda erkek de hareket zorluğu çekebilir.

Şairin dediği gibi:

Keşfetmek istiyorsan eğer kadını
Kaldır havaya hemen onun mabadını
İşte benzedin kayıktaki kürekçiye
Bir ip atacakmış gibi bak içeriye

Bir başka pozisyon olarak, erkek kadını yine yan yatırır ve alttaki bacağını ileri uzattırır. O uzanmış bacağın üstüne uzvu fercin karşısına gelecek şekilde çömelir. Sonra kadının üstteki bacağını kaldırmasına yardım eder. Elleri ile kadının bacak ve kalçalarını kaldırırken, ayak uçları yerde ve dizleri bükülü olarak içeri girer. Erkek kabalarını kaldırıp hareket etmeye başlar.

Kadın geniş belli veya hamileyse, erkek kadını yan yatırır. Kadın dizlerini karnına doğru çeker. Erkek de onun arkasına aynı şekilde yatıp uzvunu olduğu gibi kadının ferci-

ne geçirebilir. Aynı pozisyonda hamile olmayan bir kadınla da düzüşülebilir. Ama hamileler, uzuv ferclerine köküne kadar gireceği için bundan büyük bir zevk duyarlar ve bu pozisyonun onlar için hiçbir tehlikesi yoktur.

Eğer erkek çok şişman ya da koca göbekli ve kadın ince ve narin yapılı ise, yapılacak en iyi şey, kadının aktif duruma geçmesidir. Bu durumda erkek bacakları bitişik olarak sırtüstü yatar, kadın ata biner gibi üstüne oturur ve erkeği içine sokar. Ellerini yatağa koyar ve erkek onu kollarından tutar. Kadın işini biliyorsa, bu durumdayken erkeğin aletinin üstünde inip kalkar. Eğer acemiyse, erkek uyluklarının üst kısmıyla ona tempo sağlar. Ancak kadının salgıları, bu pozisyonda erkeğin uzvunun borusuna kaçarsa diye, erkek tedirgin olabilir[72]. Yine aynı şekilde erkeğin beli kadının vajinasına akmadan gerisingeri içeri kaçabilir.

Ama şişman erkek, kadının altta olmasını isterse sırtüstü uzanmış kadının ayrık bacaklarının arasına çömelir. Erkeğin alt kısmının genişliği yüzünden, kadının bacakları erkeğin kaba etlerine anca ulaşır ve topukları onlara değer. Şişman erkeğin göbeği narin kadının kasıklarına ve karnına yaslanacağından, bu pozisyon düzüşmek için pek de akıllı bir seçim sayılmaz. Üstelik uzuv fercin içine tam oturmayabilir, bu da erkeği yorar, bunaltır.

Hamile kadın pozisyonu da, şişman veya göbekli erkekle ince yapılı kadın için pek uygun değildir.

Eşlerin ikisi de iri ve şişmansa, düzüşmek pek de kolay bir şey olmayacaktır onlar için. Bu durumda en iyi pozisyon, kadının dizlerini ve ellerini yere koyup domalmasıdır. Erkek ayakları bitişik durumda diz çöker, topuklarını biraz açar ve bacaklarını ayırarak kadına arkadan girer. Göbeğini kadının kaba etlerine dayayıp kadının belini veya uyluklarını kavrayarak hareketlerini kolaylaştıracak bir destek sağlar.

Eğer kadının kıçı, erkeğin göbeğini taşıyamayacak kadar aşağıdaysa, dizlerinin altına sert bir minder koyabilir.

İkisi de şişman bir çift için bundan daha uygun bir pozisyon bilmiyorum. Bunların birleşmesinde, kadın sırtüstü yatarsa, erkeğin göbeği kadının kasıklarını ve uyluklarını kapatacağından, erkek, içinde olduğu ferci göremez. Bu da, erkeğin ihtirasına engel olur ve işin keyfi kaçar. Oysa kadın yan yatıp bacaklarını karnına çekerse, erkek de arkasında aynı şekilde durup, göbeğini kadının kaba etlerinin üstüne, beline doğru yerleştirirse, ferci olduğu gibi ortaya çıkar ve bunu gören erkek heyecanla uzvunun bütününü içeri sokarak büyük bir zevk alır. Kadın bacaklarını yeterince karnına çekemiyorsa, erkek ne ferci görür ne de kadını doğru dürüst düzebilir.

Eşler gene kilolu-göbekli ama aşırı şişman değillerse, bütün pozisyonları başarıyla uygulayabilirler. Ama işi ağırdan almalı ve boşalma anını geciktirmeliler. Yoksa nefes nefese kalırlar ve çabuk yorulurlar.

İriyarı, uzun boylu bir erkekle ufak tefek bir kadının birleşmesindeki en önemli sorun, her ikisinin de hem cinsel uzuvlarının hem de ağızlarının aynı hizaya gelememesidir. Bu durumda en iyi pozisyon, kadının sırtüstü yatıp erkeğin onun yanına yanlamasına uzanmasıdır. Erkek bir kolunu kadının boynunun altından geçirir, diğeriyle kadının kalçalarını kaldırır, vücudu bir dik açı meydana getirecek şekilde bacaklarını ileri uzatır ve kasıklarını kadının kasıklarının karşısına getirip öyle girer. Kadın bu pozisyonda kollarını erkeğin boynuna dolayıp onu rahatlıkla öpebilir.

Ya da kadın yan yatar ve bacaklarının birini yukarıya kaldırır. Erkek ona arkadan sarılır ve iki bacağının arasına kalçasını sokar ve ferce arkadan girer. Bir eliyle kadının uyluklarını sararak onun hareketlerini düzenler, diğeriyle de

kadının boynunu tutar. Erkek isterse, girdikten sonra kadının kalçalarını kendi uylukları arasında sıkıştırabilir. Bu şekilde daha kolay hareket edebilir ve ikisi de bundan büyük bir zevk alabilir.

Ufak tefek bir erkekle uzun boylu bir kadının birleşmesi için, üç pozisyon önereceğim. Bunların dışındaki pozisyonlarda, düzüşme sırasında ve tam gelirlerken birbirlerinin dudaklarını öpüp ememeyecekleri için, ben bunlara pek rağbet etmesinler derim.

1. Pozisyon: Kadın kıçının ve başının altına kalınca birer minder koyarak arka üstü uzanır. Dizlerini çekebildiği kadar göğsüne çeker. Erkek kadının üzerine çıkar ve içine girer, kadını omuzlarından tutarak kendine çeker. Kadın da kollarını ve bacaklarını erkeğin vücuduna dolar.

2. Pozisyon: Erkek ve kadın yüzyüze yan yatarlar. Kadın, yukarıdaki bacağını erkeğin böğrüne kaldırıp büker. Alttaki bacağını da erkeğin alttaki bacağının üstüne koyarak kasığını ileri çıkartır. Erkek de uzvunu bütünüyle sokar. Birbirlerinin boynuna tutunarak harekete geçerler.

3. Pozisyon: Erkek bacaklarını ayırarak sırtüstü yatar. Kadın dizleri erkeğin iki yanındayken uzvunun üstüne oturup onun göğsüne kendi bedenini uzatır. Erkeğin omuzlarından tutarak onu kendine çeker ve dudaklarını erkeğin dudaklarına yapıştırır.

Bütün bu pozisyonlar her ikisi için de yorucu olabilir. İsteyenler daha başka pozisyonları tercih edebilir. Ne var ki, düzüşürken mutlaka öpüşülmelidir.

Şimdi de kamburu olanlar için bazı pozisyonlar anlatacağım: Kamburu sırtında, ama boynu ve beli düzgün bir erkeğin kendine küçük bir kadın seçmesi uygun olur. Ama buna rağmen girişi arkadan yapmalıdır. Bu durumda kadının arkasına geçen erkek, aletini onun fercine sokar. Fakat kadın elleri ve ayakları üzerinde domalarak durursa, erkek çok daha rahat eder. Erkek sağlam, kadın kambur olursa da aynı pozisyon uygulanabilir.

İkincisinde, her ikisi de kambur olanlar söz konusudur. Bunlar istedikleri pozisyonda birleşebilirler. Yalnız birbirlerini kucaklayamazlar. Yanyana yatıp birbirlerine yüzlerini dönmüş haldeyken, aralarında boşluk kalacaktır. İkisinden biri arka üstü yatınca, başının ve omuzlarının altına destekleyici ve vücudunu yukarıda tutacak yastıklar koymalıdır.

Sakatlığı sadece boynunda olan veya çenesi göğsüne doğru eğik olan ama başka bir kusuru olmayan bir erkek, kadınıyla istediği şekilde birleşebilir. Bir tek ağızdan öpüşemez, ki bu da istenir bir şey değildir. Kadının eğer boynundan sorunu varsa, pozisyonlarda anlatılanlar, eşler yer değiştirerek uygulanır.

Eğer kamburluk erkeğin hem sırtında hem göğsündeyse, bu kimse, kucaklaşma ve sıkıca sarılma olmaksızın bütün pozisyonları uygulayabilirler. Ama tabii bu, güçlükler yaratacaktır, bunları göze almak gerekir.

Eşlerin ikisi de çifte kamburluysa, birleşme için bir tek pozisyon önerebileceğim: Hamile kadın pozisyonu! Böylece eşlerin kamburları birbiriyle karşılaşmamış olur. Eğer kadın veya erkek sırtüstü yatmak isterse, baş ve sırt yastıklarla desteklenebilir. Erkek kadının açık bacakları arasına diz çöker ve kadın kalçalarını kaldırınca içine girer. Bu durumda kamburlar birbirinin üstüne gelerek çiftin alacağı keyfi etkilemez.

Eğer birinin sırtı düzgün ama belinde sorun varsa, o, hep secde eder gibi bir durumdadır. Bu kimseler için birleşmekte bazı sorunlar vardır. Kasıkları gövdesinin ve uyluklarının içinde kaldığından uzvunu bir ferce bütünüyle sokamaması olasılığı mevcuttur. Bu durumda yapılabilecek en iyi şey, ayakta durmaktır. Kadın adamın önünde eğilip kıçını yukarı kaldırır. Erkek de uzvunu, kadının içine öyle bir biçimde yerleştirir ki, kadın kıçını döndüre döndüre hareket edebilir. Bu, kadının aktif olduğu sacayak pozisyonudur.

İkaad ya da zomana (inme) hastalığına yakalanmış olanlar ve romatizmadan mustarip olanlar bu yüzden sürekli olarak oturmak zorundadır. Böyle bir erkek, (eğer hastalık adamın sadece dizlerinde ve bacaklarındaysa) çeşitli pozisyonlarda birleşebilir. Sadece ayakta olanları uygulayamaz. Kalçaları felcin etkisi altındaysa, o zaman bütün hareketi kadın yapır. Kadınlar için de bu dediklerim aynen geçerlidir. O zaman erkek aktif rol oynar.

Şunu biliniz ki, en tatlı, en zevkli sevişme ve düzüşmeler benim bu anlattıklarımla sınırlı değildir. Benim önerdiklerim, bu kitabın eksiksiz olmasını sağlamak içindir. En zevkli birleşmeler ve en tatlı doyumlar, eşlerin birbirini tanıyıp zaman içerisinde kendi buldukları pozisyonların gelişme ve deneyimine bağlıdır[73].

Sevişmede öyle usta kadınlar varmış ki, bunlar, bir erkekle birleşirken, bacaklarının birini dimdik havaya kaldırıp, o ayağının tabanındaki bir kandili sevişme süresince yanık tutabilirlermiş. Erkekler onları düzerken bu yağ kandilinden bir damla yağ bile dökülmezmiş. Bu durumda bile zevk alabilirlermiş. Tabii bu, uzun deneyimlerin sonucudur. Böyle sevişmeden ne zevk alınır diye sorarsanız o başka. Ama bu, eşlerin aşk sanatında ne kadar ustalaştıklarını gösteren bir örnektir.

Hintli yazarlar, kitaplarında daha pek çok sevişme pozisyonundan bahsederler. Ama bunların pek çoğu, sevişme ve düzüşmeden zevk almak şöyle dursun, insana acı verecek mahiyettedir. Birleşmede en önemli şey, karşılıklı zevk alma, öpüşme ve kucaklaşmalar ve sevişip okşamalardır. Bu, insanların hayvanlara ne denli üstün olduklarının göstergesidir. Bu sevişme ve birleşmelerdeki mutluluk ve sevinç, kadın ve erkeğin ayrı ayrı naturalarda yaratılmış olmasıdır.

Sevgilisiyle birleşen bir aşığın bütün bu pozisyonları, usulleri denemesinde büyük yarar vardır. Böylece eşler arasında, o çiftin naturasına göre en zevkli kucaklaşmalar, sevişmeler ve düzüşmeler belirlenmiş olur. Böylece, eşler en sevdikleri pozisyonları karşısındakine bazen feragatte bulunarak kabullenir, çünkü bilir ki karşısındaki de aynı özveriyi sırası geldiğinde verecektir. Böylece ortak ve en çok hoşlanılan pozisyonlar bulunmuş olur.

Burada verdiklerim pek çok kimse tarafından uygulanmıştır. Ama en çok "Dakk el arz"ı beğenmişlerdir.

Bununla ilgili bir öykü anlatılır. Adamın birinin, eşsiz güzellikte ve çok zarif, çok becerikli bir karısı varmış. Adam, karısıyla sıradan bir biçimde ve hep aynı pozisyonda birleşirmiş. Daha başka şekillerde birleşmek, sevişmek, okşanmak isteyen kadın, bu hep aynı pozisyonda düzülmekten bizâr olmuş ama bunu tabii hiç belli edemiyormuş. Günden güne kederi artar, mum gibi erir olmuş.

Karısının bu halini gören ama nedenini anlayamayan adamcağız, sonunda yaşlı bir kadına gidip derdine çare bulmasını istemiş. Kadın da zavallı adama "Karınla birleşirken değişik usüller dene. Bak bakalım en çok hangisi onu etkileyecek? Bunu anladıktan sonra karını sık sık öyle düz. Gör bak seni başının tacı edecektir!" demiş.

Adam bunun üzerine, karısıyla çeşitli pozisyonlar dene-

miş ve görmüş ki karısı dakk el arz'da kendinden geçiyor, zevk ve heyecandan çıldırıyor, adamın aletini ferciyle sımsıkı kavrayıp deliler gibi boşalıyormuş. Adamın dudaklarını koparır gibi emiyor ve kulağına, "Ah," diyormuş, "İşte düzülme diye buna derim ben!" Bundan sonra adamın da kadının da yaşamları bir zevk bahçesine dönüşmüş. Kadın adamı artık deliler gibi seviyormuş.

Sizler de değişik usüller deneyiniz. Her kadının böyle zevk alacağı pozisyon farklıdır. Ama genel olarak söylemek gerekirse çoğu dakk el arz'ı tercih eder. Çünkü bu pozisyonda eşlerin kasıkları birbirine bastırır, ferc uzvu bütünüyle kavrar, vajinanın hareketleri kolaylaşır ve vücutlar, göğüsler, memeler, ağızlar birbirine karışır ve zevk artar.

Şimdi de birleşme sırasındaki çeşitli hareketleri ele alacak ve bazılarını irdeleyeceğim.

Niza el dela (Kuyudaki Kova): Kadınla erkek birbirine sıkıca sarılırlar ve birleşirlerken erkek biraz girer, sonra hafifçe çıkar. Kadın da ona böyle karşılık verir. Eller ve ayaklar birbirine dayalı olarak yapılan bu hareket, bir kovanın kuyudaki hareketlerine benzer.

El netahi (Karşılıklı Çarpışma): İlk oynaşmalardan sonra, erkek uzvunu bütünüyle dışarı çıkarmadan geri çekilir, sonra iter. Aynı şeyi sonra kadın yapar. Ve ritm içinde bu hareket tekrarlanır.

El mütadâni (Yaklaşma): Erkek içeri girdikten sonra gidip gelişlerini uygular ve durur. Bu kez kontrolü kadın alır, o gidip gelir ve durur. Bu ritm, boşalıncaya kadar sırayla ve ardarda tekrarlanır.

Hayyat el hub (Aşk Terzisi): Erkek aletini fercin içi-

ne yarısına kadar sokar, orada oynaşıyormuş gibi hareket ederken, birden hepsini köküne kadar ferce geçirir. Bu terzinin dikiş iğnesinin hareketine benzer. Bu hareketi çabucak boşalmayanlar yaparsa daha iyi olur.

Savvak el Ferc (Fercin Kürdanı): Erkek uzvuyla fercin ağzını, kenarlarını, dudaklarını okşar, bastırır ve sürter. Bu hareketi aleti güçlü olan erkekler daha kolay uygular.

Tarik el hubb (Aşk Tutkalı): Erkek uzvunu bütünüyle vajinaya yerleştirir, tâ köküne kadar. Öyle ki ikisinin kılları birbirine karışır. Bu pozisyondayken, erkek aleti bir milim bile dışarı çıkmadan güçlü bir şekilde fercin içinde gezinir. Bu, hareketler arasında en zevk verenidir ve dakk ül arz'da uygulanması diğerlerine göre çok kolaydır. Kadın, erkeğin uzvunu fercinin içinde bütünüyle kavrayabildiği için bundan çok hoşlanır. Ve bu hareket aynı anda boşalmaya çok uygundur.

Sevici (Tribades) denilen kadınlar da dakk ül arz biçiminde birbirlerine yaklaşmayı çok severler. Şunu aklınızdan çıkarmayınız ki, sarılma ve öpüşmelerin olmadığı hiçbir birleşme tam bir zevk vermeyecektir. Öpüşmenin yer almadığı durumlarda tatmin de tam olmaz. Öpüşme, aşkın en etkin uyarıcısıdır[74].

Ben bunu belirtmek için şu dizeleri yazdım:

Ah o mahmur bakışlar
Kalbini kalbime bağlar
Tatlı bir busen yoksa
Fercimin içi kan ağlar

Öpüşme, sevişme ve birleşmenin her anında yapılmalıdır. En güzel öpüşme, nemli dudakların birbirine bastırılıp emilmesi, dillerin de birbirine dokunup emilmesiyle yapılır. Hele dilin emilmesi ve o bal gibi usarenin tadına varılması doyumsuz bir zevk sağlar. Erkeğin de kadının da başı, şarap sarhoşu gibi döner,

Bir şair bu konuda şu dizeleri yazmış:

Ağzını öperken sanki içiyorum
Serin sularını gizli bir vahanın[75]
Emince taze dudağını o baharın
İçim eriyip kendimden geçiyorum

Öpüşme, ayrıca sesli olmalıdır. Islak dil ve damağın sesi yankılanmalıdır. Dudakların dış yüzeyi ile yapılan bir öpüş, kedi çağırır gibi çıkan bir ses, olsa olsa ya çocukları, ya elleri öpmeye yarar. Benim söylediğim ise şehvetin çağrısıdır.

Bu konuda söylenmiş şu atasözüne kulak verin:
Laf olsun diye düzüşeceğine delicesine öpüş![76]

Ben de birkaç dize ekleyeyim:

Ellerimi öpmeyi bırak
Al dudağımı dudağına
Dilin dilime dolanarak
Sımsıkı sokul kucağıma

Elin veya ağzın sıradan bir biçimde öpülmesini belirten üç sözcük vardır: Kubla, letsem ve buse[77]. Ağzın özel bir biçimde öpülmesine ise ferame denir. Bir Arap şairi şöyle yazmış:

Eğer düzüşmeyeceksen öpüşme
Öpüşmeyeceksen de hiç düzüşme
İkisi birden birarada olmazsa
Ne büyü çaredir aşka ne muska

Gelinin İncileri ve Ruhların Sevinci adlı kitabın yazarı, yukarıdaki dizeleri çok beğenince sonuna şu mısrayı eklemiş:

Ne de sonu gelmez muhabbetler
Gerçek sevgi bedenleri kenetler

Unutmayınız ki, bütün bu kucaklaşma ve öpüşmeler, erkeğin aleti fercin içine girmedikçe bir işe yaramaz! Erkek için de kadın için de bu böyledir, bilmiş olun. Bu nedenle, eğer birleşmek aklınızda yoksa, bunlara hiç kalkışmayın. Bu yangına körükle gitmeye benzer. Halbuki o yangını söndürmek için erkeğin belsuyu gereklidir[78].

Bu konuda anlatılan bir öykü aktarayım sizlere:

Dahâme binti Mesecel adlı bir kadın, babasını da yanına alarak, kocası Adcâce'den şikayetçi olarak Yemame Sultanı'nın karşısına çıkıp, kocasının kendisi ile hiç sevişmediğini, hatta yanına bile yaklaşmadığını ve adamın iktidarsız olduğunu söylemiş.

Yemame halkı, böyle bir konu ile sultanın karşısına çıkan babayı kınamışlar. O da, "Ben Tanrı'nın işine karışmam, ama torun sahibi olmak benim de hakkım," diye kendini savunmuş.

Sultan, Dahâme'ye "Kocan böyle yapıyorsa, belki de sen istemiyorsundur," demiş.

Dahâme "Hayır Sultanım," demiş. "Tam aksine! O eve gelir gelmez bacaklarımı açıp önüne yatıyorum. Gene de

bana yaklaşmıyor."

Kocası hemen atılıp "Karım doğruyu söylemiyor Sultanım," demiş. "Onunla birleşebilmek için boğuşmak zorunda kalıyorum."

Sultan, biraz düşündükten sonra, adamın da onurunu kırmamak için "Sana bir yıl zaman veriyorum. Bu süre içinde bakalım bu iddiayı çürütebilecek misin?" demiş.

Adcâce, oradan ayrılırken şu dizeleri okumuş:

Dahâme ile Mesecel hâlâ şaşar
Sultan'ın beni suçlu bulmadığına
Aygır bile gün olur yorgun düşer
Yoksa binmek istemez mi kısrağına

Evlerine dönünce, adam başlamış karısını öpüp kucaklamaya. Ne yaptıysa boşuna. Aletini bir türlü kaldıramamış, erkekliğini kanıtlayamamış. "İstediğin kadar sarıl öp," demiş Dahâme. "Bunlar beni tatmin etmiyor. Benim istediğim sert bir alet ve rahmimi ısıtacak bir meni."

Sonra kocasına şu şiiri okumuş:

İyi güzel de bu öpmelerle bu okşama
Tanrı biliyor ya bütün bunlar boşuna
Acımı artırıyor, çare olmuyor derdime
Bir kerecik de olsa giriversen fercime

Adcâce, acz ve umutsuzluk içinde sevişmeye son vermiş, karısını götürüp ailesine teslim etmiş. Utancını gizlemek için de o gece boşamış.

Bir başka şair, bu olayla ilgili olarak şu dizeleri yazmış:

Ne öpülmektir emeli, ne de kuru ihtiras
Ne mücevher ister o ne inci ne elmas[79]
Eğer kavuşmazsa ferci o güzel alete
Yaşamak zehir olur ateşli bir afete

Demek ki kadınların birçoğu, birleşmeyle sonuçlanmayacak okşayış ve öpüşlerle tatmin olmuyorlar. Onları vuslata kavuşturacak şey, erkeğin uzvu, erkekliğidir. İçlerine girip onları tatmin edecek erkeği, çirkin de olsa onu baştacı ederler.

Bu konuda bir öykü daha anlatılır:

Musa bin Misâb, yaşadığı şehirdeki bir kadının sesi de kendisi kadar güzel olan bir cariyesine âşık olup onu hanımından ister. Hanımın evine girdiğinde, çok zengin olan bu kadının güzelliği karşısında gözleri kamaşır. Ama hayretle görür ki evde dolanan hırpani kılıklı çirkin bir genç adam, sağa sola emir veriyor, bu emirler de derhal yerine getiriliyor. Musa, güzel kadına adamın kim olduğunu sorunca, aldığı cevaba daha da şaşırır. "O benim kocam, hayatım, her şeyim!" Musa, bunun üzerine "Belli!" der ve "Kala kala bir çirkin adama niye kaldınız, oysa siz çok güzel bir kadınsınız. Hepimiz Tanrı'nın kuluyuz!"[80] diye sitem eder.

Kadın bu cevaba, gülümseyerek "Ey kardeşim, onun beni nasıl düzdüğünü bilseydin, hiç bu kadar şaşırmazdın," diye cevap verir.

Musa da "Tanrı bağışlasın, maşallah," diyerek kadına hak verir.

Bu konuda bir başka hikâye daha var:

Şair Ferazdak, bir gün, karşılaştığı bir kadından çok etkilenir, ona arzulu bakışlarla bakar. Kadın durumu farkedince, ozana "O bakışlar boşuna!" der. "Bin tane fercim olsa sana birini bile vermezdim."

"Neden ki?" diye sorar Ferazdak.

"Gözüm pek tutmadı seni de ondan!" der kadın.

"Beni bir sınasaydınız, gizli hazinemin farkına varırdınız ve dış görünüşüme boşverirdiniz!" diyen ozan, oracıkta soyunup, genç bir kızın kolu kadar uzun aletini kadının gözleri önüne serer. Kadın gördüğünün etkisiyle heyecanlanır, yüzü kızarır. Kadının halini anlayan şair, ondan da kendisini göstermesini ister. Kadın da giysilerini çıkarıp, kubbe gibi dışarı çıkık Venüs tümseğini şaire gösterir. Şairle kadın uzun uzun doya doya seviştikten sonra, Ferazdak hemen aşağıdaki dörtlüğü okur kadına:

Benim aletim bir buçuk karış
Nasıl oldu da girebildi içine
Görmedim kendini böyle veriş
Aşık oldum fercinin biçimine

Kadının vuslatına ermek isteyen erkek, burada da belli olduğu gibi, onu sevmeli, okşamalı ve düzülme arzularını bütünüyle uyandırmalıdır. O zaman, kadının ihtirastan bayılacak hale geldiğini, gözlerinin baygınlaşıp fercinin kayganlaştığını, sonra da nasıl kabardığını görecektir.

7.
BÖLÜM

Birleşmeden Doğabilecek Zararlar

Bilin ki ey Vezir'im (Tanrı'nın inayeti sizinle olsun) cinsel birleşme birçok hastalıklara neden olabilir. Bunların içinden, sakınmak gereken en önemlilerini size anlatacağım.

Önce, ayakta yapılan birleşmelerin, dizleri yorup bacaklarda titremeye neden olduğunu söyleyeyim. Yanyana birleşmeler ise kalça eklemlerini etkiler, gut ve siyatik illetine yol açabilir.

Perhizde olduğunuzda ya da aç karnına düzüşmeyin. Sırtınız ağırır, gücünüz azalır, gözleriniz zayıflar.

Kadın üstünüze otururbut, sırtınız ağrıdığı gibi, bu kalbinizi de etkiler. İdrar yoluna kaçabilecek damlaların, ağrı ve tıkanmaya neden olabileceği söylenir.

Beliniz geldikten sonra uzun süre fercin içinde kalmayın. İdrar yolu taşları, omurgaların etkilenmesi, kan damarlarının şişmesi ve akciğerlerin iltihaplanması söz konusu olabilir[81].

Seviştikten sonra ağır işler yapmaktan da kaçının.

Orgazm olduktan hemen sonra uzvunuzu yıkamak iyi bir şey değildir. Pamukçuk hastalığına yakalanabilirsiniz.

Yaşlı kadınlarla yatmayın, bu size zehir etkisi yapabilir. Bu konuda üç deyiş vardır. "Karun gibi zengin olsa da yaşlı kadına yaklaşma,"[82] "Uzak dur yaşlı kadından, seni altına boğsa da," "Yaşlı kadınla birleşmek, zehirli yemek demek."

Bilin ki kendinden genç bir kadınla yatan erkek gücüne güç katar. Aynı yaştakilerle bir kazancı olmaz, yaşlı kadına ise gücünü verir.

Bakın şair ne diyor:

Sakın yaşlı kadına yaklaşma
Arakime'nin zehrine bulaşma[83].

Bir atasözü de, "Seni helvayla da badem ezmesiyle de beslese, yaşlı kadının koynuna girme."

Düzüşmenin dozunu kaçırmak da, fazla bel kaybına neden olacağından, sağlığa zararlı olabilir. Sütün kaymağı alındığında sütün değeri azaldığı gibi, erkeklerin tohumunun azalması, erkeğe güç kaybettirir. Erkeğin cinsel yeterliliği, vücudunun sağlamlığı ve tohumlarının gücü, yedikleriyle bağlantılıdır. Tutkulu bir erkek, güçten ve çaptan düşmeden çok ve devamlı sevişmek istiyorsa, kendine iyi bakmalı, güç verici gıdalar, iştah açıcı macunlar[84], ıtırlı otlar, et, bal ve yumurta ve güzel şeyler yemelidir. Hem de bol bol. Bunlara dikkat edenler, aşağıda belirteceğim rahatsızlıklardan uzak olurlar:

Birincisi: Erkeklik gücünün ve tohumların azalması.

İkincisi: Gözlerin zayıflaması. Öğütlerimi tutmayanlar, kör olmaz ama bazı göz hastalıklarına yakalanabilirler.

Üçüncüsü: Bedenin zayıf düşmesi. Bunlar, uçmak isteyip

de uçamayan, koşmak isteyip de koşamayan insanlara dönerler. Yürekleri hep sıkıntılı olur, ağır işlerden sonra bitkin kalırlar.

Birleşme isteğinde olmayanlar, kâfuru kullanmalıdır. Bu bileşimden yarım miskal[85] kadarı suda eritip içerlerse, bütün cinsel arzuları söner. Sevişmekte aşırılıktan korkan, rakibelerine kızıp, yatışmak isteyen kadınlar da bunu kullanabilirler.

İsteyenler bu maddeyi cenazeleri yıkayan yaşlı kadınlardan veya parasıyla kocakarı ilaçları satanlardan alabilirler. Kadınlar ayrıca faria[86] da denilen kına çiçeğini suda su sarılaşıncaya kadar bekletip içerlerse, kâfuru içmiş gibi etkilenirler.

Bu ilaçları burada ele almam belki doğru değil ama bu konuya yardımcı olacaklarına inanıyorum.

Her şeyin fazlası zarardır. Aşırı uyku sıhhati bozabilir. Uygun zamanda uygun yere yapılmayan uzun yolculuklar vücudu zayıflatabilir. İşleri gereği, alçı vs. gibi rutubet yayan veya içeren maddelerle uğraşanlar da, yakı gibi alışkanlıkları olanlar da hastalıklara açıktır. İdrar sorunu olan erkekler cinsel ilişki sırasında ıstırap çekebilirler. Fazla ekşi yemek zararlıdır.

Orgazm olduktan sonra, kadının içinde çok uzun ya da çok kısa süre kalmak penise zarar verebilir, hatta erkekliğin gücünü azaltabilir.

Bir kadınla ardarda istediğiniz kadar yatabilirsiniz. Ama bunu zorlayarak aşırıya kaçmamalıdır. Şunu unutmayın: Kendi arzularını ön plana çıkararak, sadece kendini düşünerek düzüşen bir erkek, zevklerin en tepesine çıkabilir, bu doğru. Ama bu karşısındakinin ihtirasını söndürecek şekilde yapılırsa, kendi ihtirasları da söner sonunda!

Bu sözde büyük bir gerçek payı vardır. Bir erkek kendi isteğiyle bir kadınla istediği kadar birleşebilir. Ama başka

bir nedenle, sırf eşinin gönlü olsun diye veya iş olsun diye gönülsüzce yaparsa, güçlük çeker ve sağlığıyla oynar.

Yıkandıktan hemen sonra, vücudunda kanayan bir yeri varsa ve tuvalete gittikten hemen sonra da birleşmek iyi bir şey değildir. Çok içki içmiş birinin de sevişmekten kaçınması gerekir. Adet gören bir kadınla birleşmeyi de sınırlı tutmak akıllıca olur. Çünkü bu durumda kadının kanı bozuk olacağından, her iki taraf da bundan zarar görebilir, idrar yoluna kaçacak birkaç damla kan bile çeşitli hastalıklara yol açabilir. Ayrıca kadının ferci ve rahmi soğuk olacağından, iki taraf da sevişmekten tam bir doyum sağlayamaz. Hatta bazen bu, kadına tiksinti verebilir.

Bazı kimseler de, hamamda düzüşmekten hiç hoşlanmaz, bundan hiç zevk almaz. Cinsel birleşmede zevk fercin sıcaklığına bağlıdır. Banyoda üşümüş bir ferc de pek keyifli bir şey değildir. Cinsel organlara su kaçmasını da gözönüne almak lazım.

Tok karnına sevişmeler de bağırsaklara büyük zarar verebilir[87].

Aşırı yorgunluk, çok sıcak ve çok soğuk havalarda da cinsel birleşmeden kaçınmak gerekir.

Çok sıcak yerlerde yapılacak birleşmelerin de, önceden hiçbir belirti olmamasına rağmen, insanda aniden körlüğe neden olabileceğini bildirmek istiyorum.

Cinsel organların, yıkanıp temizlenmeden yeniden birbiriyle buluşması da zararlı olabilir. Hele kirli ve terli vücutlu bir erkek, cenabet halindeyken sevişirse ve kadın hamile kalırsa kadın düşük bile yapabilir[88]. Orgazmdan sonra kadının yanında uzun süre kalmayın. Yoksa yeniden sevişmek istediğinizde bunu başarmak zorlaşabilir.

Sürekli olarak ipekli giysiler giymek de iyi değildir[89]. Bu, erkeğin sertleşmesine engel olabilir. Kadının ipekli giy-

sileri de buna neden olabilir.

Uzun perhizler, başlangıçta cinsel isteği artırabilir ama uzun sürerse iştahınızı kaybedebilirsiniz.

Yağlı yiyecekler de cinselliği olumsuz etkiler. Çok yağlı yemeyin ve bu besinleri uzun süre kullanmayın. Cinsel gücünüz azalabilir.

Kokulu veya sade tütün, enfiye de aynı olumsuz etkiyi yapar[90].

Birleşmeden sonra aletinizi soğuk su ile yıkamayın. Soğuk su ihtirası köreltir, sıcak su artırır.

Genç bir kadınla yapılan muhabbet, kadının gençliğiyle orantılı olarak erkeğin şehvetine ve aletinin daha kolay ve çabuk kalkmasına yol açar.

Bir Arap, kızını kocaya verirken ona "Suyun kokusunu kullan. En güzel koku odur," demiş. Çünkü her kokunun her erkekte iyi etkiler bırakmayacağını çok iyi biliyormuş.

Kadınlar kocalarına koku sürmedikleri için sitem ettiklerinde, kocaların "Güzel kokular sadece kadınlar içindir," dediklerini unutmamak lazım.

İş olsun diye düzüşmeler de, insanın cinselliğe karşı olan ilgisinin ve ihtirasının kaybolmasına yol açar. Buna çare olarak teke kanının balla karıştırılarak uzva sürülmesi, olağanüstü bir istek yaratır.

Kur'an okumanın da insanın üstünde iyi bir etki bıraktığı nakledilir.

Akıllı bir erkek, sevişme ve birleşmenin zevklerini istismar etmez. Erkeğin tohumu, hayatın özüdür. Onu idareli kullanmak, her zaman sevişmeye hazır olmak demektir. O, gözünüzün feridir. Gereksiz yere boşa harcamayın! Böylece birçok hastalıktan korunmuş olursunuz. Bilge hekimler şu öğütleri verirler: "Birleşmek için sağlam ve sağlıklı bir vücut gereklidir. Buna sahip olanlar, cinsellikten doya doya

nasiplerini alırlar. Ancak bünyeleri zayıf ve güçsüz erkekler, aşırıya kaçtıklarında bunun bedelini hastalık ve rahatsızlıklarla öderler. Ölçüsüzce, budalaca kadın tutkunu olmak, belâya kucak açmak demektir.

Bilge el Şakli, birleşmenin sıklığını şu şekilde belirlemiştir: "İster olgun olsun ister delikanlı, bir erkek, ayda iki-üç defadan fazla sevişmemelidir. Huysuz ve soğukkanlı olanlar, iki ayda bir kereden ileriye gitmemelidir. Ama son zamanlarda görüyorum ki, önüne gelen önüne gelenle yatıyor. Tabii sonra hasta oluyorlar."

Kadınların, düzüşmenin zevkleri ve sıklığı açısından erkeklere büyük bir üstünlükleri vardır. Aslında onlardır uzman olan. Cinselliğin her yönü onlar için sonsuz ve derin bir zevktir. Erkeklerin karşı karşıya kalacağı birçok sorun onlar için geçersizdir.

Birleşmeden doğabilecek zararları böylece belirledikten sonra, birçok sıhhi öğüdü içeren aşağıdaki şiiri vermek faydalı olacaktır. Bu dizeleri, Harun Reşid, cinsel hastalık ve rahatsızlıklarla halkının nasıl baş edeceğini öğrenmesi için, çağının en tanınmış bilge ve hekimlerine yazdırtmış[91]:

Yarasın istiyorsan yavaş yavaş ye
Lokmanı iyi çiğne iyi pişmiş aş ye
Çok çiğnenmesi gerekenden uzak dur
Ne kadar hoş olsa da o bir tuzaktır
Yemeklerden sonra hemen suya sarılma
Yoksa hasta olursun bu sözüme darılma
Hele atılacakları içinde hiç tutma
Konuk da olsan işini gör, aldırma
Çok hasta olmadıkça ilaç içmeyin
Kendinize güvenip aşırıya kaçmayın
Kafanı salim kılmak istiyorsan

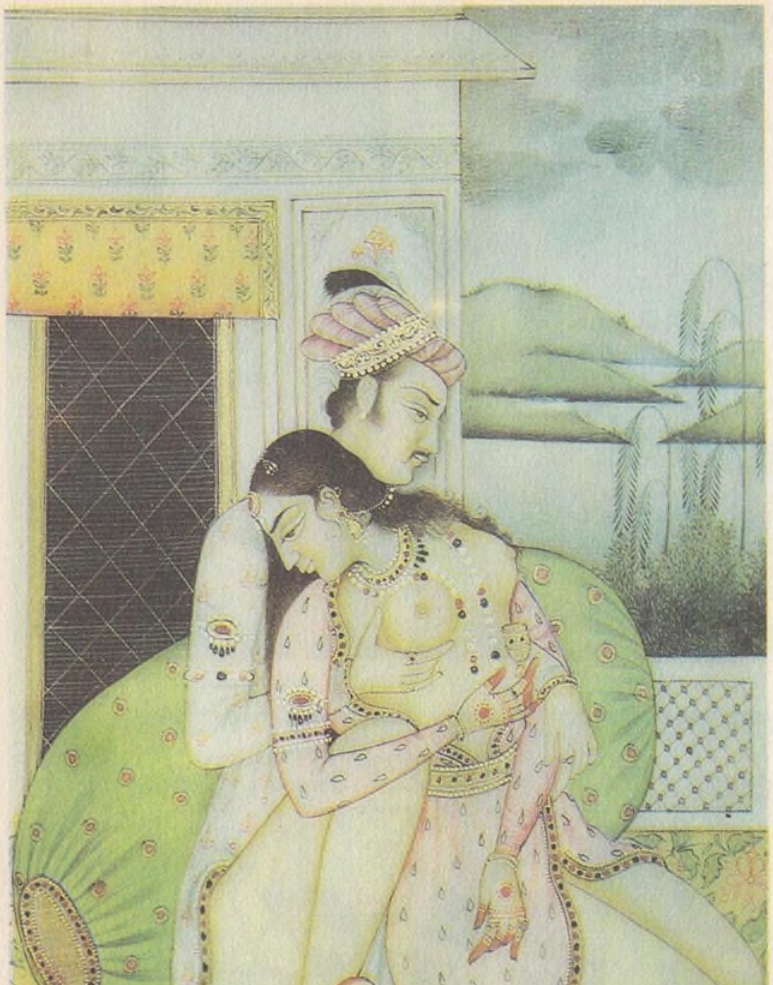
Sağlığına özen göster her zaman
Dolgun memelerle sokma başını derde
Fazla sefanın faydası yoktur ferde
Durmadan düzüşürsen hasta olursun
Ferc yerine yataklarda kaybolursun
Yaşlı kadınlarla harcama tohumunu
Yoksa çabuk getirirsin aşkın sonunu
Günaşırı yıkanıp temizle vücudunu
Bu hem kafanı kurtarır hem ruhunu

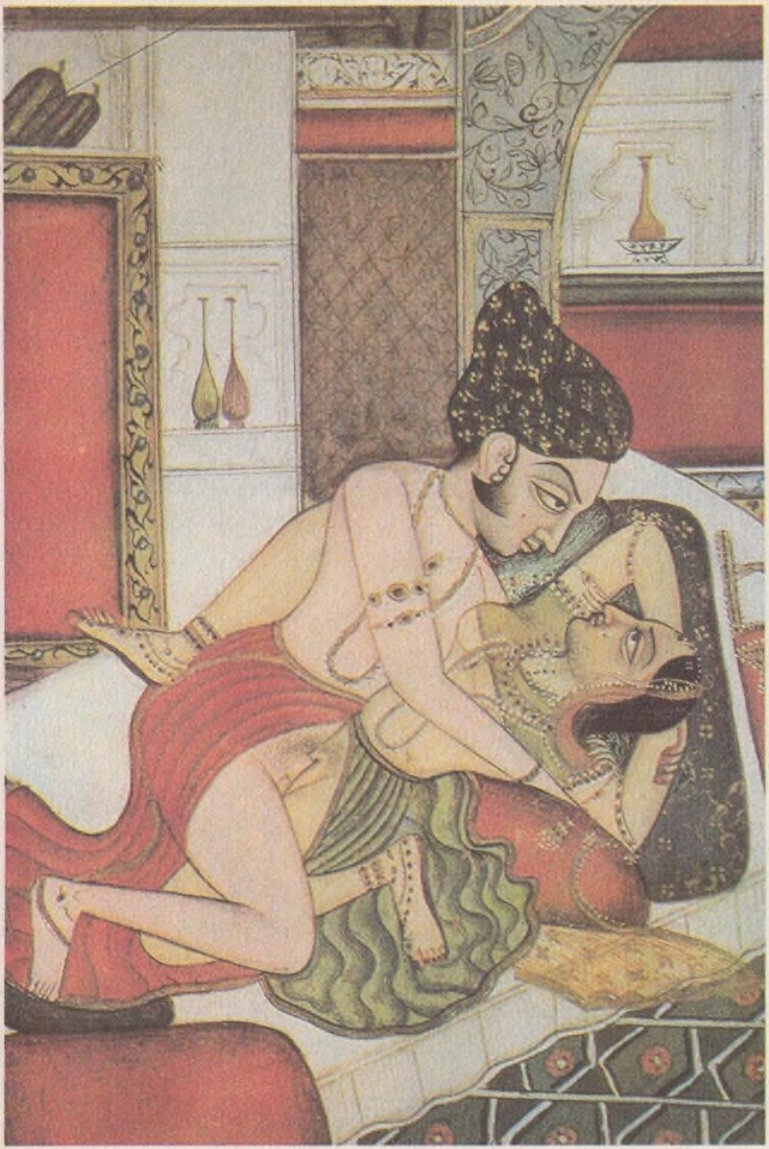
İşte bilgelerin ve hekimlerin de bu yüce, adil, akıllı ve cömert olan halifeye verdikleri öğütler. Görüldüğü gibi bu bilginlerin hepsi aşırıya kaçan cinsel birleşmeyi pek tasvip etmiyorlar, bunun zararlarını gösteriyorlar. Bu bakımdan sağlığını, özellikle de gözlerini konumak isteyenler, aşkın ve cinselliğin zevkini ifrata kaçırmadan tadabilirler.

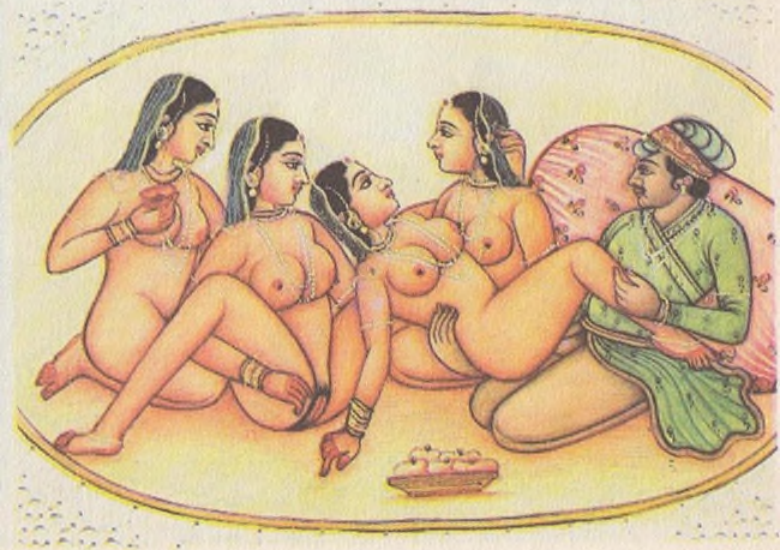

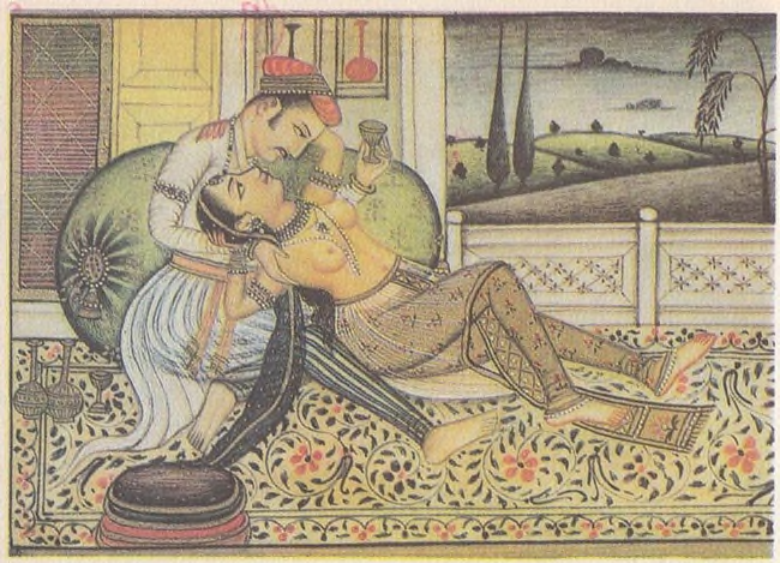

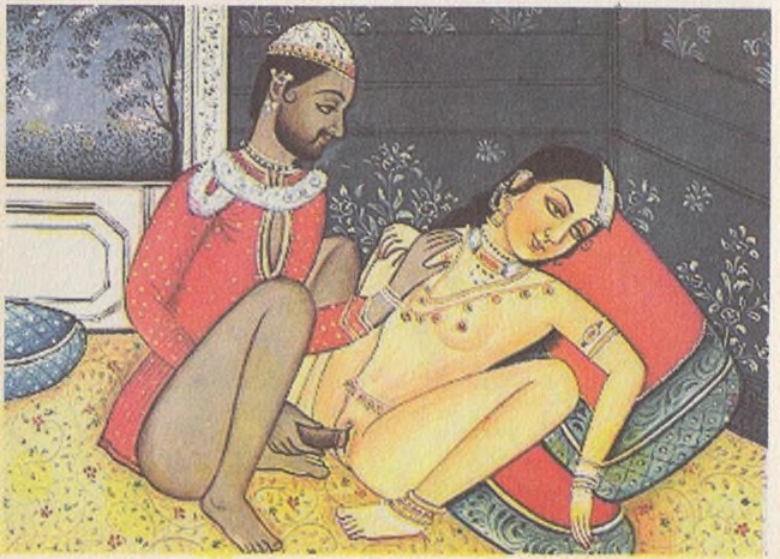

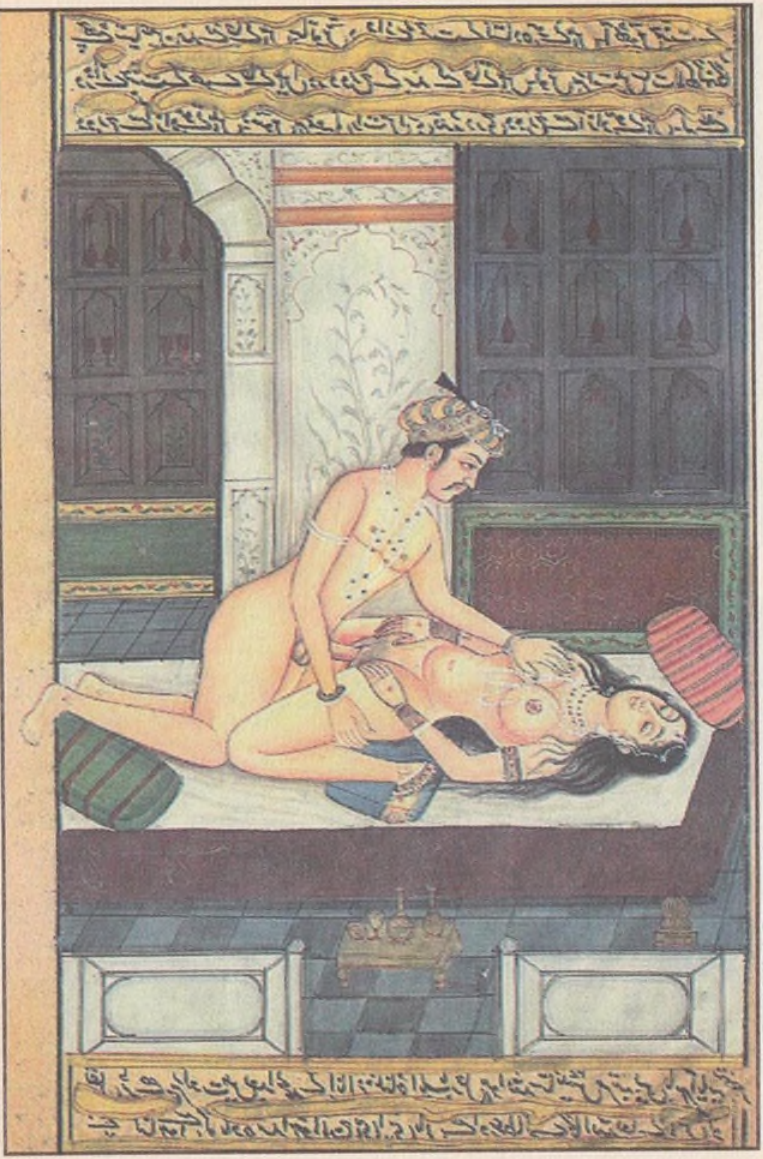

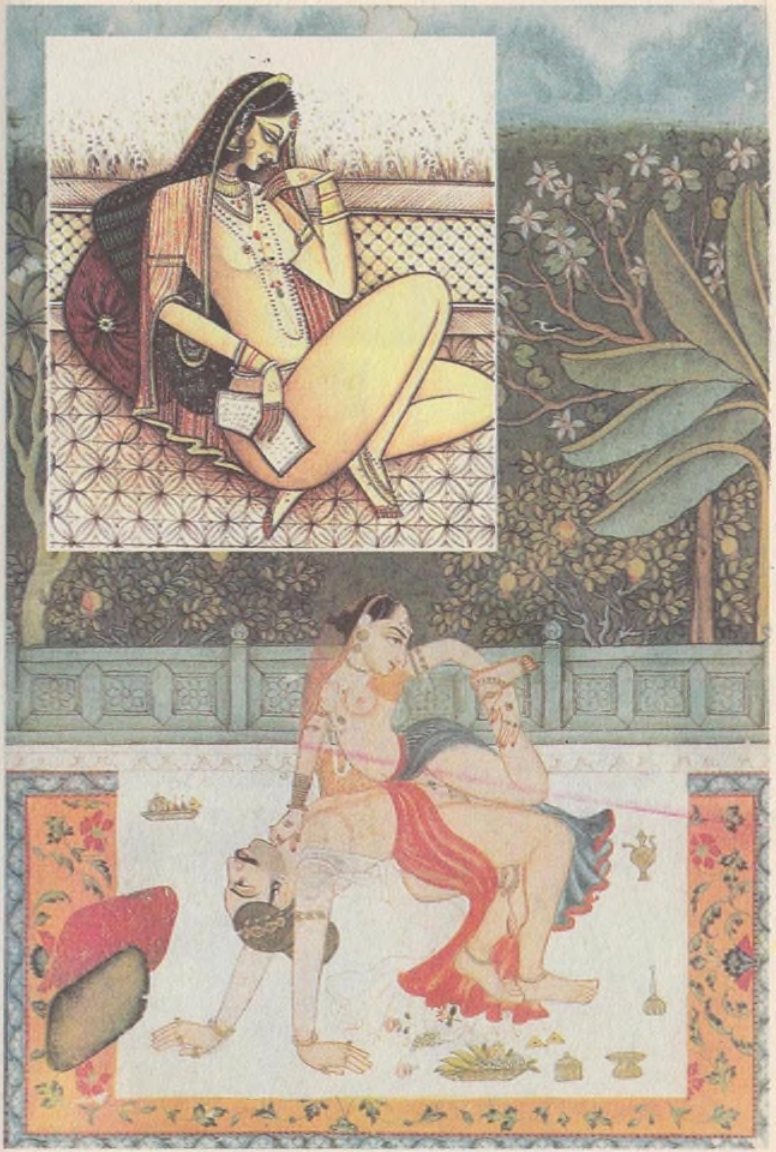

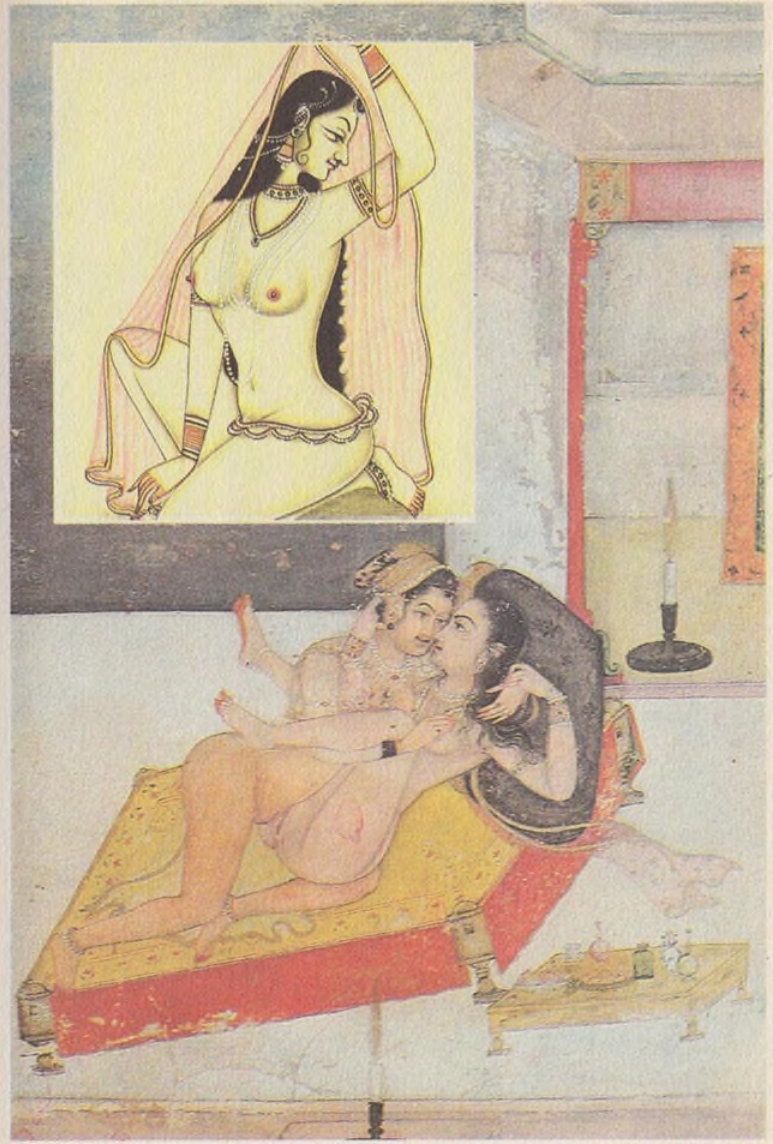

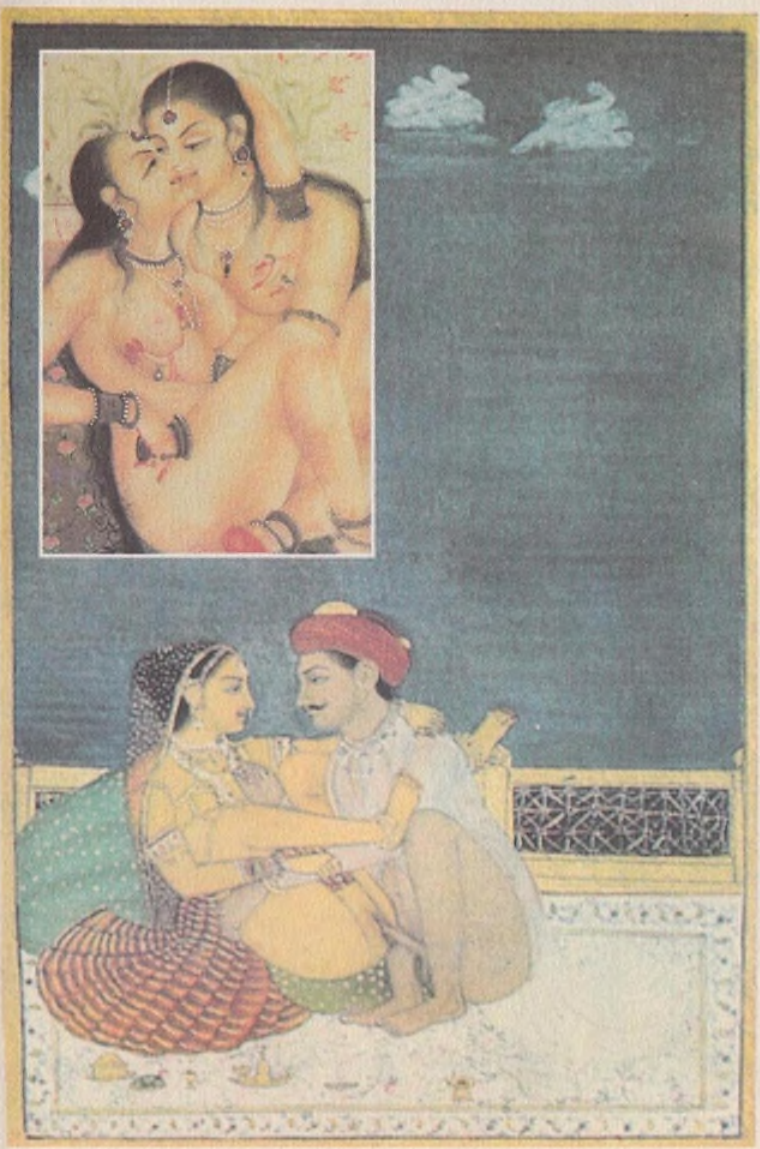

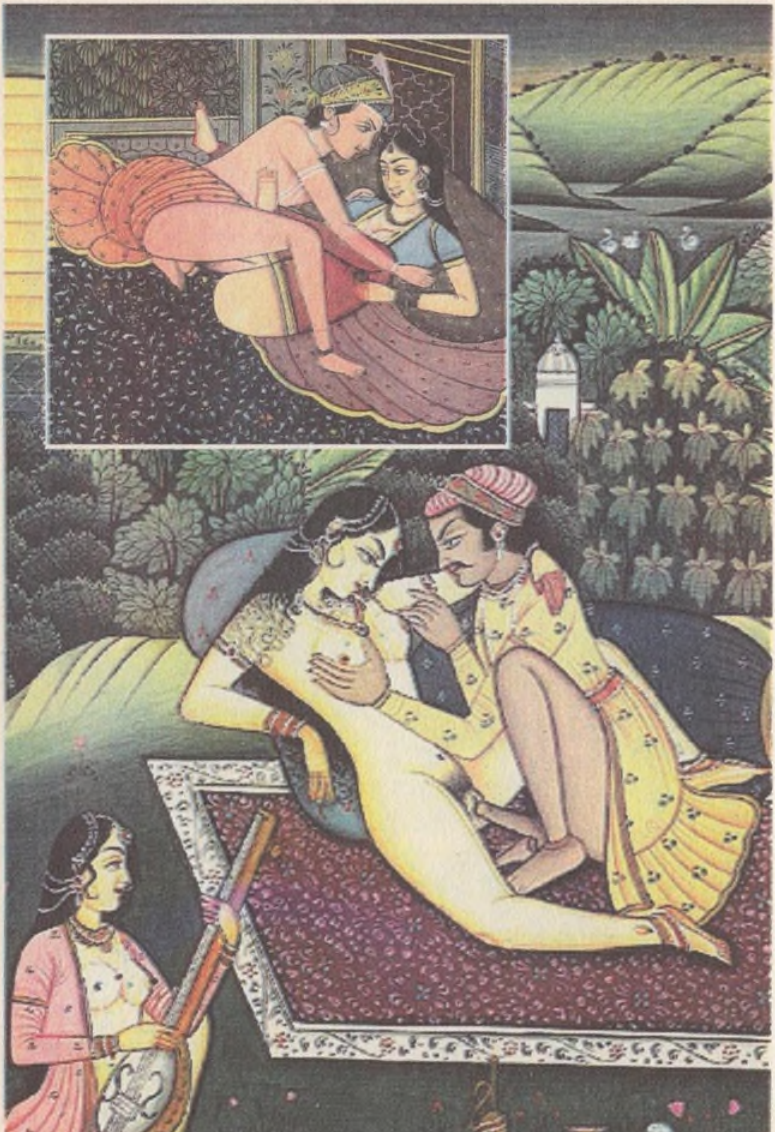

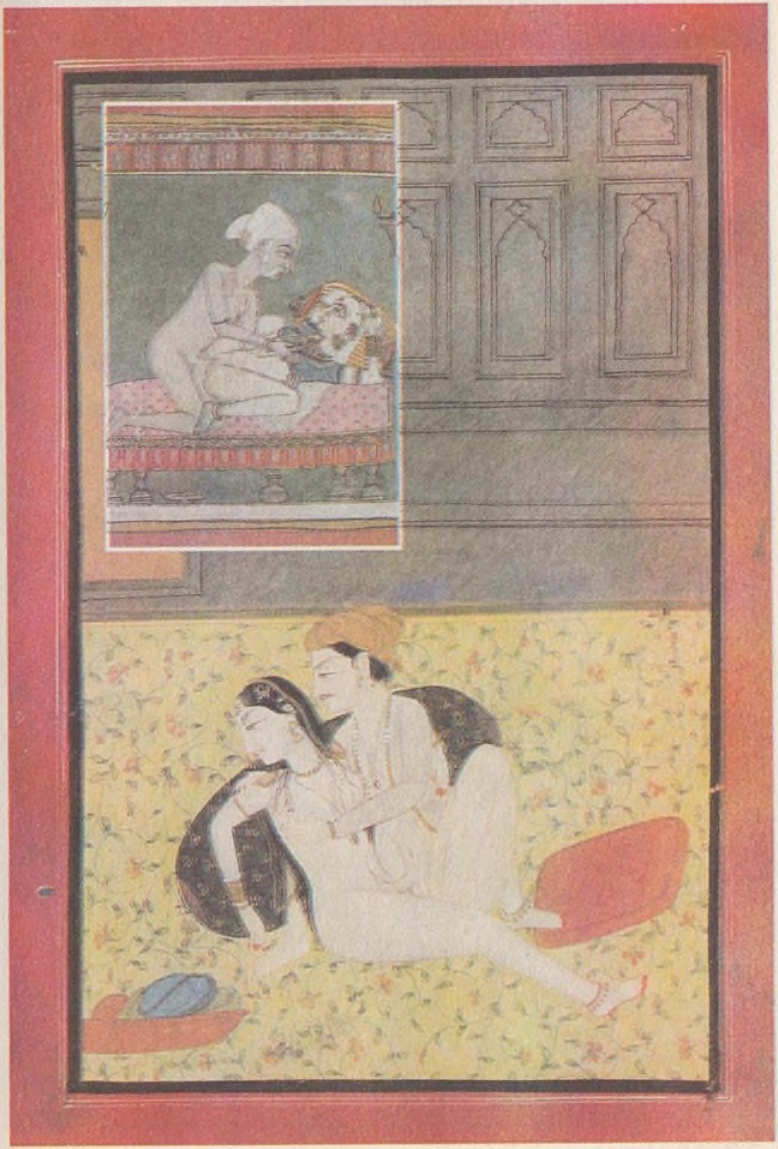

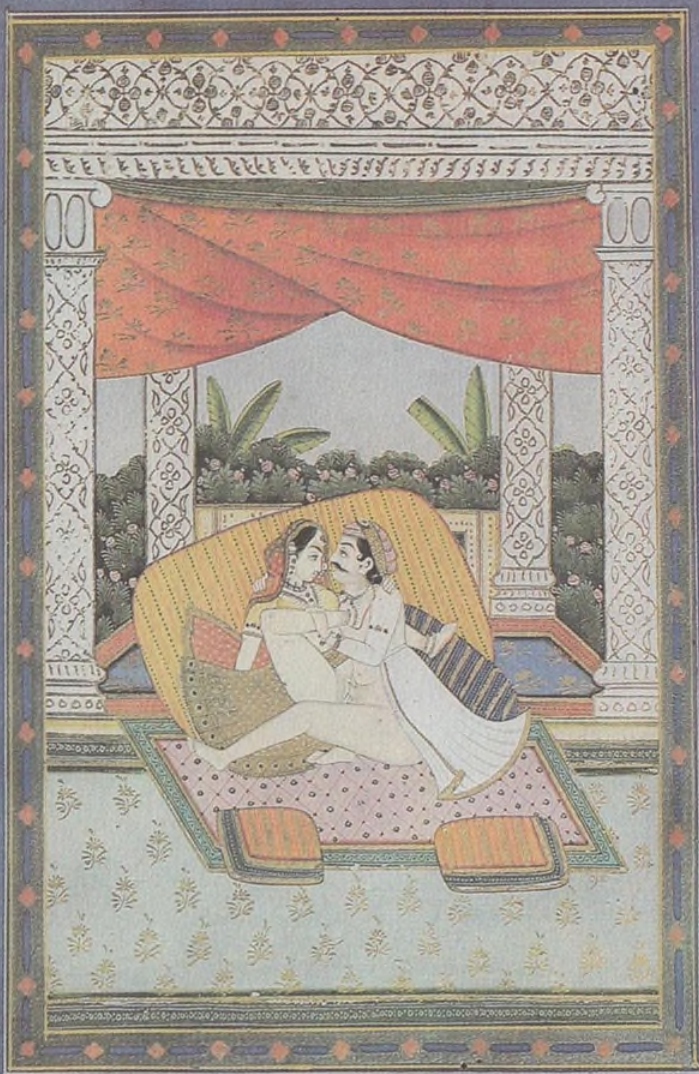

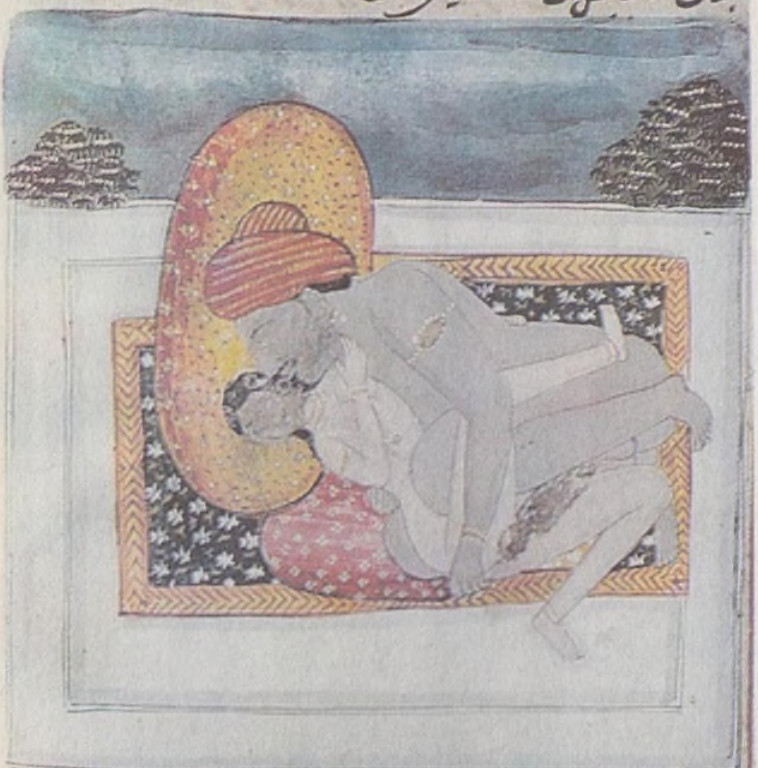

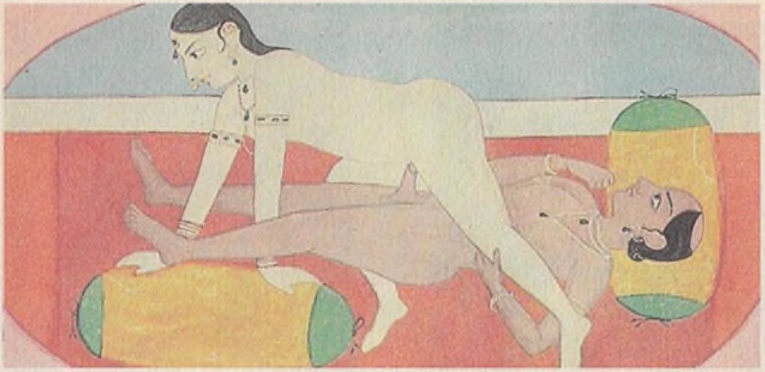

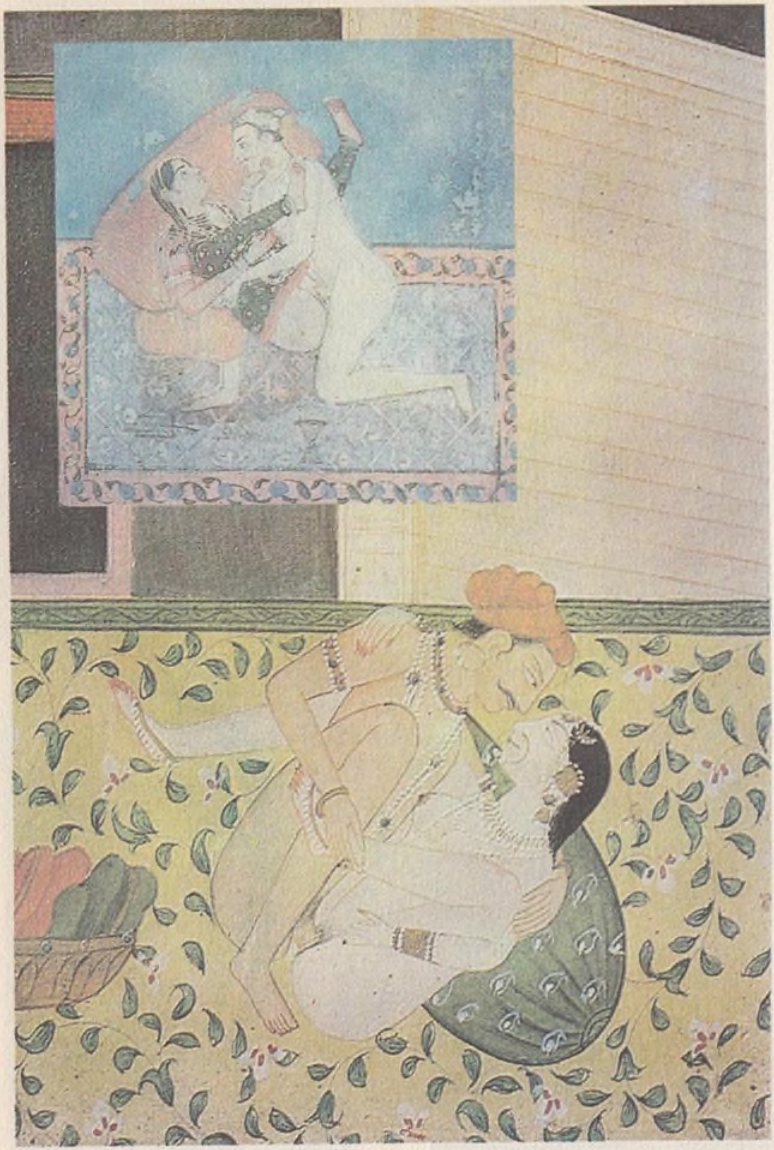

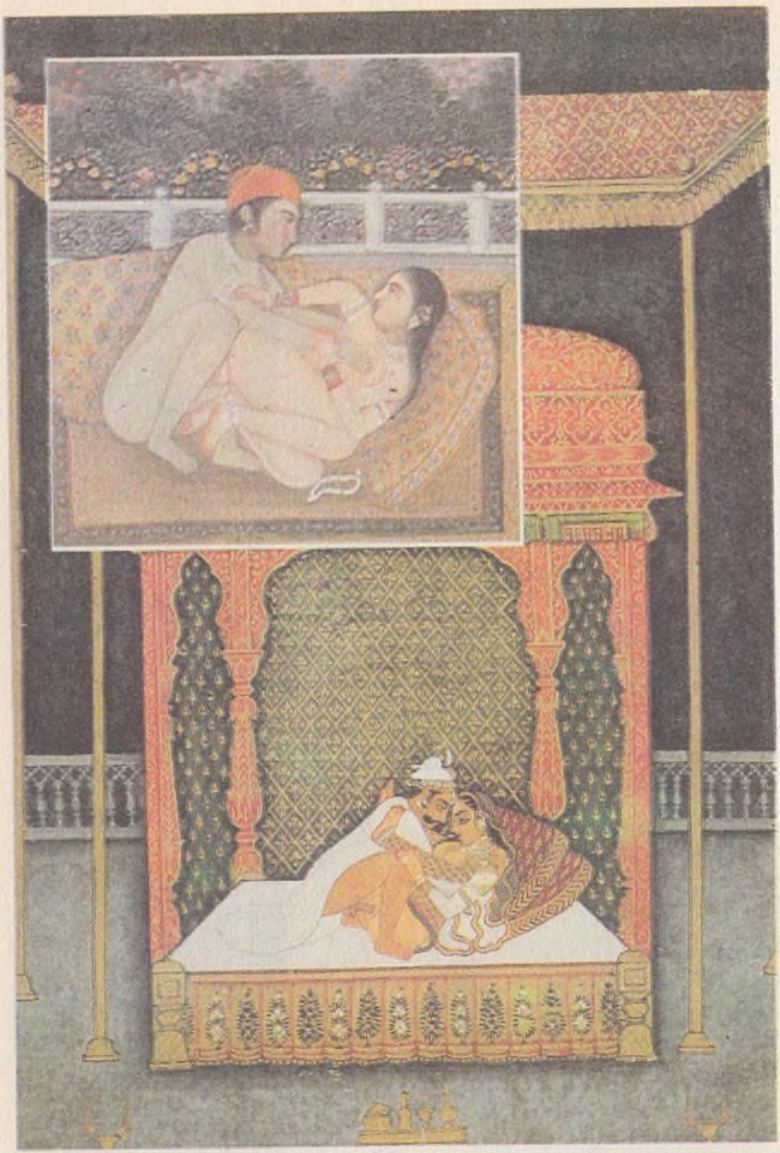

8.
BÖLÜM

Erkeklerin Cinsel Uzuvlarına Verilen Adlar

Şunu biliniz ki ey vezirim (Tanrı sizden ihsanını eksik etmesin), erkeğin cinsel uzvu şu isimlerle anılır:

Ez zeker (erkeklik uzvu)
El kamira (penis)
El ayr (üreme organı)
El hamame (güvercin)
El tünane (çıngırak)
El hürmak (yılmaz)
El ahlil (kurtarıcı)
Ez zeb (çomak)
El hammaşe (tahrikçi)
En nâase (uykucu)
Ez zudamme (kaldıraç)
El hayyat (terzi)
Müşefi er relil (ateş söndüren)

El kurrat (atlıkarınca)
Ed dukkak (vurucu)
El âvame (yüzücü)
Ed dehhal (hırsız)
El âvar (tekgöz)
El Kürrac (korkak kaçak)
El fortas (kel kafa)
Ebu ayne (göz baba)[92]
El a'ser (itici)
Ed dommar (sağlam kafa)
Ebu rukba (boynu kalın)
Ebu gutayya (kıllı)
El besis (arsız)
El müstahiy (utangaç)
El bekayy (ağlayan)
El hezzaz (karıştırıcı)
El lezzaz (birleştirici)
Ebu lâaba (balgam söktürücü)
El çelbak (çarpıcı)
El fettaşe (araştırıcı)
El hakkak (oymacı)
El mürehhi (sarkık)
El mutelâ (yağmacı)
El mükeşşef (kâşif)

Kamira[93] ve zeker sözcüklerinin anlamı açıktır. Zeker, bütün yaratıkların erkeklerini belirtir. 'Sözünü etmek, söz konusu olan, anlatılan' manalarına da gelir. Bir erkeğin uzvu kazaya kurban giderse ya da mecburen kesilirse, ve bu yüzden iktidarsız kalırsa, bu erkek için "Anısı anılmaz" denir. Bu da, bu durumu açıklayan bir deyimdir.

Zeker, rüyalarda da önemli bir yorum sayılır. Rüyasında

uzvunun kesildiğini gören bir erkek, bir süre sonra hayatını kaybeder. Çünkü, yukarıda belirtildiği gibi, anısı anılmaz olacaktır, soyu tükenecektir. Rüya yorumları ile ilgili bölümde bu konuyu tekrar ele alacağım[94].

Dişler (senan) seneleri (senin) temsil eder. Eğer bir erkek rüyasında inci gibi dişler görürse, bu uzun bir ömre yorulur. Eğer, rüyada tırnaklar ters dönmüş olarak görülürse, bu, onun düşmanlarına karşı kazandığı zaferi kaybedip, mağlup olacağına delalet eder. Düşmanın tırnakları tersine dönmüşse, o zaman da mağlubiyetten galibiyete geçeceği varsayılır. Rüyada süsen görülmesi, bir yıl sürecek olan bir felakete yorumlanır. (Su: felaket, sen: Sene)

Rüyada devekuşu (namât) görülmesi kötüye alamettir. Çünkü bu ad, naâ ve mat sözcüklerinden türemiştir ve 'ölüm haberi' anlamında kullanılır.

Kalkan (henafa) binbir türlü belânın gelebileceğini belirtir. Harflerin yazılımındaki değişim, kül afa olarak okunur ve her türlü belâ anlamına gelir. Bir gonca gül (vard) ise kalplere coşku ve sevinç dolacak demektir. Bir gülü solmuş görmek, asılsız haber alınacağına yorumlanır. Sokakların açıldığını görmek de böyle yorumlanır. Yasemin (Yas: Yalan, min: Hile) gören bir kimse ise, rüyasındaki "hile"nin yalan olduğu anlamında yorumlayabilir bunu[95]. Başarılı olacağına işarettir. Ne var ki, "yasemin"deki bu öngörü, gülden çıkarılanla aynı anlamda değildir. Yasemin çok nazlı bir çiçektir, bir tek koklanmayla bile soluverir.

Tencere (burma) gören bilsin ki, üzerinde uğraştığı bir iş sonuçlanacaktır. Ebu Cehil[96] (Tanrı cezasını veresi) bunun gece vakti gerçekleşeceğini söyler.

Kavanoz (kabia) her işte kötülük ve alçaklık demektir. Ama kırılan bir kavanoz, onun içindeki kötülüklerin boşalmış olduğunu ve rüya sahibinin rahatlayacağına alamettir.

Tahta biçmek (neccâre) iyi haber (beşare) anlamındadır.

Mürekkep hokkası (duaya) devanın, yani dertlerin sona ermesinin müjdecisidir. Ama hokkanın kırılması, kaybolması ya da yanması bunun aksini belli eder.

Rüyada, yüzün bir sarıkla kapandığı görülürse, bu o insanın kör (âyne) olacağına yorumlanır. Tanrı hepimizi bu akibetten korusun.

Kayıp bir mücevherin bulunması başarının habercisidir.

Pencereden (taga) dışarı çıkmak, küçük büyük bütün işlerin yoluna gireceğinin müjdesini verir. Ama pencere dar ve çıkmak zahmetliyse, işler yine iyiye gidecektir ama biraz çaba istiyor demektir.

Turunç, nerede görüldüyse oradan rüya sahibine bir kötülük gelebileceğine işarettir[97].

Ağaçlar (eşcar) münakaşalara (meşacere) delalet eder.

Havuç (asefnaria) üzüntüyü (esef) belirtir.

Şalgam (kufte) bir şeyin geçmişte kaldığını (umur fevt) gösterir. Şalgamın büyüklüğü olayın önemini belirler[98].

Tüfeği ateş etmezken görmek gizli fakat önemsiz bir komployа, ateş ederken görmekse dikkat edilmesi gereken bir komployu haber verir.

Yangın görmek hayra alamet değildir.

Mümin birinin testisi (ibrik) rüyasında kırılırsa, bu onun tövbe etmesini Tanrı'nın kabul etmeyeceği anlamına gelebilir. Kadeh kırılması ise bunun aksini müjdeler.

Rüyanızda göreceğiniz şahane sofralar, ziyafetler sizi aldatmasın. Bunların aksi başınıza gelebilir. Birini uğurladığınızı görürseniz, o kimsenin sizi uğurlayacağına inanabilirsiniz.

Bir dostun sana veda ederse sevin
Uzaklarda da olsa içini tut serin
Bil ki çok yakında gelecektir geri
Hasreti bitecek ayrıldığından beri[99]

Kişniş (küzber) bir fercin iyiliğinin habercisidir. Bununla ilgili bir öykü anlatılır:

Harun Reşid, misafirleri yanındayken, karılarından birini canı çeker, oradan ayrılıp karısının yanına gider. Ama kadının adet gördüğünü öğrenince, suratı bir karış asık, arkadaşlarının yanına döner. Bu sırada kadının regli sona erer. Hemen yıkanıp abdest alır ve zenci kölelerin biriyle sultana bir tepsi kişniş gönderir[100]. Sultan, bir türlü o kişnişlerin niye gönderildiğini anlayamaz. Şairlerden birinden durumu açıklamasını isteyince, ozan ona şu dizeleri okur:

Gönderdiği şu kişnişler şeker gibi ak
Önce zor oldu bunun sebebini anlamak
Ama biraz düşününce iyice emin oldum
Eşiniz diyor ki: Fercimi yoluna koydum

Harun Reşid, karısının zarafetine ve şairin ferasetine hayran olmuş. Böylece sırlar gizli kalmış, ancak gereken açıklanmış olur.

Kınından çıkmış bir kılıç savaşı belirtir. Kılıcın kınını kim tutarsa, savaşın galibi o kabul edilir.

Rüyada gem görmek, köleliğe ve baskı görmeye işaret sayılır.

Uzun bir sakal, mutluluk ve esenlik demektir. Ama yerlere değiyorsa ölüm habercisi sayılır.

Kimilerine göre, bir adamın aklıyla sakalı ters orantılıdır. Bu konuda bir fıkra anlatılır:

Uzun sakallı bir adam, bir gün, arka kapağında "Çenesinde uzun sakalı olan birinin aptallığı, sakalı kadardır," yazan bir kitap görür. Arkadaş ve tanışlarının kendisini aptal sanmasını istemeyen adam sakalını çenesinin altından sıkıca tutup, altta kalan kısmını bir kandilin alevine tutar. Yanan

sakalların alevi eline kadar gelince acı içinde elini çeker ve bütün sakalı yanar. Bir zaman sonra kitabı tekrar eline alınca, okuduğunun altına şunları ilave eder: "Bu söz doğrudur. Ben kendi kendime bunu kanıtladım!" Ondan sonra da sakalı uzun olanın aklının kısa olduğunu hiç unutmaz[101].

Bu konuda bir de hikâye var:

Harun Reşid, sarayında otururken, etrafta uzun sakallı bir adam olduğunu duyar, emir verip karşısına getirtir. "Adın ne senin?" diye sorar.

"Ebu Aruba efendim."

"Ne iş yaparsın?"

"Ben usta bir tartışmacıyım."

Harun Reşid, adamı sınamak için ona bir soru sorar: "Adamın biri bir teke satın almış. Teke bir zaman sonra pislerken, boku fırlayıp adamın gözüne çarpıp, gözünü sakatlamış. Bunun tazminatını kimin ödemesi gerekir?"

"Tekeyi satan ödemelidir efendim."

"Neden?" diye sorar sultan.

Adam şu espriyle karşılık verir: "Çünkü alıcıya tekenin kıçında bir mancınık olduğunu söylemeden satmış hayvanı!"

Halife kahkahayla gülüp şu dörtlüğü okur:

Göbeğine değiyor sakalı
Bilmem niye uzattı öyle
Bir bakıyorum da şöyle
Bir dirhem bile yok aklı

İnanılır kişilere göre, bazı isimler, anlamlarına göre sahibine uğur da getirebilir, uğursuzluk da. Ahmed, Muhammed, Hamdi, Hamdun adlı kişilerle karşılaşmak veya bunları rüyada görmek hayra alamettir.[102] Ali ve Aliye, yüceliğe işarettir.[103] Nesrune, Nasser, Mansur, Nasrullah adları da

düşmana karşı zaferi belirtir. Selim, Selime, Salim, Süleyman ise, her işte başarılı olunacağına alamettir. Güvenlik içinde, tehlikelerden uzak anlamına da gelir bu isimler.[104]

Uğurlu isimlere Fethullah, Fettah'ı da ekleyebiliriz. Bunlar da zaferi belirtirler. Râd, Râda, gökgürültüsünü ve kargaşayı anlatır[105]. Ebu el Ferec ile Ferenç sevince, Ranen ile Renime başarıya, Halfullah ile Halif bir kaybın telafisine ve berekete işaret eder. Abdurrazi, Hafid ve Mahfud adları da uğurludur. İçlerinde; Lâtif (cömert ve iyiliksever), Muris (yardımsever), Hanine (sevecen), Aziz (sevgili) kelimeleri bulunan bu isimler, muris (yardımseverlik), lütuf (iyiliksever-lik), irasa (hayırseverlik), hanane (şefkat) ve izz (kayırma) köklerinin taşıdığı kavramlarla süslenmiştir. Hayırlı olmayanlara örnek olarak el Uvar, el Uvarâ'yı verebilirim. Bunlar yaşamda zorluk ve engel ifade ederler. Bu söylediklerimin doğruluğuna kanıt olsun diye Peygamber'in (Tanrı rahmetini ondan esirgemesin) bir sözünü aktarıyorum: "Rüyalarınızda duyduğunuz isimlerin anlamlarını düşünün ki, bunlardan yararlanıp isabetli sonuçlar çıkarabilin." İtiraf ederim ki, bunlarla konunun dışına çıktım. Ama insanın aklı dalıp gidiveriyor işte. Şimdi bu bölümün esas konusuna, erkeğin cinsel uzvuna verilen adlara geçiyorum.

El ayr: ***El kirden (demirci körüğü)***'nden benzetilerek türetilmiştir. K (kef) harfi tersine çevrilince el ayr olarak okunur. Böylece, bir kabarıp bir sönen demirci körüğü ile erkeğin aleti birbirine benzetilmiştir.

Hamame (Güvercin): Kabarıp kabarıp sonra yumurtalarının üzerine oturan güvercine benzemesinden.
El tünane (Çıngırak): Ferce girip çıkarken çıkardığı sesten dolayı.

El Hürmak (Yılmaz)[106]***:*** Kalktığı zaman, ne yapıp ne edip fercin içine girebilmek için, onun etrafında yılmadan mücadele etmesinden ve sonra izin bile almadan emeline ulaşmasından.

El âhlil (Kurtarıcı): Üç kez boş düşürülmüş bir kadının fercine girip, ona ilk kocasına dönme özgürlüğünü verdiğinden.

Ez zeb (Çomak): Sürtünmek anlamındaki deb sözcüğünden türetilmiştir. Dolgun bir fercin arayışı içinde kadının uyluklarına sürtüne sürtüne Venüs Tepesi'ne kadar ulaşıp, kendine sıcak bir yuva bulmak için içeride ilerleyip, fercin dibine dölünü döktüğü için.

El Hammâşe (Tahrikçi): Dur durak bilmeden fercin içinde gidip gelerek onu tahrik ettiğinden.

En Nâase (Uykucu): Görünüşünün aldatıcılığı nedeniyle bu ad verilmiştir. Çünkü kalktığındaki görünüşü öyledir ki, hiç inmeyecek gibidir. Ama muradına erince uykuya dalar. Fercin içinde uyuyan uykucular da vardır!

Ez Zudamme (Kaldıraç): Ferc içine girmesine izin vermediği zaman başıyla durmadan zorladığından ve vahşi bir hayvan gibi hırsla saldırmasından.

El Hayyat (Terzi): Terzinin elindeki tek gözlü dikiş iğnesi gibi, bir içeri bir dışarı ferci işlemesinden.

Müşefi er Relil (Ateş Söndüren): Uzun, kalın ve geç

boşalan uzuvlara bu ad verilir. Çünkü bunlar kadınların akıllarını başlarından alır. Sonra da onlara muazzam bir orgazm sağlar. Sahibine de aynı zevki verir. Bunlar fercin kapısını kapalı bulurlarsa, önünde yalvar yakar olup, binbir yalanla ferce baskı yaparlar. "Ah sevgilim," derler. "Bırak bir kerecik gireyim, sonra hemen çıkacağım." İçeriye kabul edilince de verdikleri sözü unutup, bir ileri bir geri, bir sağa bir sola gide gele hem kendinin hem fercin ateşini söndürene kadar oradan ayrılmazlar. Ferc "Seni yalancı, hani hemen çıkacaktın?" deyince de "Tabii çıkacağım, ama dur bir boşalayım," deyip devam eder. Ferc onun bu halini sonunda hoşgörüp dölyatağını açar da açar, başını kavrayıp okşar. Sonra da o, dölünü belini o ateşin üstüne boşaltıp, ateşi de yangını da söndürür. Nihayet, işini başarıyla yapmanın mutluluğuyla, gönlü ferah, dışarı çıkar.

El Kürrate (Atlıkarınca): Bu adın nedeni, uzvun fercin içine girebilmek için, etrafında pervane gibi dönüp durması, kabul görene kadar da oradan ayrılmamasıdır.

El Dukkak (Vurucu): Fercin kapısını usul usul vurup çalmasından dolayı. Kapı açılırsa ne âlâ! Ama açılmazsa vurur da vurur, vurur da vurur. İçeri buyur edilmeden de oradan ayrılmaz. Zengin ziyafetlere katılmak isteyen tufeyliler de böyle yapar. Nasibini almadan kapıdan ayrılmaz[107].

Burada tabii ki, "kapının çalınması" fercin sulanıncaya kadar erkeğin uzvunun ona sürünüp durmasıdır.

Sulanmanın kayganlaşmaya dönmesi de kapının açılması demeye geliyor.

El Âvame (Yüzücü): Ferce giren uzvun bir yerde kalmayıp fercin suyu içinde her yöne gidip gelmesinden bu ad verilmiştir. Sonunda kendi belinin de o ıslaklığa karışması karşısında, sanki boğulmaktan kurtulmak istiyormuş gibi çırpınması bu ada neden olmuştur.

Ed Dehhal (Hırsız): Fercin, kapısına dayanan erkeğin uzvuna "Ne istiyorsun?" diye sormasından sonra "İçeri girmek!" cevabını alınca "Olmaz, çünkü buraya sığmazsın," demesi üzerine bu ad verilmiştir.

Çünkü uzuv bundan sonra, ferce sadece başını sokacağına yemin eder, başını fercin dudaklarına birkaç kez sürer, böylece onu iyice kayganlaştırdıktan sonra bir hırsız gibi önce başını sonra hayalarına kadar kendini bir anda içeri kökler.

El Kürrac (Korkak kaçak): Bu adın verilmesinin nedeni, uzun zaman aşksız kalmış bir Fecrin önüne gelip içeri girmek istediğinde, Fercin ona: "Olur ama yalnız bir şartla! Öyle hemen işini bitirip çekip gitmek yok! Üstüste, üstüste boşalmadan içimden çıkmayacaksan gel. Yoksa hiç yalvarma," demesinden sonra, "Peki, hem de sen 'yeter artık' dedikten sonra, daha üstüne üç kez boşalmazsam ne olayım!" diye cevap verip, kabul edildikten sonra Fercin dudaklarına, girişine, kenarlarına sürtünüp, sonra içeri girip, içimdeki yangını söndürüp hemen kaçmaya ça-

lışmasındandır. Ferç, bu durum karşısında isyan edip "Seni yalancı korkak, seni yalancı korkak, seni yalancı kaçak!" diye ona sitem eder.

El Âvar (Tek Gözlü): Bildiğimiz anlamda bir göz olmamasına karşın sadece bir tek gözü olduğundan. Bu yüzden de önünü iyi göremez, oraya buraya çarpar durur.

El Furtas (Kel Kafa): Kafasında hiç saç olmadığından bu ad uygun görülmüştür.

Ebu Âyne (Göz Baba): Gözbebeği ve kaşı kirpiği olmadığından.

El Â'ser -Etser- (İtici): Ferce girmek isterken, kapıyı bulamayınca sağa sola çarpa çarpa ilerlediği, önüne gelenleri itip itip kendine yol açtığı için.

El Dommar (Sağlam Kafa): Diğerlerinden büyük ve kavi kafası olan uzuvlara da bu ad verilir.

Ebu Rukba (Boynu Kalın): Kısa ve kalın boyunlu, kalın enseli ve kabak kafalı olduğundan ve göbeğinden kasıklarına kadar sert kıllarla kaplı bir yaratık olduğundan.

Ebu Gutayya (Kıllı): Dibi çalı gibi kıllarla kaplı olduğundan.

El Basis (Arsız): Kalktığı zaman hiç laf dinlememesinden. Hanımının entarisini kaldırıp onu utandı-

ran ama kendisi hiç utanmayanlara benzediğinden. Onun bu davranışı karşısında, efendisi olan hanımın yüzü kızarır ama o, arsızca sırıtıp ferce girme azmini sürdürür.

El Müstahiy (Utangaç): Yabancı bir fercin karşısına geldiklerinde duydukları utanç yüzünden. Bunların kendilerini toplayıp işe girişmeleri biraz zaman alır. Bazen bu utangaçlık, işi sonuçlandırmalarına bile engel olur. Hatta kımıldamak bile imkansız hale gelir onlar için.

El Bekayy (Ağlayan): Kalkar kalkmaz ağlar, güzel bir yüz görür ağlar, bir kadını okşar ağlar. Hatta bir kadını hatırlar ağlar. Hep gözyaşı döktüğünden bu ad uygun görülmüştür.

El Hezzaz (Karıştırıcı): Ferce girer girmez, her köşe bucağı karıştırıp ateşi sönene kadar her kıvrımı dürtüklediğinden.

El Lezzaz (Birleştirici): Ferce, sanki hayalarını da sokacakmış gibi köküne kadar girip, onun kıllarıyla kendi kıllarını birbirine dolaştırdığı için.

Ebu Lâaba (Söktürücü): Bir ferce yaklaştığında, ya da gördüğünde, ya da fercin efendisi hanıma dokunup, öpüp okşadığında, ağzının gözünün sulanmasından. Uzun zaman fercsiz kalmışsa bu sular, salyalar öyle bollaşır ki, sahibinin giysilerini bile ıslatır. Uzvu böyle olmayan erkek pek azdır. Bunların bu sularına "meni" denir. Uzuvla oynamak, şehvetli hayaller bu

sıvının akmasına yol açar. Bazı erkeklerde bu öyle boldur ki, kadının fercini doldurur ve erkek bunun kadından geldiğini sanır.

El Çelpak (Çarpıçı): Bu ad, ıslak ve kaygan bir Fercin içine girdiğinde, bir gölün kıyısına çarpan dalgalar gibi gibi ses çıkardığı için verilmiştir.

El Fettaşe (Araştırıcı): Fercin içindeyken sanki bir şey arıyormuş gibi hareket etmesinden. Aradığı, fercin merkezidir, onu buluncaya kadar bu arayışını sürdürür.

El Hakkak (Oymacı): Başını fercin ağzına ve dudaklarına sürtmeden içeri girmek istemediği için.

El Mürehhi (Sarkık): Sertleşemeyip hep yumuşak kalan ve beli gelinceye kadar fercin girişine sürtünen uzuvlara bu ad verilir. Bunlar maalesef kadınlara zevk vermezler, bilakis doyuma ulaştırmadan boşuboşuna onları tahrik ederler. Ve tabii mutsuz ederler.

El Mütelâ (Yağmacı): Fercin bilinmedik kıyılarına köşelerine girip, onun bütün güzelliklerini, hazinelerini ortaya çıkardıkları için.

El Mükeşşef (Kâşif): Heyecanlanınca kalkıp, başıyla sahibinin giysilerini de kaldıran, onun çıplaklığını ortaya çıkaran, hiç tanımadığı ferclerin eteklerine sarılıp altındakini hiç utanmadan araştıranlara bu ad verilir. Bu uzuvlar hiçbir şeyden korkup çekinmezler, kimseye hesap vermezler. Düzüşmeyle ilgili her şey onların merakıdır. Bıkıp usanmadan ferclerin nemliliği, tazeli-

ği, dolgunluğu, kuruluğu, şekli ve ılıklığını araştırıp keşfetmeyi sürdürürler.

Gerçekten de bazı fercler, dış görünüşleriyle dolgun ve baştan çıkarıcı güzelliktedir. Ama bunların içinde, içleri kuru veya çok ıslak olanlar da bulunabilir. Başka kusurları olanlarda vardır ki, bunlar hiç zevk vermezler, içeri gireni pişman ederler. İşte mükeşşef, fercleri böyle yılmadan araştırır durur.

Erkeğin aletinin niteliklerine göre verilen adlar böyle. Bu kadarını kâfi görmeyenler varsa, gidip başka isimler arasınlar. Ama bu verdiklerimin okurlarıma yeterli olacağını sanıyorum.

9.
BÖLÜM

Kadınların Cinsel Uzuvlarına Verilen Adlar

El ferc, ferc (delik)
El kevs (vulva)
El kelmun (zevk avcısı)
El ass (ilkel)
El zerzur (sığırcık)
Eş şakk (çatlak)
Ebu tertur (ibikli)
Ebu huşim (kalkık burunlu)
El kunfuz (kirpi)
Es sukutî (sessiz)
El dukkak (ezici)
Es segil (sırnaşık)
Et taleb (istekli)
El hasene (güzel)
En neffah (şişkin)
Eb cebahe (fırlak)
El vâsa (enli)

El arize (geniş)
Ebi bilâum (obur)
El mukâur (dipsiz)
Ebu şefreyn (iki dudaklı)
Ebu âungra (kambur)
El rurbal (kalbur)
El hezzaz (kıpırdak)
El lezzaz (birleştirici)
El mudd (kucak açan)
El muâvi (yardımcı)
El mesbul (uzun)
El mülki (düellocu)
El harrab (kaçak)
Es sabur (uysal)
El musaffah (kilitli)
Em mezur (derin)
El âddad (ısırıcı)
El mensass (emici)
Ez zenbur (yabanarısı)
El harr (sıcak)
El leziz (lezzetli).

El ferc'e (delik): bu ad, birleşme isteğiyle etkilendiğinde açılıp kapanmasından dolayı verilmiştir. Arapça'da bu ad, her iki cinsin cinsel organları için de kullanılır. Çünkü Yüce Allah, *Kur'an*'ın 33. Sure'sinin 35. Ayet'inde şunları buyurmuştur: "Hafizine fericahum ev el hafizati" Fercin asıl anlamı, delik-yarık, geçittir. Araplar, "Dağda bir ferc (geçit) buldum," derler. Eğer ra'nın üzerinde bir sükun işareti ve cim üzerinde bir fetha işareti varsa, o zaman kadının cinsel uzvu anlamındadır. Fakat fetha ra'nın üzerindeyse o zaman anlamı 'kurtuluş' olur.

Rüyada ferc gören, Tanrı'nın onu dertlerinden kurtaracağına inanır. Ne yapacağını bilemiyorsa, zihni açılır. Yoksulsa zengin olur. Çünkü fercin sesli harfinin değişkenliği kurtuluş demektir. Rüyasında ferc gören rüyada iken bir dilekte bulunursa bu gerçekleşir, borçlu ise borçlarından kurtulur.

Fercin açık olarak görülmesi uğura alâmettir. Ama bir bâkirenin ferci, teselli kapısının kapalı olduğunu, arzuların gerçekleşemeyeceğini anlatır. Hiç el değmemiş bir bâkire ferci gören erkeğin işlerinin ters gittiği çok bilinen bir şeydir. Eğer ferc, rüyayı gören tarafından içi görülebilecek kadar açık ise, hatta rüyacı oraya gizli gizli bakıyor bile olsa, istese ferce girebilecek haldeyse, o adamın en berbat giden işleri bile, biraz zorluktan sonra düzelecek, hiç umulmadık kişilerden yardım görecek demektir.

Rüyasında bir adamla cinsel ilişkide bulunan bir genç kızın, adam üzerinden kalktıktan sonra açıkta kalan fercini gören birinin işleri, önce biraz yavaşlayıp, sonra rüyada gördüğü adamın yardımıyla düzlüğe çıkacaktır. Kızla sevişen kendisi ise, en zor belâlardan kendi çabasıyla kurtulacak demektir.

Rüyada görülen ferc, genellikle hayra alamettir. Rüyadaki cinsel birleşme ve rüyacının bu birleşmede yer alması ve bunun boşalma ile sonuçlanması, her işte başarıya alamettir. Ama yarıda kalmış birleşmelerde durum bunun aksi olarak yorumlanır.

Rüyasında bir kadınla yakın ilişki içinde olan erkek, sonra o kadından ne isterse elde edebilir.

Rüyasında dinin haram ve günah saydığı ilişkilere girdiğini (anasıyla, kız kardeşiyle) (maharim) gören bir kimse, bunu, mukaddes yerlere (muharreme) ziyarette bulunacağına, hatta Tanrı'nın kutsal evine yolculuk yaparak Peygamber'in kabrini ziyaret edebileceğine yorabilir.

Erkeğin uzvunu görmek ise, o kimsenin, dediğim gibi, aletinin kazaya uğramasına, soyunun devamının tehlikeye girmesine veya unutulacağına delalet olabilir.

Rüyada pantalon (sirval) görmek, seyr (gitmek) ve vali (çağrılmak) sözcüklerinden dolayı "çağrıldığın yere git" anlamında yorumlanır.

Rüyasında bir emirin kendisine bir pantalon verdiğini gören bir adamın kadı olacağı söylenir. Pantalon cinsel organları korumayı belirtir, bu da üremenin ve başarının işaretidir.

Badem (luz) sözcüğü, zal (bırakmak) sözcüğüyle aynı harflerden meydana geldiğinden, sıkıntı ve belâ içindeki bir adamın rüyasında badem görmesi, bunlardan kurtulacağı anlamına gelir, hastaysa iyileşir. Badem yemek ise, bilge kişilerce de belâdan kurtulunacağına yorumlanır. Bu, olaylarla doğrulanmıştır.

Rüyada azı dişi görmek, düşmanlık belirtisidir. Azı dişi çıkan bir kimsenin düşmanının öleceği söylenir. Bu da, kelimenin hem düşman hem azı dişi anlamına gelen 'dirs' sözcüğünden dolayıdır[108].

Pencere (taga)[109] ve ayakkabı (medassa) insana kadınları hatırlatır. Erkeğin uzvunun ferce girmesi, başını pencereden içeri sokan birinin davranışına benzetilir. Ayakkabı giymek de aynıdır. Ayakkabı ve pencere yeni iseler genç bir kadını, eski iseler yaşlı bir kadını belirler.

Ayakkabının yitirilmesi, o kimsenin karısını kaybedeceğine yorumlanır.

Katlı bir şeyin açıldığının görülmesi, bir sırrın açıklanacağına, herkesin bunu duyacağına yorumlanır.

Rüyada mektup okumak, haber alacağınıza işarettir. Mektuba göre haberler iyi de olabilir kötü de.

Kur'an ya da hadislerden parçalar okumak, okunan bö-

lümlere göre yorumlanabilir. Mesela "Tanrı'nın izniyle muzaffer olacaksınız" diye okumuşsanız, bu gerçekleşecek demektir. "Tanrı'nın dediği olur," "Cennetin kapıları önünüzde açılacaktır" gibi okumalar de hep başarı ve mutluluk alâmetleridir.

Cezalardan söz eden okumalar da cezalara işaret eder. Yararlar, kısmet açıklığı demektir. "Günahları bağışlayan Tanrı' nın gazabı da korkunç olur"[110] diye özetleyebileceğim âyet, buna iyi bir örnektir.

Şiirler ve şarkıların yorumları da bunların içeriğiyle ilintilidir.

Rüyalarında at, eşek, katır görenler bunları iyiye yorabilir. Çünkü Peygamber (Tanrı'dan ona selam ve salât olsun), "Kulların rızkı, kıyamet gününe kadar atlarının yelelerine bağlanmıştır," demiştir. Ve *Kur'an*'da "Tanrı, atları, katırları ve eşeği binek ve evcil hayvan olarak sizler için yarattı. Bilmediğiniz çok şeyi de yarattı," diye yazılıdır.

Bu yorumların doğruluğundan hiç şüphe edilemez.

Rüyasında bir haberi iletmek için eşeğe bindiğini ve bu görevi yerine getirdiğini görenlerin işleri düze çıkar. Ama eşekten düştüğünü görenlerin dikkatli davranmaları gerekir.

Başındaki sarık bir Arap'ın tacı sayıldığından, rüyasında bunun düştüğünü görenlerin rezil olmaya aday oldukları söylenebilir.

Yalınayak olduğunuzu görmek, bir şeyi kaybedebileceğinizin işaretidir. Başı açık olmak da aynı manaya gelir.

Aslında bu tabirlerin yeri burası değil ama, bunların yararlarını bildiğimden, bu bölümde bunlardan söz etmeden yapamadım. Bu konuda daha fazla bilgi edinmek isteyenler, Bin Sirin'in kitabına baksınlar.

Şimdi kadınların cinsel uzuvlarına verilen adların nedenlerini açıklayacağım.

El Kevs (Vulva)[111]: Bu sözcük, genç bir kadının ferci için kullanılır. Bu fercler, dolgun ve uzun dudaklıdır. Yarıkları uzuncadır. Yuvarlak ve simetriktir. Yumuşak ve mükemmel bir görünüşleri vardır. Bütün fercler arasında en güzelleri bunlardır. Tanrı bizlere böyle fercler nasip etsin. Bu fercler, ılık, sıkı ve nisbeten biraz daha az ıslak olurlar. Öyle ki içinden alev çıkıyor sanırsınız. Şekilleri çok zarif olduğu gibi, kokuları da çok hoştur. Hiçbir kusurunu göremezsiniz.

El Kelmun[112] ***(Zevk Avcısı):*** Genç bâkirelerin fercine verilen addır.

El Ass (İlkel): Bütün fercleri kapsayan bir addır.

Ez Zerzur (Sığırcık): Ufak bir kızın fercine denir. Bazıları bunu esmer kadınların uzvu için de kullanırlar.

Eş Şakk (Çatlak): İri yapılı, kemikli ve zayıf kadınların ferci. Bu ferc duvardaki bir çatlak gibi etsiz, tatsız tuzsuzdur. Tanrı bizleri onlardan uzak tutsun.

Ebu Tertur (İbikli): Sevişirken veya düzüşürken tepesi kabarıp kızaran fercler denir.

Ebu Huşim (Kalkık Burunlu): İnce dudaklı, küçük dilli uzuvlara bu ad verilmiştir.

El Kunfuz (Kirpi): Yaşlı bir kadının, yıllar içinde kurumuş, fırça gibi sert kıllı ferci.

El Sukutî (Sessiz): Erkeğin aleti yüz kere girip çıksa bile ses çıkarmayan, dudakları bile kıpırdamayan, öyle kalakalan ferclere denir.

El Dukkak (Ezici): Uzuv üzerinde ezici bir etkisi olan, onu adetâ emip merkezine doğru çeken, erkeğin hayalarını bile içine alacakmış gibi açılan fercler bu adla anılır.

Es Segil (Sırnaşık): Hiç doymayacakmış gibidir bu fercler. Erkek bunlarla yüz gece üstüste, her gece yüz kere düzüşse gene de bana mısın demez. Doymak bir yana, erkeğin uzvuna öyle bir yapışır ki, uzuv kaçıp kurtulmak istese de bırakmaz. Şükredelim ki bunlar etrafta fazla değildir. Aşkın çılgınlığına kendilerini kaptırmış, düzüşmezse ateş gibi yanıp tutuşan birkaç çılgın kadında vardır.

Et Taleb (İstekli): Bu fercler de oldukça azdır. Bazı kadınlar doğuştan böyledir, bazıları da uzun süre aşksız kaldıkları için böyle yanar tutuşur olmuşlardır. Erkek için yanıp tutuşan bu fercler, bir alet buldukları zaman, ateşleri sönmeden asla onu bırakmazlar.

El Hasene (Güzel): Bu, bembeyaz, dolgun, kabarık ve kusursuz uzuvlara bakınca gözlerinizi onlardan alamazsınız. Aletinizde onu görür görmez kalkar.

El Neffah (Şişkin): Pörsük, isteksiz bir erkek uzvu bile bu fercin dudaklarına başını bir iki kez sürmesiyle hemen canlanıp dimdik olur. Bunun sahibi kadınlar birleşmeden çok zevk alır. Ve bu fercler, tam gelmek üzereyken hem tir tir titrerler, hem bir açılıp bir kapanırlar.

Ebu Vâsâ (Enli): Çevresi tombul ferclere bu isim verilir. Böyle bir ferci olan kadının vajinasının da geniş olduğu söylenir. Erkeğin uzvu bu fercin ağzına geldiğinde, bir mervudun[113] giremeyeceği kadar sımsıkı kapanmış olsa da, uzvun kafasının bızıra birkaç dokunuşuyla kapıları ardına kadar ve gepgeniş açılır.

El Arize (Geniş): Bu ferclerin genişliği, uzunluğuna denk olur. Kasıklarından butlarına kadar yayılır kadının. Bu ferci seyretmek çok keyiflidir.

Şairin dediği gibidirler:

Kuğu gibi bembeyaz ve temiz
Dolgun, sulu, parlak ve semiz
İnsan aya bakıyorum sanıyor
Sıcaklığı güneş gibi yakıyor
Yumuşacık ve ipek gibi dokusu
Hele o başımı döndüren kokusu

Tombul ve şişman kadınların ferclerine bu ad verilir. Bu hatunlar bacak bacak üstüne attıklarında o güzel fercleri bütün ihtişamıyla ortaya çıkar. Bacaklarını araladığında uylukları arasında bir saâ* mısır var sanırsınız. Yürürken eteğinin altında fercinin salındığını görürsünüz. Tanrı bizlere ihsan etsin böylesini. Ferclerin içinde en gözde ferc budur.

Ebu Bilâum (Obur): Uzun zaman erkek uzvuna hasret kaldıktan sonra, karşısına ilk çıkan aleti emip köküne kadar içine çeken ferc. Tıpkı günlerce aç kalmış bir adamın önüne konan yemeği yalayıp yutması gibi.

(*) ***Bir Saâ:*** Şer'i ağırlığına göre, 2,917 kg. Örfî ağırlığına göre, 3,333 kg. y.n.)

El Mukâur (Dipsiz): Dibi çok geride olan vajinası uzun ferclere bu ad verilir. Bunlara, büyük uzuvlar girmelidir. Yoksa ateşleri sönmez.

Ebu Şefreyn (İki Dudaklı): Çok iri yapılı kadınların kendileri gibi fevkalade gelişmiş ferclerine denir. Zafiyet geçirmiş kadınların uzun ve sarkık dudaklı ferclerine de bu ad verilir.

Ebu Âungra (Kambur): Fercin Venüs Tepesi'nin ileriye çıkık olduğu, uylukların arasından sert sert bakan iri ve dolgun ferce denir. Tanrı bizlere böylelerini nasip etsin.

Er Rurbal (Kalbur): İçine bir alet girdi mi, daha boşalmadan, öne arkaya, sağa sola, aşağı yukarı bir kalbur gibi çalkalanan fercler bu adla anılır.

El Hezzaz (Kıpırdak): Bu ferc de, aleti içine alır almaz yerinde duramayıp kıpır kıpır oynaşır, ta ki erkek belini getirene kadar. Ancak o zaman rahat eder.

El Lezzaz (Birleştirici): Aleti içine alınca onu sımsıkı kavrayıp duvarlarına yapıştıran, hayaları da içine çekecekmiş gibi uzvu yutan ferclere denir.

El Mudd (Kucak Açan): Bu ad, uzun zaman aşksız kalmış kadınların ferclerine verilmiştir. Bir erkeğin aletine kavuştuğu zaman, sevinçten deliye dönmüş gibi, aleti ta dibine kadar çekmek ister. O değerli misafirini mükemmel bir şekilde ağırlar. İçerdekine, içindeki bütün hazineleri hiç çekinmeden sunar.

El Muavin (Yardımcı): Bu fercin adı, içindeki erkeğin uzvuna yol göstermesinden dolayı verilmiştir. Gerçekten de, onun hareketlerini, girmesini çıkmasını, derinlikleri araştırmasını kolaylaştırır. Onun bu öncülüğü ve yardımcılığı, boşalmanın çok zevkli olmasını sağlar.

El Mesbul (Uzun): Herkesin bildiği gibi, bütün ferclerin yapısı aynı değildir. Bu da onlardan biridir. Adını ise, kasıklardan makata kadar uzanmasından almıştır. Bir özelliği de, sahibi ayaktayken bu kadar uzun olmasına karşın, o oturduğunda terbiyeli bir hanım gibi kendini toparlamasıdır. Kadının kasıkları arasında muhteşem görünüşlü bu ferc, şahane bir hıyara benzer. Kadınların giysileri altında, arkaya doğru eğildiklerindeki görüntüsü erkeğin aklını başından alır.

El Mulki (Düellocu): Erkek içinde gidip gelirken, orgazma ulaşmadan önce, erkek ya geri çekiliverirse diye içindeki aleti rahminin ağzına doğru çeken ferclerdir bunlar. Dölyolunun tahrikiyle yetinmeyip, erkeğin belinin rahminin ağzına boşalması için durmadan savaşırlar; tam gelirken de, rahmin ağzıyla onun başını kıstırıp tohumlarını adetâ sağarlar. Bir çocuğun meme emişi gibi emerler o kafayı ve içindekileri. Şehvet delisi bu fercler, bu davranışlarıyla erkeğin aletiyle sanki bir düello yapıyor gibidirler. Biri ileri atılınca, diğeri geri çekilir. Biri çekilince diğeri ileri atılır. Uzuv kılıç, dölyolu ise kalkanı temsil eder bu düelloda. Çarpışmada ilk boşalan yenik sayılır. Ama böyle savaşa can feda. Öleceğim güne kadar böyle savaşsam, ne mutlu bana.

Şair ne güzel söylemiş:

Gölgesini görsem fercin eğilip öperim
Hiç durmam içini dantel gibi örerim
Diyorlar ki bana ne zaman bıkacaksın?
Ölmeden bıkarsam adiyim, hem namerdim

El Harrab (Kaçak): Ufacık tefecik ve iri bir aletin giremeyeceği kadar daracık olan ferclere denir. Çoğunlukla henüz hiçbir erkek aletiyle karşılaşmamış, tanışmamış kızlarda olan bu küçük utangaç, kendisini selamlamaya gelen bu misafirlerden kaçar durur.

Es Sabur (Uysal): İçindeki yabaninin bütün kaprislerine ve hayasızlığına ses çıkarmadan ona uyum sağlayan ferclere denir. Bunlar, çok süren düzüşmelere bile sabırla katlanacak kadar güçlüdür. Yüz kez saldırı karşısında bile şikâyet etmezler, boyun da eğmezler. Yakınmak şöyle dursun, üstüne bir de şükrederler. Ardarda birkaç uzuv bile yeter dedirtemez onlara. Tabii ki bu ferclerin sahibeleri çok ateşli, deneyimli kadınlardır. Ellerinden gelse, üzerlerindeki erkek içlerinden hiç çıkmasın diye onları ferclerine hapsederler.

El Musaffah (Kilitli): Bu fercler, diğerlerine göre sayıca çok azdır. Bunları farklı kılan kusur, bazen doğuştandır, bazen de acemi sünnetçilerin kurbanı olmalarındandır[114]. Bu ameliyatı yapanın küçük bir hatası bile, fercin dudaklarının bozulmasına yol açar, buralardaki yara izleri, kapanırken vajinanın girişini tıkar ve girişi engeller. Yine de bütün bunlar iyi bir cerrah tarafından düzeltilebilir.

El Mezur (Derin): Ağzı hep açık duran ve vajinasının dibi çok derinlerde olan ferclerdir. En uzun aletler bile bunların dibini bulamaz.

El Addâd (Isırıcı): Düzüşürken şehvetle yanıp tutuşan ve içindeki aletin üstüne şehvetle açılıp kapanan ferclere denir. Öyle ki, içindeki erkek, tam gelmek üzereyken aletinin ısırıldığını sanır. Dölyolu, tohumlara bir an önce kavuşmak arzusuyla, onu rahmin ağzına doğru büyük bir güçle çeker. Eğer Tanrı isterse, kadın gebe kalacaksa, o tohumları dölyolunun dibine toplar, kalmayacaksa dışarı yollar.

El Mensass (Emici): Şehvetten, ihtirastan, erkekten vuslattan uzun süre eksik kalan kadınların, nihayet bir uzva kavuştuklarında, onun tohumlarını almak için, memeye yapışan bebek gibi yapışıp emen ferclerine de bu ad verilir.

Bir şair bunu ne güzel anlatmış:

Kaldırıp eteğini gösterir fercini
Uzanıp hafifçe dokundursan elini
Yapışır aletine o tohum hırsızı
Şeftali gibi yumuşacık ve sımsıkı
Emer seni son damlana kadar
Bittim dersin o yeniden başlar
Harlı fırına girmiş gibi yanarsın
Düzüşmek neymiş o zaman anlarsın

Bir başka şair ise (Tanrı mekânını cennet eylesin) bu konuda şunları söylüyor:

Avcumu dolduruyor ay gibi
Taşıyor kasıklarından yay gibi
Okşayınca kasılıp katılıyor
Coşup coşup ileri atılıyor
Birazcık zorlasam hemen ağlar
Ama alışınca dere gibi çağlar
Alev alevdir içi ama kanalı dar
Tam benimkinin gireceği kadar
İçi gibi ılık ve ateşli dudakları
Billur sesi çınlatıyor kulakları

Ez Zenbur (Yabanarısı): Kasıklarındaki kılları sert olan ferclere denir. Buraya yaklaşan bir alete bu kıllar batar ve yabanarısı sokmuş gibi can yakar.

El Harr (Sıcak): En övgüye değer ferclerden birisidir. Çünkü ılıklık bir ferci güzel kılan en önemli şeydir. Denebilir ki onun ılıklığı ile orgazmın zevki birbirine paraleldir.

Bakın bir şair bu ferci ne güzel övmüş:

Hem kendisini yakar ateşi
Hem içindekini tutuşturur
Gözbebeği kadar dar içerisi
Tohumu rahmiyle buluşturur

El leziz (lezzetli): Bu ferclere, erkeğe eşsiz bir vuslat yaşattıkları için bu ad verilmiştir. Bu zevkleri, yırtıcı hayvanların ve kuşların üreme uğruna göze aldıkları çarpışmalarındaki zevklerle anca karşılaştırabiliriz. Hayvanları böyle derinden etkileyen bu güdünün, insanları

ne hale getirebileceğini siz düşünün. Tüm savaşlar ve yapılan her şey, insanlığın en değerli serveti olan ferc ve onun dölyolundaki vuslata ulaşmak içindir. Bu zevk, Tanrı'nın bize Cennet'inde sunacağı, bizi orada bekleyen ve dünyadaki başka şeylerden binlerce kez daha üstün zevklerin sadece bir örneğidir.

Kadınların cinsel uzuvlarına daha birçok isim verilebilir. Ama benim verdiklerim yeterlidir sanırım.

Kitabımın amacı, cinsel birleşme ve vuslat hakkında en çok merak edilen ve ilgi çeken şeylere değinmek ve varsa sorunu olanlara bir parça olsun yardım edebilmektir. Örneğin uzvu sertleşmeyen bir erkek, bu sorununa bu kitabın sayfaları arasında çare bulabilecektir. Bilge hekimler, cinsel sorunları olan hastalarına yardımcı olabilmek için, artık birleşme konusunu işleyen ve değişik pozisyonları öneren elkitaplarına başvurmaktadırlar. Uzuvların sertleşmesini sağlamak için hayvanların çiftleşmesinin seyredilmesinde fayda olduğu kanıtlanmıştır örneğin. Bu her zaman her yerde rastlanacak bir şey olmadığı için, böyle bilgi veren kitaplar gereklidir. Küçük büyük her ülkede bu tür kitaplar okunmaktadır. Ki bu eserler, o metalleri altına çeviren "Felsefe Taşı"ndan daha da değerlidirler.

Anlatılan bir şey vardır: (Tanrı'nın bilgisi sonsuz ve sınırsızdır. O her şeyi bilir ve görür, en gizli gizler bile onun gözü önündedir.) Harun Reşid'den çok önce, herkesi yaşlı çocuk, kadın erkek demeden güldüren bir soytarı varmış. Eğlence dolu bu adamın adı Cavidî imiş.[115] Birçok kadın kendisini ona hiç sakınmadan verirmiş. Veliahtlar, vezirler, kadılar da ona çok iyi davranırlarmış. Koca ülkede onu sevmeyen, hoşlanmayan bir tek kişi bile yokmuş. Zaten o

zamanlar, soytarılar hep el üstünde tutulurmuş. Bir şair, bu konuda şunları kaleme almış:

Soytarıların ve aptalların
Anaları orospu olanların
Makatını hokka sananların[116]
Pezevenklikle uğraşanların
Yüzlerine bir sen bakarsın
Ey zaman! Nelere kadirsin

Cavidî ile Fedahet el Cemal'in öyküsü

Bir zamanlar, hem güzel, hem zarif ve çok maharetli bir kadına aşıktım. Gül pembesi yanakları, zambak beyazı alnı, mercan kırmızısı dudakları olan bu güzel kadının, inci gibi dişleri, nar gibi de memeleri vardı. Ufacık ağzı bir yüzük gibi açılır, dili mücevher gibi parlardı. Kısık, kara gözleriyle baygın baygın bakar, şeker gibi tatlı sesiyle adetâ bülbül gibi şakırdı. Vücudunun her yeri yuvarlacık, cildi taze tereyağı gibi yumuşak, ruhu ise elmas gibi saftı.

Ferci, dolgun ve bir yay gibi kavislerle kaplıydı. Ortası, ateş saçan bir kırmızılıktaydı. Hiç ıslak değildi, her dokunduğumda kupkuruydu. Benim sevgilim yürüyünce, kubbe gibi bacaklarının arasından görünürdü. Hele yatınca ters çevrilmiş bir fincan gibi kabarıktı.

Bu kadın benim komşumdu. Etraftaki diğer kadınlar benimle konuşur, şakalaşır, tekliflerimi de sevinçle karşılarlardı. Onlar bana ben onlara, okşayıp öpüşmelerle karşılıklı keyfimize bakardık. O güzel komşum hariç, hepsinin koynuna girmiştim. Ama en çok ondaydı gözüm. Bunu bilmesine karşın, bana hiç yüz vermiyordu. Nihayet onu bir yerde sıkıştırıp kur yapmaya ve onu eğlendirip neşe-

lendirmeye çalıştım. Sonra da ona olan isteğimi belirttim. Bunun üzerine, bana, ne anlama geldiğini bir türlü çözemediğim şu şiiri okudu:

Bak işte gözlerinin önünde durur
Dağın doruğundaki beyaz çadır
Bilirsin çadırı orta direk korur
Gördüğününse bir dayanağı yoktur
Çökmüş ortası, çözülmüş ipleri
Kalakalmış kulpsuz vazo misali
Yeter artık bu çektiklerim dedi
Çadır, tencere çukuruna benzedi

Ben ona aşktan meşkten bahsederken, o bana dönüp bu dizeleri okuyor. Dediğim gibi bunlardan bir anlam çıkaramadığım için de sus pus oturuyorum sonra. Ama gün geçtikçe onunla yatmak arzum giderek artıyor, beni bunaltıyordu.

Baktım bu böyle olmayacak, tanıdıklarıma (ki, içlerinde akıllı ve bilge kişiler, filozoflar vardı) danışıp, bu şiirin ne anlama geldiğini sordum. Hiçbiri bu muammayı çözemedi.

Bir zaman sonra, Ebu Nuvass adlı bir bilgeden söz edildiğini duydum. Bana bu bilmeceyi ancak onun çözebileceğini söylediler. Hemen yola çıkıp uzak bir şehirde oturan bu bilgenin yanına gittim. Derdimi anlattım ve o muamma gibi şiiri okudum.

Ebu Nuvass, şiiri dinledikten sonra bana şunları söyledi: "Bu kadın seni öyle seviyor ki, gözü senden başka erkeği görmüyor. Bu, çok güzel ve balık etinde bir kadın, değil mi?"

Ben de, "Evet, aynen öyle!" dedim. "Nasıl bildiniz ki? Sanki onu tanıyor gibisiniz? Ama onun bana âşık olduğunda yanıldınız sanırım. Çünkü, hiç bana böyle bir söz söylemedi."

Bilge, "Kocası var mı bu kadının?" diye sordu.

"Evet, var," dedim.

Ebu Nuvass bu sefer, "Galiba senin alet biraz küçük. Böyle bir şeyle onu tatmin etmen, ateşini söndürmen kolay değil. Onun istediği şöyle okkalı bir şey. Kendine öyle bir sevgili arıyor," dedi.

Ben de, "Kuşkularınız yersiz. Hamdolsun aletim, bana da yeter ona da!" diye karşılık verdim.

Bunun üzerine Ebu Nuvass, bu durumda endişe etmeme hiç gerek olmadığını söyleyip, şiiri açıklamaya başladı: "Sözünü ettiği beyaz çadır, dolgun ve müthiş güzel bir ferci temsil ediyor. Dağla da uyluklarını kastediyor. Bu çadırı hayatta ve ayakta tutacak o olmayan orta direk ise kadının kocasız, erkeksiz olduğunun açık bir feryadı. Kulpsuz bir vazo da, aslında bir yere asılacak ya da bir el tarafından tutulacak bir kulpu olmayan kovaya bir benzetme oluyor. Burada kova kendi ferci, kulp da sahip olmadığı erkeğin uzvu. İplerin çözülüp çadırın ortasının çökmesi de, direksiz kalmış bir çadırın, desteklenmiş bir çadırla kıyaslanması. Çünkü onu destekleyip, aşka doyurup ayakta tutacak ne bir koca, ne bir uzuv var. Tencerenin çukuru ise, kadınların şehvete düşkünlüğünün derecesini gösteriyor. O sana bu sözlerle, fercini, içinde tirit pişirilen tencereye benzetiyor. Bildiğin gibi, tirit pişirilirken, uzun ve sağlam bir aletle, yani medelek[116] ile tencerenin altı üstü, sağı solu durmadan karıştırılır. Eğer bu yapılmazsa aşın tadı tuzu kalmaz. Bu işi öyle küçük bir kaşıkla yapamazsınız. Kaşığın sapı kısa kalır, elin yanar. Ey Cavidî, kadının şiirinin anlamı bu. Şayet senin alet iyi bir tirit yapacak kadar sağlam ve kallavi değilse, hiç bu kadına yanaşma. Sana mesajını açıkça vermiş. Medelek tencereyi iyi karıştırmazsa tencerenin dibi tutar, yemek de yanar. Yani kadını tatmin olmamış bir şekil-

de ortada bırakırsın.

Şimdi kadının amacını anladın mı? Onu ateşlendirip de sonra o ateşi söndüremezsen diye korkuyor, bunun için de sana gereken her şeyi söylüyor. Şimdi söyle bakalım, nedir o kadının adı?"

Bu bilgeliğe hayran olup hemen cevapladım: "Fedahet el Cemal (güzelliğin şafağı)."

"Şimdi dön evine ve kadına git," dedi bilge. "Sonra ona şu dizeleri oku. Göreceksin ki bu işin sonu Tanrı'nın izniyle mutlu bitecektir. Sonra yine gel, neler olduğunu bana anlat."

Dediklerini yapacağıma söz verdim. Ve Ebu Nuvass'ın okuduğu şu şiiri ezberledim:

Anladım dediğini ey Fedahet el Cemal
Yanlış yorumlamama hiç yok mahal
Karşındakini cazibenle mest edersin
Ama önce değer mi sana test edersin
Sana olan aşkımla cin çarpmışa döndüm
Gül gibi sarardım, fener gibi söndüm
İstediğin bende hem de tam sana göre
İnanmazsan bir bak istersen bir dene
Daha adını anınca kalkar aletim şaha
Kurduğu çadır ancak yaraşır padişaha
Al onu nazikçe tepelerinin yamacına
Aletim o fercini ulaştırsın amacına
Hem vazoya kulp olur hem çadıra direk
Böyle böyle sen de alışırsın giderek
Yerleşip yuvasına rahat etsin orada
Yaşasınlar sevinçle ikisi birarada
Arıyorsan kendine sağlam bir medelek
İşte benimki! Bazen şeytan bazen melek
Senindir! Gönlünce karıştır tencereni
Beni tanırsan kapatırsın ele pencereni

Ebu Nuvass'la vedalaşıp, Fedahet el Cemal'e doğru yola çıktım. Sonunda evine ulaştım. Her zamanki gibi yalnızdı. Yüzü tan yeri kadar güzeldi. Beni görünce "Ey Tanrı'nın arsızı! Bu vakitte niye geldin kapıma?" dedi.

"Ah kadınım!" dedim. "Sebebim çok önemli!"

"Anlat bakalım neymiş? Belki bir çaresini buluruz."

"Kapıyı kilitlemezsen ardımdan, imkânsız anlatmam."

"Bugün çok cesursun. N'oldu, hayrola?" diye sorunca, "Cesaretim şiirinden!" dedim ona.

Fedahet "Ey kendi canına düşman adam!" dedi. "Şimdi kapıyı kilitlerim, ama ya beni tatmin edemezsen o zaman ben seni ne yapayım?"

"İzin ver de sana seni nasıl mutlu edeceğimi kanıtlayayım," dedim.

Bunları duyunca gülerek içeri girdi. Kölelerden birine kapıyı kapatmasını söyledi. Ben ardından gidip, sürekli olarak ona ilan-ı aşk ediyordum. O ise, bunlara karşılık yine kendi şiirini okudu.

Onu dinledikten sonra, bu sefer ben Ebu Nuvass'ın bana ezberlettiği şiiri ona okudum.

Ben okudukça o heyecanlandı. Titreyip gerinmeye başladı. Artık onu elde edebileceğimi anlamıştım. Şiirim bitince, aletim öyle bir kalkmıştı ki, Fedahet onu görünce dayanamadı. Yanıma gelip benimkini eline aldı ve iki eliyle fercinin dudaklarına yöneltti. O zaman "Ey gözümün bebeği," dedim. "Burada olmaz, yatağına gidelim."

"Niye olmazmış ki, kötü karının oğlu? Bak işte aletin hazır, başım dönüyor baktıkça. Böyle azametlisini görmemiştim. Hadi, tut onu, şu leziz, dolgun, tatlı mı tatlı, güzelliği dillere destan, aşkı uğruna ölüp gidenlerin olduğu, senden iyilerin bile ulaşamadığı fercime sok, dibine kadar."

İnat edip "Hayır," dedim. "Yatak odana girmeden olmaz!"

Fedahet, "Şu körpecik fercime şimdi şu anda girmezsen ölüp giderim karşında!" dedi.

Ben odasına gitmek istediğimi yineleyince, dayanamayıp "İmkânsız, bekleyemem ki o kadar!" diye bağırdı.

Gerçekten dudakları titriyor, gözleri yaşarıyordu. Birden vücudu sarsılmaya, teninin rengi solmaya başladı ve hemen yere uzanıp, pembe renkli billur gibi parlayan bacaklarını kalçalarına kadar açıverdi. Eğildim ve o peşinde koştuğum fercine baktım. Ortası erguvan renkli o yumuşak ve dolgun tümsek açılıp açılıp kapanıyor, kapanıp kapanıp açılıyordu. Fedahet uzvuma uzanıp onu öptü ve "Dinim aşkına," dedi. "Bu alet fercime girmeli." Sonra yaklaşıp kendini bana kaldırdı ve uzvumu dölyoluna geçirdi.

Artık geri çekilemiyordum. Aletimin başı daha fercinin dudaklarına değer değmez zaten bütün bedeni tir tir titremeye başlamıştı. Derin derin nefesler alıyor, beni göğsüne bastırıyordu. Ben de bu durumdan faydalanıp onun fercini seyrediyordum. Ortasındaki erguvani renk, beyazlığını daha da belirginleştiriyordu. Yusyuvarlacık ve kusursuzdu. Tanrı'nın yarattığı şaheserlerin içinde bir şaheserdi. Göz kamaştıran bir mucizeydi!

Ya onun sahibesi? Bütün Arabistan'da ondan güzeli yoktu. Kadının küçük bir kuş gibi titrediğini görünce, aletimi fercine daldırıverdim. Ama hepsini alamayacağını düşünerek azar azar itiyordum. Ama Fedahet kıçını oynata oynata kıvranıyor ve "Bu kadarcık mı sokacağın içime?" diye hırsla söyleniyordu. Bunu duyunca, olanca gücümle abanarak köküne kadar girdim. Acı bir çığlık attı, ama hemen sonra, gene deli gibi kıvranmaya, inlemeye başladı. "Gir, nereye istersen. Her yerimi karıştır. Ama sakın dibimi bulmamazlık etme. Dibine dibine vur," diye bağırmaya başladı. Sonra soluk soluğa "Tam gelirken, dibime patlat ki ateşim sönebil-

sin." Sonra bir o bir ben kontrolü ele alarak, tatlı tatlı düzüşmeye devam ettik. Bacaklarımız birbirine kenetli, bedenlerimiz artık daha sakin ve dengeli, bir uyum içerisinde gidip gelmeye başladık. Ta ki ikimiz de aynı anda orgazma ulaşıncaya kadar. Sonunda aşkın doruğunda dinlenip biraz nefeslendik.

Uzvumu çekmek istedim. Ama Fedahet içinde kalmam için yalvardı. Ben de kabul ettim. Daha sonra o kendisi dışarı çıkardı ve güzelce kurulayıp tekrar fercine soktu beni. Aşk oyunumuz, öpüşmeler, küçük ısırmalar, bir ritm içinde salınmalarla yeniden başladı. Kısa bir süre sonra kalktı ve beni yatak odasına götürdü. Bana kokulu bir bitki kökü vererek çiğnememi istedi, onu ağzımdan hiç çıkarmamamı söyleyip "Böylece aletin hep dimdik kalır," dedi. Kökü ağzıma atıp emmeye başlayınca, Fedahet beni sırtüstü yatağa yatırdı, üzerime ata biner gibi oturup uzvumu iki eliyle kavradı ve fercine soktu. Ben onun doymak bilmezliğine, şehvetine, içinin sıcaklığına şaşırırken, vajinasının aletime yaptıklarına inanamıyordum. Hayatımda böyle bir şey yaşamamıştım. Dölyolunun dibi, aletimin kafasını adetâ yakalıyor ve sanki onu hafif hafif çimdikliyordu.

O zamana kadar Fedahet el Cemal dışında hiçbir kadın benim aletimi olduğu gibi içine alabilmiş değildi. O, hem dolgun yapısı hem de ustalığı sayesinde bunda başarılı olmuştu.

Sonra, pozisyon değiştire değiştire, geceye kadar sevişip düzüştük. Nihayet, artık gitmem gerektiğini söyleyerek kalkmak istedim. Ama Fedahet yalvar yakar oldu, ne yapıp edip, bana, daha da kalacağıma yemin ettirdi. "Bu hatunun beni bırakacağı yok. Ne yapalım! Sabah ola hayır ola!" diye kendi kendime mırıldandım. Bütün gece kaldım evinde ve sabaha dek durmadan dinlenmeden seviştik.

Sabah, artık dizlerim tutmaz, gözlerim görmez olmuştu.

Tam yirmi yedi kez sevişmiştik. Artık onun esiri olduğumu düşünmeye başlamıştım. Sonunda onun bir anlık dalgınlığından istifade edip kendimi dışarı attım.

Doğruca Ebu Nuvass'a gittim oradan. Yaşadıklarımı eksiksiz anlattım. Ebu Nuvass gibi bilge biri bile bunları büyük bir şaşkınlıkla dinledi. Sonra "Ey Cavidî," dedi. "Böyle bir kadına ne güç yetirebilir ne söz dinletebilirsin. Onunla beraber yaşamak demek, diğer bütün kadınlardan aldığın zevklerin burnundan gelmesi demek olur, bunu bilesin!"

Ben onun bu öğüdünü kulağıma küpe ettim. Çünkü Fedahet el Cemal, bütün o gün ve gecenin bir yerinde, bana, etrafta çıkacak söylentilerin önüne geçebilmek için nikâhlanmamızı istemişti. Oysa ben sadece zevk peşinde koşan biriydim. Bu düşüncemi Ebu Nuvass'a aktarınca, bana şunları öğütledi: "Eğer onunla evlenirsen, sağlığını tehlikeye atarsın. Tanrı da seni korumaz bu durumda. Üstelik o kadın sana boynuz üstüne boynuz taktırır, bilmiş ol. Çünkü o doymak bilmez bir şehvet düşkünüdür. Utanç içinde yaşamak istiyorsan, sen bilirsin!"

Ben de, "Aslında hemen hemen bütün kadınlar böyledir. Fercleri doymak bilmez. O ateşi söndüren kimdir umurlarında bile olmaz. Soytarı, zenci, köle, sefil, günahkâr. Hiç umursamazlar. Tek umursadıkları kendisinin aklını başından alacak bir şekilde düzecek bir erkek ve onun aletidir!" dedim.

Ebu Nuvass bunun üzerine bana hak verip şu dizeleri söyledi:

Kadındır bu naturası böyle
Yalan mı bu sözüm sen söyle
Hepsi de şeytanın art bacağı
Söndürüverirler yanan ocağı
Sevgileri bitmeyen bir kapristir

Kucaklarına düşmekse hapistir
Düşsen de kuşkuyla yanar yüreğin
Sonra bir işe yaramaz o küreğin
Aşkına inanıp baş eğersen
Delisin sen! dene istersen
Bağışlasan bahçeler bağlar
Bir iğnem yok diye ağlar
Tükenip kalınca çırçıplak
Derler ki bana kim bakacak
Hadi git çal çırp bul buluştur
Bil ki bu yolun sonu yokuştur
Hiç çekinmez kara çalar sana
Yatar altına verir iyi basana
Beyi yoksa evde kölesi var
Fercinin imanı işte o kadar
Dayanamaz kalkmış bir alete
İşte düştün çıkılmaz felakete
Tanrı korusun bizi onların şerrinden
Özellikle hem yaşlı hem şirretinden

10.
BÖLÜM

Hayvanların Cinsel Uzuvlarına Verilen Adlar

Şunu biliniz ki ey Vezirim (Tanrı'nın inayeti üzerinizde olsun) erkek hayvanların cinsel organları, yukarıda saydığımız, insanların uzuvlarının adlarıyla anılmazlar.

Hayvanlar, bu çeşit bir sınıflandırmada, dört bölümde ele alınır. Bunlar:

1. At, katır, eşek gibi tektoynaklı hayvanların uzun ve büyük uzuvları:
Er rermul (müheykel)
El kavs[117] (yılankavi)
El fellak[118] (yarıcı)
El zellat (sopa)
El hurmak (boyun eğmez)
El menfuh (şişmiş)
Ebu dommar (başlı)
Ebu burnita (şapkalı)
El kürkit[119] (sivri uçlu baston)

El kantra (köprü)
Er rizame (çekiç)
Ebu sella (savaşçı)

2. Deve gibi, akifaf[120] denilen ayakları
olan hayvanların uzuvları:
El mâlûm (bilinen)
Et tavil (uzun)
Eş şerika (kurdele)
El müstakime (dik)
El herkal (sallanan)
El mukebbi (gizlenen)
Eş şâaf (kıllı)
Sakil el ifaha (fayton)

3. Öküz, koyun gibi çifttoynaklı olan
hayvanların uzuvları:
El asab (küstah)
El hurbac (kırbaç)
Es sunte (kamçı)
Rakik er ras (küçük başlı)
Et tavil (uzun)

Koçlar için:
El asab (asabi)

Ve son olarak, pençeleri olan aslan, tilki,
köpek ve bu familyanın öbür hayvanlarının uzuvları:
El kedib (çomak)
El kibbus (koca kafalı)
El metemerul (uzayan)
Tanrı'nın yarattığı hayvanlar arasında, aslan, çiftleşmeyi

en iyi beceren mahluktur. Erkek, dişiye yaklaşınca onu muayene edip, kokusundan başka bir erkek aslanla çiftleşip çiftleşmediğini anlar. Sonra onun sidiğini koklar, durumu beğenmemişse hırsla kuyruğunu kamçı gibi sallayıp öfke ve hayalkırıklığını belli eder. Yanına yaklaşılmaz, yoksa paralayıverir hemen. Sonra, erkeğin olanları anladığından dolayı korku içinde kalmış olan dişiye tekrar yaklaşır, korkunç bir şekilde kükrer, üzerine çullanıp pençeleriyle sırtında derin yaralar açar, hatta bazen onu öldürür. Sonra, onun üzerine işeyerek adetâ onu cezalandırır.

Aslanın, bütün hayvanların en akıllısı ve en kıskancı olduğu söylenir. Ama onların aslında çok iyi kalpli olduklarından da söz edilir. Ormanda, karşılarına çıkan insanlar, ona güzel şeyler söyleyince, insanlara hiç dokunmadıkları rivayet edilir.

Bir aslanla karşılaşan bir erkek, cinsel uzvunu çıkarıp ona gösterirse, aslanı kaçırtır karşısından.

Aslanın karşısında Danyâl'in[121] (ona selam olsun) adını söyleyen biri, aslanın oradan hemen kaçmasını sağlar. Çünkü bu peygamber (ona selam olsun), aslanlara, adını söyleyenlere zarar vermemelerini buyurmuştur. Bunun doğruluğunu kanıtlayan pek çok vaka anlatılır.

11.
BÖLÜM

Kadınların Yalanları ve İhanetleri Üzerine

Biliniz ki ey Vezir'im (Tanrı iyiliğini sizden esirgemesin) kadınlar, kurnazlıklarıyla birçok iyi olmayan şeyler yaparlar. Hileleriyle şeytanı bile aldatırlar, ona külahını ters giydirirler. Çünkü Yüce Allah, *Kur'an*'ın 12. Sure'sinin 28. Ayet'inde "Kadınların düzeni büyüktür," buyurmuştur. Şeytanla ilgili olarak da 6. Sure, 38. Ayet'te "Şeytan'ın hilelerini anlamak kolaydır," buyurmuştur. Tanrı'nın bu iki ayette buyurduklarını birleştirince, kadının şeytandan daha akıllı olduğunu çıkarmak mümkündür.

Aldatıldığı Halde İhanetle Suçlanan Kocanın Öyküsü

Rivayet olunur ki, adamın biri, fevkalade güzel ve on parmağında on hüner olan bir kadına âşık olmuş. Ama ne kadar uğraşıp yalvardıysa da, kadından hiç yüz bulamamış, ona gönderdiği pahalı hediyeler de bir işe yaramamış, kadın hepsini geri çevirmiş. Ağlamalar, yakınmalar, para pul fayda etmemiş. Adamcağız bu aşk yüzünden neredeyse aklını

yitirip hasta olmuş. Sonunda derdine derman aramaya karar verip, yaşlı bir kadına açılmış, ıstırabını anlatmış. Yaşlı kadın adamın haline acıyıp "Allah'ın izniyle sana yardım edeceğim," diye söz vermiş.

Kadın bunun üzerine, hiç vakit kaybetmeden o kadının evine gitmiş. Kapıya geldiği zaman, evin etrafındaki komşular o eve giremeyeceğini, çünkü içeride azgın, canavar bir köpek olduğunu, ne kimseyi içeri soktuğunu, ne de içeriden kimseyi dışarı bıraktığını söylemişler.

Yaşlı kadın bunları duyunca, üzüleceğine çok sevinmiş. Çünkü aklına hemen bir cinlik gelmiş. Eve dönüp bir sepet dolusu et almış, yine kadının evine yollanmış. Kapıdaki köpek kadını görünce hırlayıp üzerine atılmaya hazırlanırken, yaşlı kadın sepetteki etleri çıkarıp hayvanın burnuna dayamış ve "Al kızım, hadi ye, hepsi senin," diye köpekle konuşmaya başlamış. Kadın böyle konuşadursun, adamın âşık olduğu kadın kapıyı açıp orada neler olduğunu anlamaya çalışmış. Kadını kapıda gören yaşlı kadın, bu sefer bilhassa sesini yükseltip konuşmaya devam etmiş köpekle. Bir yandan da büyük bir şefkatle hayvanın sırtını okşuyormuş. "Ah benim zavallım," diyormuş, "Seni böyle görmek öldürüyor beni. Neler oldu da sen böyle oldun a yavrum? Yıllardır aradım durdum. Ama şükür ki sana kavuştum. Ye kızcağızım, ye de doy."

Hiç kimseyi eve sokmayan canavar köpeğini bir yabancıyla böyle gören ev sahibesi, hayretler içinde yaşlı kadına sormuş: "Ey kadın! Bizim köpeğimizi sen nereden tanıyorsun?" Yaşlı kadın cevap vermeden ağlaya ağlaya köpeği sevip okşamayı, onunla konuşmayı sürdürmüş.

Ev sahibesinin yüreği yanmış bu duruma. Yine kadıncağıza "Senin ağlamana dayanamıyorum. Nedir derdin, söyle bana," diye yalvarmış.

Yaşlı kadın "Bu köpek bir zamanlar çok güzel, çok genç bir kadıncağızdı aslında," diye söze başlamış. "O zamanlar, biz çok yakın iki arkadaştık. Bir gün ikimiz de bir düğüne davetli gittik. Yolda peşimize bir adam takıldı. Arkadaşıma, onu görür görmez âşık olduğunu söylemeye başladı. Ama arkadaşım onu hiç dinlemeden yürümeye devam edip, ona hiç yüz vermedi.

Sonra adamcağız kızın evine hediyeler göndermeye başladı ama bizimki hepsini geri çevirdi. Bu böyle bir zaman devam etti. Sonra bir gün, her nasılsa bu adam, arkadaşımı yolda kıstırıp 'Ya benim aşkıma cevap verirsin, ya da seni bir köpeğe çeviririm,' demiş. Kızcağız bunlara aldırmayıp yürüyünce, adam, arkasından lanetler yağdırmış. İşte sonra da kızcağız bu hale geldi."

Hikâyeyi dinleyen kadının beti benzi atıp başlamış ağlamaya. "Ah anacığım ah," diye yaşlı kadının ellerine sarılıp "Ah, çok korkuyorum! Ya şimdi ben bir köpeğe dönersem?" diye ilenmiş.

Yaşlı kadın, neden böyle düşündüğünü sorunca, ev sahibesi "Uzun zamandan beri bana da bir adam âşık. Ben de onu hep geri çeviriyorum. Adamcağız yalvara yalvara bir hal oldu, eridi bitti. Benimle bir kere yatmak için ne hediyeler gönderdi, yine de kabul etmedim onu. Ya şimdi o da lanetler yağdırıp beni bir köpeğe döndürürse diye korkuyorum," demiş hâlâ tir tir titrerken. Yaşlı kadın bunun üzerine "Dur bakalım, dur!" demiş. Anlat bana kimdir bu adam. Gidip bulayım onu da sana yardımcı olayım," diye kadını yatıştırmış. •"Ah anacığım," demiş kadın yeniden. "N'olur acele et. Onun bedduası tutup Tanrı'nın gazabına uğramadan bul getir onu bana!"

"Şimdi hemen gidiyorum. Ve onu mutlaka bulup sana getireceğim. Yarın inşallah bu iş biter, sen de rahat eder-

sin," diyen yaşlı kadın, koşup adama gelmiş ve her şeyi anlatıp, ertesi gün genç kadınla buluşmaya hazır olmasını söylemiş. Bunun üzerine de, tekrar genç kadına gidip, "Adamı buldum, yarın benim evime gel!" demiş.

Ertesi gün, güzel kadın eve gelip beklemeye başlamış, ama adam ortalarda yok! Bekle bekle akşam olmuş, adam hâlâ yok. Sonunda herhalde çok mühim bir işi çıktı diye yaşlı kadın teselliye başlamış. Ama görmüş ki, misafiri olan hanım, aşk ateşine çoktan düşmüş bile. Bütün hareketlerinden sevişmek için hazır olduğu, adamı ihtirasla beklediği belli oluyormuş. Vakit geçtikçe kadının sabırsızlığı da şehveti de artmış. Yaşlı kadın onun bir erkekle beraber olmak için deli olduğunu anlayınca hilafını[121a] giyinip, "Ben gidip bir bakayım," diye çıkıp, başlamış adamı aramaya. Bir yandan arıyor, bir yandan da "Kadın, erkek diye yanıyor. Şuna başka birini götürsem acaba ne olur?" diye düşünüyormuş. Bu sırada yolda bir adama rastlamış. Adam güçlü kuvvetli, gösterişli biriymiş. Hemen yanına yaklaşıp "Ey oğul, seni güzel ve kibar bir kadınla tanıştırsam, onunla yatar mıydın?" diye sormuş.

Adam, gözleri parlayarak "Eğer dediğini yaparsan, şu altın lira senindir," diye avucundaki parayı göstermiş. Kadın parayı sevinçle alıp, adamı evine götürmüş.

Gel gör ki, kör tesadüf, bu adam, evde bekleyen genç ve güzel kadının kocası değil miymiş! Tabii, bu durum adam eve girince anlaşılmış. Ama ondan önce yaşlı kadın evdeki misafirine, "Senin dediğin adamı bulamadım ama şu içinde yanan aşk ateşi sönsün diye başka birini getirdim. Öbürünü de yarın koynuna alırsın. Tanrı böyle istedi," demiş.

Genç kadın bunun üzerine eve gelen adama uzaktan bakar bakmaz kocası olduğunu anlamış. Hemen bir çarşafa

bürünüp karşısına çıkmış ve "Seni Allah'tan korkmaz, kuldan utanmaz adam!" diye başlamış bağırmaya. "Ne işin var burada? Biliyordum senin durmadan zina ettiğini. İşte sonunda seni tuzağa düşürüp yakaladım. İnkâr etme boşuna. Beni durmadan bana sadık olduğuna inandırmaya çalışıyordun bir de. Hemen boşayacağım seni."

Utancından ne yapacağını şaşıran kocası tek kelime bile etmeden kalakalmış orada.

İşte bu hikâye, bir kadının ne kadar kurnaz olduğuna güzel bir delil sayılır.

Zoraki Âşığın Başına Gelenler

Mahallesinde, erdem ve faziletiyle tanınan bir adama çılgınca âşık olan bir kadının öyküsüdür bu. Adam, kadının bütün duygularını açıklamasına rağmen uzun zaman karşı koymuş. Kadın bakmış bu iş böyle dürüstlükle olmayacak, bir oyun oynamaya karar vermiş.

Cariyesine planını anlatıp ne yapması gerektiğini söylemiş. Cariye, onun dediği gibi, tam gece yarısı evden dışarı çıkıp, eline aldığı bir taşla kendi evlerinin kapısını çalmaya başlamış. Anlaştıkları gibi, o çaldıkça kadın yukarıdan çığlık çığlığa bağırıyormuş. Kadın cariyeye demiş ki, "Bunu yaparken dikkat et de o âşık olduğum adam sakın seni görmesin. Yoldan biri gelirse de hemen içeri gir."

Bu iyiliksever adam, komşudan gelen gürültü, bağırış çağırış üzerine, uykusundan uyanıp karısına ne olduğunu sorunca, karısı, "Galiba şu bizim komşu kadının evinden geliyor sesler. Acaba hırsız mı girdi evlerine?" demiş. Adam hemen koşup kapıya varmış, kapıyı açık görünce içeri girmiş. Orada hazır bekleyen cariye de kapıyı arkasından sürgüleyivermiş. Kadın, adamın içeride olduğunu görünce, daha yüksek sesle bağırmaya başlamış. Sonra sesini alçaltıp

"Eğer dediklerimi yapmazsan, herkesi buraya toplar, evime zorla girdiğini söylerim," demiş. Adam, "Ne yapalım. Tanrı'nın dediği olur. Kimse ondan kurtulup kaçamaz," diye cevap vermiş. Kadın bunun üzerine öyle bir velvele koparmış ki, mahalle evin önüne toplanmaya başlamış. Adam bakmış, daha inat ederse dünyaya rezil olup şanı şöhreti beş paralık olacak, boynunu büküp "Peki, ne istersen yapacağım," demiş kadına. Bunun üzerine kadın, dışarıda toplananlara bir yalan uydurup herkesi evine göndermiş.

Sonra odasına kapadığı adamı, tam bir hafta yatağında tutmuş, ne istediyse yaptırmış ona yatakta, sonra işi bitince, aşka doyunca adamı salıvermiş.

Anlayın işte kadınlar ne düzenbaz, ne hilekârdır.

Aşk Hırsızlığı

Bu da bir evde yaşayan iki kadının hikâyesidir. Birinin kocası güçlü ve dirayetli, ötekininki ise zahif, nahif sümsük biriymiş. İki adamın aletleri de karakterleri gibiymiş. Birincisi her sabah neşeli, gülerek uyanırken, ikincisi sinirli, gözleri yaşlı uyanırmış hep.

Bir gün iki kadın konuşurlarken, kocalarını anlatmaya başlamışlar birbirlerine. Birincisi "Ah," demiş, "Öyle mutluyum ki! Şu yatak şahittir. O öpüşmeler, sevişmeler, o mutlu son! Sevinç çığlıkları içinde boşalmamız. Hele kocamın o muhteşem aleti! Fercimin her kıvrımını araştıra araştıra, ta rahmimin ağzına ulaşır, bütün dölyolumu tıkar, bir gıdım boşluk bırakmaz içimde. Tam gelecekken başını rahmime dayanıp tohumlarını seller gibi boşaltır ve ateşimi söndürür."

İkinci kadıncağız ise, "Bir de benim çektiğim şu çileye bak," demiş ve başlamış anlatmaya: "Yatak bana sanki bir işkence! Her birleşme aslında bana ıstırap. Nefretle, tiksintiyle bir birleşme. Ne zevk alıyorum, ne zevk veriyorum."

Konuşmaları böyle sürüp giderken, zavallı kadın, arkadaşının kocasının yaptıklarını düşünmekten kendini alamamış ve "Onunla bir kerecik bile yatsam bana yeter," diye aklından geçirmiş. Sonra da bunu yapmayı kafasına koymuş.

Akşam olunca oyununu uygulamaya başlamış. En güzel kokuları sürüp beklemiş. Gece, epey geç vakit, diğer odada yatan çiftin yataklarına yavaşça süzülüvermiş, aralarındaki açıklığa uzanmış. Biraz sonra, hafif hafif itişlerle onları birbirinden iyice uzaklaştırıp, öbür kadının uykusunun iyice derinleşmesini beklemiş. Sonra vücudunu adama yaslayıp sürtünerek onu tahrik edip uyandırmış. Adam da biraz uyanır gibi olup kadının kokusunu duyunca aleti şaha kalkmış ve "Hadi gel bir kere yapalım," demiş. Kadın önce nazlanmış "Bırak uyuyayım," diye. Adam tekrar isteyince, diğer kadının seslerini duymamasını sağlamak için, "Olur ama çok sessiz ol. Çocukları uyandırmayalım," demiş. Kadının yaydığı hoş kokulardan giderek etkilenen adam, kadına sarılıp, "Hadi ne duruyorsun, her zaman tuttuğun gibi tutsana aletimi," deyince kadın adama bir el atınca soluğu kesilmiş. Elindeki dipdiri ve kocaman şeye hayran kalmış, sonra hiç beklemeden fercine alıvermiş.

Adam da şaşkınlık içindeymiş. Çünkü kadın ilk seferden sonra bir daha, sonra bir daha düzüşmüş adamla. Böyle mutlu bir yorgunluktan sonra adam derin derin uyumaya başlamış, kadın da geldiği gibi sessizce süzülüp kendi odasına gitmiş.

Adam sabah olup uyanınca karısına "Neydi o halin öyle?" demiş. Kadın da "Ne hali, neden bahsediyorsun?" diye sorunca adam, "Bir türlü doymadın gece, hatırlamıyor musun. Ya o kokular! Beni baştan çıkaran kokular?" diye şaşkın şaşkın cevap vermiş. Daha da şaşkın kalan kadın, kocasının rüya gördüğüne karar verip "Sen ne dediğini bilmiyor-

sun ya da rüyanda bir işler çevirdin ya, hayırlısı. Bu evde kokunun damlası bile yok," demiş. Adam da karısının bu kendinden emin konuşması üzerine, rüya gördüğüne inanıp üstelememiş.

Bu hikâyeden, siz de anlamışsınızdır, kadınların ne hilekâr, ne düzenbaz olduklarını.

İki Kocalı Kadının Öyküsü

Adamın biri, yerleştiği yabancı bir ülkede evlenmeye karar vermiş. Bu konularda deneyimi olan yaşlı bir kadını bulmuş ve ona niyetini açıklamış.

Kadın, "Tam senin istediğin gibi birini tanıyorum. Hem çok güzel, hem de körpecik. Boyu posu, endamı, nazı, elinin hüneri dillere destandır bu kızın. Üstüne üstlük iyi huylu ve faziletli, namuslu bir kızdır. Ama, bütün gününü iş güçle geçirdiği için, seninle yalnız geceleri beraber olabilir. Bu yüzden de evde kalacağından korkuyor, koca adaylarının buna razı olmayacağını düşünüyor. Sen ne dersin?" demiş.

Adam "Hiç önemli değil," demiş. "Benim de zaten bütün günüm dolu geçiyor. Karımla geceleri beraber olmak bana yeter," diye cevap vermiş.

Bunun üzerine yaşlı kadın ikisini buluşturup konuşturmuş, birbirlerine şartlarını söyleyip anlaşmışlar. Adam kızı çok beğenmiş ve kadının koşullarını hemen kabul etmiş. Sonra birlikte yaşamaya başlamışlar.

Bu adamın bir arkadaşı varmış. O da mutlaka evlenmek istiyormuş. Adam, arkadaşını kendisine çöpçatanlık yapan o kadına götürmüş. Bu kez kadın, "Tam sana göre biri var. Bütün istediklerine sahip genç bir kadın. Ama bütün işlerini gece yapmak zorunda. Bu şartını kabul edersen, söyleyeyim, seninle onu evlendirelim," demiş.

Adam "Peki, kabul ediyorum," deyince yaşlı kadın bu

sefer yeni adamla, arkadaşının evlendiği kadını buluşturup anlaştırmış, onunla da evlendirmiş güzel kadın.

Fakat bir süre sonra iki kadının foyası ortaya çıkmış, arkadaşlar aynı kadınla evlendiklerini anlamışlar.

Görüyorsunuz ya, kadınlar nasıl hilekâr, nasıl düzenbazdırlar.

Behiye'nin Öyküsü

Behiye adında, adının anlamı gibi çok güzel, evli bir kadın varmış. Bu kadının bir de âşığı varmış. Ama olay ortaya çıktıktan sonra, Behiye terk-i diyar ederek başka bir şehre gitmiş. Onun yokluğu, âşığını perişan etmiş, mahvolmuş adamcağız. Yataklık hasta olmuş.

Bakmış ki Behiye'siz olmuyor, bir arkadaşını ziyaret edip, ondan, kendisiyle sevgilisinin taşındığı şehre gelmesini istemiş. "Bu hasret beni bitirecek, ne olur yardım et," demiş. Arkadaşı da kabul etmiş.

Hemen ertesi gün, ikisi de atlarına binip yola çıkmışlar, Behiye'nin şehrine ulaşmışlar iki günlük bir yoldan sonra. Âşık, arkadaşına, "Etrafı bir kolaçan et, kimler var kimler yok. Yanlışlık yapmayalım burada. Özellikle de Behiye'nin cariyesine bakın" diye ricada bulunmuş. "Eğer" demiş, "Ona rastlarsan, benim hanımını görmek için buraya geldiğimi Behiye'ye aktarsın."

Adam araya taraya sonunda cariyeyi bulmuş, arkadaşının mesajını iletmiş. Cariye hemen koşup, hanımına bunu söylemiş. Behiye de, ona, âşığıyla nerede buluşacağını, hangi ağacın altında bekleyeceğini güzelce belletip, tekrar gerisingeri âşığının arkadaşına haber uçurmuş. Arkadaş da haberi hemen âşığa iletmiş.

Nihayet, Behiye ile sevgilisi kararlaştırılan saat ve yerde, belli ağacın altında buluşmuşlar. Hasretle birbirlerine sarılıp ağlaşmışlar, öpüşüp koklaşmışlar.

"Ah Behiye," demiş âşık. "Kocanı şüphelendirmeden bu geceyi beraber geçirmenin bir yolu yok mu?"

"Tanrı'nın izniyle her şey olur. Yeter ki sen iste. Seni görmek, seninle beraber olmak için elimden geleni yaparım."

"Peki nasıl?"

"Arkadaşının yeteneğine, zekâsına güvenir misin?" Âşık "Pek tabii" deyince, Behiye hemen orada soyunmuş, elbisesini âşığının arkadaşına uzatmış, onun da giysisini çıkarıp kendisine vermesini söylemiş. Böylece giysilerini değiştokuş etmişler.

Âşığı, şaşkınlık içinde, ona ne yaptığını sorunca, Behiye "Sabırlı ol, anlayacaksın" deyip, arkadaşa dönmüş ve ne yapacağını anlatmış: "Şimdi bizim eve git ve yatağa yat. Gecenin geç vaktinde kocam gelir. Sana içine deve sütü konulan testiyi sorar. Testiyi durduğu yerden al, orada dur. Ama kocam kendisi gelip testiyi senden almadıkça sakın ola ki testiyi ona götürme. Biz hep böyle davranırız. Sonra o gelip testiyi senden alacak ve içine süt koyup getirecektir. Sonra 'İşte testi' diyecektir. Sakın alma ilk kez söylediğinde, ikinci defa aynı sözü tekrarlamasını bekle, sonra al, yere koy. Çömlek yere konduktan sonra, artık sabaha kadar yüzünü göremezsin onun. Sonra testideki sütün üçte birini içip tekrar yerine koy."

Âşığın arkadaşı, bütün bu söylenenleri yapmış ama talihsizlik bu ya, kocadan testiyi alırken heyecandan eli titremiş ve testi yere düşüp kırılmış. Koca "Aklın nerede be senin kadın!" diye öyle öfkelenmiş ki, karısı sandığı adamı almış ayağının altına, Allah yarattı demeden basmış sopayı, ağzını burnunu kırmış, kan revan içinde bırakmış. Gürültüye koşan Behiye'nin annesiyle kızkardeşi, koşup gelip talihsiz adamı kocanın elinden zor kurtarmışlar. Koca söylene söylene çıkmış, diğerleri de Behiye sandıkları adamı yalnız bırakmışlar

odasında. Ama anne biraz sonra gelip, konuşmaya başlamış teselli etmek için. Ama öyle çok konuşmuş, öyle çok konuşmuş ki, adamcağız, ağrılarını sızılarını unutup bayılacak gibi olmuş.

Kadın nihayet, "Tanrı'ya dua et, kocana da itaat! Bak âşığından da sana fayda yok. Şimdi kızkardeşini göndereyim de biraz da o teselli etsin seni," deyip çıkmış, adam da kadının vırvırından kurtulduğuna dua etmiş.

Biraz sonra Behiye'nin kızkardeşi gelmiş içeri. Kızcağız daha içeri girer girmez, ablasını perişan eden eniştesine açmış ağzını yummuş gözünü, beddualar yağdırmış.

Kızkardeş de Behiye gibi mehtap kadar güzel bir kızmış. İçeri ilk girdiği andan itibaren adamın aklını başından almış bu güzellik. Kızcağız konuşadursun, adam elini onun ağzına kapayıp konuşmasını durdurmuş ve kulağına bütün olup bitenleri, bütün gerçeği fısıldayarak anlatmış. "Lütfen koru beni," diye de yalvarmış. "Eğer beni ele verirsen, ablan rezil rüsva olur. Ben elimden geleni yaptım. Şimdi sıra senin," demiş.

Kızcağız, ablasının cür'etinden başlarının derde gireceği korkusuyla tir tir titremeye başlamış. Sonra, ablasının âşığının arkadaşına, gösterdiği cesaret, metanet ve sadakatten dolayı hayran kalmış. Bağrını ve kasıklarını ona açıp kendisini teslim etmiş. Gecenin geri kalanını öpüşüp kucaklaşa, birbirlerini mutlu ede ede geçirmişler. Adam, yediği onca dayağın acısını unutmuş onun kollarında.

Sabah olunca adam, arkadaşının yanına gitmiş. Behiye henüz oradaymış. Gecenin nasıl geçtiğini sorunca adam "Onu asıl kızkardeşine sor sen. Her şeyi en iyi o biliyor! İkimiz de çok mutlu saatler geçirdik beraberce" demiş.

Elbiselerini yeniden değiştirmişler. Sonra gece olanları herkes birbirine anlatmış.

Gördüğünüz gibi, bu hikâye de kadınların ne kurnaz olduklarını bir daha gözler önüne seriyor.

Kadının Fendi Kibir Budalası Adamı Nasıl Yendi?

Kadınların her türlü oyunlarını, entrikalarını bildiğini söyleyip övünen ve hiçbir kadının kendisini aldatamayacağını iddia eden bir adamın öyküsüdür bu.

Çok güzel olduğu kadar çok da akıllı olan bir kadın, adamın bu söylediklerini haber alınca onu evinin meclisine davet etmiş[122]. Çeşit çeşit güzel şarapların, her türlü yiyeceğin, meyvelerin olduğu bir sofra kurdurmuş. Güzelliğiyle ünlü bu kadının daveti, adamı çok heyecanlandırmış, hemen icabet etmiş.

Kadın en güzel elbiselerini giyip en pahalı parfümlerini sürmüş. Adam bu harika kadını karşısında görünce aklı başından gitmiş.

Kadın, hazırladığı oyuna uygun olarak, aklı hep kocasındaymış gibi davranıyormuş. Gerçekten de kadının kocası, kibirli ve gözüpek biri olarak ün yapmış. Evine giren bir erkeği öldürebileceğinden hiç kimsenin şüphesi yokmuş. Hele o erkek, karısıyla bir işret halindeyse, vay ki vay!

Adam, bu çok güzel kadınla sofrada yer içer, eğlenip söyleşirken kapı çalınmış. Kadın beti benzi atmış bir halde yerinden fırlayıp "Eyvah, bu kocam olmalı!" diye küçük bir çığlık atınca, adamcağız korkusundan yaprak gibi titremeye başlamış. Kadın, apar topar adamı odadaki dolaba tıkıştırıp, üzerinden kilitlemiş ve anahtarı da ortada bir yere bırakmış.

Kocası salona girip sofrayı görünce, "Kimin için hazırlandı bu sofra?" diye gürlemiş.

Kadın sakin sakin, "Kimin için olacak. Âşığım geldi de ona ziyafet veriyordum," demiş.

"Ne?" diye bağırmış adam. "Nerede o alçak?" diye so-

runca, kadın yine aynı soğukkanlılıkla "Nerede olacak, dolapta tabii," diye karşılık vermiş.

Kocası gidip dolabı açmak istemiş ama bakmış ki kilitli. Tekrar gürleyip "Nerede bunun anahtarı?" diye sormuş. Kadın da anahtarı alıp ona uzatmış.

Koca, tam anahtarı kilide sokup açmak üzereyken, kadın başlamış kahkahalarla gülmeye. Koca şaşkınlık içinde karısına dönüp niye güldüğünü sormuş.

"Gülerim tabii," diye yanıtlamış kadın. "Öfkene, kızgınlığına, bir de şu akılsızlığına gülüyorum. Gerçek bir âşığım olsaydı, onu tam sen eve geleceğin zaman mı çağırırdım. Sakladığım yeri sana söyler, anahtarı ortada bırakır mıydım ey yarım akıllı! Bu sofra senin için. Biraz muziplik yapayım, seni neşelendireyim istedim, hepsi bu!" demiş.

Koca da, elindeki anahtarı tekrar yerine koyup, "Bendeki de akıl mı yani?" demiş. "Haklısın karıcığım. Affet beni. Hadi gel yiyip içelim beraber," diyerek karısına sarılmış. Ziyafet bittikten sonra da bir güzel sevişmişler.

Dolaptaki mağrur adam, kadının kocası gidene kadar orada kalmış, içeride mahvolmuş, perişan olmuş. Sonunda kadın dolabı açar açmaz şeytandan kaçar gibi fırlamış dışarı. Kadın, onun bu haline bakıp gülmüş ve "Şimdi nasıl hissediyorsun kendini kibir budalası? Kadınların bütün numaralarını öğrenmiş misin ha?" diye onunla dalga geçmiş.

Adam da "Kadınlar hakkında ne öğrenirsen öğren, geriye daha öğrenecek çok şey kalır," demiş.

İşte, kadınların nasıl entrikacı ve ne kadar kurnaz olduklarını anlatan bir öykü daha dinlediniz.

Beklenmeyen Kocayla Gafil Âşığın Öyküsü

Çok sinirli ve çok kıskanç bir adamla evli olan bir kadın,

onun yokluğundan faydalanıp, âşığını eve almış, sevişmeye başlamışlar. Ama aksilik bu ya, kıskanç koca çıktığı iş yolculuğundan, zamanından çok önce eve dönmüş. Kadın da hemen sevgilisini yatağın altına saklamış. Onu bir an önce evden çıkarmanın yolunu aramış ama evin içinde durmadan sinirli sinirli dolaşan kıskanç kocası yüzünden buna bir türlü fırsat bulamamış.

Komşularından biri kadının bu sıkıntı içindeki halini görünce, sebebini sormuş. Kadın da neler olup bittiğini komşusuna anlatmış.

Komşu kadın, "Sen merak etme, şimdi içeri gir sen ve işi bana bırak. Seni bu dertten kurtaracağım," diye onu teselli etmiş.

Biraz sonra, komşu kadın, yemeğe misafir gelmiş gibi yapmış, hep beraber akşam yemeğini yemişler. Karınlarını doyurduktan sonra, karı-koca karşılıklı oturmuş, kadın da yatağın yanına yakın bir yer seçip, muhabbete başlamışlar. Komşu kadın başlamış kadınların fettanlıkları, kurnazlıkları hakkında fıkralar anlatmaya. Tabii yatağın altındaki zavallı âşık da bunları duymuş.

Sonra komşu bir hikâye daha anlatmaya başlamış: "Evli bir kadının bir âşığı varmış, ikisi de birbirlerine deliler gibi tutkunmuş. Bir gün kadın, kocası evde yokken, âşığını içeri almış. Ama biraz sonra kadının kocası hiç beklenmedik bir şekilde çıkıp gelivermiş eve. Kadın telaşla yatağın altına saklayıvermiş âşığını. Kocasıyla yiyip içtikten sonra da yatağa geçip sevişmeye başlamışlar. Kadın sevişme sırasında, oyun oynarmış gibi, bir ara kocasının yüzünü bir peçete ile örtmüş, bu oyunu da, âşığı yatağın altından kalkıp evden sıvışıncaya kadar sürdürmüş."

Bunun üzerine kadın yerinden kalkıp bir peçete almış, onu kocasının yüzüne kapamış ve "Demek böyle bir oyun

oynadılar ha? Ay ne hoş!" diye diye kocasının gözlerinin kapalı olduğunu âşığına belli etmiş. O da, hikâyedeki gibi, hemen fırsattan istifade edip, kaçıp kurtulmuş.

Koca ise bu yeni oyuna kahkahalarla gülüyormuş. Görün, anlayın artık, kadınlar ne kurnaz, ne düzenbazdırlar!

12.
BÖLÜM

Yararlı Bilgiler

Şunu biliniz ki ey Vezir'im (Tanrı'nın inayeti üzerinizden eksik olmasın) kitabımın bu bölümünde, gerçekten çok yararlı bilgiler vereceğim. Kim bilgisizliğin, bilgiden daha iyi olduğunu iddia eder ki? Bilgi bazen kötü olabilir, ama cehalet hepten ve çok kötü bir şeydir. Bu vereceğim bilgiler, erkeklerin kadınları ne kadar az tanıdıkları üzerinedir.

Moârbeda adında, zamanının en bilge, en akıllı kişisi olarak ün yapmış bir kadın varmış. Felsefeye tutkunmuş. Onun bu niteliklerini bilenler, bir gün onu şöyle bir soru yağmuruna tutmuşlar:

"Bir kadının aklı nerededir?"

"Bacaklarının arasında!"

"Ya en çok neden zevk alır?"

"Bacaklarının arasından!"

"Peki erkekleri neresiyle sevip neresiyle onlardan nefret eder?"

"İkisinin de tek cevabı vardır. Ferciyle!" dedikten sonra

eklemiş: "Fercimizi sevdiğimize veririz. Nefret ettiğimize ise koklatmayız bile. Fercimizin sevdiği erkeği biz de severiz, her şeyimizi paylaşırız, servetimizi ayakları altına sereriz. Hiçbir şeyi olmasa da onu yine severiz. Öte yandan, sevmediğimiz bir erkek kendi servetini bizim yolumuza dökse dönüp bakmayız bile."

"Peki bir kadının bilgisi, sevgisi neredeydir, neyle yaşamdan zevk alır?"

"Gözüyle bilir, kalbiyle sever, ferciyle yaşamdan zevk alır."

Bu cevabı alanlar, bunu biraz daha açıklamasını rica etmişler kadından. O da şunları söylemiş:

"Bilgi gözlerle edinilir. Bir erkeğin güzelliği ve biçimini onlar değerlendirir. Erkeğin güzel sözleriyle de kalbine sevgi akar, onu doldurur. O sevdiğinin peşinden koşar, onu ne yapıp edip kendine bağlar. Sonra da onunla yaşamın zevklerini paylaşmak için fercini açar. Sonra, ferc, erkeğin bu sevgiye değer olup olmadığını anlamak için onu test eder. Ferci, kadının erkekler için mihenk taşıdır."

"Hangi erkekleri sever, hangilerini sevmezler? Hangi aleti beğenip, hangisini beğenmezler?"

"Her kadının yaradılışı ayrıdır. Aşkta da sevişmede de beğendikleri ve nefret ettikleri şey, kadından kadına değişir. Erkekler de öyle değil midir? Kadınların erkeğe duydukları ve duymadıkları sevgiyi de fercleri belirler. Vajinası kısa, tombul bir kadın, kısa ve kalın bir uzvu tercih eder ki, içi acıyla dolmasın. Dölyolu derin bir kadınsa tam tersine, uzun bir uzuv ister içinde. Her yerini doldurabilmelidir o uzuv. Kısa ve ince bir şey onları hiç tatmin etmeyecektir."

"Karakterleri de değişik olur kadınların. Huysuz, sakin, ateşli, soğuk ve değişken. Bunlar hep aynı kalabildiği gibi, saydıklarımın arasında bir veya birkaçını da içeren, birinden diğerine gidip gelenleri de vardır. Bu yaratılıştır. Eleştirmek

bize düşmez." "Huysuz ve durgun olanlar, sevişmeye, düzüşmeye pek yatkın değillerdir. Hep aynı tip erkekle yatmak isterler. Sakin ve ateşli kadınlar ise cinselliğe düşkündür. Bir erkek buldular mı, ellerinden gelse hiç bırakmayacakmış gibi davranırlar yatakta. Kendileri gibi ateşli erkekleri daha çok tercih ederler. Bu karakterler arasında çapraz beraberlikler, evlilikler iki tarafın da hayatını zehir eder. Değişken yaratılışlı kadınlar, daha dengeli bir cinsel yaşamı tercih ederler. Ne aşırıya giderler, ne de azını isterler."

"Ufak tefek, çıtı pıtı kadınların, aşka ve sevişmeye daha yatkın oldukları bilinen bir gerçektir. Bu kadınlar, uzun ve güçlü uzuvlar isterler. Aşk hayatları ve yaşam keyifleri böyle aletlerin maharetleriyle şenlenir. Bazı kadınlar ise, düzüşmeden sevişip okşanmayı tercih ederler. Bunlar çoğunlukla genç ve bâkire kızlarla, erkeklerden çekinen kadınlardır. Fercin içine girmesi yerine, kıyılarında, dudaklarında hissetmek isterler erkeği. Tanrı'ya erkeği içine almak istemeyen kadınlardan bizleri uzak tutması için dua edelim."

"Bazı kadınlar da şiddetten hoşlanırlar. Kocaları onlara böyle davrandığı zaman öyle heyecanlanıp öyle ateşlenirler ki, hem kendilerine hem erkeğe sınırsız zevkler yaşatırlar. Bazı görüşlere göre, onların bu davranışları, aslında, erkeğe ve sevişmeye olan nefretten kaynaklanmaktadır. Bazılarına göre ise, onların cinselliğe olan düşkünlükleri, yaradılışlarıdır."

"Bir de, cinselliği hep arka planlarda tutar, akılları ve duygularını hep dünya işlerine, şana şerefe yönlendiren kadınlar vardır. Bunun çeşitli nedenleri olabilir. Ya saf ve dingin bir kalbe sahiptir bu kadınlar, ya kıskançlıkla başa çıkamayacaklarından korkarlar. Ya da geçmişlerinde ruhsal yaralar almışlardır. Ama bu kadınlar arasında ortak olan şey, onların, erkeğin aletine değil de, kendi ferclerine verdikleri değerdir. Düzüşmekten aldıkları zevk de ferclerinin

biçimine bağlıdır. El murtebâ (dört köşe) şeklinde olup da bir de el murtefâ (taşkın) özelliğini taşıyanlar dikkat çeker. Bu fercler, kadın, bacakları bitişik olarak ayakta durduklarında, uyluklarının arasından dolgun bir tümsek gibi görünürler. Üstelik bu ferclerin el kelehimi (basık) denilen yarıkları da daracıktır ve birleşme arzusuyla yanar. Bu tür ferce sahip kadınlar arasında, beden yapıları çok iri yarı olanlar, orgazmı geciktirmeyecek uzuvlardan çok daha fazla hoşlanırlar. Zaten bütün kadınlar da bunu tercih eder."

"Peki ya erkekler?"

"Erkekler de cinsel arzuları ve düşkünlükleri yönünden kadınlarınki gibi beşe ayrılırlar. Yalnız arada çok önemli bir fark vardır: Kadınların erkeğin aleti için çektikleri özlem, erkeklerin ferc için duydukları özlemden çok daha şiddetlidir."

Moârbeda'ya, kadınların kusurlarının neler olduğu sorulunca, bilge kadın şu cevabı vermiş: "En büyük kusurları, kocalarının, gerektiğinde onlara ait bir şeye el atmalarına, bir iş için mallarından yararlanmaya karar vermelerine gösterdiği şiddetli tepkidir. Bir de, kocasının sır olarak kalmasını istediği şeyleri gizli tutamamasıdır."

"Daha başka?"

"Kocalarını kıskanmaları, vırvır edip onların başlarını şişirmeleri, dedikoducu olmaları, surat asmaları, evde durmayıp sokakta gezmeleri. Bir de şunu söyleyeyim ki, her şeye olur olmaz gülen ve sokak kapısından ayrılmayan kadınların fahişelerden farkı yoktur. Ayrıca, başkalarının işlerini merak etmeleri, kocasından bir şey çalmaları, aksi suratlı, nankör olmaları, sadece kendi canları isteyince düzüşmeleri, yatakta çok konuşup veya kocasının istemediği pozisyonları durmadan istemeleri, entrikalardan hoşlanmaları ve son olarak da utanmazca davranmaları, kadınların kusurlarıdır."

13.
BÖLÜM

Cinsel Birleşmenin Zevkini Arttırmanın Yolları

Biliniz ki ey Vezir'im (Tanrı iyiliğini sizden esirgemesin) cinsel isteği uyandıran altı önemli şey vardır: Coşkulu bir aşk, erkeğin güçlü ve iktidarlı olması, karşısındakine duyulan muhabbet, yüz güzelliği, uyarıcı gıdalar ve yakın temas.

Düzüşmeyi çok zevkli kılan şeylerin sayısı çok fazla olmakla beraber, en önemlileri şunlardır: Kadının ve fercinin sıcaklığı, fercin darlığı ve ne çok kuru ne çok ıslak olmaması, güzel kokusu. Bunlardan birinin eksikliği, birleşmenin zevkini olumsuz etkileyebilir. Islak ve sıcak bir ferc, sinirleri yatıştırır. Soğuk ve kuru olan ise, erkeğin uzvunu indirir. Vajinanın kötü kokusu ise zevki zevk olmaktan çıkarır. Çok geniş bir fercten zevk almak ise çok zordur.

Zevkin doruğuna karşılıklı varabilmek için, erkeğin belinin müthiş bir güçle kadının içine boşalması gerekir. Bu da, fercin, erkeğin uzvunu büyük bir istek ve güçle içine çekmesiyle mümkündür. Ferc, uzvun başını tam o anda sımsıkı kavrar ve belinin son damlasına kadar adetâ emer,

sağar onu. Boşalma, rahmin, uzvun başını böyle sıkıca kavramasından önce olursa, orgazm pek keyifli olmayabilir.

Erkeğin belinin patlar gibi fışkırıp boşalmasını sağlayan sekiz önemli şey vardır: Sağlam ve güçlü bir beden, dertsiz tasasız bir yaşam, utanç duyulacak bir şeyi olmamak, neşeli bir ruh, iyi beslenme, sağlık, zenginlik, değişik yüzler ve değişik kadınlar.

Cinsel birleşmede güçlü olmak istiyorsanız, sakız ağacının (deru)[123] meyvesini havanda dövüp, zeytinyağı ve balla karıştırın. Bir gece dinlendirdikten sonra, sabahları aç karnına hemen bu karışımı için. Bu, hem erkekliğinizi güçlendirir, hem de döl bereketini artırır.

Çakal yağını ferce ve alete sürmek her iki uzvun da canlanmasını sağlar.

Celinus[124] adlı bir bilge, şöyle bir reçete önermiş: Aletinin gücünü artırmak isteyen bir erkek, geceleri yirmi badem ve yüz çamfıstığı yemeli ve üstüne bir bardak bal içmelidir. Bunu üç gün üstüste yaparsa isteğine ulaşır. Bu üç gün içinde soğan tohumlarını dövüp eledikten sonra balla karıştırarak yemesi de bu reçeteye güç katar."

Ayrıca, sevişme öncesinde erimiş deve hörgücü yağıyla aletini sıvazlayan bir erkek, sevişmede bunun çok faydasını görür ve kadından çok iltifat alır.

Birleşmenin zevkini artırmak için birkaç iri hintbiberi (kühabe) tohumunu ya da kakule (hemame) tohumunu çiğneyip uzvunun başına süren bir erkek, hem kendine hem de kadınına doyulmaz zevkler yaşatır. Güney Filistin ve Mekke'de yetişen Belesen çamından çıkarılan yağla yapılan merhem de buna benzer bir etki yapar.

Birleşme sırasında çok güçlü olmak istiyorsanız, nezleotu ile zencefili havanda dövüp içine biraz leylak merhemi karıştırdıktan sonra bunu kasıklarınıza, hayalarınıza ve aletini-

ze yedire yedire sürün. Hem güç kazanırsınız, hem de arzularınız kabarır.

Eğer tombak[125] denilen maddeden (chrysocolla) bir hardal tohumu kadar yerseniz, cinsel isteğiniz artar ve beliniz çoğalır, uzvunuz da kaya gibi sertleşir. Bu kocakarı ilacının çok etkili olduğuna dair kanıtlar vardır.

Kadının cinsel arzularını artırmak isterseniz, biraz hintbiberi tohumu, biraz nezleotu, biraz zencefil ve biraz tarçını ağzınızda önce çiğneyin, sonra aletinize bunu sürün. Size öyle bir güçle bağlanacaktır ki, bir an bile yanınızdan ayrılmak istemeyecektir.

Taze bezelye, soğanla iyice kaynatılıp, üzerine tarçın, zencefil ve kakule tozu dökülerek yenirse, ihtirasınız doruklara çıkar, cinsel birleşmeden alacağınız zevk de çok artar.

14.
BÖLÜM

Kadınlarda Kısırlığın Nedenleri ve Tedavisi

Şunu bilin ki ey Vezir'im (Tanrı'nın iyiliği sizinle olsun) bütün bilge hekimler, bu konunun dipsiz karanlığında araştırma yaptılar ama ortaya kendi yaklaşımlarından başka bir açıklama getiremediler.

Kadınlarda kısırlığa neden olan etkenleri şöyle sıralayabiliriz: Rahim ve vajinadaki kan pıhtılarının neden olduğu tıkanıklıklar ve rahmin su toplaması, erkeğin tohumlarının yetersizliği, erkeğin aletinde bir kusur bulunması, adetlerin düzensizliği ve vajinada hava toplanması. Bazı bilginler, kadın kısırlığında, ruh ve sinir bozukluklarının yer aldığına inanırlar, bazıları da büyü olduğuna. Kısa uzuvlu kocaların, bir de yeterince meni üretemeyen erbezleri varsa ve fercleri erkeğin tohumlarını yeterince ememeyen şişman kadınlarda kısırlık sıkça görülür.

Kısırlık tedavisinde kullanılan ilaçlardan biri de deve hörgücü yağından elde edilir. Kadın, adet sonrası iyice temizlenir ve bu yağa batırılmış keten parçalarıyla fercini

ovalarsa faydasını görür. Bu uygulamadan sonra çakalüzümü[126] meyvelerinin suyunu çıkarıp üzerine biraz sirke ekler ve bunu yedi gün süreyle içer. Bu süre içinde kocasıyla hergün birleşmelidir.

Bir başka ilaç da şöyledir: Biraz susam havanda ezilerek yağı çıkarılır ve buna bir fasulye tanesi ağırlığı kadar dağ ardıcı reçinesinin tozunu[127] ilave eder. Ve adet sonrasındaki üç gün boyunca bunu içer. Bundan sonra kocasıyla birleşebilecek duruma gelecektir.

Bu son iki ilaçtan ilki, tek başına ve öncelikli kullanılmalıdır. İkincisi de ayrı uygulanmalıdır. Böyle yapılırsa Ulu Tanrı'nın izniyle işler düzelecektir.

Bir başka ilaç ise, koyun ya da inek safrasının bir parça miskotu[128] ve onun tohumu ile karıştırılıp, bir yün parçasıyla cinsel organa sürülmesidir. Bu, âdet sonrasında yapılırsa Tanrı'nın izniyle gebe kalınabilir.

15.
BÖLÜM

Çocuk Düşürmeye Neden Olan İlaçlar[129]

Oh Vezirim (Tanrı sizi korusun!) çocuk düşürten ve cenini yok eden ilaçlar sayısızdır. Fakat benim bulduğum ve iyi olduğunu kabul ettiğim ilaçlardan size söz etmek istiyorum, böylece herkes neyin yararlı ve neyin zararlı olduğunu öğrenebilir.

Öncelikle kök boyasından söz etmek istiyorum.[130] (Abd er Rezeug'un çalışmasına göre kök boyası sonuç vermemiştir.) Bu özden taze ya da kuru olarak az miktarda toplanır fakat sonra kullanılması gereken zaman geldiğinde ıslatılır. Kök boyası güçlü spermi bozarak ya da cenini öldürerek, düşüğü gerçekleştirir ve kadının vajinasına sürüldüğünde aybaşı olmayı sağlar. Aynı bitki, vajinayı ıslatacak şekilde dışarıdan da kullanılır.

Lahana tohumlarını tütsü şeklinde yanarken eğer kadın buharı vajinasına doğru bir tüp ya da kamış aracılığı ile alırsa bu da çocuk düşürmeyi sağlar.

Şimdi sıra şapa geldi. Bu madde toz haline getirilip vajinaya sürülürse ya da cinsel birleşmeden önce kenarlarına serpilirse, kadının döl yatağına giren spermin önünü tıkar, vajinanın kurumasını engeller ve kasılmasını sağlar. Fakat her iki kullanımda sık tekrarlanırsa kadın kısır kalarak gebe kalma yeteneğini yitirebilir.

Çiftleşme sırasında erkek aletinin ucunu katran sürerek spermlerini etkisiz hale getirir. Bu her kullanımda oldukça etkilidir ve eğer bu maddeden kadının vajinasına hamileliği sırasında defalarca gelirse çocuğu ölü doğar ve kısır kalır.

Defne suyunu biraz biberleyip içen kadın kanama geçirir ve bu kanama döl yatağına biriken pis kandan kurtulmasını sağlar. Eğer bu ilacı hamile iken uygularsa, dölet dışarı gelir. Loğusalıktan sonra alınırsa doğumdan sonra içeride kalan artıkları dışarı atar.

Kırmızı mür ile tarçın karıştırılıp bu karışım bir pamuk ile vajina ıslatılarak sürüldüğünde, cenini öldürür ve Tanrının izni ile dışarı atar!

Eğer cenin rahimde ölürse, sarı şebboy çiçeklerinin suyu da Tanrının izni ile aynı sonucu sağlar!

Yukarıda sıraladığım tüm ilaçlar verimlidir ve kesin sonuç verirler.

16.
BÖLÜM

Erkekte İktidarsızlığın Nedenleri

Ey Vezir'im, (Tanrı'nın iyiliği sizinle olsun) şunu iyi biliniz ki, yaradılışlarından dolayı bünyelerinde bir soğukluk, cinsel organlarında bir hastalık[131], iltihaplanmalardan dolayı dölleri dumura uğramış olan erkekler vardır. Ayrıca uzvundaki idrar kanalında kıvrılmalar olan erkeklerin dölleri de fışkıramadan geri dönüp uzvu tıkayabilir[132].

Bazı erkeklerin uzuvları, rahmin ağzına ulaşamayacak kadar kısa olabilir. Mesanelerinde ülser olan, diğer hastalıklardan muzdarip erkekler de sağlıklı bir cinsel ilişkiye giremezler.

Bir de, orgazma kadınlar daha hazır olmadan ulaşan erkekler vardır kadınlar bu erkeklerden gebe kalamaz[133].

Bunlar, kadınların çocuk sahibi olamamalarını açıklayan hususlardır. Ama bunların içinde en önemli neden, erkeğin uzvunun kısa olmasıdır.

İktidarsızlığa neden olan bir başka şey de, sıcakla soğuk arasındaki ani geçişlerdir.

Daha pek çok neden olabilir.

Soğuk yapılarından dolayı yetersiz meni üreten, cinsel organlarında iltihap, ateş basması olan, çabuk boşalan erkeklerin tedavisi mümkündür.

Bu erkekler, bal, zencefil, çöpleme, nezleotu, sirke, sarmısak, tarçın, hindistancevizi, kakule[134], serçedili[135], çintarçını, uzunbiber ve diğer baharatlarla yapılmış veya bunlar katılmış yemek ve çöreklerle şifa bulabilirler. Bu baharat ve meyvelerden bol bol yerlerse faydalarını görürler, kısa zamanda bu illetten kurtulabilirler.

Diğer sorunlar, örneğin sidik kanalı kıvrılması, uzvun kısalığı, mesane ülseri ve birleşmeye engel olan diğer fiziksel rahatsızlıklara, Tanrı'dan başka çare yoktur.

17.
BÖLÜM

Geçici İktidarsızlıktan (Bağlanma) Kurtulmanın Yolları

Ey Vezir'im (Tanrı'nın inayeti sizinle olsun) şunu iyi biliniz ki, bu tür iktidarsızlıklar, temel olarak üç nedene dayanır: Birincisi bağlanmadır[136]. İkincisi zayıf bir bünye, üçüncüsü ise erken boşalmadır.

Bağlanmadan kurtulmak için galanga (havlıcan)[137], Mekke tarçını, karanfil baharı, yoğurtotu, hintpastili[138], küçük hindistancevizi, hintbiberi tohumu, serçedili, İran biberi, hintkengeri[139], kakule, nezleotu, defne tohumu ile hazırlanan ilaçlar kullanılmalıdır. Bunların hepsi birlikte dövülerek, yemeklere, özellikle çorbalara -etsuyu, güvercin çorbası- katılarak içilebildiği kadar içilir. Bunların alınmasından önce ve sonra su içilmemelidir. Bu karışım, bala katılarak da yenebilir. Bu, en iyi sonucu verir.

Erken boşalmaya engel olmak için, küçük hindistancevizine günnük otu (oliban)[140] karıştırarak balla beraber yemek, iyi bir yöntemdir.

İktidarsızlık eğer zayıflıktan kaynaklanıyorsa, nezleotu,

ısırganotu tohumu[141], az biraz sütleğen (cevadille), zencefil, Mekke tarçını ve kakule bala karıştırılarak yenir. Bu karışım, zâfiyete birebirdir. Tanrı'nın izniyle o erkek kısa zamanda bu dertten kurtulur.

Ben, bütün bu ilaçların faydalarının şahidiyim, inanın.

Uzvun sertleşememesinin türlü nedenleri vardır. Örneğin, aleti dimdik bir erkek, onu kadının bacakları arasında gezdirmeye başladığı sırada iniverdiğini görür ve bunu iktidarsızlığa yorar. Oysa, belki seviştiği kadına karşı duyulan aşırı bir saygı, yersiz bir utanç, hoşa gitmeyen bir görüntü veya koku buna neden olmuştur. Ayrıca, beraber olduğu kızın bâkire çıkmaması, ya da sevişmekte olduğu kadının başka erkeklerle de seviştiği düşüncesi bu duruma yol açabilir.

18.
BÖLÜM

Küçük Uzuvları Büyütmek İçin Reçete ve Yöntemler

Biliniz ki ey vezirim (Tanrı'nın inayeti üzerinizden eksilmesin) bu bölüm, erkekleri olduğu kadar kadınları da fevkalade ilgilendirmektedir. Çünkü onların mutluluğu da en azından uygun boyda bir erkeklik uzvuna bağlıdır. Küçük uzuvlu erkekler, kadınlar arasında hor görülür. Boyu yeterli olup da, yeterince sertleşemeyen erkekler için de bu durum aynıdır.

Uzvunu güçlendirmek isteyen bir erkek, birleşme öncesi onu ılık suyla ovalamalıdır. Suyun ısısı, kanın içine daha fazla gelmesini sağlar. Sonra, zencefili bal ile karıştırıp, uzvunu bununla iyice ovmalıdır. Bundan sonra sevişirse, kadın öyle zevk alır ki, erkeğin üstünden hiç inmemesini ister.

Başka bir reçete de, karabiber, lavanta, misk ve havlıcanın ezilip toz haline getirildikten sonra bal ve zencefil reçeliyle yoğrulup, ılık suyla yıkanmış uzva iyice ovularak tatbik edilmesidir. Bunun sonucu olarak sertleşen uzuv, kadının şehvetini kamçılar.

Üçüncü bir yöntem, uzuv kıpkırmızı olup kaya gibi sert-

leşinceye kadar suyla yıkanır. Sonra, yumuşak bir deri üzerine sürülmüş karasakız reçinesiyle sarmalanır, reçine soğuyuncaya kadar beklenir. bu sırada uzuv iner. Bu işlem birkaç kez tekrarlanarak uzvun kalınlaşması sağlanır[142].

Dördüncü olarak, bir şişeye doldurulan su sülüklerinin üzerine yağ konarak, güneşte sülükler tamamen eriyinceye kadar bekletilir. Bu karışım birkaç gün boyunca günde bir kez uzva sürülür, bu da uzvun boyutlarını büyültecektir.

Bir başka yöntem de, eşeğin uzvunun soğan ve bol mısırla kaynatılıp çıkan karışımın yedirildiği kümes hayvanlarının yenmesidir. Ayrıca eşeğin uzvunun yağla kaynatılarak elde edilen karışımın uzva sürülmeside çok iyi sonuç verir. İstenirse bu içilebilir.

Ayrıca, yağda ezilen sülüklerle elde edilecek karışım da uzva tatbik edilebilir. Ya da sülükler bir şişeye konarak ağzı sıkıca kapatılır ve ılık bir gübre yığınının içine gömülür. Sülükler eriyince, bu sıvı ile uzuv her gün ovulur. Bu da çok yararlı bir yöntemdir.

Çamsakızı ile balmumunun, kalkerli polip, (mercan)[143] çirişotu[144] ve kunduracı tutkalıyla* iyice karıştırılıp uzva tatbiki de çok iyi sonuçlar verir.

Bütün bu yöntem ve reçetelerin yararlarına ben kefilim. Hepsini denedim.

(*) Sığır veya koyun dalağından elde edilen bir tür zamk. Eski ayakkabı ustaları deri yapıştırmak için sadece 'tıhal' dedikleri bu maddeyi kullanıyorlardı. y.n.)

19.
BÖLÜM

Kötü Kokuların Giderilmesi ve Fercin Daraltılması İçin Bilgiler

Şunu biliniz ki ey vezirim, (Tanrı'nın inayeti sizinle olsun) kadınların kasıklarından, koltukaltlarından ve vajinalarından çıkan kötü koku kadar berbat bir şey daha yoktur.

Bunlardan kurtulmak isteyen bir kadın, kırmızı mürrüsafiyi havanda dövüp elekten geçirir ve bu tozu mersinsuyu ile karıştırdıktan sonra sözkonusu bölgeleri bununla ovup yıkarsa, amacına ulaşır.

Bir başka yöntem, dövülmüş lavanta çiçeğinin misk gülünün suyu ile yoğrularak elde edilen merhemin yünlü bir kumaşa emdirilip, bu kumaşla fercin kızarana kadar ovulmasıdır. Bu da kötü kokuları yok eder.

Vajinasını daraltmak isteyen bir kadın. bir bardak suda biraz şap eritir ve fercinin içini bununla yıkarsa çok iyi sonuçlar alır. Buna biraz ceviz ağacı kabuğunun ilavesi daha da iyi olur. Çünkü bu kabuğun müthiş bir büzme gücü vardır.

Çok yararlı bir başka reçete de şudur: Akasya tohumları[145] ve nar ağacı kabuğu bol suyla iyice kaynatılır ve ka-

dın, bu su dayanabileceği bir sıcaklığa gelince, onun doldurulduğu leğene oturur. Su soğuyunca tekrar ısıtılır ve bu banyo birkaç kez tekrarlanır.

Tütsülenmiş inek tezeğinin ferce tatbiki de iyi sonuçlar verir.

Koltukaltları için ise biraz rastıktaşı[146] ile sakız iyice dövülür, bir çömleğe konup üzerine bolca su ilave edilir. Elde edilen topak, çömleğin kenarına sürtülerek kırmızı bir renk alması sağlanır, sonra koltukaltlarına sürülür. Aynı karışım çok sıcak olmayan bir ocağın üstünde ekmek kıvamına gelecek kadar bekletilip, üstündeki kabuk bir taşla ovularak soyulur, bir zar haline getirilip koltukaltlarına sürülürse, kokulardan kurtulunur.

20.
BÖLÜM

Doğacak Çocuğun Cinsiyetini Gösteren Belirtiler

Şunu biliniz ki ey vezirim, (Tanrı'nın merhameti sizinle olsun), hamileliğin belirtileri şunlardır: Birleşmeden sonra vajinanın hemen kuruması, fercin genişlemeye başlaması, kadının üzerine bir ağırlık gelmesi, derin uykulara dalması, fercin, içine bir merud bile giremeyecek kadar sık sık daralması, meme uçlarının koyulaşmaya başlaması ve en kesin belirti olarak da âdet görmenin kesilmesi.

Kadın, hamile kaldıktan sonra, hep güzel kalır ya da giderek daha güzelleşirse, cildi sivilce ve çillerle bozulmazsa, doğacak çocuğun erkek olacağı anlaşılır. Meme uçlarının kırmızılaşması da buna işarettir. Aynı şekilde, memelerin iyice büyümesi, burun kanaması ve özellikle kanamanın sağ burun deliğinden olması da aynı anlama gelir[147].

Öte yandan kız çocuğun belirtileri çok daha fazladır: İsteksizlik, yüzün solup beneklenmesi ve çillenmesi, rahim dibinde ağrı olması, rüyalarda kâbuslar görülmesi, meme uçla-

rının kararması, bedenin sol yarısında ağrılar duyulması, burundan kan gelmesi gibi.

Bir kadının hamile olup olmadığını anlamak için, ona yatmadan önce bal şerbeti içirilir ve kadın bunun üzerine karnında bir ağırlık hissederse, kesin olarak hamile demektir.

Kadın, hamileliği boyunca, sağ tarafının solundan daha ağır olduğunu hissederse, çocuk erkek demektir. Erkek çocuğa bir başka işaret de, memelerin sütle dolup şişmesidir.

Bu bilgileri uzman hekimlerden aldım. Bütün bunlar, doğrulukları kanıtlanmış şeylerdir.

21.
BÖLÜM

Son Bölüm ve Yumurtanın Cinsel Güce Etkileri

Şunu biliniz ki ey vezirim, (Tanrı yardımını sizden esirgemesin) bu bölümde yaşlı erkekler kadar, olgun ve genç erkeklerin de yararlanacağı, cinsel gücü artıracak faydalı bilgiler sunacağım.

Yüce Allah'ın izniyle, çağımızın en bilge kişisi olan bu şeyh, yararlı şeyler söylüyor, onun için bu öğütlere kulak verin: Hergün yumurta sarısı yiyen bir erkek, sevişme isteğinin ve cinsel gücünün arttığını görecektir. Üç gün üstüste yumurta sarısını soğanla karıştırıp yemesi de aynı etkiyi yapacaktır. Kuşkonmazı kaynatıp yağda kızartmak ve üzerine yumurta sarısı kırıp, buna çeşitli baharatlar ekleyerek yemek de cinsel gücü ve sevişme arzusunu fevkalâde artırır. Soğanı, kokulu baharatlar ve yumurta sarısıyla zeytinyağında pişirmek ve bunu birkaç gün süreyle üstüste yemek de sınırsız bir sevişme gücü verir insana.

Devesütünün balla karıştırılıp düzenli olarak yenmesi de görülmedik bir cinsel istek uyandırır ve bu erkeğin aleti ge-

ce gündüz kalkık durur. Birkaç gün üstüste, içine mürrüsafi, tarçın ve biber katılarak pişirilmiş yumurta yiyen bir erkeğin de cinsel gücü artar ve uzvu her yakınlaşmada hemen dikleşir. Öyle ki, uzvunun artık hiç inmeyeceğini, hep kalkık kalacağını sanır.

Birdenbire bir arzuya kapılıp, bütün gece düzüşmek isteyen, ama bunun için yukarıdaki reçetelere vakti olmayan bir erkek şunu yapmalıdır: Yiyebileceği kadar yumurtayı tereyağına kırıp bal ile karıştırsın ve biraz ekmekle bunu yesin. Böylece bütün gece yorulmadan emeline ulaşır.

Bu konuda yazılmış bir de şiir var:

Ebu el Halûk otuz gün çiğ soğan yedi
Yorulmak bilmedi aleti, hiç inmedi
Ebu el Heyca ise durup dinlenmedi[148]
Bir gecede seksen bâkire yetmedi
Pişmiş nohuta çala kaşık girmiş
Deve sütüne bal karıştırıp yemiş
Zenci Mümin ise, üstüste elli gün
Altına yatanla bir cümbüş bir düğün
Üstüne on gün, bir tur bir tur daha[149]
Yediği kuru ekmekle yağda yumurta[150]

Bu üçünün bu müthiş icraatına neden olan öyküyü anlatmak isterim. Böylece, Allah'ın izniyle, çok önemli hizmetler verdiğine inandığım bu kitabım, nihayete ermiş olacaktır.

Zehra'nın Öyküsü

Dinimizin koruyucusu Şeyhimizin (Yüce Tanrı ondan razı olsun) yazdığına göre, çok önceleri, serveti ve orduları dillere destan bir kral varmış. Bu kralın hem güzellikleri hem

hünerleri birbirinden üstün yedi de kızı varmış. Bu kızlar, aralarına hiç erkek çocuk karışmadan birbiri ardından doğmuşlar. O zamanların güçlü kralları, hükümdarları bu kızlar ile evlenmek isterlermiş ama kızlar kimseye yüz vermezmiş. Yedisi de erkek gibi ata biner, erkek gibi giyinirmiş. Kılıç, kalkan, mızrak kullanmada öyle ustaymışlar ki, erkekler başa çıkamazmış onlarla. Herbirinin ayrı ayrı sarayları, köleleri ve hizmetçileri varmış. İçlerinden birine talip olan erkek, kızların babası olan krala başvurur, o da bunu kızına iletirmiş. Ama yedisinin de cevabı hep "Asla, Allah yazdıysa bozsun!" olurmuş.

Kızların bu davranışları biraz garip karşılanıyormuş, kimse nedenini bilmiyormuş. Bu durum, babalarının ölümüne kadar böyle sürüp gitmiş. O zaman en büyük kız babasının yerine geçip kraliçe olmuş.

Bu en büyük kızın adı Fazıl Cemal (güzellik çiçeği), sonrakilerin de sırasıyla, Sultan el Akmer (mehtabın sultanı), Bedia el Cemal (eşsiz güzel), Verda (gül), Mahmude (değerli), Kâmile (kusursuz) ve Zehra (beyaz yüzlü güzel) imiş.

En küçükleri Zehra, içlerinde en akıllı ve en zeki olanıymış. Ava da çok meraklıymış. Bir gün avdayken, bir başka avcı ile karşılaşmış. Adam selam verince o da karşılık vermiş. Zehra'nın yanında yirmi atlı olduğunu gören süvari, onu önce erkek sanmış ama sesinden dolayı kadın olabileceğini düşünmüş. Ama Zehra'nın yüzünü örten haik nedeniyle ne olduğuna karar verememiş. Sonunda, cariyelerden birine yaklaşıp sormuş. Kadın olduğunu öğrenince Zehra'ya doğru at sürüp, onunla konuşmaya başlamış. Biraz sonra bir su başına varmışlar. Süvari, yemeğini onunla paylaşmak istemiş ama Zehra ne yiyeceklere el sürmüş ne de yüzünü açmış.

Ama prensesin hali tavrı, zarafeti, incecik beli, narin ellerini izlemek, süvarinin içine aşk ateşi düşürmeye yetmiş de artmış bile.

Sonra süvari Zehra'ya sormuş: "Sizin kalbinizde arkadaşlığa yer var mı?" diye.

Zehra "Bir erkeğin bir kızla arkadaş olması uygun değildir. Kalpler yakınlaşır yakınlaşmaz, şehvet duyguları öne çıkar. İkisi de sonunda şeytana uyarlar, çok geçmeden de dillere düşüp rezil olurlar," demiş.

Süvari "Ama bu arkadaşlık gerçek sevgi ve saflığa dayanırsa, ihanet ve yalanlardan uzaksa?" diye üstelemiş.

Zehra ödün vermemiş: "Eğer bir kadın, erkeğe olan duygularına mâni olamazsa, iftiradan ve aşağılanmaktan kurtulamaz. Acılarıyla orta yerde yalnız başına kalıverir."

"Ama bizim aşkımız gizli kalabilir. Bu kuytu yer bizim buluşma yerimiz olabilir. Kimsenin haberi olmaz!"

"Mutlaka bir duyan bir gören olur. Yakalanırız ve herkesin diline düşeriz."

"Ya aşk? Aşk yaşamın sevinci, mutluluğun kaynağı değil mi? Sevgililer buluşup koklaşmadan, sevişip okşanmadan nasıl mutlu olabilirler ki? Kim aşk uğruna her şeyi göze almaz, her şeyi feda etmez?"

"Sözlerin aklımı, bakışların kalbimi çeliyor. Artık bu konuyu kapatsak iyi olacak," demiş Zehra.

"Bu sözlerin benim için zümrütlerden daha değerli. Ve doğru söylüyorsan. Ama aşk ateşi içime düştü bile benim. İçime kök saldı. Onu oradan söküp atamam. Senden ayrı olursam artık yaşayamam."

Zehra ayağa kalkıp "Yeter artık!" diye sert bir sesle konuşmuş. Sonra "Tanrı isterse yine bir gün karşılaşırız," demiş, vedalaşıp atına binmiş ve adamlarıyla beraber oradan uzaklaşmış.

Bu süvarinin adı Ebu el Heyca imiş. Babası Harun, çok ünlü ve çok zengin bir tüccarmış. Malikâneleri, prensesin sarayına bir günlük bir yoldaymış. Ebu el Heyca eve dönmüş, ama artık yerinde duramaz, gözüne uyku girmez bir adam olmuş. Sonunda bir temür[151] kuşanmış, başına siyah bir sarık sarmış, kılıcını da temürünün içine saklayıp, can yoldaşı zenci Mümin'i yanına alıp düşmüş yola. Bütün gece ve gün yol almışlar, Zehra'nın sarayının yakınlarına gelmişler. Oralardaki tepelerin arasında buldukları bir mağaraya saklanmışlar. Genç âşık, bir ara dışarı çıkıp sarayı gözlemiş, bir gelen bir giden var mı diye bakmış. Ama hiçbir şey göremeyince, gün batarken mağaraya geri dönmüş, arkadaşının dizine yatıp uyumaya başlamış. Bir zaman sonra, can yoldaşı onu uyandırmış. Ebu el Heyca "Ne oluyor Mümin, ne var?" diye sormuş.

Mümin, "Efendim, mağarada sesler duydum. Galiba bir de meşale yakıldı," diye cevap vermiş. Ebu el Heyca, hemen kalkıp, koca mağarayı dikkatle araştırınca, Mümin'e hak vermiş. Çünkü mağaranın dibinde bir yerlerden zayıf bir ışık görülüyormuş. Işığa doğru ilerlemişler, karşılarına büyük bir dehliz çıkmış. Genç adam, sadık kölesine yerinde kalmasını söyleyip, dehlizin içine dalmış. Orada bir mahzen görmüş, hemen oraya yönelmiş.

Oraya açılan bir aralıktan bakınca ne görsün? Koca dağın altına sanki bir saray oyulmuş! Her yer altın dolu, göz kamaştıran eşyalar, daha neler neler. Genç âşık, daha dikkatle bakınca Zehra'yı ve onun etrafındaki birbirinden güzel yüz bâkireyi görmüş. Hepsi birden yiyip içiyorlarmış.

Gördüklerinden şaşırmış, hemen Mümin'in yanına gidip, "Hemen kardeşim Ebu el Halûk'a git, al onu buraya getir!" demiş. Mümin, deli gibi at sürüp, efendisinin en yakın ve en sevdiği bu arkadaşını bulmuş. Olanları anlatmış. Ebu el

Halûk da hemen kılıcını kuşanıp giyinmiş, en güvendiği kölesini çağırmış ve üçü birden doludizgin mağaraya gelmişler.

O zamanlar, Ebu el Heyca, Ebu el Halûk ve Mümin en korkusuz üç yiğit diye bilinirlermiş çevrelerinde, kimse onlarla baş edemezmiş.

Ebu el Heyca, arkadaşını görünce koşup sarılmış, ve ona Zehra'yı gördükten sonra olanları bir bir anlatmış. Ebu el Halûk, şaşkınlık içinde dinlemiş.

Karanlık tekrar basınca, mağaradaki o mahzende gene meşaleler yakılmış, ziyafet başlamış. Genç âşık, arkadaşına "Git şu aralıktan bak. O zaman hem bana hak verecek, hem de sözlerimin doğruluğunu anlayacaksın," demiş. Ebu el Halûk söyleneni yapıp içerideki zenginliği, genç bâkireleri ve Zehra'nın güzelliğini görünce adetâ büyülenmiş. "Hangisi senin aklını başından alan bunların içinde?" diye sormuş. Ebu el Heyca, "Şu mücevher kakmalı tahta oturup, eşsiz endamı, tatlı tebessümü ile alev gibi parlayan kız var ya, o!" diye cevap vermiş. Ebu el Halûk "Ya biraderim, gözünden kaçan bir şey var," demiş.

"Neymiş o?"

"Burası pek öyle namuslu bir yere benzemiyor. Söylediğine göre buraya hep gece geliyorlar bunlar. Durmadan da yiyip içiyorlar. Pek hoş değil doğrusu!"

"Peki ne olacak?"

"Bence sen Zehra'ya yaklaşırsan anca burada yaklaşırsın. Allah'ın izniyle beraberce bunu sağlarız."

"Neden?" diye sormuş Ebu el Heyca.

Arkadaşı "Anlaşılan burası bir fuhuş yuvası. Ve sanırım senin sevdiğin kız, kızlarla sevişmekten hoşlanıyor. Demek ki erkeklere ilgisi yok."

"Ah kardeşim," demiş Ebu el Heyca. "Senin görüşlerine güvendiğim için gelip bana yardım etmeni istedim. Haklısın.

Peki şimdi ne yapacağız?"

"Sabah ola hayır ola!"

Ertesi sabah, o aralığı genişletmişler, oradan geçecek duruma getirmişler. Atlarını da, vahşi hayvanlardan ve hırsızlardan korumak için emin bir yere gizlemişler. Sonra dördü birden ellerinde kılıçlarıyla içeri girip etrafı araştırmaya başlamışlar. İçerideki şamdanlardan birini yakınca, gördüklerine inanamamışlar. Binbir değerli eşyayla bezenmiş, süslenmiş bir yeraltı sarayıymış burası. Birçok odada yataklar, sedirler, değerli halılar, üzerleri yiyecek dolu sofralar varmış. Sonunda küçük bir kapıya varmışlar. Kapının küçüklüğü ilgilerini çekmiş. Ebu el Halûk, "Galiba bu kapı saraya giden bir tünele açılıyor," demiş. Sonra hep beraber, orada kimsenin onları göremeyeceği ama onların her yeri görebileceği kuytu bir yer bulup gizlenmişler, beklemeye başlamışlar.

Akşama doğru, zenci bir cariye, elinde bir meşaleyle o kapıdan girip bütün şamdanlardaki, avizelerdeki mumları yakmış. Yatakları düzeltmiş, sofraları hazırlamış. Türlü türlü et yemekleri, içkileri ziyafete hazırlamış. Sonra da her yere güzel kokulu sular serpmiş.

Biraz sonra da bütün genç kızlar görünmüşler. Yarı bitkin bir halde divanlara uzanmışlar. Cariyeler de onlara yiyecekler taşımışlar. Biraz sonra hep birlikte yiyip içip şarkılar söylemeye başlamışlar.

Dört erkek, onların içkiden adamakıllı mahmur olduklarını anlayınca, kılıçlarını sıyırıp hemen içeriye dalmışlar ve kılıçlarını kızların başları üstünde çevirmeye başlamışlar. Sonra kızların peçelerini çıkarıp giydikleri haiklerin önlerini açmışlar. Zehra, yerinden kalkıp bağırmış hemen: "Kimsiniz siz? Gecenin bu vaktinde buraya nasıl geldiniz? Yerden mi bittiniz, gökten mi düştünüz? Ne istiyorsunuz?"

Erkekler hepsi birden, "Sevişmek ve düzüşmek istiyo-

ruz!" diye bağırmışlar.

Zehra "Kiminle?" diye sormuş.

Ebu el Heyca "Seninle gözümün nuru," diyerek ona yaklaşmış.

"Kimsin sen?"

"Ben Ebu el Heyca'yım."

"Beni nereden tanıyorsun?"

"Avda karşılaşıp sohbet etmiştik."

"Buraya nasıl ve niye geldin!"

"Tanrı'nın izniyle! Seni görmek için."

Zehra bu cevabı duyunca soru sormaktan vazgeçmiş, bu adamlardan nasıl kurtulacağını düşünmeye başlamış. Genç kızların arasında, fercleri zırh gibi mühürlü olup da hiçbir erkeğin bozamadıkları da varmış, Muna (arzu yatıştıran) gibi ne yese bana mısın demeyenleri de. Zehra, kendi kendine "Ben bunlara öyle bir şart koşayım ki, başarısız kalsınlar, ya da ilikleri kuruyuncaya kadar düzüşsünler, sıra bana gelince de bu Ebu el Heyca bana ilişemeyecek kadar yorgun olsun," diye düşünüp bir plan yapmış.

Sonra genç adama, "Peki!" demiş. "Ama şartlarımı yerine getiremezsen, bana elini sürmeyeceğine söz vermelisin!"

"Peki, söz veriyoruz," diye hepsi cevap vermiş.

"Üstelik hepiniz benim esirim olacak ve her emrime itaat edeceksiniz, kabul mü?"

Gene dördü birden "Kabul!" diye bağırmışlar. Zehra bunun üzerine hepsini sözlerini tutacaklarına yemin ettirmiş.

Sonra elini Ebu el Heyca'ya uzatıp, "Sen," demiş. "Buradaki seksen bâkireyi ardarda bozacaksın ama hiç boşalmayacaksın! Sana şartım bu." Ebu el Heyca, heyecanla "Kabul ediyorum," diye bağırmış.

Onu hemen içinde birçok yatak olan bir odaya sokup seksen bâkireyi ardarda içeri göndermiş. Adam hepsini birer

kadın yapmış ama bir damla bile boşalmamış. Bütün kızlar buna şehadet edince, herkes Ebu el Heyca'nın erkeklik gücüne ve dirayetine hayran kalmış.

Prenses zenciye dönüp "Sen!" demiş. "Adın nedir?" Hepsi birden "Mümin" diye cevap vermişler. Zehra, parmağıyla Muna'yı gösterip "Elli gün elli gece bu kadınla kapanıp, hiç durup dinlenmeden onu düzeceksin. İster boşal, ister boşalma. Sen bilirsin. Ama yorulur da dinlenmek istersen, şartı bozmuş sayılırsın," demiş.

Diğerleri bu şartın çok ağır olduğunu söyleyip, bağırarak itiraz etmişler ama Mümin onları susturup "Kabul ediyorum," demiş. Çünkü o kendi gücünü çok iyi biliyormuş. Sonra Muna'nın yatak odasına gitmişler ve Zehra, kadına en ufak bir duraklamada kendisine haber vermesini söylemiş.

Genç kız, bu sefer, diğer adama dönüp, "Peki ya sen kimsin?" diye sorunca, "Benim adım Ebu el Halûk," demiş sadık arkadaş.

"Sen ise bu kadınlarla kızların arasında gece gündüz otuz gün kalacaksın. Aletin hep kalkmış olacak ve hiçbirine elini bile sürmeyeceksin."

Sonra son adama sormuş adını, o da "Felah" (emeline ulaşan) demiş.

"Sen de burada kalıp hepimize hizmet edeceksin."

Zehra, akıllı davranıp, adamların şartları yerine getiremediklerinde, bir bahane yaratmamaları için hepsine ne yemek istediklerini sormuş.

Ebu el Heyca, içecek olarak balla karıştırılmış deve sütü, (hiç su istememiş), yiyecek olarak da bol etli, bol soğanlı nohut yahnisi istemiş.

Ebu el Halûk, etli soğan yahnisi, içecek olarak da soğan suyu ile inceltilmiş bal istemiş.

Mümin ise, bol bol yumurta sarısıyla ekmek.

Ebu el Heyca, şartını yerine getirince, Zehra'ya artık kendisini teslim etmesini söylemiş. Ama Zehra "Olmaz öyle şey. Şartım, hepinizin görevlerinizi eksiksiz yapması üzerineydi, sadece seninkini değil!" diye terslemiş onu. Ve eklemiş: "Biriniz bile başaramazsanız, hepiniz kölem olacaksınız, unutmayın!"

Ebu el Heyca, çaresizce, orada oturup, yiyip içerek arkadaşlarının nasıl bir sonuç alacağını beklemeye başlamış.

Prenses, başlangıçta hepsinin, en azından birinin pes edeceğini düşünüyormuş. Ama aradan yirmi gün geçmiş, tedirgin olmaya başlamış. Hele otuzuncu gün de geçince artık ağlamaklı olmuş. Çünkü o gün, Ebu el Halûk'un son günüymüş ve o da işini şanla şerefle bitirip, gelip arkadaşının yanına oturup, Mümin'in görevini tamamlamasını beklemeye başlamış.

O andan itibaren, bütün ümidini, zencinin başarısızlığına bağlayan prenses, onun eninde sonunda pes etmesi için dua etmeye başlamış. Hergün Muna'ya birini gönderip haber sorduruyormuş, o azgın Muna da, adamın dur durak bilmeden kendini düzdüğünü, yorulmak şöyle dursun, daha da azgınlaştığını söylüyormuş hep. Ama, kendine bir şans daha yaratmak için, her iki adama bunun tersini söylemiş Prenses. Demiş ki: "Muna haber gönderdi, Mümin'in bacakları titremeye başlamış!" diye.

Bunu duyan Ebu el Heyca, prensesin tuzağına düşüp hırsla ayağa kalkmış ve içeriye doğru bağırmış: "Hele o Mümin görevini yerine getirdikten sonra, düzüşmeyi ilaveten daha bir on gün daha sürdürmezse, ölümlerden ölüm beğensin!"

Bunun üzerine Mümin, Zehra'nın bütün ümitlerini boşa çıkaran bir iştiyakle on gün daha kalmış içeride. Erkeğe doymayan Muna bile, bu görülmemiş erkeklik gücü karşısında pes edip zenciye hayran olmuş, o sönmeyen ateşi ni-

hayet yola girmiş[152]. Sonunda Mümin de salona gelip arkadaşlarının arasına oturmuş.

Ebu el Heyca, Zehra'ya dönüp, "Biz şartları yerine getirdik. Şimdi sıra senin sözünü tutmana geldi," demiş.

Prenses "Haklısın!" diyerek kendini teslim etmiş ve Ebu el Heyca onun ne eşsiz bir kadın olduğunu o zaman anlamış[153]. Zenci Mümin de Muna ile evlenmiş. Ebu el Halûk ise, oradaki bâkireler arasında en beğendiği ile yaşamını geçirmeye karar vermiş.

Sonra hepsi o sarayda, ölüm onları ayırana dek mutluluk içinde, muhabbet içinde, zevk içinde yaşamışlar. Tanrı rahmetini bütün Müslümanlardan ve onlardan esirgemesin. Amin! İşte, son öykü bu. Bu öyküyü size nakletmemin nedeni, erkeğin cinsel gücünü artıran yemeklerin ve reçetelerin etkisinin doğru olduğunu kanıtlamaktı. Bütün bilginler bunların yararlarında hemfikirdir.

Başka bir tarif daha vermek istiyorum: Ezilmiş veya dövülmüş soğanın suyundan bir ölçü alıp bunu iki ölçek saf bal ile karıştırın. Sonra bunu bir ocağın üzerine koyup soğanın suyu uçana kadar ısınmasını bekleyin, kalanını soğumaya bırakın. Bunun bir evkiyasını[154] üç evvak su ile karıştırıp, kuru nohutu bunun içinde bir gün ve bir gece yumuşamaya bırakın.

Bu içecek, kışları ve yatmadan önce içilmelidir.

Bunun birazının bile sadece bir gün içilmesi, onu içenin uzvunu bütün gece boyunca direk gibi tutar, adama rahat huzur vermez. Hele birkaç gece üstüste içilirse, erkeğe müthiş bir güç sağlar. Kendilerinden şikâyetçi olmayan erkekler bundan uzak dursun. Yoksa ateşleri yükselir. Yaşlı ve zayıf bünyelilerin de bunu almayı üç günle sınırlandırmaları gerekir. Son olarak, bu reçete asla yazın kullanılmamalıdır.

Belki de hata ettim bu kitapla
Yanlışlarım da vardır mutlaka
Yüce Tanrım bana merhamet et
Kıyamet günü beni cezalandırma
Okuyucum! Sen de gel beni affet
Hayırlısıyla!

İmzalı Baskı'daki Ek

MS 1876 yılında, Arap edebiyatına gönül vermiş birkaç amatör, Şeyh Nefzaoui'nin kaleme aldığı bir elyazması kitabı, çok az sayıda kopya olsa da Fransızca'ya çevirmeye karar verdiler. Bu, talihli bir rastlantıydı. Bu gruptakilerin herbiri, kendi yetenek ve bilgilerini kullanarak, önlerine, sanki özellikle çıkarılmış gibi olan büyük engelleri aşmasını bildiler.

Okuyucu, bu kitabın bir 'çalışmalar bileşkesi' olduğunun elbette farkına varmıştır. Ama yine de, kitabın yazımında, doğru olmayan elyazmaları, eksik, kısaltılmış, abartılmış, gereksiz ve uzun notlar kullanılmış, hatta bazen düzmece şeylerle yoğun ve detaylı bir şekilde uğraşılmış olduğu gözardı edilmemelidir.

Eseri kimin yayımlayacağına (J.M.P.Q. Derneği)[155] karar verilmişti. Ancak kitabın değeri hakkında bir fikir yoktu ortada. Okuyucunun bu kitaba pek ilgi göstermeyebileceği de mümkün olduğu halde, salt arkadaşı ya da arkadaşının

arkadaşları hatırına bu işi yapmaya karar verdi.

Bu nedenle, yayımlayıcıyı, kitabı çıkarmakla, ele aldığı konuyu herkesin bilgisine sunmak gayesi ile hareket ettiğinden, suçlamamak gerekir. Yayımcının bir başka amacı, M...'nin bu dikkate değer çevirisinin ne kadar geçerli sayılabileceği ve kısaca "Arapça'dan çeviren M..., Kurmay Subay" ünvanına ne ölçüde güvenilebileceğini irdelemekti.

Bu konudaki yanlışların ve yanlış anlamaların giderilip, okurun, kitabın mükemmel bir çeviri olduğunu düşünmemesi için, sözkonusu çevirinin biraz değiştirildiğini kabul ediyoruz. Bunlar, kitabın, yazıldığı çağdan bu yana değişen şartlara ve bilgilere uyarlanması için yapılmıştır.

Şeyh Nefzaoui'nin eserinin bugüne kadar ancak iki çevirisinin yapıldığını biliyoruz. Biri M... adıyla bilinen, çekingen huylu bir Arap dilbilimci, diğeri de Doktor L...'nin yaptığıdır ki, bu sonuncusunu hiçbir zaman görme olanağı bulamadık.

Bu konuların uzmanı olan bir yorumcu, diğer çevirileri geride bırakabilecek bir çalışmaya başlamış, ama maalesef yaşamı bunu tamamlamaya yetmemiştir.

Biz ise bu işe başladığımızda, amacımız bu iki çeviriden ilkinin yeni bir baskısını, elimizde bulunan elyazmasının yazım hatalarıyla ve Fransızca metinde düzeltmeler yaparak basmaktı. Bunu aşan bir değişiklik olmayacaktı. Ama işe başladıktan hemen sonra çeviriyi o haliyle korumanın imkânsızlığını anladık. Çevirmenin elindeki orijinalde olduğu kesin olan eksiklikler, boşluklar ve kısaltmalar göze çarpıyordu. Bu da bizi zorunlu olarak bazı karşılaştırmalar yapmaya yöneltti. Böylece, bulabildiğimiz bütün Arapça yazmaları gözden geçirdik.

Bu nedenle üç kitapda kullanıldı. Herbiri sözkonusu çevirmenin yararlandığı elyazmasındaki konuları aynı sı-

rayla ele alıyor ve satır satır işliyordu. Bunlardan ikisi bazı konularda kısaltmalar yapmış, üçüncüsü ise bunları genişletmiştir.

M...'nin büyük bir titizlik ve özveriyle çalışmasına karşın yeterince irdeleyemediği bu genişletmeleri belirlemek istiyoruz.

Üçüncü kitapta yine birçok hatalar olduğu halde, bu genişletmeler, çoğunlukla anlatım biçiminden kaynaklanıyor. Kimi teknik ayrıntılar, kolayca uygulanamayacak şiirsel eklemeler, yazarın belli ki büyük bir ilgi duyduğu tasvirler, hiç de hoş olmayacak bir biçimde, ayrıntılarıyla anlatılıyor. Ne var ki, bu kusurlara karşılık, kuru ve sıkıcı, yavan bir anlatım yerine, canlı, neşeli ve şiirsel, üstelik saf ve basit bir anlatım bu. Buna örnek olarak öpüşmeye ayrılan bölümü gösterebiliriz. Bu ne bizim çevirdiğimizde ne de diğer iki elyazmada yer almıyor.

Bizim, Galliler olarak, hiç hoş olmadığı halde, gerektiği için öyle kullanılmış, ilgi çekici açıklamalardan kaçındığımız sanılmamalı. Ancak bitmek bilmeyen boş ve sıkıcı açıklamaların, kitabın değerini etkilediğini ve amacının dışına çıktığını belirtmek istiyoruz. Yazarın kendi de bunu anlamış olacak ki, bunları kabul edip, niyetinin kötü olmadığını belirterek, okuyucudan bir bakıma özür diliyor. Kitabımız için ilk söyleyeceğimiz, bu kusurların giderilerek, saf ve anlaşılır olmasıdır. Birçok zorluğun, çalışmalar ilerledikçe yeni yeni ortaya çıkması ve kitap sizlere ulaşıncaya dek başkalarının düzeltilerinin ve eklemelerinin işimizi ne kadar zorlaştırdığını kabul etmemiz gerekir.

Elyazması eserlerin, kitapların incelenmesi ve toparlanıp basılmasının ne kadar zor olduğunu bilmeyen yoktur sanırım. Hiçbir elyazmasını eksiksiz bulmak mümkün değildir. Hele Arapça veya Arapça'ya çevrilmişse! Arap çevirmenler

bilgisizlik ve/veya özensizlik nedeniyle birçok yanlışlıklar yaptıkları gibi, keyfi düzeltmeler, eklemeler, çıkarmalar, hatta değişiklikler yapmaktan hiç gocunmazlar. Bazen, öğrenci okurların, anlatılanlara kendini kaptırıp, eserin üzerine şahsi fikirlerini belirten notlar koymaları, o günün yeni ortaya çıkmış reçetelerini vermeleri, eserin saflığını yitirmesine, yeniden yazılmış gibi değişmesine neden olmaktadır.

Şeyhin kitabının başına da bu gibi şeylerin geldiğine hiç şüphe yok! Sözünü ettiğimiz üç elyazması ile çevirmenimizin faydalandığı kitap, birbirleriyle çelişmektedir. Yine de içlerinden biri, biraz önce sözünü ettiğimiz genişletilmiş çalışmayı andırıyor. O da, diğerlerinden çok daha fazla konuyu içermektedir. Acaba Şeyh, biri, konuları derinlemesine irdelemek ve idrak etmek isteyenler için, diğeri de daha basit ve kolay anlaşılır okumak isteyenler için iki ayrı çalışma mı yapmıştı? Yoksa kitap, varsaydığımız şekilde, çok ve kimi zaman yerinde ve güzel eklemelerle zaman içinde zenginleşerek bu hale mi gelmişti?

Bence birinci olasılık daha yüksek. Şeyh Nefzaoui, eserinin, *Torch of Universe (Evrenin Meşalesi)* adlı ilk çalışmasının ardından, Vezir Muhammed bin Ouana ez Zouaoui'nin öğütlerine uyarak genişletilmiş bir ikinci çalışma olduğunu belirterek, sanki bu yaklaşımı kanıtlıyor. Bundan yola çıkarak, ikincisinin de genişletilip zenginleştirilerek bir üçüncü çalışmanın yapılmış olduğunu varsaymak, hiç de gözardı edilecek bir yaklaşım olmaz. Çevirmenimizin yazar hakkında verdiği bilgilere dayanarak, hadımlık, homoseksüellik gibi iki konudan daha üstünkörü olarak söz edildiğini ve buna serzenişte bulunduğunu biliyoruz. Bu bölümleri biz bu kitaba almadık.

Belki de Şeyh, bu yakınmalara, o sözünü ettiğimiz çalışmasıyla cevap vermiş sayılmaz mı?

Çünkü o yirmibirinci bölüm, tüm metnin yarısından fazlasını oluşturuyor ve şu upuzun başlığı taşıyordu: "Yumurtanın Yararları ve Cinsel Gücü Artırıcı Nimetleri, Sevicilik Denilen Zevkleri İlk Keşfeden Kadının Hikâyesi, Oğlancılıkla İlgili Bilgiler, Arabulucu Kadınlar ve Kadın Bulmanın Çeşitli Yöntemleri, Cinsellikle İlgili Fıkralar, Nükteler ve Hikâyeler ve Cinsel Birleşme Konusunda Her Türlü Bilgi Veren Yirmibirinci ve Kitabın Son Bölümü."

Günümüz uygarlığının bir temsilcisi olan çevirmen, üçyüz yıl önce yaşamış olan bu Arapla kendisi arasındaki bu ortak düşünce ve duyguları bilmiş olsaydı, herhalde çok şaşırırdı. Ve böyle bir boşluk bıraktığına hükmettiği ve belirtilen konularda uzmanlığından şüphe duyduğu ustası hakkında olumsuz sözler söylediği için büyük bir pişmanlık duyar ve bunu dile getirirdi.

Hiçbir eksik bölümü olmayan böyle bir metnin bulunmuş olması, biri yüksek düzeydeki, diğeri sıradan iki metnin olduğuna inanmamızı çok haklı kılıyor. Şeyhin, belki de utandığı için, metnin elde olan nüshasındaki yirmibirinci bölümden önceki bölümlerde, bu son derece ilginç konuları hiç ele almaksızın, hatta hiç değinmeksizin o yirmibirinci bölümde topladığı, hatta sakladığını düşünmek, ne kadar yersiz, yanlış olabilir ki?

Sorunu böyle ele almak, aynı zamanda sorunu çözmüş olmak demektir. Hem de doğru bir çözümdür bu! Bu kitabın yarısından fazlasını teşkil eden o bölümü, değişikliklere ya da eklemelere dayandırmak doğru bir yaklaşım değildir. Olağanüstü uzunluğunun yanında, çok özenli bir çalışma da olduğu için bu varsayımı, pek de geçerli bir varsayım olamaz. Bizim anlayışımız, bu metnin çok belirgin bir özenin ve özgünlüğün damgasını taşıdığıdır. Bu bakımdan, ancak ve tümüyle bir ustanın çalışması olabilir.

Bu metnin bu kadar ihmal edilmiş olması bizleri şaşırtabilir. Ancak bunu açıklamak hiç de zor değil. Çevirmen, notlarında, yirmibirinci bölümün, okurları tedirgin edici nitelikte olduğunu söylüyor. Bir düşünelim! Erdem sahibi olduğunu söyleyen bir Arap, oğlancılıktan da geri kalmıyor ve sohbetlerinde cinselliği özgürce tartışabiliyor. Demek ki böyle biri, kendisi gibi müminlerin nazarında, onurunun rencide olmaması için, elindeki kitabın sadece ilk yirmi bölümünü sözkonusu edecek, o son uzun bölümü de saklayacaktır.

Bir de şu var: Belki de o uzun metnin elyazması olarak üretilmesi çok emek istediği ve bu yüzden de çok pahalı olacağı için, herkesin ona ulaşması mümkün değildi.

Yine de, elimizdeki bu üç çalışma, eserin aslına uygun olarak M...'nin çevirisini yeniden gözden geçirmemiz ve karşılaştırmalar yapmamız bakımından çok yararlı oldu. Kolay anlaşılmayan ve kuşku uyandıran noktalar, diğer çalışmalarla birleştirilerek çözümlenmiş, giderilmiş oldu. Birbirinden çok değişik olmayan tekrarlar, konuya en uygun olanı seçilerek giderildi, bunların yerine bu çalışmada olmayıp, diğerinde yer alanlar konuldu. Böylece, genişletilmiş çalışmadan alınan değerli eklemeler için çekingenliğimize ya da çıkarcı davranmaktan dolayı utanç duymamıza gerek kalmadı. Elimizden geldiğince öze sadık kalmaya gayret ettik. Bu değişiklikleri mümkün olduğunca sınırlı tutarken, sözcükleri basitleştirmeye, anlatımı rahatlatmaya çalıştık ve bundan erinmedik, çekinmedik.

Yirmibirinci bölümdeki gizli hazineyi gözler önüne seremediğimiz ve kitaba aldığımız hikâyelerden daha az ilginç olmayan diğer hikâyeleri kitabımıza alamadığımız için üzgünüz.

Çevirmen, övgüye değer bir yaklaşımla, Arapça metne

mümkün olduğunca sadık kalmaya gereğinden çok önem verdiği için, bazen çok kısa, bazen de karmakarışık cümleler meydana gelmiş ve bu okumayı zorlaştırmıştır. Özellikle kitabın sonlarına doğru, çevirmenin bunları çalakalem yazdığı ve düzeltmeye özen göstermediği sanılabilir.

Yeni konular eklendikçe, çevirmenin notlarında da değişiklik yapmak zorunlu olmuştur. Bu notlar da, metnin kendisi kadar titizlikle yazılmış ve düzeltilmiştir. Çevirmenin eserine, elimizden geldiğince sadık kaldık.

Okurlar, Şeyhin eserinin Fransızca baskısı ile ilgili bütün bilgileri edindiklerinden, son birkaç söze daha izin vereceklerdir sanırım.

Birçok konu okura çekici gelmeyecektir. Bazı özel yaklaşımlar, özellikle reçeteler, çağdaş değerlerimizle bağdaşmayacağı için, zevksiz, hatta sıkıcı olacaktır. Okurun modern düşüncesi ile çelişen bazı konuları çıkarmadığımız için hoşgörüleceğimizi umuyoruz. Eseri, çevirmenimizden aldığımız gibi aktarmamız gerekiyordu.

'Traduttore, traditore' (Çevirme-aktarma kelimenin özgünlüğü yitirir) İtalyan özdeyişinde olduğu gibi, biz de buna dayanarak yöntemimizin kabul görmesini diliyoruz. Sözkonusu gariplikler, sadece Şeyh'in çağının değil, günümüz Arabının yaşam biçiminde de yer alır. Bu bakımdan, bu malzemelerin kullanılması belki biraz öğretici bile olmuştur.

Arap halklarıyla olan ilişkilerimiz, Tunus, Fas, Mısır ve diğer İslam ülkeleriyle gün geçtikçe artıyor. Fakat Araplar kendi reçetelerinden vazgeçmiyor; fala, büyüye ve muskalara inançlarını sürdürüyor ve bize son derece anlamsız gelen birçok inançlarını koruyorlar. Yine de, Arapların sanıldığı gibi espri anlayışından yoksun olmadıkları açıkça belli oluyor. Cinaslı sözcüklerin kullanımı,

cinsel organlara verilen adlardaki bölümlerde yer alan rüya tabirlerine renk katıyor denebilir. Birçok yerde, okur, gerçeğin hayale kurban edildiğini düşünebilir. Bu, Arap yazınının önemli bir özelliğidir. Bu kitabın da böyle olmasından doğal bir şey yok.

Binbir Gece Masalları'nda çok belirgin olarak görülür bu yaklaşım. İnanılmaz olaylara hayranlık ve aşırı düşkünlük, Arapların kanında var olsa gerek. Masallarının, aslında bir deha düzeyinde olduğuna da hiç kuşku yok. Ama yine bu masallarda öyle güzel nitelikler var ki hayran olmamak elde değil. Bu masallardaki capcanlı, yalın, neşeli bir erdem ve incelik, birçok yazar tarafından kullanılmıştır. Bazı notlarda, kitaptaki hikâyelerle Boccaccio ve La Fontaine'in hikâyeleri arasındaki benzerliklerden söz etmiştik. Bu notlarda adı geçmeyenler arasında 'Kadının Fendi Kibir Budalası Adamı Nasıl Yendi' hikâyesinin, Balzac'ın o yüce ustalığıyla kaleme aldığı *Physiologie du Marriage (Evliliğin Fizyolojisi)* adlı eserinin sonunda, çok belirgin bir benzerlikle işlenmiştir.

Bu yazıyı daha fazla uzatmanın anlamı yok. Kitabın başına bir önsöz koymaktansa, okura kitabın sonunda seslenmeyi tercih etmemiz, okurla eser arasına girmemek düşüncesindendir.

Bu sonsöz okunsun ya da okunmasın, kitabı hazırlarken takip ettiğimiz yolu ve kullandığımız yöntemleri sunmakla bir görev yerine getirdiğimize inanıyoruz. Bir yandan değerli çevirmenin bu önemli çalışmasını şükranla anıyoruz, öte yandan da onun çevirisini değiştirmenin nedenlerini okura sunuyoruz.

Bundan daha iyi bir çeviri yapmak isteyen Arap ve Arap yazını hayranları, isterlerse o meşhur yirmibirinci bölümün o gizli güzelliklerini kendi okurlarına sunsunlar.

Giriş Dipnotları

1. Bkz: Kama Shastra Derneğinin yalnız kendi üyeleri için .bastığı 16 ciltlik Burton'un 'The Book Of Thousand Nights and a Night' (1001 Gece Masalları) adlı kitabı. Bu parça, 10. Cildin büyük bir bölümünü kapsayan meşhur bitiş yazısından alınmıştır.
2. Kuranı Kerim çevirisi, Rodwell, sayfa 9 (Everyman Basımı) Londra Dent, 1939.
3. Orta çağda Roma hamamlarının ünü ve özellikleri unutulmuş ve Hıristiyanlığın başlangıcına kadar ve sonrasında yıkanmak neredeyse ayıp sayılmaya başlamıştı. Haçlı seferlerine çıkan Avrupalı askerler bunun tekrar Avrupa'da öğrenilmesi ve uygulanmasını sağlamışlardır. Bu konu hakkında Havelock Ellis'in 'Studies in the Pschology of Sex (Seks Psikolojisi üzerine çalışmalar) kitabına bakınız. New York Random house, 1936 2. Cilt 1. Bölüm, sayfa 21-40.
4. Burton, Payne, Lane, Galland ve Mardrus'un çalışmalarından açıkça anlaşılacağı gibi, Arapça sözcüklerin anlamlarını çevirmede önemli değişikliklere rastlanmaktadır. Wedeck, Dictionary of Aphrodisiacs (Afrodizyaklar sözlüğü) burada Bahname'nin adını Er-Raud el Aater P'Nezaha El Khater (... Ruha zevk veren) olarak verirken, bir başka çeviride bu, Ruhu neşelendiren olarak kullanılmıştır. Diğer yazarlar da, kitabın adını değişik biçimlerde kullanmıştır.
5. Çevirmenin, Cezayir'deki Fransız ordu Karargahında ki Mareşal olmadığı, ama imzalı Baskı'nın basımında rol alan dört subaydan biri olduğu söyleniyor. Maupassant, mektubunda ilk olasılığa ağırlık vermişe benziyor.
6. Söz konusu mektup, Louis Perceau'nun 18. Yüzyıldaki Erotik Romanlar Kaynakları kitabında da yer alıyor. (Numaralı olarak 1050 adet basılmıştır. Paris, Georges Foudinier, 1930 2. Cilt)
7. Liseux'un bastığı kitapların listesi hem çok uzun hem de düzensizdir. Arentino ve Luise Siega (Chorier) birkaç kez basılmıştır ve hiç birine benzememektedir. Bu karmaşıklık göz önüne alındığı için, burada yalnız söz konusu eserler belirtilmiştir. Liseux ayrıca 'Kitap kurtlarına özgü' denilebilecek dört ciltlik bir eseri de yayınlamakla önemli bir görev yapmıştır. Bu eserde, öyle çok sayıda deneme ve özgün yazılar vardır ki, bunları burada saymak olanaksızdır.

8. Daha geniş ve detaylı bilgi için, Sir R. Burton ve F.F. Arbuthnot'un ortak çevirisi 'The Kama Sutra of Vatsayayana'ya bakınız. Kitabın editörlüğünü W.G. Archer yapmış ve önsözünü yazmıştır. Sunuş yazısını ise K.M. Pannikar yazmıştır.

9. Bu iki kitap, 12 ciltlik Eastren Love (Doğu'da Aşk) adlı serinin ilk iki kitabıdır. Bu serinin diğer kitapları arasında Fazıl Bey'den, anonim Farsça yazılara, Arapça, Çince Japonca ve Kamboçça'ya kadar birçok öykü ve şiirler yer almaktadır. Bütün hepsi Fransızca kaynaklıdır. (Çev. E. Powys Mathersi Londra, John Rodker, 1927-29)

10 The Adventurous History of Hsi-men (Hsi-men'in Maceralarının öyküsü) Chin P'ing Mei, Franz Kuhn'un Biraz kısaltılarak yaptığı Almanca çeviriden (İnsel-Verklang, Leipzig) Bernard Miall'ın İngilizce çevirisi (John Lane, Londra 1939, 42, 50, 52 v.b.)

11. Capt. Sir Richard Burton'un Stanley Lane-Poole'un sunuş yazısıyla yayımlanan, 'Personal Narrative of a Pilgrimage to Al Madinah And Meccah (Medine ve Mekke'ye Hac Ziyareti Anıları) Londra, G. Belle&Sons Ltd. 1898 2. Cilt Memorial (Anılar) adlı eserin sonradan yapılan en iyi baskısı. 1926 baskısında Nafzawi, Şerhen Nawawi olarak yazılmış. (cilt 2, sayfa 19-20)

12 Sexuel İnversion (Cinsel Sapkınlık) Londra, 1897, Philadelphia, 1901.

13 An Annotated Bibliography of Sir Richard Francis Burton (Sir R.F. Burton'un açıklamalı Bibliyografyası) Londra, A.M. Philpot Ltd. (Baker ve Penzer'in açıklamaları: sayfa 176.)

14 Karl Heinrich Ulrichs, 1825'de Aurich yakınlarında doğdu. Numa Numantius adını kullanarak yazılar yazdı. Onun eserlerinden etkilenen Havelock Ellis, kendisine karşı duyduğu ilgiyi şu görüşleriyle açıklamıştır: "Cinsel sapkınlık olgusunun üzerindeki örtüyü kaldıran bu yazar, bu konuda en etkin isim olmuştur. Ne var ki konunun tıbbi ve hukuki yönlerini hiç irdelememiştir. "1864'de yazmaya başlayan yazar, sonraları eserlerinde gerçek adını kullanmaya başlamıştır. Cinsel sapkınlık üzerine birçok eser kaleme almıştır ve bu olgunun Almanya hukukundaki yerini belirlemeye çalışmıştır. Ulrich, olağanüstü yeteneğinin yanında, her konuda derin bilgiye sahipti. Uzmanlık alanı hukuk ve din bilimi olmasına karşın, başta arkeoloji olmak üzere birçok doğa biliminde de bir uzman sayılabilirdi. Çağının en üstün Latin Dili bilginiydi. Almanya'dan 1880'de ayrıldı, önce Napoli'ye sonraları da Abruz-

zi yakınındaki Aquilla'ya yerleşti. 1895'te öldü. Eserlerinin arasında, Windex (1864), İnclusa (1864), Formatrix (1865), Vindicta (1865), Prometheus (1870). Bunlardan başka birçok eserinin çoğu Max Spohr, Leipzig tarafından 1898'de yeniden yayımlandı. Bu eserler, bu gün daha çok tarihsel olarak ilginçtir. Ulrich hakkında daha geniş bilgi için, Jahrbuch Für Sexuelle Zwischenstufen (Cinsel araştırmalar yıllığı, 1899. Cilt I, sayfa 56. Studies etc., Sexual İnversion (Cinsel sapkınlık, inceleme ve araştırma). Ellis, F.A. Davis, Philadelphia 1915 ve Random House, 1936. İntermediate Sex (Aradaki Cins) Edward Carpenter, Londra, Allen ve Unwin, 1921 baskısı, sayfa 157-160.

15. Birçok değersiz, hatta rezil sayılabilecek kitabı da basmış olan ama birçok değerli eseri de yayım dünyasına kazandıran (bunların arasında bilimsel olanlar da vardır) Carrington'un yayımcılığı hakkında, The Banned Books of England, (İngiltere'deki yasak kitaplar) Alec Craig, Londra, George allen and Unwin, sayfa 70-71 geniş bir bilgi verilmiştir. Çevirmenin adını gizleyerek yayımladığı Petronius, bugün bile değerli sayılabilir. Kitap severler kadar araştırmacılar için de bir hazine sayılabilecek Brantome, Straparole ve Rosenbaum'un cinsel hastalıkları incelediği The Plague Of Lust in Classical Antiquity (Eski çağda şehvet salgını) bunlara iyi birer örnektir. Onun yayımladığı bazı kitapların çevirisinin Oscar Wilde tarafından yapıldığı söyleniyor ama bundan emin değiliz. Ama bir Oxford mezunu olan Alfred Allionson, bu hem ilginç hem entrikacı hem de soylu yayımcı için çok değerli çeviriler yapmıştır.
16. Penser'in söz konusu eseri, sayfa 175.
17. Doğulularca iyi bilinen ve kullanılan bu Afrodizyakların (bitki, meyve, usare, özel yemekler) bir çoğunu Batıda bulabilmek oldukça güçtür.
18. Rabelais'in Fransızca yazdığı eserlerinin en kaliteli baskılarını C. Marty Laveaux 6 ciltlik bir seri olarak 1868-1903 arasında gerçekleştirmiştir. En iyi bilinen İngilizce çevirisi ise Urquhart-Motteux tarafından yapılmıştır. Günümüzdeki en iyi çevirileri ise, The Histories of Gargantua and Pantagruel, çeviri ve sunuş yazısı J.M. Cohen, Harmondsworth, Penguin Books, 1955, The Complete Works Of Rabelais, çevirmen Jacques Le Cleq. New York, Random House. Modern Library Giant, 1944. (Erotik eş anlamlılık ve argo yönünden eski Latin ve çağdaş Fransız dilinin olanakları dolayısıyla çok zengindir.)

19. Nefzavi gibi diğer erotik yazarların rüya yorumlarının birbiriyle karşılaştırılması, dünya folklorunda büyü ve sihir kitaplarındaki yorumların bir arada incelenerek, hepsinin birden Freud, Stekel, Ellis ve diğer psikologların saptamalarıyla birlikte değerlendirilmesi mutlaka çok değerli ve ilginç bir çalışma olacaktır.

20. Söz konusu eserlere, antik Yunan ve Roma'nın erotik edebiyatı ile diğer sanat eserlerini, Rönesans ve 18. Yüzyıldaki Avrupa yazınını ve günümüzün seks ve tıp kitaplarını ekleyebiliriz.

21. The sexual Life of Sawage, Malinowski, önsöz: Havelock Ellis, Londra, Routbedge, 1932-New York, Haleyon House, 1929. Vahşilerin Cinsel Yaşamı, Kabalcı Yayınevi, İstanbul 1992

22. Sexual Behavior in the Human Male, (Erkeklerin Cinsel Davranışı) Kinsey. W.E. Saunders, Philadelphia, 1948. Sayfa 373-374. Eski uygarlıkların erotik sanatına ait, fevkalade güzel tabloların kopyaları Nagel tarafından Paris ve Cenevre'de, Skilton tarafından da Londra'da yayımlanan üç kitapta bulunabilir: Kama Kala (Hindistan) 1958, Roma Amor (Roma) 1961 ve Eros Kalos (Yunanistan) 1962. I. Kitap, ünlü sanat tarihçisi Mulk Raj, 2. ve 3.'leri ise Bordeaux Üniversitesi profesörü Jean Marcadé tarafından kaleme alınmıştır.

23. Ananga Ranga'nın Kama Shastra Derneği baskısında erkek orgazmının geciktirilmesi ve kadın orgazmının çabuklaştırılması için birçok yöntem verilmiştir.

24. The meaning of Glorius Kor'an (Muhteşem Kur'an'ın anlamı) Mohammed M. Piekthall, New York, 1954, sayfa 405-406.

25. Burton, burada, 1001 Gece Masalları'nın çevirisindeki çok detaylı dipnotlarından söz ediyor.

26. Burton, bunu İngilizce'ye çevirdiğini ve Asiatic Annual Register for 1801 (1801 Asya yıllığı kayıtlarında), On The Vindication of The Liberties of the Asiatic Women (Asyalı Kadınların Özgürlüklerinin Savunulması) başlığıyla verildiğini belirtmiştir, sayfa 100-107.

27. 1001 Gece Masalları'nın önsözü, 1. Cilt.

28. E.W. Lane, 1001 Gece Masalları'nın, Londra'da 1840'da yayımlanan 3 ciltlik çevirisinde kısaltmalar yapmıştır. Fakat, 1927'de Tudor Publishing Co., New York'ta ince kağıda basılarak tek cilt halinde yayımlanan basımda, Arapların örf ve adetleriyle ilgili çok

özgün bilgiler yer almıştır. Lane'in söz konusu çevirisi, Arapça yazılmış. Bulak baskısından özenle gözden geçirilip düzeltilerek yapılmıştır. Oysa Burton, kendi çevirisini Macnaghten baskısından (1889-1842) ve diğer baskılardan yararlanarak yapmıştır.

29. Bu kitap İngilizce'ye, İngiliz asıllı bir Bohemyalı tarafından Arapça'dan aslına sadık kalınarak çevrilmiş ve çok az baskısı yapılmıştır. Kitapta, Cinsel birleşmelerin değişik ırklardaki çeşitlilikleri adı ile ilginç bir bölüm de yer almaktadır.

30. Bu kitapta İngilizce'ye The Old Man Young Again (Gençleşen yaşlı Adam) adıyla çevrilmiştir. Charles Carrington, Paris, 1898. Yalnız 500 adet basılan kitapta, önemli dipnotlar, Afrodizyakların tarihi ve kullanımı üzerine bir ek de bulunmaktadır.

31. Söz konusu kişi Aloys Sprenger'dir. (1813-1893) Avusturyalı bir doğa bilimci olan Sprenger Tirol, Nassareit'te doğmuş, 1838'de İngiliz vatandaşı olmuştur. Delhi İslam koleji müdürlüğünden sonra Hindistan'da önemli görevler almıştır. 1858'de Bern'de Doğu dilleri Profesörlüğü yapmıştır. Birçok Farsça ve Arapça klasiği kitapların editörlüğünü üstlenmiştir.

32. Bah, Arapça'da cinsel arzu, cinsel iştah anlamında çok kullanılan bir sözcüktür. Kutub el Bah da, Erotik Kitaplar- El Kitapları anlamına gelmektedir. 51-57. sayfalar arasındaki bütün alıntılar, Burton'un 1001 Gece Masalları'nın 10. Cildinin 192-202. sayfalarındaki bitiş yazısında bulunan Woman (kadın) bölümünden alınmıştır.

33. Burton, aynı kitabın aynı cildinde 203-205. Sayfalarındaki bir dipnotunda, Müslümanların, ciddi konuları bile şakayla irdelediklerinden söz eder.

34. Alec Craig'in The Banned Books Of England (İngiltere'de ki Yasak Kitaplar) adlı eserine bakınız. Allen and Unwin, 1962, sayfa 212-213.

35. Havelock Ellis, cinselliğin üreme dışındaki işlevinin de büyük bir değeri olduğunu bir Doğu bilgeliğiyle idrak etmiştir. Bunu şu sözlerinde açıkça görebiliriz. "Cinselliğin insanlar üzerindeki ruhsal ve erotik etkisi, üreme içgüdüsünden daha büyüktür. Bu bakımdan, insanların mutluluğu ve esenliği için bu gerçeğe bakışımızı genişletmeli ve anlayışımızı derinleştirmeliyiz." Little Essays Of Love and Virtue (Aşk ve Erdem üzerine küçük denemeler) ve The Play-Function of Sex (Seks Oyunlarının İşle-

vi). Bu konuda Albert Ellis'de: "Seks hakkında bugün bizlerin bildiği ama eski İbranilerin bilmediği gerçek, bu olgunun bize üremeden ayrı olarak zevkleri ve neşeli bir yaşam da verdiğidir. Seks, üreme dışında yapıldığında bu sapkınlık olsaydı gebelikten korunmayı amaçlayan yollara baş vuran milyonlarca insanı sapık olarak kabul etmek gerekirdi.

36. Burada özellikle söz konusu olan Maithuna denilen biçimdir. Bu konuda, Yoga: İmmortality and Freedom (Yoga: Ölümsüzlük ve özgürlük) adlı eserinin fihrist ve bibliyografya bölümlerinde çok önemli bilgiler vardır. (Londra Routledge, 1958) Daha fazla bilgi için Ruj Anand'ın Kama Kala (Skilton, Londra-Nagel, Cenevre 1958) adlı kitabının önsözüne, K.M. Pannikar'ın Burton'un çevirdiği Kama Sutra'nın W.G. Archer'in yayımladığı baskıya yazdığı önsöze ve Arthur Avalon takma adıyla Tantracılık üzerine yazdığı yazılarla bilinen Sir John Wandroffe'nin yorumlarına bakılabilir. Ayrıca Aldous Huxley'de, Adonis and Alphabeth (Adonis ve alfabe) adlı kitabının ekinde konuyu irdelemiştir. (Chatto and Windus, 1956- Harper, New York)

37. Burton'un çevirisi.

38. Dreyden'in bu müstehcen sayılabilecek çevirisi, eseri bütünüyle yansıtmaktan uzaktır. Kitabın, Kraliçe I. Elizabeth döneminde Wolferston'un yaptığı çevirisinin düzeltilmiş bir baskısı, Eveyınan tarafından Ovid: seçme eserler olarak yayımlanmıştır. Ayrıca J. Lewis May'in ilk olarak The Bodley Head tarafından basılan bir düz yazı çeviride vardır. Bu çeviri, Bestseller Library tarafından 1959'da ciltsiz ve karton kapaklı olarak yeniden basılmıştır.

39. Eserin Fransızca çevirileri, Paris'te Liseux tarafından 1881'de eksik ve 1882'de tam olarak yapılmıştır. İngilizce çevirisi ise 1960'larda gerçekleşmiştir. Bu kitaplar günümüzde ender olarak bulunmaktadır.

40. Kitabın ilk basımı 1824 yılında Coborg'da Latince 8 cilt olarak yapılmıştır. Açıklamaların Latince metni ve İngilizce çevirisinden oluşan 2 ciltlik bir baskısı 188?'te özel olarak yalnız 100 adet basılmıştır. Bu da çok nadir bulunan kitaplardan biridir.

41. 1791'de basılan Justine'in o bitmek bilmeyen ciltlerinde bunlar bulunmaktadır. La Nouvelle Justine et Juliette, 1797 ve Les 120 Journes de Sodome, Heine baskısı.

42. Dr. Ludwig Lenz, Discretion and İndiscretion (Bsiret ve Dar görüş) Cadillac New York, 1951 sayfa 407'de, Van de Velde'nin eseri İdeal Evlilik'i cinsel bilgi eksikliği yüzünden yıkılan bir evliliği inceledikten sonra kaleme aldığını yazıyor.

43. Tıpta doğum kontrolünün tarihi, Norman E. Haymes, Ph. D. Robert Latou Drekinsen'in önsözüyle, Allen and Unwin, Londra, 1956 - Williams and Wilkins C. Baltimore, 1936. İngilizce çevirisinde, Sir Humphrey Rolleston'ın yazdığı bir önsöz de vardır. Bu kitap Milli Anne sağlığı ile birlikte basılmıştır ve konunun en güzel örneği olarak kabul edilir.

44. Kinsey'le beraber diğerlerinin birleştiği bir görüşe göre, bu eserler nitelik ve nicelikleri yönünden ayrı olarak tarihi ve coğrafi değişiklikleri de içermektedir. Vatsyayana, Nefzavi'den çok daha fazla sayıda birleşme pozisyonu verir. Forberg, yalnız eski Yunan ve Roma'da bilinen 90 değişik pozisyondan söz eder. (Bunların ancak 48'i uygulanabilir) Günümüzdeki incelemeler, tıbben 13 pozisyonu uygulanabilir kabul ediyor. Diğer bütün birleşmeler bu 13 ana pozisyonun küçük değişikliklerinden ibarettir.

45. Bu yaklaşımı irdelemek isteyenler Havelock Ellis'in İngilizce'ye düzenleyerek çevirdiği Monsieur Nicholas, (Bay Nicholas) adlı biyografiye başvurabilirler.

46. Robert Graves Apoleius'un çok güzel bir İngilizce çevirisini yapmıştır. Penguin Books, Harmondsworth, 1950. Aynı çeviri, Farrar, Straus and Young, New York 1951 ve sonra karton kapaklı olarak Mentor Books tarafından Amerika'da da basılmıştır.

47. The Search For The Ring (Kayıp Yüzüğün Peşinde), 3. Öykü, sayfa 19, Carrington baskısı. Bu öyküde, kapıdaki delik yoktur. Fakat kadın kahraman, kayıp bir yüzük (bu örnekte) peşindedir. (Nefzavi'nin fıkrasındaki gibi) Bir başka anlatımda, yüzüğün yerini bir başka mücevher alır.

48. Bu baskıda, çocuk düşürmeyle ilgili kısa bir bölüm çıkarılmıştır.

49. Konuyu daha iyi anlamak için, Soundings: Essays Concerning Christian Understanding. (Hıristiyan Anlayışını Araştırma çalışmaları) Cambridge University Press 1962 ve Objections to Christian Belief (Hıristiyanlık inancına itirazlar) Constable, Londra, 1963 adlı eserlere başvurulabilir. İki kitapta Cambridge Üniversitesi, King's College dekanı A.R. Vindler, tarafından derlenmiştir. İki

kitapta Cambridge Trinity College dekanı H.A. Williams'ın makalelerine dikkat etmek gerekir. Woolrich Psikoposu John Robinson, Honest to God (Tanrı Adına) S.C.M. Press Ltd. 1963 adlı eserinde birçok değerli görüşe yer veriyor. Bu görüşlerin büyük Hıristiyan gizemcileriyle aynı paralelde olduğunu sanmıyorum. Bence kesin olan bir şey varsa o da, piskoposun dine yaklaşımının, Tanrı tanımaz ve ahlak dışı derinliklerinde irdeleyen, çokluğun içinde olan Tekliğin bir Eşsizliğin, boyutlarını yaymaya çalışmıştır. Bu eserler, konuyla göreli olarak, cinsellik ve ahlakın ilintisini araştırmaktadır. Fakat, Hıristiyanların aklını karıştıran cinsellik ve eşcinsellik sorununu sağlıklı bir temele dayandıran en pratik ve gerçek yaklaşım, İngiliz kökenli bir Protestan mezhebi üyesi bir grup Quaker'ın, Hıristiyanlığın gerçek ilkelerini kaynak olarak yazdıkları Towards a Quaker View of Sex (Quaker'ların Cinselliğe Bakışı) adlı kitap olmuştur. Editörlüğünü A. Heron'un yaptığı bu eser Friends House, Londra tarafından 1963'de basılmıştır. Kitabın yazarları arasında Kenneth C. Barnesi Anna M. Bidder, Richard Fox ve A. Heron gibi ünlü ve seçkin kişiler vardır. Okuyucular, şu kitapları da referans alabilirler: A Religious Outlook of Modern Man (Çağdaş İnsanın Dinsel Kimliği) Raynor C. Johnson, Leslie Weather'in önsözüyle, Hodder and Stoughton, 1963. Kitabın 9. Bölümü, sayfa 117-125 de çok çarpıcı görüşler kaleme alınmıştır.

50. Affirmations (Onaylar) adlı eserde St. Franers and Others (Aziz Franeis ve diğerleri) başlıklı makaleye bakınız. Walter Scott, Londra, 1898. Selected Essays on Havelock Ellis (H. Ellis'in Seçme Makaleleri) Everyman, 1936 ve sonraki baskılarında da konuyla ilgili ilginç yaklaşımlar bulunuyor.

51. Sex in Relation to Society (Toplum Açısından Cinsellik) F.A. Davis, Philadelphia, 1906. 6. Cilt sayfa 125-127, Random House New York, 1936, 4. Cilt. Ellis'in buradaki alıntısı, İskenderiyeli Clemens'in Paedagogus (Öğretmen) adlı eserinde yer almaktadır. Cilt 2, bölüm 10. Ellis, sanırım bu alıntıyı çevirisini Roberta Donald ve Cox'ın gerçekleştirdiği The Ante-Nicene Fathers (İznik öncesi Hıristiyan Önderleri-1885) adlı eserden yapmıştır. Elimde bu kitabın bir nüshası olmadığı için bundan çok emin değilim.

52. Haber, 10 Mayıs 1963 tarihli The Guardian gazetesine Woodford rektörü Jd. Wansey tarafından kaleme alınmıştır. Wansey, ilk Hı-

ristiyan liderlerin bu parçanın ayinlerde okunacak parçalar arasına alınmasını önerdiklerini bildirmiştir.

53. Towards a Quaker View of Sex (Quaker'ların Cinselliğe Bakışı) sayfa 38, Bailey: "Kilise, insanların karşı cinsle bedensel cinsel ilişkilerini ahlaka aykırı bulmasa da, uygunsuz olarak görmektedir. Bunu insanların yaşamlarındaki kaygı ve ikilemlerinin kaynağı olarak kabul edebiliriz."

54. Rainbow, The Wonderful Story of How You were Born (Doğumunuzun Harikulade Hikâyesi) adlı bir plak, çocuklara yaşamı ve gerçekleri anlatıyor. Plağın broşüründe York Başpiskoposu ve Liverpool Katolik Başpiskoposunun övgü dolu yazıları yer alıyor. Plağın seslendirmesini ise, çocuk kitapları yazarı Robert Leigh yapmış.

55. R. Vidler, Soundings (Arayışlar) Cambridge University Press 1962 adlı kitapta, 88. Ve diğer sayfalarda, Wuthering Heights (Uğultulu Tepeler) romanının kahramanlarından Catherine Earnshaw'un çok etkin bir biçimde canlandırdığı şehveti irdeler ve romanda, bir cinsel beraberlikten söz edilmediğini vurgular.

56. Aynı kitabın 81-82. Sayfaları. Aslında bu çok önemli makale çok dikkatle okunmalıdır. (Kitapta 69-101 sayfalar arası) Williams'ın Psychologic Objection (Psikolojik İtirazlar) makalesi de dikkatle okunmalıdır. sayfa 35-36

Metin Dipnotları

1. Bu yörede, hemen hepsi toprak altına oyulmuş evlerden kurulu birçok köy vardır. Bütün bölge palmiye ağaçlarıyla çevrilidir. Kutsal kabul edilen bu bölgeyi ziyaret edenlerin edindiği bilgilere göre Nefzava'da 'bin zava' denilen bir dervişler türbesi bulunuyormuş. Yörenin asıl adı Elfun Zava imiş, zamanla değişerek Nefzava haline gelmiş. Arapça Etimolojisi yanlış olabilir çünkü Arap tarihçileri, yörenin İslamiyet'ten daha eski olduğunu belirtiyorlar. Nefzava taş ve tuğladan yapılmış bir duvarla çevrilidir. Bu sur gibi duvarda 6 giriş kapısı vardır. İçeride bir camii, bir çarşı, hamamlar ve çevrede birçok su kuyusu ve bahçeler yer almaktadır.

2. Böyle bir durumda kaleme alınan kitabın, elimizdeki metnin bir özeti olması mümkündür. Nefzava'da bu özeti Torch of Universe (Evrenin meşalesi) adıyla yazdığını zaten belirtiyor.

3. Essai de Philosophie Morale (Ahlak Felsefesi Üzerine) M. de Maupertius, Berlin, 1749: "Bedeni zevkleri de en gelişmiş duygusal zevklerden ayrı tutmamaktan korkmamalıyız. Birini diğerinden aşağı görmeye yer veremeyiz. En yüce zevkler, en doğal olanlardır."

4. Aretin, Aretino, Le divin Aretin (Kutsal Aretin) -Scourge of Princes (Prenseslerin Belası) olarak da bilinir- 1492'de Arezzo'da doğan bu İtalyan şair 1557'de ölmüştür. Espri dolu oyunları ve şiirleriyle çok sevilmiştir. Birleşme pozisyonlarını anlatan Sonneti Lussutiosi (Şehvete Soneler) ve Ragionementi (Diyaloglar) The Book Collector (Kitap Koleksiyoncusu) 12 cilt, Summer 1963 adlı kitabında Aretin'in pozisyonlarını irdelediği Raginnamenti ve Puttana Errante makalelerine bakınız- bunlar Aretino'ya ait olmayabilir! (A.H.W)

5. Bahname'nin orijinal el yazmasında, Arapların doğal kabul ettikleri eşcinsellikle ilgili bir bölüm vardır. Kitabın çevirmeni bunu gayet iyi biliyordu. Onun konuya bu yaklaşımının nedeni, toplumun o günlerdeki bilgisizliği ve tutuculuğudur. Araplar arasındaki eşcinsellikle ilgili bilgiler için şu kitaplara başvurulabilir: Love in the East (Doğuda Aşk) George Allgrove, Anthony Gibbs and Philips. Londra, 1962. Studies in the Psychology of Sex (Seks Psikolojisi Üzerine Çalışmalar) Random House baskısı, New York 1936. Sayfa 15, 22, 58, 207. Ayrıca The Thousand Night and a Night (1001 Gece Masalları'nın) 10. Cildindeki Bitiş yazısında bu konu Burton tarafından açıklıkla incelenmiştir (A.H.W.)

6. Fellatio (kadının erkek cinsel organını ağzı ile uyarması), cunnilingus (erkeğin diliyle kadının cinsel organını uyarması) ve mastürbasyon, dünyanın her yerinde olduğu gibi Araplarca da bilinir. Ama onlar bu uygulamaları pek önemsememişlerdir. Genito-oral (cinsel organ-ağız) temaslar Kinsey (Erkeğin Cinsel Davranışlarında, özellikle de kadının cinsel davranışlarında), Havelock Ellis ve pek çok okuyucusu olan Fransız, İngiliz ve Amerikan yazarların el kitaplarında yeterli bir biçimde işlenmiştir. Bu kitapların listesi burada verilemeyecek kadar uzundur. (A.H.W)

7. Bahname'nin, Carrington'ın eksik İngilizce çevirisine kaynak olan Arapça metni, adı bilinmeyen Fransız subayın yararlandığı el yazması metinden daha kapsamlıdır. Bu çeviri, imzalı baskı, Liseux ve Kama Shastra Derneği baskılarında, özellikle notlarda yer almayan birçok fuzuli ayrıntı üzerinde gereksiz yere durularak bozulmuştur. Yine de Carrington baskısı, kendine özgü değerlere sahiptir. Karşılaştırma amacıyla burada veriyorum: "Sheyh el-İmam Ebu'Abdullah An-Nefzavi'nin Ruha Haz Veren Itırlı Bahçe" adlı Kitabı. Merhamet Eden ve Koruyan Tanrı adına. Hazreti Muhammet Efendimize Selam Olsun, Bilgili Şeyh ve İmam, Büyük Alim, Değerli ve Fevkalade Akıllı İnsan Ebu'Abdullah İbn-I Umar An Nefzavi. Tanrının İnayeti Seninle Olsun, Amin. Demiştir ki: Erkeğin en büyük sevincini kadının fercinde, kadının en büyük sevincini erkeğin uzvunda toplayan Tanrı'ya şükürler olsun. (v.b.) (A.H.W.)

8. Nita, iki boynuzlu hayvanın birbiriyle dövüşmesi demektir. Önce toslaşıp, sonra birbirine geçmiş boynuzlarını ayırmak için geri çekilirler. Bu çarpışan iki kişinin karşılıklı vuruşları gibidir. Arapça metindeki bu benzetmeyi çevirmekte çok zorlanmıştım.

9. Ena, Arapça'da karnın altındaki genellikle kıllı olan kasık bölgesine verilen addır. Ancak üreme organları anlamında kullanılmaz. (Çevirmenin notu, A.H.W. tarafından düzenlenmiştir.)

10. Yazar, cinsel birleşme sırasındaki hareketleri belirlemek için, erkeğin devinimine "dukk," kadınınkine "hez," diyor. Dukk, çarpmak, ezmek, dövmek anlamında kullanılır, havanelinin bu hareketine de dukk denir. Hez ise, hem şehvetli hem iç açıcı bir salınıma için kullanılır. Dukk (veya dakka) sözcüğü, argo bir deyim olan "To have a grind" yani diş gıcırdatmakla aynı anlama gelir. Erkeğin hareketinin yerinde bir benzetmesidir. Burton'un söylediği gibi. Araplar

her şeyi adıyla söylemeye alışıktır. Ama bu naif yaklaşıma, yozlaşmamış bir toplumun bir halk kültürü olarak bakmak gerekir. Bu yalnızca doğallıktan uzak bir mizah anlayışı değildir. (A.H.W)

11. Gebe, çifte gerdan demektir. Araplar şişman kadınları severler. Bunu belli eden her şey, onlar için güzelliğin bir dışavurumudur. Tombul bir kadının kıvrımları, Araplar için çekici bir görünümdür.

12. Klitoris - bızır.

13. Kuran'ın 33. Suresi Ahzab'ın 56. Ayetinde, müminlere Peygamber Muhammedi övmeleri ve ona esenlik dilemeleri emredilir. Müslümanlar da bu buyruğa şu sözlerle uyarlar: Salla'llahu aleyhi ve Sellem (Allah selat ve selamı onunla olsun!)

14. Zonava, Curcuna'nın yüksek tepelerinde hüküm süren bağımsız bir Cezayir Berberi kabilesiydi. İspanyol yazarlarının bir krallık olarak anlattığı Kon-Kon yöresi, bu kabilenin bölgesindedir. Türkler, Tunus'a girdikleri zaman, Zonava ile sık sık savaşmışlardı.

15. Bu olaylar, Cezayir'in 1510'da (Hicri 916) İspanya'ya teslim olup vergi ödemeyi kabul ettiği dönemde veya 1515'te (Hicri 921) Türklerin hakimiyetine girdiği dönemde gerçekleşmiş olmalı. Tarihçiler, ülkede bundan başka bir işgalin yaşanmadığını belirtiyorlar. Bu iki dönemde de Tunus'ta Abd-ül Aziz adında birinin yönetimi yoktu. Yazar, büyük bir olasılıkla Türk işgalinden söz etmektedir. Bu işgal, İspanya ile savaş halinde olan Cezayir Emiri'nin Barbaros'tan yardım isteyip, Barbaros'un kente geldikten sonra emiri öldürtmesiyle gerçekleşmişti. O sıralar Tunus'u Ebu Ömer Emin Muhammet yönetiyordu. Yazarın anlattığı olaylara en çok uyan, Abd-ül-Aziz adındaki bey, 893'de ölen, Beni Hafs hanedanının en iyi halifelerinden biri olan Ömer Abd-ül-Aziz'dir. Bu hata ve bilgi eksikliği, Arapların metinleri aktarırken ne kadar özensiz olduğunu bilenler için şaşırtıcı olmayacaktır.

16. Carrington baskısında metin şöyledir: "Biliniz ki ey vezir, (Tanrının inayeti üzerinizde olsun) erkeklerde kadınlarda, övgüye ve yergiye layık olanlar olarak iki sınıfa ayrılmışlardır.

17. Abdül Melik bin Mervan, Şam'da Halifeydi. İktidarı sırasında, Arap yarımadası, Suriye ve doğunun bir bölümüne hükmetti. 75

yılından önceki sikkelerde adına rastlanan hükümdarın 76 yılına kadar yaşadığı sanılıyor.

18. Leyla, Abdül Melik devrinin ünlü bir kadın şairiydi. Mensubu olduğu Akegal sülalesinden dolayı kendisine -Akegelia- da denilirdi. Mecnun'u yollara düşüren bir kadın şairin aşkı, birçok aşk destanının temasını oluşturur.

19. Arap erkeklerinin cinsel organları genellikle Avrupalılardan uzundur. Burada verilen ölçüleri göz önüne alırsak, 12 parmaklık enin, 23 santim ettiğini buluruz ki, bu uzunluğa Avrupa'da çok az rastlanır. 10 parmak enin karşılığı olan 19 santim bile, İngiliz, Fransız ve diğer Avrupalılara göre bir üstünlük sağlar. Kinsey, bana özel olarak yazdığı bir mektupta, Amerikalı erkekler arasında yaptığı binlerce ölçümün ortalama uzunluğunun 16.5 santim olduğunu bildirmişti. Karacı ve denizci askerler arasında araştırma yapan bir Fransız doktorda, ölçüm ortalamasını 14-15 santim olarak vermiştir. Bu doktora göre 16 cm'den uzun ve 4 cm. çaptan kalın olan uzuvlar ortalamanın üstünde kalmaktadır. Rockstro, A Plain Talk on Sex Difficulties (Cinsel Sorunlarla Açıkça Yüzleşme) Londra, 1947 ve H.M and A. Stone A marriage Manual (Evliliğin El Kitabı) Londra, 1936. Bu eserlerde Amerikalı erkeklerin cinsel organ uzunluğunu 15 cm. Olarak belirlemiştir. Waldeyer ve Van de Velde ise İdeal Marriage (İdeal Evlilik)'te ölçüyü 14/15 cm arasında ortalama olarak kabul ediyorlar. Bütün bunlardan gerçek ortalamanın 14/16.5 cm. Olduğunu anlıyoruz. Carrington çevirisinde, söz konusu paragraf değiştirilerek şu şekilde verilmiştir. "Ancak Seren direği 12 parmaktan uzun, 6 parmaktan kısa erkekler, kadınlara zevk veremez." Ancak, uzmanların ölçülerin cinsel birleşmediği etkinliğinin, sevişme tekniğinden, içtenlikten ve coşkudan daha önemli olmadığını belirtiyorlar. (A.H.W.)

20. Yemame'nin Hancifa aşiretinden olan Müseylime, Muhammet'e rakip olmuştu. Aşiretin peygambere gönderdiği heyetin başında o vardı. Hicretin 9. yılında İslamiyet'i kabul etmişti.

21. Cebrail, Tanrı'nın vahiylerini Peygambere ileten melektir ve Kuran'da önemli bir yeri vardır. Müslümanların Tanrıya en yakın bildikleri ve Melaike-i Mukarebin dedikleri dört melekten biridir.

22. Fil, Kuran'ın 105. Suresidir. Mekkeliler bir Habeş Emirini savaşta mağlup etmesi üzerine indirilmiştir. Emir'in bindiği Fil, yüzünü Mekke'ye dönerek diz çökünce, bu hareket bir tapınma olarak yorumlanmıştır. Sûre adını bu zaferden dolayı almıştır. Müseylime bu yorumu görmezden gelerek Fil adıyla alay etmiştir.

23. Kuranın 108. suresi Kevser, cömertlik kavramı üzerinedir. Müseylime, bu surenin 1. Ayetinde Muhammed'e bağışlanmış nimetlerin kendisine daha önce verildiğini ileri sürerek bunları kendisinin hak ettiğini savunmuştur.

24. Yazarın burada kullandığı sözellik, Arap aşiret reislerinin süvari takımı, muhafız alayı anlamındadır.

25. "Gözün serin olsun" anlamındaki bu deyimi Araplar sıklıkla kullanır. Böylece, "Tanrının yardımıyla yakan göz yaşların sona ersin," denmektedir.

26. Göçebe Arap kavimleri arasında, karısıyla sevişmek isteyen erkeklerin uyguladıkları bir gelenek vardır: Bunu arzulayan bir erkek, karısının üstüne bir çadır kurar. Damat adayı birine de bu nedenle "Hani" yani yapıcı, kurucu denir. "Karısının üzerine kurdu" deyimi buradan gelmektedir.

27. Nedde, içinde amberin çoğunlukla olduğu güzel kokulardan yapılmış siyah renkte bir çubuktur. Bunlar mangallara konarak kullanıldığı gibi, macun halinde ve yakılarak da kullanılırlar. Bazı kaynaklar neddenin bütünüyle amberden yapıldığını söyler.

28. Bu duruş, vücudun arkasının yukarı kalkmasına yol açar. Bu pozisyonda nasıl birleşileceği 6. Bölümde anlatılıyor.

29. Harun Reşid'in oğlu olan Abdullah Bin Memun, bilime olan yakınlığı ile ünlü, bilge ve iyi bir hükümdardı. Kardeşi el-Emin'e karşı, imparatorluğu ele geçirmek için açtığı ve uzun süren bir savaşta, Emin'in öldürülmesinden sonra, Hicret'in 178. yılında oy birliği ile halife ilan edilmişti. O dönemlerin en iyi halifelerinden biri olarak anılır.

30. Farsça kökenli olan Behlül, güler yüzlü, şakacı fakat dalgacı ve aylak bir soytarı anlamındadır.

31. Hamdune, Ahmed ve sonradan bozularak Mohamet olarak kullanılan Muhammet isimleri "hamd" kökünden türetilmiştir.

32. "Sana seslenene cavap ver" sözü, Muhammed'in Hadislerinden biridir. Konuşma dilinde de bu metindeki gibi kullanılır. Tanrı mübarek etsin, kabul etsin, razı olsun anlamlarını da taşır.

33. Rabelais, hamile kadınların, doğa kanunlarına uymayarak cinsel ilişkiye girmeleri hakkında şunları söylemiştir: "Bu kadınları, hayvanları örnek göstererek kınayanlara, kadınların cevabı, onların hayvan, kendilerininse insan olduklarını söylemek olmuştur."

34. Cazibe, Arapça'da "cezb" kökünden gelir ve çekmek, emmek anlamında kullanılır. Biz de fındıkkıran, buna en yakın olan sözcüktür diyebilirim.

35. Nun, bizdeki N harfinin Arap alfabesindeki karşılığıdır. Yarım daire şeklinde yazılan bu harf, burada kaşları bu harfe benzetmektedir.

36. Aslı ısırma olan bu sözcük dil, dudak hatta dişlerle yapılan sevişmeleri kapsar. Bu nedenle, burada, Behlül'ün diliyle klitorisi uyardığı sonucunu çıkarmak yanlı olur.

37. Burada kullanılan "Kul Fere mektub ali ism nakahun" sözü, Hz. Muhammed'in, Müslümanlar tarafından sık sık kullanılan 'Her insanın kaderi alnında yazılıdır, onu kimse silemez' sözünden esinlenerek yazılmıştır.

38. Ceviz ağacının kabuğundan yapılan misvak, dişleri ve diş etini temizlemek ve diş etleri ve dudakları ovmakta kullanılırdı. Bu kelime ayrıca "kürdan" anlamına da gelir.

39. Yazar burada selam sözcüğünün çift anlamını iç içe kullanarak bir ustalık gösteriyor. Bunlardan biri "Güvenlik ve esenlikte" olma; diğeri ise "selamlaşma"dır. "Essalamün aleyküm" bu nedenle kullanılır.

40. "Vü ayrahu kaime beyne yediki el amud" olarak yazılan metinde amud, sütun, direk anlamında kullanılmıştır.

41. Arapça metinde, "Vezir'in hem tuzuna hem karısına ihanet ettin" demektir. "Tuza ihanet etmek" deyimi, doğuluların misafire tuz ikram etme adetinden gelir. Bir kimsenin efendisine, konuk gittiği yere hıyanetini anlatır.

42. Bu dizeler, zenci kölelerin, kadınları herhangi bir şekilde etkilemeyecek kadar aşağılandığını göstermektedir.

43. Amine, "Emin" mutemet, encümen üyesi anlamındadır.

44. Mühtesip, ölçü ve ağırlıklardan sorumlu devlet görevlisidir.

45. Bevvab, teşrifatçı anlamındadır.

46. Doğulu hükümdarların birçok sancağı, bayrağı, alemi olurdu. Törenlerde ve savaşlarda bunlar en önde taşınırdı. Bu sancakları korumakla görevli olanlar, çok önemli kimselerdi.

47. Zencilerin cinsel yeteneklerinden söz ederken, Burton'un 1001 Gece Masallarındaki bir saptamasına burada yer vermek isterim: "Cinselliğe düşkün kadınlar, uzuvlarının büyüklüğü yüzünden zencileri tercih ederler. Somali'de penisini ölçtüğüm bir zencinin uzvu sönükken bile 15 santimdi. Bu Afrikalı zencilerin bir özelliğidir. Ne var ki uzvun kalktığındaki ölçüsü bizim bildiğimiz oranda değildir. Bu büyük uzuvlara sahip erkeklerin boşalması da uzun sürdüğü için, kadınlar bundan büyük bir zevk alır. Orada olduğum zamanlarda, akıllı bir Hintli erkeğin karısını Zanzibar'a asla götürmeyeceğini öğrendim. Çünkü orada kadınları baştan çıkaracak çok çekici şeyler vardı. İmsak da denilen boşalmanın geciktirilerek kadına daha fazla zevk verilmesi konusunda ileride daha fazla bilgi vereceğim." Bu nota ilişkin olarak, benim bu kitaptaki sunuş yazıma da başvurabilirsiniz. Ayrıca, Havelock Ellis'de eserlerinde bazı şehvet düşkünü beyaz kadınların, ırk ve renk ayrımına aldırmadan, iri yarı erkekleri tercih ettiğini yazar.

48. İki Adil, Adileyn, duruşmalar sırasında, Kadı'nın yanında oturan iki yeminli şahide verilen isimdir.

49. Aman verme, yani bağışlama. Birinin bağışlanmasını ifade etmekle beraber bir sözleşmenin iptali anlamına da gelir.

50. Carrington baskısında bu isim burada "Dhurgam" olarak yazılmıştır. Dorerame'nin okuduğu şiir, söz konusu baskıdaki diğer tüm şiirler gibi kafiyeli olarak çevrilmiştir. Ama maalesef bunlar çok

abartılı bir müstehcenlikle yazılmıştır. Bu nedenle bunların örneklerini bile burada veremeyiz. Bu, Carrington çevirisinin kusurlarından biridir. Kama Shastra çevirisinde tümüyle benimsenen uygulama, metnin tam karşılığının verilmesi ve bunların daha küçük puntolarla düz yazı biçimiyle sunulmasıdır. Bu Arapça orijinal metni en sağlıklı bir biçimde aktarma yöntemidir.

51. "Gitar gibi ayaklar," Rabelais, 4. Kitap 31. Bölüm.

52. Rastık. Kadınlar, daha iri görünmesi ve parlaklığının ortaya çıkması için, göz kapaklarının birbirine değen kısımlarını bu maddeyle siyaha boyarlar.

53. Birleşme öncesi ön sevişmeler konusunda Van de Velde'nin İdeal Marriage (İdeal Evlilik) kitabına bakınız. Hawelock Ellis'te, bu konuyu dikkatle irdelemiş ve kadın ile erkeğin cinsel birleşme ve sevişme sırasında erkeğin bencilliğini işlemiş ve kadının bu eylemden yeteri kadar pay alamadığını ve bu yüzden gerek kendi yaşamlarına, gerek başkalarına destek olabilmek açısından çok yetersiz kaldıklarını saptamıştır. Bu gerçeği anlayan ve kabul eden çok az kimse olduğunu söylemiştir. Kinsey'de eşler arasında gerçek bir sevgi ya da en azından karşılıklı hoşlanma yoksa, ön sevişmenin bile cinsel birleşmeye bir coşku getiremeyeceğini söylemiştir. Hele eşlerden birinin diğerinden tiksinmesi onun için sevişmeyi bir ızdırap haline getirecektir. Aşk gibi cinsel birleşme de bir sanattır. Bunu başarılı kılacak sihirli formüller, reçeteler yoktur. Bahname gibi kitaplar, şüphesiz çok yararlıdır, lâkin, bunların öğretilerini kişi kendine uyarlamayı bilmelidir. Kadın veya erkek, herkes, bu öğretileri kendi gereksinimlerine, yaklaşımlarına, karakterlerine ve dini inanışlarına göre uyarlamalıdır. (A.H.W.)

54. Çağlar boyunca, kadının orgazm olduğunda erkeğinki gibi spermlerle dolu bir sıvı salgıladığına inanılmıştı. Bunun yanlışlığı sonradan anlaşıldı. Kadınlar etkin bir şekilde uyarıldıklarında vajinaları oldukça kaygan sıvıyla dolar, bu da daha zevkli bir orgazm sağlar. Bu yoğun zevk, kadından kadına değişebilir. Bu konuda bilgi için The Encyclopedia of Sex Practice (Uygulamalı Seks Ansiklopedisi) kitabına başvurabilirsiniz. Londra tarihsiz. (A.H.W.)

55. Bu tabii ki doğru değildir ama Arapların cinsel hurafelerine iyi bir örnektir. (A.H.W.)

56. Bu parça Kuran'ın Bakara suresi 233. Ayetinden alınmıştır: Kadınlar sizin tarlanızdır. Ona gidin ve sürün. Aman ruhunuzun selameti için dua edin. Allah'ın huzuruna çıkacağınız günü düşünün ve Ondan sakının.

57. Cinsel Birleşme için en doğal olan bu pozisyona, Araplar Hanneşi "Yılan Usulü" derler.

58. Araplar, yan yana yatarak birleşmeye Cenabi derler. Sözcük yan yatan anlamına gelen Ceneb'den türetilmiştir.

59. Bu birleşme pozisyonuna halk dilinde Beguri yani Boğa usulü denir

60. Bütün bu birleşme pozisyonları, sedir, divan veya yer yatağı üstünde yapılır. Bunlar bazı pozisyonları uygulamaya yeterli yükseklikte olmadığı için, yazar bu yatakların yükseltilmesini öneriyor.

61. Mukarfes, kolları dizlerin altında bacaklara sararak oturmak, çömelmek anlamındadır.

62. Buradaki Mukarfes sözcüğü, metinde genellikle önüne culüs yani oturma sözcüğü getirilerek sık sık kullanılıyor.

63. Lulabi'nin kökü olan Luleb, bir çeşmedeki suyun çıkmasını sağlayan, Arşimed'in burgusu gibi olan küçük boruya verilen addır.

64. Bu pozisyon uygulanırken, erkeğin, başını kadının yukarıdaki bacaklarının arasında bulunduğu göz önüne getirirseniz, buna neden "Deve kuşu kuyruğu" dendiğini anlayabilirsiniz.

65. Erkek, iki eliyle tuttuğu uzvunu, kadının vajinasına bütünüyle sokmadan önce, dudaklar arasına yerleştirir ve sonra girer. Bu pozisyona Arapların, ayaklarına doladıkları dolakla pabuçlarını giymelerine benzetildiği için bu ad verilmiştir.

66. Bu pozisyona bu adın verilmesinin nedeni, eşlerin sevişirken ve

birleşirken birbirlerinin kabalarını görebildikleri için verilmiştir. Bu duruma "Rasukaa"da denir, baş başa, kıç kıça diye çevrilebilir.

67. Ast sözcüğü kıç anlamındadır. Pedarastlık (Kulamparalık) demek olan "sitane" bu kelimeden türetilmiştir.

68. Bu pozisyona, halk dilinde "oturarak birleşme" anlamına gelen "Nekahet el gada" denir.

69. Bu pozisyona Tarz eş Şat yani Koyunun utancı sözü, koçun içine girdiği koyunun başını ön ayaklarının arasına saklaması yüzünden verilmiştir.

70. Burada kullanılan Nita sözcüğü, "Neta" dan türetilmiştir. 12. Dipnota bakınız.

71. Yazar burada eski Hint erotik kitaplarından söz ediyor. Kama Sutra kadar, diğer kitapları da aklından geçirmiş olabilir. Kitaplar kadar, resim, heykel ve kabartma gibi diğer sanat unsurlarını da kastetmiş olabilir. Hindistan'a gidip gitmediğini bilmesek de, kesin olarak Hint öğretisinden haberdar olduğunu biliyoruz. Bunu da, birkaç kez Hint bilgelerinden söz etmesinden çıkarıyoruz. (A.H.W)

72. Bu kitabın yazıldığı dönemdeki inanışlara dayanan bir görüştür, yalnızca. 75. Dipnota bakınız.

73. Nefzavi'nin bu bilgece yaklaşımını ve bunun gerçeğini irdelemeliyiz. Her konuda olduğu gibi sevişme sanatında da, kitaptan öğrenilecek kurallara ve bunlara sadık kalmakla, başarı ve mutluluk elde edilemez. Bunları bilmenin tabii ki birkaç yararı vardır. Fakat son sözü "Sevginin ve karşılıklı saygının" söyleyeceği unutulmamalıdır. (A.H.W.)

74. "En etkili afrodizyak, bir öpücüktür" diyen ve pek az bilinen bir Avrupa atasözü, bu yaklaşımın ne kadar doğru olduğunu bize gösterir. H. Ellis ve diğer uzmanlar, sevişmenin başlangıcından sonuna kadar uzanan öpüşmenin önemini ve orgazma fevkalade olumlu katkısını belirtmişlerdir. (A.H.W)

75. Burada kullanılan "Redir" sözcüğü, sıcak ovalarda yağmur sulan-

nın toplandığı doğal bir su hazinesidir. Bu rezervler göçebe toplumlar için çok değerlidir.

76. Aceleci ve sabırsız birçok insanımız, erotizmde sık sık kullanılan bu atasözünü kendilerine örnek almalıdırlar. (A.H.W.)

77. Buse, Arapça'da belli bir öpüşme biçimine denir. Burton bu sözcüğün İngilizce benzeri olan "Buss" sözcüğünü, 1001 Gece Masallarında sık sık kullanmıştır. Kelime, belki de Fransızca'daki "öpme" anlamındaki "Baiser"den gelmiştir. Latince'de ise Basiare basium'dur. (A.H.W.)

78. Bu sağduyulu yaklaşım, öpüşmenin cinsellikteki değerini bilmeyen gençlere verilecek önemli bir öğüt olmalıdır. Genç erkekler, öpüşmenin getireceği fizyolojik etkiyi biraz daha iyi bilirler ama genç kızlar bundan doğacak daveti pek kavramamış olabilirler. Eski bir Fransız atasözü "Öpüşen kadın birleşmek ister," der.

79. Yazar burada çok önemli iki giysiden Luşhan ve celbab'dan söz etmiştir. Çeviride bunların yerine, yazarın şairane yaklaşıma uygun olması amacıyla mücevher v.b. kullanmıştır.

80. Müslümanlıkta tekevekkülü ifade eden bir dua. Kuran'ın 2. Suresinin 151. Ayetine bakınız.

81. O günlerin yanlış inanışlarından biri. Bunun yanlışlığını açıklamak bile gereksiz. Fakat tıp tarihi açısından bu inanışlar çok ilgi çekici olabilirler. (A.H.W.)

82. Yorumcular, Karun'un -İncil'de Kora- duvarları altın kaplamalı, kapıları som altın bir saray yaptırdığını anlatırlar. Karun, altın koşumları olan bir katına binermiş.

83. Arakime, soktuğu zaman insanı hemen öldüren, korkunç bir ejder olan Arakim'in çoğuludur.

84. Macunlar, meyvelerin, özellikle kiraz ve armudun balla karıştırılıp, içlerine tarçın, misk otu gibi baharatlar karıştırılıp pişirilerek yapılır.

85. Miskal, bir dirhemin üçte ikisi kadar olan 1.9 gram gelen ağırlıktır.

86. Kına, Arapların çok değer verdikleri ve kullandıkları bir bitkidir. Kurutulan yaprakları dövülerek suda bekletilir ve el ve ayakların tırnaklarının, saç ve sakalların kırmızıya boyanmasında kullanılır.

87. Tok karnına yapılan cinsel ilişki, özellikle orta yaş ve üstündekiler için tehlikeli olabilir. Ama bunu yapanın bağırsağının çatlayabileceği iddiası doğru değildir. Kalp yetersizliğinin böyle durumlarda ölüme neden olabileceği göz önüne alınmalıdır. Bu hastalıkların cinsel ilişki sıklığı ve yöntemleri konusunda bir doktora başvurmaları gerekir. (A.H.W.)

88. Seydi Halil, Dinsel Düsturlar adlı kitabında, cenabetlik konusunu ele almış ve şunları söylemiştir: "Gençlik çağına gelmiş bir erkeğin herhangi bir cinsel birleşmeden sonra veya herhangi bir fiziksel bozukluk sonucu beli gelmesi veya kendiliğinden akmasından sonra gusül abdesti alması veya losyonlarla temizlenmesi..." Perron çevirisi.

89. İpekli kumaşların ısıyı dışarı geçirmeme özelliği bilindiği için, yazar, bu nedenle bu giysilerin cinsel birleşme sırasında giyilmesini öneriyor.

90. Tütün ve enfiyenin cinsel aktiviteyi olumsuz etkilediği çoktandır biliniyor. Goncourts kardeşler yıllar önce güncelerinde bu konuda şunları yazmışlar: "Tütün ile kadınlar arasında ters bir etkileşim vardır. Birinin zevki diğerini azaltır. Kadınlara düşkün olan Lothariolular, sevişmeden çok önce tütüne ara verirler. Çünkü bunun arzularını ve güçlerini azaltacağına inanırlar. "Bu konuda daha fazla bilgi için: Afrodisiacs: From Légant to Prescription. (Masallardan Günümüz Reçetelerine Kadar Afrodizyaklar) Connecticut 1958, Charles Skilton, Londra 1956. Sayfa: 47, 93, 128 (A.H.W.)

91. H.170 yılında Halife olan Harun Reşid, bütün hükümdarların içinde, en kültürlüsü, cömerdi, en övgüye değer ve en belagat sahibi olanı olarak anılır.

92. "Baba" anlamına gelen "ebu" sözcüğünün buradaki kullanılışı "Sözün sahibi" anlamında çevrilebilir. Çünkü bu sözcük iyelik, sahip olmayı da içerir. Bu kitapta da sık sık örnekleri görüleceği gibi, soyadlarında ve unvanlarda bu kullanışa çoklukla rastlanır.

93. Kamira, elbezi demektir. Kelimenin kökü olan "Kemur," diğer er-

keklerden daha büyük penisi olan anlamını taşır. Çok benzeri bir üçüncü anlamı ise, "Herkesten büyük penisi olan erkektir."

94. Rüya yorumları, çift anlamı olan sözcüklere veya bu sözcükleri oluşturan kök harflerin biçimlerine göre yapılır.

95. "Yasemin ile ilgili kelime oyunları, İzzeddin El-Mukaddesi"nin The Birds and the Flowers (Kuşlar ve Çiçekler) adlı eserinden alınmıştır.

96. Ebu Cehil, Muhammed'in ve onun öğretilerinin azılı düşmanı olan saygın bir Kureyşliydi. Asıl adı Amur bin Heame olan bu kişi Muhzum ailesindendir. Bilgeliğinden dolayı kendisine Ebu el-Hakum da denirdi.

97. Bu benzetme, "İftiraların meyvesi acı olur" gibi bir deyimden yola çıkarak, acı olan turunca atfedilerek yapılmış olsa gerek.

98. Bu iki sözcük arasındaki ilintiyle, rüyalara bir yorum getiren yazarın, en güç durumlarda bile kolaylıkla zekâ oyunları yapıp yorumun üstesinden gelebildiğini gösteren güzel bir örnektir.

99. Yine, köklere dayalı zekice bir kelime oyunu. Burada oyun, avd ve veda sözcükleri üzerine kurulmuştur.

100. Kişniş -kuzber- kurutulmuş ve baharlanmış "Helia" denilen yiyeceklerin bozulmaması için, bazen tuz yerine kullanılan bir maddedir. Uyarıcı bir etkisi vardır.

101. Bu fıkradaki kahramanın şapşallığının, sadece sakallarının tümünü ve yüzünü yakmakla kalmayıp, bunu bir de ilan etmesi, fıkrayı daha da renklendiriyor. Bu, insanın aklına şu meşhur tekerlemeyi getiriyor: Epimenides, "Bütün Giritliler yalancıdır," demiş. Eh, Epimenides Giritlidir. (Burada tekerleme olarak bahsedilen tümce çok ünlü bir paradokstur. Anlatılan hikâye ile öz veya biçim olarak benzeşmemektedir. y.n.)

102. Bu isimlerin hepsi, hamd kökünden gelir. Övgüye methetmeye değer anlamındadır.

103. Bu isimler ise ulu, yüce anlamına gelen Alâ'dan türetilmiştir.

104. Doğruluk, dürüstlük, tehlikeden uzak sağ ve esen olmak anlamındaki "selem" sözcüğünden gelmektedir.

105. Rad'ın fiil kökü, gök gürültüsü demektir. İsim olarak ise kargaşa, sarsıntı, belâ, felaket anlamlarını taşır.

106. Arapça'da pek sık kullanılmayan bir kelime olan Hürmak, zapt edilmesi zor, kızışmış bir aygırı tanımlar.

107. Tufil "'Tufeyli" geçimini başkalarının sırtından sağlayanlar için kullanılır. Bu sözcük, Irak'ta önemli bir kent olan Küfe'de yaşamış bir adamın takma adından kalmadır: Tüfil el Aqre, davet edilmediği halde her düğüne gitmesiyle meşhurmuş.

108. Dirs'in iki anlamı vardır: Azı dişi ve kendisiyle yaşanılması zor kimse- düşman.

109. Taga, Arapların kadınların cinsel organı için kullandıkları şaka yollu bir kelimedir.

110. Kuran'ın 2. Suresinin 2. Ayeti: Günah işleyenler tövbe ederlerse, o korkunç cezalardan kurtulacaklardır. Allah herkese layık olduğunu verir. O'na yüz çevirirseniz, o büyük günde hakkınızda verilecek o azaptan korkarım.

111. Kevs, kadınların cinsel organına verilen isimdir ve Arapça'ya Yunanca'dan geçmiştir.

112. Arapça metinde, aslında eril bir sözcük olan Fere, kadın cinsel organlarının tümüne verilen addır. Çeviride vulva ve vajina olarak kullanılmıştır, anlamları aynı olan bu iki sözcükten, tekrarlamalardan kaçınmak için bazen biri bazen diğeri tercih edilmiştir. Oysa ikisi de Ferc-i anlatmaktan uzaktır. Çünkü vulva, zara kadar olan dış kısımdır. Vajina ise rahim ağzına kadar uzanan döl yolunun tümüdür. Bu nedenle bu sözcükler Fercin tam anlamını karşılayamaz. "Kadın cinsel organı" betimlemesi de hem uzunluğu hem uyumsuzluğu nedeniyle pek tercih edilmez. Bu bakımdan çeviride, dış bölümlerden vulva, iç bölümlerden vajina tercih edilmiştir.

113. Mervud, Arap kadınlarının göz kapaklarını siyaha boyamakta veya göze merhem sürmekte kullandıkları küçük bir metal tahta çubuktur.

114. Afrika'nın bazı yerlerinde, kızlar da sünnete benzer bir ameliyat

geçirirler. Bu ameliyatla Fercin iç dudakları kısmen kesilir. İklim şartları nedeniyle bu ameliyat çok sağlıksız sonuçlara, genişlemelere yol açabilir. Bkz: Dictionnaire de Medecine (Tıp Sözlüğü) Littré et Robin, sayfa 306.

115. Cüveydî, halk adamı demektir. Ca kökü ise, kıvrık saç, perçem, saç lülesi için de kullanılır.

116. Havanda dövmek anlamına gelen "Delk'ten" türetilmiş olan Medelek, büyük bir tahta kaşıktır. Pek bilinmeyen bu sözcük sadece halk arasında kullanılır.

117. Bu sözcüğün kökü "kass," kadına bir yılan gibi sarılıp içine girmek anlamındadır.

118. Bu ad, yarmak, ikiye bölmek anlamındaki "Felak'tan" türemiştir.

119. Kürkit, Kuzey Afrika'da Marabut denilen gezgin dervişlerin kullandığı uzun ve sivri demir uçlu bir bastondur.

120. Akifaf sözcüğünün Fransızca karşılığı yoktur. Develerde olduğu gibi, deriyle kaplı, toynakları tam gelişmemiş ayak tabanlarına verilen bir addır.

121. Bu inanç, olasılıkla, Daniel'in aslanların ininde konaklamasından kaynaklanmaktadır.

121a. Hilaf, kadınların sokağa çıkarken baş ve vücutlarını örttükleri beyaz pamuk ipliğinden dokunmuş bol bir çarşaftır.

122. Cülus'tan türetilen meclis, Arap evlerinde zemin katta bulunan, misafirlerin ağırlandığı büyük salona denir.

123. Olgunlaşınca siyahlaşan küçük ve kırmızı meyveleri olan Sakız ağacının bu meyvelerinden çıkan yağın, kasları sertleştirici özelliği olduğu söylenir.

124. Celinus, Yunanca 'Tatlı" demek olan Galen'in -Galenos- Arapça söylenişidir. MS yaklaşık 130-201 yılları arasında yaşamış olan Bergamalı Galenos'un eserleri, Anadolu'da tıp alanında en değerli kaynaklar olarak yüzyıllarca itibar görmüştür. 1884/1892'de Teuber dizisinde baskısı yapılmıştır. Eserleri 19. Yüzyılda Arapça'ya çevrilmiştir. (A.H.W.)

125. Tombaki bir tür boraks olup, metallerin özellikle de altının lehimlenmesinde kullanıldığı sanılan bir maddedir. Hindistan'da işlenmemiş boraksa da tinkâr denir.

126. Çakal üzümü -Müknina- (tilki üzümü ve it üzümü olarak ta bilinir) burada yanlışlıkla ayı üzümü olarak çevrilmiştir. Bu da, ağrı kesici ve yatıştırıcı ilaç yapımında kullanılan koca yemişe verilen bir başka addır.

127. Sandarak ağacı, (zemik el ahmer-kırmızı arsenik) Dictionary of Kazimirski. (Kazimirski sözlüğü)

128. Yazar, hiç şüphesiz burada kullanıldığı misk sözcüğüyle Arapların Misk-el-Rumi, Hıristiyan Miski denilen sümbülteberden söz ediyor.

129. Bu bölüm bilimdışı inanışlarla doludur. Bu bölümü orijinaline sadık kalma adına yayımladık.

130. Araplar uzun zaman boyunca bitkisel katran kullanmışlardır. Ülkelerinde çam sakızını damıtarak katran elde etmişlerdir.

131. Selss, daha çok idrar kaçırma ve şeker hastalığı anlamında kullanılır. Ama burada, bütün cinsel organlar ve idrar yolları hastalıklarını belirtmek için kullanılmış olabilir.

132. Bu yapısal bozukluğun tıptaki adı hypospadias'tır. Eğer penisin içindeki idrar kanalı yukarıya doğru kıvrılıyorsa buna da epispadias denir.

133. Kadının hamile kalabilmesi için, erkekle kadının aynı anda orgazma ulaşması gerekmemektedir. Kısa bir uzvun, kadını hamile bırakmayacağı da doğru değildir. Yazarın bu yaklaşımı, o günlerdeki inanışlara dayanmaktadır.

134. Kakule, genellikle İtalya'da yetişen keskin ve güzel kokulu bir ağacın tohumlarından elde edilir. Bu ağacın (özellikle amomum cardamomum) tohumları tıpta ve tiryak hazırlamakta kullanılır.

135. Orijinal metinde serçe dili olarak geçiyor ama biz bununla aynı kanıda değiliz. Serçe dili üvez ağacının tohumlarından başka bir şey olamaz.

136. Bazen, bütün arzusuna rağmen cinsel birleşmeyi gerçekleştiremez.

Eşinin bütün tahrik ve teşviğine cevap veremez. Bu durumdaki bir erkek için 'iğnesi bağlanmış' (bağlanmış) denir.

137. Galamgai Hindistan'da yetişen bir bitkinin köküdür.

138. Kaşu, Hidistan'dan bize gelen bir sebze özüdür (Brezilya'da kaju). Orijinal metinde, bu kelime Hint tartarı (Harbar) olarak geçmektedir. Bunun içindeki maddelerin neler olduğu bilinmiyor.

139. Hint kengeri- devedikeni- Batı Hint Adalarında yetişen bir bitkidir. Kaynatılarak içilmesinin öksürük yumuşatıcı ve ishal kesici etkileri vardır.

140. Journal Asiatique (Asya Bülteni) dergisinde, Reynaud ve Favet, Oliban'ın Yunan ateşi- barutuyla olan bağlantısından söz etmişlerdir.

141. Isırgan otu tohumu, Arabistan'da idrar söktürücü olarak kullanılır.

142. Şüphesiz ki, çok tehlikeli ve hiçbir sonuca ulaşmayacak bir ameliyat. Ama ne yazı ki. Doğu'da bu ve bunun gibi, hatta daha tehlikeli ve çok acı veren, korkunç sonuçlara neden olan ameliyatların yapılmış olduğu biliniyor. (A.H.W.)

143. Kalkerli Polip (mercan) koral'da denilen birbirine bağlanmış silindir biçimli tiplerden oluşan ve büyük boyutlara ulaşabilen bir deniz yaratığıdır. Bunun söz edilen etkiyi sağlamasına inanmak güç.

144. Çirişotu (Asphodel); zerrin, fulya, zambak gibi çiçekler açan bir bitkidir. Sarı ve beyaz türleri vardır.

145. Akasya ağacının çiçekleri, erkek menisine benzeyen ve etkin bir koku çıkarır. Bu ağacın tohumları müshil olarak kullanıldığı gibi, göğüs hastalıklarına iyi geldiğine de inanılır. Dokuları ve damarları büzücü etkisi de vardır.

146. Burada bu madde "Hadida" olarak geçiyor. Toz haline getirilmiş mazı ile karıştırılarak ateşe tutulan bakır oksite de aynı ad verilir.

147. Müslümanlar, sağ tarafı iyiliğin, esenliğin yönü olarak kabul ederler. Kuran 54 Sure, 26 Ayet.

148. Metinde Heyca'nın 80 bakireyi önden yani doğal bir birleşme yolu ile bozduğu yazılıdır.

149. Depuys luy Aristoles, vb. Rabeais 3. Kitap 27. Bölüm.

150. Bu dizelerde, eserdeki diğer dizeler gibi hep ortalarından bölünmüştür. Bu uygulama, Arapça'nın kuramsal olsa da, eşit vezinli iki bölümde yazılmasını sağlar.

151. Temür, yolculuklarda soğuktan korunmak için giyilen yünlü bir cüppedir.

152. Bazı metinlerde bu paragraf şöyle yazılmıştır: "Muna, ellinci gün bitince, bu zor sınavın sona ermesine çok sevinmiş. Ama Mümin, hâlâ sevişmek istediği için kadın, Zehra'ya 'Hanımcığım, yüce Tanrı adına beni bu felaketten kurtar! Bacaklarım tutuldu, sırtımın ağrısından uyuyamaz oldum!' diye yalvarmış. Fakat efendisine söz vermiş olan Mümin, 10 gün daha kadını bırakmamış ve sözünü tutmuş."

153. Başka bir metinde ise: "Mümin'in başarısı herkesi şaşırttı ve kendisine hayran bıraktırdı. Sonra dört arkadaş, saraydaki canlı-cansız her şeye, kadınlara, kızlara, kölelere, hazinelere ve bütün eşyalara sahip oldular, bunları aralarında paylaştılar."

154. Evkiya, Arapça'da Yunanca kökenli bir sözcüktür. Bu yöreden yöreye olduğu gibi zaman içinde de değişiklik göstermiştir. Farmakolojide 12 yudum olarak belirtilmiştir.

155. Burada derneğin adındaki dört harften ikincisi olan 'M' harfinin Maréchal, yani Guy de Maupassant'ın mektubunda söz ettiği kabul ediliyor.

Haçlı Seferleri'ne katılan zengin soylular, Doğuda yaşadıkları cinsel deneyimlerini de beraberlerinde getiriyorlardı. Sevişmenin bir sanat, cinsel ilişkinin de bir bilim olduğunu öğrenmişler ve bunu benimsemişlerdi. Yatakta eşleriyle bunları paylaşmaya başladılar. Geleneksel yaklaşımları ve sevişmeleri yeni ve engin boyutlar kazanmıştı.

Arabistan, Lübnan ve Suriye'nin o kemerlerle çevrili haremlerindeki güzel ve aşk ustası kadınlar, erotizmin temel kuralı olan beden bakımı ve temizliğinin önemini, önsevişmenin değerini, orgazmın geciktirilmesi tekniklerini ve en önemlisi, sevişmede ve birleşmede bencillikten arınılması gerektiğini öğrettiler.

Chiviyazıları [Littera] - Aykırı Edebiyat

ISBN 975-8663-83-6

9789758663835